

Dokument nr. 15:10

(2014–2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1351–1489

25. august–30. september 2015

Spørsmål

1351.	Fra stortingsrepresentant Karianne O. Tung, vedr. statlige overtakelsen av E6, besvart av samferdselsministeren.....	11
1352.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. familievernkontorer i distriktene, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	12
1353.	Fra stortingsrepresentant Jette F. Christensen, vedr. midlertidig bevæpning av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	12
1354.	Fra stortingsrepresentant Irene Johansen, vedr. autoretur, sanering og gjenvinning av kasserte kjøretøy, besvart av finansministeren.....	14
1355.	Fra stortingsrepresentant Irene Johansen, vedr. lokalt Jernbanedirektorat, besvart av samferdselsministeren.....	15
1356.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. videreutdanning helsefagarbeidere, besvart av helse- og omsorgsministeren	16
1357.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten, besvart av helse- og omsorgsministeren	17
1358.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. sau, besvart av klima- og miljøministeren	23
1359.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. drift av Nav-kontor, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	23
1360.	Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Justisdepartementets informasjonsfilm Trygghet i hverdagen, besvart av statsministeren.....	24
1361.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. Kråkerøybommen, besvart av samferdselsministeren.....	25
1362.	Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. fremstilling av bevæpningstillatelsen, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	25
1363.	Fra stortingsrepresentant Gunvor Eldegard, vedr. bedre forhold for pasienter fra opptaksområdet til Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren	26
1364.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. kommunereformen, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	27
1365.	Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. avtalen om opphevelse av boplikt for prester, besvart av kulturministeren	27
1366.	Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. utlendings- og statsborgerskapsregelverket, besvart av justis- og beredskapsministeren	28
1367.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. ulv i Trysil, besvart av klima- og miljøministeren.....	29
1368.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. legningsdiskriminerende for blodgivere, besvart av helse- og omsorgsministeren	30
1369.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. endringer av søknadsfristen for barnehageplass, besvart av kunnskapsministeren.....	31
1370.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. ulvedrept sau, besvart av klima- og miljøministeren.....	32
1371.	Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. flytting av kystvaktbasen, besvart av forsvarsministeren	33
1372.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. matjord som ville blitt omdisponert, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	34
1373.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. MRSA, besvart av landbruks- og matministeren.....	35
1374.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. avhending av Forsvarets bygg, besvart av forsvarsministeren	35
1375.	Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiten, vedr. sykehuset i Arendal, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	37
1376.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. sykehus som har under 200 senger, besvart av helse- og omsorgsministeren	37

	side
1377. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. konsekvensen av ny legevaktforskrift for legevakten i Tynes kommune, besvart av helse- og omsorgsministeren	42
1378. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. bekymringsmeldingene i tilknytning til mottak av enslige mindreårige asylsøkere i Politiets utlendingsenhets lokaler på Tøyen, besvart av justis- og beredskapsministeren	43
1379. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. like konkurransevilkår i transportnæringen, besvart av samferdselsministeren	44
1380. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. klimaforliket, nullvekst i biltransport, besvart av samferdselsministeren	45
1381. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. reguleringsplanen for E16 gjennom Nes, besvart av samferdselsministeren	45
1382. Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. jerv, besvart av klima- og miljøministeren	46
1383. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. et sterkt voksende antall asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	47
1384. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. antall tjenestesteder i politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren	48
1385. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. planleggingen av E6 Kvithamar-Åsen, besvart av samferdselsministeren	48
1386. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. fengselsavtale Norge-Nederland, besvart av justis- og beredskapsministeren	49
1387. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. bevæpning av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren	50
1388. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. helsemessige undersøkelser av fanger som skal overføres til Nederland, besvart av justis- og beredskapsministeren	51
1389. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. utsendingen av 242 innsatte til Nederland, besvart av justis- og beredskapsministeren	51
1390. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. fremkommelighetstiltak for busser, besvart av samferdselsministeren	52
1391. Fra stortingsrepresentant Ketil Kjenseth, vedr. sårbehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	53
1392. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. trygge skoleveier, besvart av samferdselsministeren	54
1393. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. bompenger på Nord-Jæren, besvart av samferdselsministeren	55
1394. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. avviksrapportering, besvart av helse- og omsorgsministeren	55
1395. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. alvorlige hendelser i eldreomsorgen i Trondheim, besvart av helse- og omsorgsministeren	57
1396. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. syriske flyktninger, besvart av justis- og beredskapsministeren	58
1397. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. flyktninger, besvart av justis- og beredskapsministeren	59
1398. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. solenergi, besvart av olje- og energiministeren	60
1399. Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. familieinnvandringsregelverket, besvart av arbeids- og sosialministeren	60
1400. Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. rett til barnehageplass ved uoverensstemmelser, besvart av kunnskapsministeren	61
1401. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Sørlandet sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	62
1402. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Voss lensmannskontor, besvart av justis- og beredskapsministeren	62
1403. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. sammenslåing av lensmannskontor, besvart av justis- og beredskapsministeren	63

	side
1404. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. kvalitetsindikatorer for pleie og omsorg, besvart av helse- og omsorgsministeren	64
1405. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Vestlandet, besvart av næringsministeren	65
1406. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. språkbruk på Justis- og beredskapsdepartementets nettsider, besvart av justis- og beredskapsministeren	66
1407. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. å begrense antallet enslige mindreårige asylsøkere som kommer til Norge, besvart av justis- og beredskapsministeren	67
1408. Fra stortingsrepresentant Lisbeth Berg-Hansen, vedr. ansvaret for utbygging og drift av fiskerihavnene, besvart av fiskeriministerens	67
1409. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. støtteordning til miljøorganisasjonene, besvart av klima- og miljøministeren	68
1410. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. arbeidsvilkår i politietaten, besvart av justis- og beredskapsministeren	69
1411. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. leieforhold mellom Høgskolen i Buskerud og Vestfold og Statsbygg på Raumyr i Kongsberg kommune, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	69
1412. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. verkstedsoverenskomsten for Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	70
1413. Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiter, vedr. barnepalliasjon, besvart av helse- og omsorgsministeren	71
1414. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. basehopping i Trollveggen, besvart av justis- og beredskapsministeren	71
1415. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. «Nord-Jæren pakke 2» i Rogaland, besvart av samferdselsministeren	72
1416. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. sosial dumping under bygging av barne- og ungdomsklinikk i Bergen, besvart av helse- og omsorgsministeren	72
1417. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. merverdiavgift på kollektivtrafikk, besvart av finansministeren	73
1418. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. situasjonen for kristne i Midt-Østen, besvart av utenriksministeren	74
1419. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. at studieforbundene og spesielt Folkeuniversitetet ikke lenger skal kunne samarbeide med høyskoler og universitet om desentraliserte høyskolestudier rundt om i landet, besvart av kunnskapsministeren	75
1420. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. økning i utgifter for staten i 2015, besvart av finansministeren	76
1421. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. NYKOS-prosjektet, besvart av næringsministeren	77
1422. Fra stortingsrepresentant Pål Farstad, vedr. økologisk landbruksareal, besvart av landbruks- og matministeren	77
1423. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. eiendomsskatt i Oslo, besvart av finansministeren	79
1424. Fra stortingsrepresentant Anna Ljunggren, vedr. oljevernbasen/miljøbasen til Fiskebøl i Hadsel, besvart av samferdselsministeren	80
1425. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. grensekontroll, besvart av justis- og beredskapsministeren	81
1426. Fra stortingsrepresentant Jan Böhler, vedr. manglende innkjøp av ambulanser ved OUS, besvart av helse- og omsorgsministeren	81
1427. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. barn i Bergen som er blitt kasta ut frå SFO og barnehage på grunn av manglende foreldrebetaling, besvart av kunnskapsministeren	82
1428. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. konsesjoner i oppdrettsnæringen, besvart av fiskeriministerens	83
1429. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. reduserte bompenger for bobiler og enkelte andre kjøretøy, besvart av samferdselsministeren	84

	side
1430. Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiter, vedr. sykehuset i Arendal, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	84
1431. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. TISA-avtala, besvart av utenriksministeren.....	85
1432. Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. å straffeforfølge mennesker som hjelper andre, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	85
1433. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. tjenestetilbudet til hørselshemmede, besvart av helse- og omsorgsministeren	86
1434. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. at helsesøstre og jordmødre får utvidet rett til å rekvirere prevensjon, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	88
1435. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. Ålesund sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	88
1436. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. tilbud til risikoutsatt ungdom, besvart av helse- og omsorgsministeren	89
1437. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. retten til dagpenger, besvart av arbeids- og sosialministeren	90
1438. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. kongekrabbefisket, besvart av fiskeriministeren.....	91
1439. Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. helikopter, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	92
1440. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. grensekontroll, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	93
1441. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. utnevnelser av jordskiftedommere, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	94
1442. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. kontraterror-øvelsen GEMINI, besvart av forsvarsministeren	95
1443. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. politiets tilstedeværelse i Finnmark i 2016, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	95
1444. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. priskontrollen i konsesjonssaker, besvart av landbruks- og matministeren	97
1445. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. vindkraftprosjektene Fosen/Snillfjord, besvart av næringsministeren.....	98
1446. Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. Søre Sunnmøre tingrett og Sunnmøre Jordskifteret, besvart av justis- og beredskapsministeren	99
1447. Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. permitteringer, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	99
1448. Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. bedriftsintern opplæring, besvart av arbeids- og sosialministeren	100
1449. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. Helse Bergen, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	101
1450. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. reiseavstand til legevakt, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	102
1451. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Flekkefjord sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	102
1452. Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. kapasitet på registreringsmottaket på Tøyen, besvart av justis- og beredskapsministeren	103
1453. Fra stortingsrepresentant Anna Ljunggren, vedr. spillpolitikk, besvart av kulturministeren	103
1454. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. jervebestanden, besvart av klima- og miljøministeren.....	104
1455. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. nasjonal fosforplattform, besvart av klima- og miljøministeren.....	105
1456. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. renholdere i Forsvarsbygg, besvart av forsvarsministeren	106

1457.	Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. at norske helsegründere får mulighet til å iverksette prosjekter ved norske sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	107
1458.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. forebygging av flom, besvart av justis- og beredskapsministeren	108
1459.	Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. verdensarv-nominasjon av Lofoten, besvart av klima- og miljøministeren	109
1460.	Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. Land for Land rapportering, besvart av finansministeren	109
1461.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. helsearkiv og sentraldepot på Tynset, besvart av kulturministeren	110
1462.	Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. gyldighetstiden på Europeisk helsetrygdkort, besvart av helse- og omsorgsministeren	110
1463.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. krav til kvalitet, kompetanse og bemanning til mindreårige asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	111
1464.	Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. studiestøtte, besvart av kunnskapsministeren	112
1465.	Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. grunnstipend, besvart av kunnskapsministeren	113
1466.	Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. høyt alkoholinnhold i butikkøl, besvart av helse- og omsorgsministeren	114
1467.	Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. tidsvindu for anbud i helseforetakene, besvart av helse- og omsorgsministeren	115
1468.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. Norway Seafoods i Stamsund, besvart av fiskeriministeren	117
1469.	Fra stortingsrepresentant Eirin Sund, vedr. kommunale plasser med barnevernstiltak, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	118
1470.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. fødestover ved Kvinneklippen, Haukeland Sjukehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	118
1471.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. nasjonal helse- og sjukehusplan, besvart av helse- og omsorgsministeren	120
1472.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. Nasjonal Transportplan, besvart av samferdselsministeren	120
1473.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. leiejord, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	122
1474.	Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. Østfoldsbanen, besvart av samferdselsministeren	122
1475.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. statlig arbeidsmarkedspolitikk, besvart av arbeids- og sosialministeren	123
1476.	Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. § 13 i lov om ekteskap, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	123
1477.	Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. Den norske kirke og merverdiavgift, besvart av finansministeren	124
1478.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. forholdene for asylsøkere som venter på registrering hos PU, besvart av justis- og beredskapsministeren	125
1479.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. lov- og regelverksendringer angående flom og skred, besvart av olje- og energiministeren	125
1480.	Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. fremtiden for norske bilavgifter, besvart av finansministeren	126
1481.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. talentutvikling, besvart av kulturministeren	127
1482.	Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	127

	side
1483. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. registrering av asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	128
1484. Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. utleieboliger i kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	128
1485. Fra stortingsrepresentant Eirin Sund, vedr. asylmottak, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	129
1486. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. samhandlingen mellom direktoratene, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	129
1487. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. subsea-moduler på norsk sokkel, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	130
1488. Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruyter, vedr. trekk i dagpenger, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	131
1489. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. flaggforskriften, besvart av utenriksministeren.....	132

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1351 - 1489) for sesjonen 2014-2015.**

Partibetegnelse:

A Det norske Arbeiderparti

FrP Fremskrittspartiet

H Høyre

KrF Kristelig Folkeparti

Sp Senterpartiet

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Andersen, Dag Terje (A)	1448, 1447
Andersen, Karin (SV)	1374, 1396, 1397, 1436, 1461, 1463, 1475
Arnstad, Marit (Sp)	1384, 1385
Aukrust, Åsmund (A)	1392, 1409, 1455
Berg-Hansen, Lisbeth (A)	1408
Bjørdal, Fredric Holen (A)	1446
Bollestad, Olaug V. (KrF)	1433, 1434, 1435, 1466, 1467
Böhler, Jan (A)	1426, 1452
Christensen, Jette F. (A)	1353
de Ruiter, Freddy (A)	1375, 1413, 1430, 1488
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	1370
Eldegard, Gunvor (A)	1363
Elvenes, Hårek (H)	1440, 1458, 1486
Elvestuen, Ola (V)	1378, 1421, 1480
Farstad, Pål (V)	1422
Grande, Trine Skei (V)	1360, 1489
Greni, Heidi (Sp)	1364, 1394
Grung, Ruth (A)	1368, 1369, 1404, 1405
Hansen, Svein Roald (A)	1361
Hansson, Rasmus (MDG)	1398
Heggø, Ingrid (A)	1439, 1468
Henriksen, Kari (A)	1388, 1389
Holmås, Heikki Eidsvoll (SV)	1366, 1399, 1400
Huitfeldt, Anniken (A)	1412, 1442, 1456
Håheim, Stine Renate (A)	1484
Johansen, Irene (A)	1354, 1355
Kjenseth, Ketil (V)	1391
Klinge, Jenny (Sp)	1414, 1441
Lauvås, Stein Erik (A)	1383
Liadal, Hege Haukeland (A)	1481
Limi, Hans Andreas (FrP)	1423
Ljunggren, Anna (A)	1424, 1453
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	1352, 1359, 1387, 1411, 1420, 1425, 1479
Lysbakken, Audun (SV)	1395, 1407, 1416, 1449, 1478
Micaelsen, Torgeir (A)	1356, 1357
Myrli, Sverre (A)	1381
Navarsete, Liv Signe (Sp)	1410, 1431
Nesvik, Harald T. (FrP)	1457
Nordås, Janne Sjelmo (Sp)	1371, 1382
Nybø, Iselin (V)	1362, 1386, 1403, 1464, 1465
Pedersen, Helga (A)	1438, 1443, 1482, 1483

Pollestad, Geir (Sp)	1372, 1373, 1393, 1428, 1429, 1444, 1445,
Raja, Abid Q. (V)	1380, 1406
Rytman, Jørund (FrP)	1390
Solberg, Torstein Tvedt (A)	1487
Solhjell, Bård Vegar (SV)	1432, 1459, 1474
Steffensen, Roy (FrP)	1379, 1415
Sund, Eirin (A)	1469, 1485
Syversen, Hans Olav (KrF)	1365, 1417, 1418, 1476, 1477
Thorsen, Bente (FrP)	1462
Toppe, Kjersti (Sp)	1376, 1377, 1401, 1402, 1419, 1427, 1450,
Tung, Karianne O. (A)	1351
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1358, 1367
Wickholm, Truls (A)	1460
Wøien, Anne Tingelstad (Sp)	1437, 1454

Dokument nr. 15:10

(2014–2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1351

Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant **Karianne O. Tung**

Besvart 31. august 2015 av samferdselsminister **Ketil Solvik-Olsen**

Spørsmål:

«Hvis det medfører riktighet at regjeringen vil ta E6 sør for Trondheim ut av miljøpakken, når og hvordan vil samferdselsministeren gjennomføre den statlige overtakelsen av E6 sør for Trondheim, ny Sluppen bro, ny kulvert og ny påkjøringsrampe på Sandmoen, og hvordan vil samferdselsministeren eventuelt følge opp dette finansielt og uten forsinkelser slik at prosjektene startes opp i 2016 og ferdigstilles i 2018?»

BEGRUNNELSE:

Da lederen av transport- og kommunikasjonskomiteen på Stortinget, Linda Hofstad Helleland, besøkte Vegkonferansen på Hell i Nord-Trøndelag 24. august, gikk hun til angrep på Miljøpakken i Trondheim og uttalte at hun og regjeringen vil ta E6 sør for Trondheim ut av Miljøpakken. Komitelederen gjorde det blant annet klart at staten vil ta ansvar og regningen for statens egne veier. Helleland uttaler altså at regjeringen vil ta E6 Sør for Trondheim (Jaktøya-Senterveien) ut av Miljøpakken, videre at regjeringen skal finansiere ny Sluppen Bro, samt ny kulvert under E6 for ny godsterminal allerede nå og finansiere ny påkjøringsrampe for godstrafikk på E6 ved Sandmoen.

Dersom komitelederens uttalelser på vegkonferansen 24. august er korrekte, er dette gledelige nyheter fra høstens statsbudsjett. Jeg regner også med at dette er avklart mellom regjeringspartiene Høyre og Fremskrittspartiet, og med ansvarlig statsråd, samferdselsministeren. Jeg forutsetter selvfølgelig også at dette ikke vil føre til forsinkelser og at prosjektene planlegges startet opp i 2016 og ferdigstilles i 2018 slik Helleland selv bekrefter. Komiteleder Helleland er

også gjengitt på sine uttalelser i regionalt media, og på denne bakgrunn ønsker jeg å få svar på noen oppfølgingsspørsmål om statlig overtakelse av E6 Sør for Trondheim med tilhørende prosjekter.

Svar:

Prosjektet E6 Jaktøya- Klett- Sentervegen er forutsatt delfinansiert med bompenger fra Miljøpakke Trondheim trinn 2, jf. Prop. 172 S (2012-2013). Som en oppfølging av så vel Miljøpakke Trondheim som Nasjonal transportplan 2014-2015, er det i statsbudsjettet for 2015 lagt opp til anleggsstart på prosjektet i løpet av høsten 2015, jf. Prop. 1 S (2014-2015), side 112. Etter gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS2) ga Stortinget endelig klarsignal til anleggsstart gjennom behandlingen av Prop. 108 S (2014-2015). Statens vegvesen har nå lyst ut arbeidene med tilbudsfrist 30. oktober 2015. Dette tilsier anleggsstart i løpet 2015 eller tidlig i 2016 og trafikkåpning i løpet av 2018. Det er ikke lagt opp til endringer i framdrift eller finansieringsopplegg for dette prosjektet.

Jeg legger til grunn at Miljøpakke Trondheim skal gjennomføres som forutsatt. Videre utbygging av riksvegnettet i Trondheim vil imidlertid på vanlig måte være gjenstand for vurderinger i forbindelse med revisjonen av Nasjonal transportplan for perioden 2018-2029.

Videre utbygging vil også bli vurdert i forbindelse med forhandlingene om en bymiljøavtale mellom staten, Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune.

SPØRSMÅL NR. 1352**Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 1. september 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Jeg viser til at i statsbudsjettet for 2015 ble familievern styrket med 50 mill. kroner.

Mener statsråden det var Stortingets intensjon at disse 50 mill. kronene til ekstra styrking av familievern skulle medføre svekking av tjenesten i distriktene, slik det nå vil bli dersom Familievernkontoret Hallingdal, Stiftelsen Kirkens Familievern blir lagt under ledelse av Familievernkontoret Ringerike, Stiftelsen Kirkens Familievern?»

BEGRUNNELSE:

Familievern ble i statsbudsjettet for 2015 styrket med 50 mill. kroner. I Innst. 315 S- (2014–2015) viser flertallet ved Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti til at:

”Dette skal øke familievernkontorenes kapasitet til å utføre kjerneoppgavene, og gjøre det mulig å styrke hjelpe- og behandlingstilbudet til voldsutøvere og familier som lever med vold. Dette tilbudet skal både rettes mot den som utøver volden, ofre for volden, barna i familien og familien som helhet.”

Svar:

Familievern tjenesten har blitt styrket med 50 millioner kroner i statsbudsjettet for 2015. Av styrkingen til familievern for 2015 har 45 millioner i sin helhet gått til å øke bemanningen ved familievernkontor. Styrkingen for 2015 har medført at alle familievernkontor har fått økt sine budsjett.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD) har gitt Barne-, ungdoms- og familiedirekto-

ratet (Bufdir) styringssignaler om å prioritere familievern tjenestens forebyggende arbeid, arbeid rettet mot høykonfliktfamilier og arbeid rettet mot voldsutøvere og familier og barn utsatt for vold i nære relasjoner.

Som omtalt i budsjettproposisjonen for 2014-2015, ga BLD i 2013 Bufdir i oppdrag å gjennomgå dimensjoneringen og organiseringen av familievern tjenesten. Oppdraget ble gitt på bakgrunn av rapportering i Dokument 1(2012-2013) Riksrevisjonens rapport om den årlige revisjon og kontroll for budsjettåret 2011 fra Riksrevisjonen. Gjennomgangen resulterte i rapporten Dimensjonering og organisering av familievern tjenesten- En evaluering. I rapporten ble det slått fast at det ikke forelå et geografisk likeverdig familievern tilbud nasjonalt. Bufdirs rapport viser også at kontor kan slås sammen for å forebygge sårbarhet med få ansatte, sikre mer robuste enheter og et større faglig miljø.

Med bakgrunn i det som kom fram i Bufdirs rapport har departementet gitt føringer for det videre arbeidet med utvikling av et godt tjenestetilbud i familievern tjenesten. For å fremme et geografisk likeverdig tilbud ved fordeling av de friske midlene, er det bl.a. lagt vekt på å styrke tilbudet ved familievernkontor som har hatt dårlig dekning i forhold til befolknings-grunnlaget. Departementet har videre lagt til grunn at det kan etableres felles ledelse for flere kontor. Det må sikres god tilgjengelighet og kort reiseavstand for brukerne. Dette skal ivaretas bl.a. ved bruk av løsninger som for eksempel utekontor under felles ledelse. Det to-sporede familievern med kirkelige og offentlige kontorer forutsettes også å bli videreført.

Etter min vurdering vil ovenfor nevnte føringer i videre utvikling av familievern tjenestene bidra til at familievern tjenesten i distriktene ikke svekkes.

SPØRSMÅL NR. 1353**Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Jette F. Christensen****Besvart 3. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Var justisministeren klar over vådeskuddhendelsene som var under etterforskning av Spesialenheten under ministerens redegjørelse for Stortinget om midlertidig

bevæpning 2. juni, ble statsråden klar over dem i ettertid, og i så fall, hvorfor ble ikke den informasjonen forelagt Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har vært særlig opptatt av konsekvensene av midlertidig bevæpning av politiet og Statsråden fikk under redegjørelsen 2. juni direkte spørsmål om negative konsekvenser av praksisen, hvilket vådeskudd bør være definert inn under. På det tidspunktet var to vådeskudd under etterforskning hos Spesialenheten.

I sitt svar til Stortinget sier statsråden at ”Politidirektoratet har opplyst at de ikke har mottatt informasjon som tilsier at bevæpningen har hatt negative konsekvenser for utførelse av polititjenesten.” Dette opplyser ikke Stortinget fullendt om saken.

Svar:

Representanten Christensen stiller spørsmål om vådeskudd i politiet. Jeg viser i denne forbindelse til mitt svar til spørsmål nr. 1288 fra representanten Kjell Inggolf Ropstad om samme tema.

Jeg mener politiet har løst den nye situasjonen med midlertidig bevæpning på en god måte, men bevæpning kan også ha enkelte negative sider.

Jeg vil først beskrive hvordan praksis på dette området har vært. Det er politimesteren i det enkelte politidistrikt som er ansvarlig for å sikre at tjenestemenn og kvinner i vedkommende politidistrikt har nødvendig kompetanse til å håndtere våpen. Det er videre politimesterens ansvar å følge opp eventuelle uønskede hendelser som involverer våpen, herunder vådeskudd. Det har ikke vært rapporteringsplikt verken til Politidirektoratet eller departementet om vådeskudd. Vådeskudd er sannsynligvis registrert ulikt i ulike politidistrikter, og det er politimesteren som vurderer om et vådeskudd skal meldes til spesialenheten for politisaker eller ikke.

Dette fører til at det ikke er mulig å gi noe presist bilde av hvor mange negative hendelser, herunder vådeskudd, som er skjedd verken før eller etter den midlertidige bevæpningen ble innført. I tillegg til det som omtales i dette svaret, er det rapportert om enkelte tilfeller hvor det er gjort forsøk på å ta våpen fra hylster. Det foreligger ikke en fullstendig oversikt over dette i departementet i skrivende stund.

I dette svaret fremgår således den informasjonen det har vært mulig å innhente gjennom manuell informasjonsinnhenting fra politidistriktene og Spesialenheten for politisaker. Jeg vil derfor understreke den usikkerhet som denne informasjonen er belemret med. Dette er informasjon som kan bli endret og oppdatert.

Vi har nå endret rutineene for å sikre oppdatert tilgang på slik informasjon i fremtiden.

Oppdrag hvor det er brukt eller truet med bruk av skyte- eller sprengvåpen, skal politimester snarest mulig rapportere til Politidirektoratet. Etter gjeldende våpeninstruks for politiet er ikke politidistriktene pålagt å rapportere til Politidirektoratet om vådeskudd. Opplysninger om vådeskudd har til nå i utgangspunkt-

et blitt registrert i politiets i HMS-system (rapport om uønskede hendelser og personskader). Som en del av arbeidet med spørsmålet om den midlertidige bevæpningen skal forlenges utover 20. august 2015, ba departementet Politidirektoratet om informasjon om antall vådeskudd i den perioden politiet har vært midlertidig bevæpnet. Politidirektoratet har opplyst at de mangler sikker statistikk om dette.

Riksadvokaten har ikke i rundskriv spesifisert hvilke saker Spesialenheten skal behandle. I forbindelse med den offentlige omtalen av vådeskudd har Riksadvokaten i en epost til Spesialenheten uttalt:

«[O]rganet skal bl.a. etterforske saker hvor det er rimelig grunn til å undersøke om en ansatt i politiet/påtalemyndigheten har begått en straffbar handling. Dersom et skudd løses uten at det er meningen, vil det som hovedregel være grunnlag for å undersøke om det foreligger uaktsom overtredelse av straffelovens bestemmelser om håndtering av skytevåpen. Implisitt betyr dette at politimestrene skal rapportere inn denne typen saker slik at Spesialenheten kan avklare om det har skjedd noe straffbart.»

Etter innføring av midlertidig bevæpning i november 2014 og frem til 17. juli 2015 opplyser Politidirektoratet at de har mottatt i alt 30 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene avfyrte politiet rettet skudd mot person uten at de to involverte ble livstruende skadd, og i ett tilfelle ble det avfyrt varselskudd. I de foregående åtte månedene uten generell bevæpning av uniformert innsetspersonell opplyser Politidirektoratet at de mottok totalt 32 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene ble det avfyrt skudd uten at involverte ble livstruende skadd.

Det er gjennomført undersøkelser med sikte på å få en så god oversikt som mulig over vådeskudd i perioden 2011 til 2015.

Jeg understreker igjen den usikkerheten disse tallene er belemret med. I følge Politidirektoratet er det funnet følgende gjennom deres undersøkelser: I 2011 er det funnet 4 vådeskudd. I 2012 er det funnet 2 vådeskudd. I 2013 funnet 6 vådeskudd og i 2014 er det funnet 9 vådeskudd. Samtlige av de ni vådeskuddene i 2014 skjedde før det ble gitt tillatelse til midlertidig bevæpning. I 2015 er det til d.d. registrert 17 vådeskudd.

Det er ikke rapportert på utilsiktede avfyringer som har skjedd som en del av politiets instruksjonsvirksomhet, under skytebanetjeneste eller lignende, eller avfyringer som har skjedd under tømning av tjenestevåpen i nedspenningskasser, med mindre dette har medført personskade eller materiell skade.

Politidirektoratet opplyser at av de 38 rapporterte vådeskuddene i perioden 2011-2015, skjedde 23 i forbindelse med tømning eller nedspenning av våpen utenfor nedspenningskasse

Jeg mener rapporteringsrutinene rundt vådeskudd har vært for dårlig og Politidirektoratet har nå innført rapporteringsplikt til seg på alle vådeskudd. Jeg har bedt om at samme informasjon tilflyter departementet og vil i tillegg endre våpeninstruksen på dette området, og ikke vente til ikrafttredden av ny våpeninstruks. I den nye våpeninstruksen, som departementet har arbeidet med i lengre tid, er det lagt inn rapporteringsplikt på vådeskudd.

Politidirektoratet vil også vurdere om det er behov for å endre deres retningslinjer når det gjelder operativ vurdering av hvordan våpenet skal bæres, herunder om det fortsatt skal være patron i kammeret.

I min redegjørelse til Stortinget den 2. juni i år redegjorde jeg i hovedsak for hva som var bakgrunnen og

grunnlaget for anmodningen om samtykke til midlertidig bevæpning, og hvilke vurderinger jeg som ansvarlig statsråd hadde gjort. På tidspunktet for redegjørelsen var det ingen rapporteringsplikt fra politimesterne til Politidirektoratet, og heller ingen rapporteringsplikt ovenfor Justis- og beredskapsdepartementet hva gjelder vådeskudd.

Departementet har ikke funnet noen rapportering fra POD om vådeskudd i perioden midlertidig bevæpning har funnet sted før tidspunktet for redegjørelsen. Det var naturligvis heller ikke rapportert fra Spesialenheten hvilke saker om vådeskudd de hadde under behandling i den aktuelle perioden.

SPØRSMÅL NR. 1354

Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Irene Johansen

Besvart 1. september 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Autoretur har mottatt skriftlig oppsigelse av avtalen om innkreving av miljøgebyr fra Toll- og avgiftsdirektoratet. Bilrelaterte oppgaver skal nå overføres til Skatteetaten som varsler at de ikke ønsker å fortsette ordningen med innkreving. Dette medfører en svært vanskelig situasjon for å kreve inn gebyret fra bruktbilimportører og parallellimportører.

Vil finansministeren be skatteetaten også overta innkrevingen av miljøgebyret slik at denne ordningen kan fortsette?»

BEGRUNNELSE:

Alle som importerer bil til Norge har ifølge Avfallsforskriften plikt til å være medlem av en landsdekkende returorganisasjon som ivaretar mottak, sanering og gjenvinning av kasserte kjøretøy. Autoretur er den eneste operative returorganisasjonen som oppfyller disse kravene i dag.

Fra 2007 har bilbransjen hatt ansvaret for bilvrakordningen og bilimportørene opprettet derfor Autoretur for å ta seg av oppgaven.

Autoreturens virksomhet er svært viktig for å få en god håndtering av kasserte kjøretøy og for å oppfylle internasjonale og nasjonale miljøkrav.

Autoretur er en nonprofitt organisasjon. For den praktiske gjennomføringen, har Autoretur avtale med tre hovedoperatører om innsamling og gjenvinning av

vrakede kjøretøy. De tre hovedoperatørene har avtaler med et nettverk av biloppsamlere. Autoretur har et ansvar for å dokumentere at gjenvinningskravene oppfylles. Det fremgår av ELV-direktivet og den tilhørende norske avfallsforskriften at kravene fra 01.01.2015 blir 95 % av bilens vekt hvor minst 85 % skal være materialgjenvinning. Kun 10 % kan energigjenvinnes, dvs. brennes for produksjon av energi. Autoretur krever inn miljøgebyr fra medlemmene for å dekke løpende driftskostnader forbundet med returordningen. Pr. i dag er den på 50 kr. pr importerte bil, men beløpet kan bli endret. Dette miljøgebyret innkrever Toll- og avgiftsdirektoratet sammen med de andre avgiftene som de krever inn. Nå blir innkrevingen av særavgiftene overført til Skatteetaten og det vil derfor være naturlig og mest fornuftig at Skatteetaten også overtar innkrevingen av dette miljøgebyret. Det har de sagt nei til.

Om ikke det skjer, vil denne gode returvirksomheten få store utfordringer i forhold til å fortsette virksomheten slik den har fungert til nå.

Svar:

Bakgrunnen for etableringen av returselskapene er produsentansvaret i avfallsforskriften knyttet til innsamling av avfall. Oppkreving av gebyr for returselskapene er således ikke en statlig oppgave, men noe som påhviler det enkelte returselskap. Toll- og avgiftsetatens innkreving av gebyrene gjøres på bakgrunn av

inngåtte avtaler med enkelte returselskaper. Toll- og avgiftsetaten har ingen kontrolloppgaver ved innkrevingen av miljøgebyr og aktiviteten er ikke del av etatens pålagte oppgaver. Fordi innkrevingen ikke er en statlig oppgave har etaten mottatt vederlag for innkreivingsarbeidet.

Toll- og avgiftsetaten har, som det fremgår av spørsmålet, sagt opp avtalene etaten har med returselskaper om å kreve inn miljøgebyr. Det er flere grunner til at disse avtalene nå har blitt sagt opp. Toll- og avgiftsdirektoratet (TAD) opplyser at det i dag er utfordringer med feildeklarerer og feilfakturerer av gebyrene. Etaten har for eksempel ikke innsikt i om en importør er medlem av et aktuelt returselskap eller ikke. Dette, sammen med at enkelte importørene ofte ikke selv vet hvilket returselskap de er medlem av, fører til feildeklarerer og feilfakturerer. Feildeklarerer av gebyrer og påfølgende feilfakturerer må løses mellom den enkelte importør og returselskapet. TAD anslår at behovet for å rydde opp i feildeklarerer og feilfakturerer påfører bransjen vesentlige merkostnader. TAD mener også ordningen fører til forskjellsbehandling av returselskapene. Selskapene som har avtale med etaten blir i stor grad «automatisk» valgt av importører. Dette vanskeliggjør konkurranse-situasjonen for returselskaper uten avtale med etaten.

TAD har videre opplyst at flere returselskaper ikke har avtale med Toll- og avgiftsetaten. Disse selskapene krever inn gebyrene selv. De henter selv nødvendig informasjon til fakturering av sine medlemmer fra Statistisk Sentralbyrå, som har tilgang til etatens inn- og utførselssystem. TAD mener det ikke bør være problematisk at returselskapene som i dag kjøper sine innkrevingstjenester fra Toll- og avgiftsetaten, på lik linje med de øvrige returselskapene, selv skal stå for innkrevingen av gebyrene. TAD har i forbindelse med oppsigelsen av avtalen informert selskapene om hvordan de selv kan kreve inn miljøgebyr.

I det konkrete tilfellet, Autoretur, er det ikke risiko for feildeklarerer og feilfakturerer da det kun er etablert ett returselskap for sanering, retur og kassering av kjøretøy. Ved vurderingen av fremtiden til dagens ordning, vurderte imidlertid direktoratet helheten i etatsens innkreving av miljøgebyrer. På bakgrunn av de uheldige konsekvensene avtalene i dag har og at flere returselskaper selv står for innkrevingen, mener direktoratet at det er mest hensiktsmessig og riktig at ordningen opphører og at avtalene sies opp.

Jeg deler Toll- og avgiftsdirektoratets vurderinger. Dette er en privat oppgave som bransjen like gjerne kan utføre selv. Det er ingen åpenbar grunn for at departementet pålegger skatte- og avgiftsmyndighetene å påta seg slike oppgaver for private virksomheter.

SPØRSMÅL NR. 1355

Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Irene Johansen

Besvart 4. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«I Jernbanereformen som ble lagt fram av Regjeringen i vår, foreslo Regjeringen å splitte opp Jernbaneverket og samle myndighetsoppgaver i et eget Jernbanedirektorat, eventuelt også vurdere et sektorovergripende transportdirektorat for vei og jernbane. Flere Østfoldkommuner har tatt initiativ til at et slikt direktorat bør legges til Østfold, deriblant Moss kommune.

Vil samferdselsministeren ta initiativ til en dialog med Moss kommune for å vurdere en lokalisering av direktoratet i kommunen?»

BEGRUNNELSE:

I Jernbanereformen som ble lagt fram av Regjeringen i mai 2015, foreslo Regjeringen å splitte opp Jernbaneverket og samle myndighetsoppgaver i et eget Jern-

banedirektorat underlagt samferdselsdepartementet. Jernbanedirektoratet skal blant annet ha ansvar for langsiktig planlegging og ha en koordinerende rolle overfor aktørene innen kollektivtransport, i tillegg til å overta enkelte oppgaver fra samferdselsdepartementet. Det ble også understreket i saken at Samferdselsdepartementet vil eventuelt også vurdere et sektorovergripende transportdirektorat for vei og jernbane i det videre arbeidet. Gjenværende oppgaver skal samles i et infrastrukturforetak med ansvar for jernbanenettet og eiendom. Flere Østfoldkommuner har tatt initiativ til at et slikt direktorat, eventuelt også Infrastrukturforetaket, bør legges til Østfold, deriblant Moss kommune. Det er svært få statlige arbeidsplasser som er etablert i Moss. Med flere nedleggelser av arbeidsplasser innen industri de siste årene ligger Moss høyt på arbeidsledighetsstatistikken. Kommunen har imidlertid satset på næringsutvikling og nye virksomheter er etablert.

Det er imidlertid stor pendling fra Moss til Oslo og disse pendlerne representerer sammen med øvrige innbyggere i Mosseregionen en kompetanse som også kan rekrutteres til en slik virksomhet. Moss kommune ligger strategisk til ift. transport og pendling, med ca. 45 min togtur fra Oslo, tett på E6 og Moss lufthavn Rygge og med Moss havn i sentrum. Jeg vil derfor oppfordre samferdselsministeren til å ta initiativ til en dialog med Moss kommune for å vurdere en lokalisering av direktoratet i kommunen i den prosessen som nå skal gjøres.

Svar:

Regjeringen, sammen med KrF og Venstre, har gjennom jernbanereformen lagt grunnlaget for en bedre organisering av norsk jernbane. Sammen med kraftig økninger i jernbanebevilgningene (opp ca. 50 pst. etter forrige stortingsvalg), legges grunnlaget for en betydelig satsing på jernbanen til glede for pendlere og næringslivet.

Jeg registrerer at enkelte kommuner har meldt sin interesse for å være vertskommune for et framtidig jernbanedirektorat. Det er positivt. I tillegg til at Moss har meldt sin interesse mottok jeg i juni i år også en konkret henvendelse fra Fredrikstad kommune både knyttet til lokalisering av direktorat og jernbaneinfra-

strukturforetak. Jeg setter pris på representanten Johanssens engasjement i så måte, spesielt tatt i betraktning at Arbeiderpartiet var kritisk til å opprette et jernbanedirektorat.

Det er en rekke forhold som skal utredes og tilrettelegges for at jernbanereformen skal bli implementert på en vellykket måte. Samferdselsdepartementet arbeider nå med å legge planer for hvordan jernbanereformen skal implementeres på best mulig måte, basert på Stortingets behandling av Meld. St. 27 / Innst. 386 S (2014-2015). En viktig del av jernbanereformen innebærer en deling av dagens Jernbaneverket i et styrende direktorat og et infrastrukturforetak med ansvar for drift, vedlikehold og utbygging av jernbanenettet. I oppbyggingsfasen vil det være behov for tett kontakt med departementet. Dette gjelder ikke minst dimensjonering av og oppgaveportefølje for det nye direktoratet.

Regjeringen vil relativt raskt komme tilbake til Stortinget med en orientering om framdriften i dette arbeidet, herunder prosess og tidsplan for implementering av de ulike elementene i jernbanereformen. Jeg ser det imidlertid ikke som hensiktsmessig å avholde møter eller ha direkte kontakt med enkeltkommuner konkret knyttet til framtidige lokaliseringsspørsmål på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1356

Innlevert 26. august 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 9. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil helseministeren øremerke midler til grunn- og videreutdanning til 15 000 helsefagarbeidere og til videreutdanning av 15 000 sykepleiere i perioden 2016-2020, og over hvilket budsjett skal bevilgningen tas?»

BEGRUNNELSE:

Statsminister Erna Solberg uttalte 24.08.15 at hun vil øremerke midler til grunn- og videreutdanning for helsefagarbeidere og sykepleiere. Dette ble anslått til å koste 1,8 milliarder over en 4 års-periode. Statsministeren utdypet ikke hvordan disse midlene skulle fordeles, eller om det var staten eller kommunen som skulle ha dette ansvaret. Det er varslet gjennom Prop 1 S HOD (2014-2015) at regjeringen vil legge frem et Kompetanseløft 2020, en plan som skal bygge videre på de gode erfaringene fra Kompetanseløft 2015.

Svar:

Spørsmålet dreier seg om et politisk standpunkt som Erna Solberg har fremført på vegne av partiet Høyre i valgkampen. Regjeringen vil fremme forslag vedrørende grunn- og videreutdanning for ansatte i omsorgssektoren for Stortinget på egnet måte.

Regjeringen jobber aktivt med å styrke kompetanse og kvalitet i helse- og omsorgstjenestene. Regjeringen styrket i 2014 tilskuddet til grunn-, videre- og etterutdanning av ansatte i omsorgstjenestene med 50 mill. kroner, slik at det bevilges i overkant av 140 mill. kroner i året til formålet. Regjeringen har i tillegg videreført tilskuddet til fagskoleutdanning innenfor helse- og sosialfag, som i 2015 var på om lag 85 mill. kroner. Regjeringen har i 2015 i tillegg etablert et lønnstilskudd for avansert klinisk sykepleie på 12,5 mill. kroner og en nasjonal lederutdanning for primærhelsetjenesten på 11 mill. kroner. Regjeringen har

varslet fremleggelse av en plan for rekruttering, kompetanseheving og fagutvikling i de kommunale helse- og omsorgstjenestene for perioden 2016-2020, Kompetanseløft 2020.

Regjeringens forslag til satsinger på kompetanseheving vil omtales i Prop 1 S (2015-2016).

SPØRSMÅL NR. 1357

Innlevert 26. august 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva var antallet årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten, i absolutte tall og per 1000 innbyggere i alderen 0-19 år, for de 20 største byene i Norge, ved utgangen av 2013 og 2014, og hva er tilsvarende antall per 01.07.2015?»

BEGRUNNELSE:

Viser til spørsmål 15:1216 med begrunnelse stilt 24.06.15 og påfølgende svar. Jeg ber i dette tilfellet om tall som knytter seg til økning og fordeling av årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i de 20 største kommunene, inkludert foreløpige tall for første halvår 2015.

Svar:

Jeg vil starte med å takke representanten for å opprettholde fokus på en så viktig helse-fremmende og forebyggende tjeneste som helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Representanten viser til mitt svar på skriftlig spørsmål 1216. I spørsmål 1216 ble det bedt om relativt omfattende og detaljert statistikk over fordeling av årsverk i tjenesten, inkludert fordelingen mellom ulike yrkesgrupper, nasjonalt og fordelt på fylker og kommuner, og utviklingen fra 2013 til 2014. I mitt svar på spørsmålet vurderte jeg at det ville være for omfattende å inkludere årsverksstatikk for alle landets kommuner som representanten ba om. Det er også i mange kommuner snakk om svært små tall når fordelingen av årsverk relateres til ulike yrkesgrupper. I mitt svar på spørsmål 1216 la jeg likevel ved flere oversiktstabeller for å vise utviklingen nasjonalt og i fylkene.

I dette spørsmålet har representanten bedt om tilsvarende oversikter for landets 20 største byer/kommuner. Nærmere bestemt en oversikt over fordelingen av antall årsverk i helse-stasjons- og skolehelsetjenesten i disse kommunene i absolutte tall og per 1000 innbyg-

gere 0-19 år. Det bes om tall fra 2013, 2014 og første halvår 2015.

Representanten etterspør ikke spesifikt fordelingen av årsverk mellom ulike yrkesgrupper i tjenesten, men jeg forutsetter at dette også er av interesse her, ettersom det vises til svaret på spørsmål 1216 som konkret etterspurte dette.

Som representanten helt sikkert er kjent med, har vi flere store kommuner som ikke har bystatus. Vedlagte oversikter (vedlegg 1-4) omfatter derfor de 27 største byene og kommunene i landet. For ordens skyld er forskjellen i status spesifisert i tabellene. Kommunene er satt opp etter kommunestørrelse målt i antall innbyggere, med den største kommunen øverst.

Til representantens orientering publiserer Statistisk sentralbyrå (SSB) KOSTRA-tall kun for hele år. Data publiseres to ganger årlig; 15. mars og 15. juni. I mars publiseres endelige tall for to år tidligere og foreløpige tall for fjoråret, mens i juni publiseres korrigerte, foreløpige tall for fjoråret. Disse er å anse som foreløpige frem til mars påfølgende år. Dette innebærer at jeg dessverre ikke kan svare representanten når det gjelder antall årsverk i tjenesten per 01.07. 2015. Tallene som fremgår av de fire vedleggstabellene er endelige tall for 2013 og foreløpige tall for 2014 publisert av SSB 15. juni i år.

Tabellene i vedlegg 1 og 2 viser oversikt i henholdsvis 2013 og 2014 over antall årsverk i tjenesten totalt og for ulike yrkesgrupper, og antall årsverk i hver av landets 27 største kommuner av ulike yrkesgrupper i absolutte tall. I tillegg fremgår gjennomsnittlig antall årsverk per kommune av de samme yrkesgruppene.

Tabellene i vedlegg 3 og 4 viser oversikt i henholdsvis 2013 og 2014 over antall årsverk per 1000 innbyggere 0-19 år, nasjonalt, i de 27 største kommunene og etter yrkesgruppe. For hele landet var det i gjennomsnitt 3,5 årsverk per 1000 innbyggere 0-19 år i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014, en økning på 0,1 årsverk fra 2013. Det fremgår også gjennomsnittlig antall årsverk per yrkesgruppe i hele landet per 1000 innbyggere 0-19 år.

Når det gjelder årsverk jordmødre, er disse beregnet per 1000 fødte i perioden. For hele landet var det 4,9 jordmorårsverk per 1000 fødte i 2014, en økning på 0,2 årsverk fra 2013.

Ser vi på de absolutte tallene i vedlegg 1 og 2, svarer det totale antallet årsverk i de respektive kommunene til en viss grad med kommunestørrelsen sett ut fra rekkefølgen, men det er mange unntak.

Det er antakelig mer interessant å se på vedlegg 3 og 4, der man får et inntrykk av årsverk per 1000 innbyggere 0-19 år og fordelingen mellom ulike yrkesgrupper i de forskjellige kommunene. Samtidig er det viktig å ikke trekke raske slutninger ut fra dette uten først å se nærmere på lokale forhold. Mange kommu-

ner samarbeider om å yte tjenester, og det er samarbeidsavtaler mellom kommuner og helseforetak. Det kan for eksempel se ut til at Tromsø kommune ikke har jordmor tilgjengelig. Det har imidlertid frem til nylig vært formelt samarbeid mellom kommunen og Universitetssykehuset Nord-Norge om jordmortjenester til blant annet gravide. Eventuelle endringer som følge av avtalens utløp i 2015 vil ikke synes på 2014-statistikken.

Det vises til tabellene i vedlegg 1-4 for ytterligere spesifisering og oversikt.

Vedlegg 1

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2013. Nasjonalt og i de 20 største byer/kommuner. Etter yrkesgruppe. Absolutte tall.

2013		I alt	Fysioterapeut	Lege	Jordmor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet		4269	192	207	279	2177	424	472	518
Gj sn per kommune		10,0	0,4	0,5	0,7	5,1	1,0	1,1	1,2
Oslo	By	450,2	21,9	19,8	27,1	236,4	36,3	31,9	76,7
Bergen	By	176,8	0,7	11,8	13,2	117,4	6,0	11,9	15,8
Trondheim	By	108,5	5,0	5,3	4,6	31,2	13,0	8,9	40,5
Stavanger	By	89,0	3,6	4,0	6,7	49,8	5,6	9,2	10,1
Bærum		132,8	0	4,9	4,7	63,2	4,1	39,3	16,7
Kristiansand	By	126,8	9,4	2,9	4,7	39,0	22,9	17,2	30,7
Fredrikstad	By	64,0	0,7	3,2	2,6	26,2	9,1	18,0	4,2
Sandnes	By	65,0	1,4	2,1	4,6	34,8	5,1	6,2	10,7
Tromsø	By	53,8	0,3	2,1	0	41,7	1,8	4,8	3,1
Drammen	By	28,1	0,8	2,8	1,8	15,7	1,0	2,7	3,3
Asker		64,9	0,1	2,8	2,7	42,3	5,9	7,5	3,6
Sarpsborg	By	49,0	1,5	2,4	2,5	23,5	4,2	7,0	7,9
Skien	By	30,9	0,5	1,2	2,3	20,5	2,2	1,1	3,0
Skedsmo		37,6	0,2	1,3	2,5	24,3	1,0	3,2	5,1
Bodø	By	52,3	0,2	1,5	3,5	29,2	5,4	8,0	4,4
Ålesund	By	24,7	1,0	1,5	0,5	16,5	1,8	2,9	0,5
Sandefjord	By	2,5	1,3	1,2	0	0	0	0	0
Arendal	By	24,3	2,2	2,4	1,6	13,2	1,9	2,6	0,4
Larvik	By	27,7	1,7	0,8	0,6	16,1	4,0	3,8	0,7
Karmøy		29,3	0	1,1	2,4	17,9	3,0	3,0	2,0
Tønsberg	By	46,2	3,5	1,6	2,6	20,8	4,9	6,9	6,0
Haugesund	By	12,3	0,7	1,3	0,8	9,4	0	0	0
Porsgrunn	By	35,6	0,1	1,4	1,0	13,9	5,5	8,5	5,2
Lørenskog		25,4	0,1	1,3	1,8	17,6	0,2	2,1	2,3
Ringsaker		27,9	2,8	1,2	2,3	14,4	0,8	4,3	2,1
Ullensaker		24,9	2,8	1,2	2,5	8,5	5,0	3,9	1,0
Moss	By	21,1	2,0	1,6	2,5	10,5	2,0	0,6	1,9

Vedlegg 2

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014. Nasjonalt og i de 20 største byer/kommuner. Etter yrkesgruppe. Absolutte tall.

2014		I alt	Fysioterapeut	Lege	Jordmor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet		4381	194	209	288	2334	436	496	425
Gj sn per kommune		10,2	0,5	0,5	0,7	5,5	1,0	1,2	1,0
Oslo	By	459,4	18,1	19,5	28,8	250,6	41,5	52,5	48,3
Bergen	By	182,8	0,3	12,2	13,5	122,0	4,0	11,7	19,1
Trondheim	By	96,1	5,5	5,5	4,2	58,7	7,4	8,4	6,5
Stavanger	By	91,7	5,6	4,0	6,5	49,9	8,1	6,1	11,5
Bærum		139,8	0	4,4	4,2	63,8	7,4	41,4	18,6
Kristiansand	By	82,1	10,1	3,0	4,9	43,4	3,9	10,4	6,4
Fredrikstad	By	56	0,7	3,2	3,4	28,2	8,8	6,5	5,2
Sandnes	By	68,7	1,4	2,1	4,5	37,6	5,9	8,6	8,7
Tromsø	By	51,2	0,3	2,4	0	40,1	1,4	3,7	3,3
Drammen	By	29,1	0,8	2,5	2,0	15,9	1,0	4,5	2,3
Asker		75,1	7,4	3,0	2,8	42,2	4,9	10,4	4,4
Sarpsborg	By	47,7	1,5	2,4	2,1	24,0	5,4	6,7	5,6
Skien	By	34,6	0,5	1,2	3,4	22,3	3,0	1,1	3,2
Skedsmo		39,3	0,2	1,3	2,4	26,9	1,0	2,1	5,4
Bodø	By	51,2	0,4	1,5	5,4	29,1	4,0	6,8	3,9
Ålesund	By	24,3	1,0	2,0	1,1	16,4	0,8	1,9	1,1
Sandefjord	By	2,9	1,3	1,6	0	0	0	0	0
Arendal	By	31,7	1,1	1,5	1,6	16,0	2,4	8,1	1,0
Larvik	By	28,4	1,7	0,8	1,0	17,5	2,9	3,4	1,2
Karmøy		28,4	0	1,1	2,5	16,5	3,9	2,5	2,0
Tønsberg	By	45,6	3,5	1,6	2,2	21,6	5,0	4,5	7,2
Haugesund	By	12,9	0,7	1,3	0,6	10,2	0	0	0
Porsgrunn	By	33	0,1	1,2	1,0	14,3	5,9	6,5	4,0
Lørenskog		26,2	0,1	1,2	2,4	18,8	0	2,1	1,7
Ringsaker		30,7	2,8	1,2	3,0	16,1	0,8	5,0	1,9
Ullensaker		27,7	3,7	1,2	2,3	9,6	5,5	3,5	2,0
Moss	By	24,4	2,0	1,7	2,0	11,6	2,0	2,3	2,9

Vedlegg 3

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2013 per 1000 innbyggere 0-19 år. Nasjonalt og i de 27 største byer/kommuner. Etter yrkesgruppe. Årsverk jordmødre er per 1000 fødte i perioden.

2013		I alt	Fysioterapeut	Lege	Jordmor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet		3,4	0,2	0,2	4,7	1,7	0,3	0,4	0,4
Oslo	By	3,3	0,2	0,1	2,7	1,7	0,3	0,2	0,6
Bergen	By	2,8	0	0,2	3,8	1,8	0,1	0,2	0,2
Trondheim	By	2,6	0,1	0,1	2,0	0,7	0,3	0,2	1,0
Stavanger	By	2,7	0,1	0,1	3,8	1,5	0,2	0,3	0,3
Bærum		4,2	0	0,2	3,6	2,0	0,1	1,2	0,5
Kristiansand	By	5,7	0,4	0,1	4,3	1,8	1,0	0,8	1,4
Fredrikstad	By	3,4	0	0,2	3,4	1,4	0,5	1,0	0,2
Sandnes	By	3,2	0,1	0,1	4,3	1,7	0,3	0,3	0,5
Tromsø	By	3,0	0	0,1	0	2,4	0,1	0,3	0,2
Drammen	By	1,8	0,1	0,2	2,3	1,0	0,1	0,2	0,2
Asker		4,0	0	0,2	4,4	2,6	0,4	0,5	0,2
Sarpsborg	By	3,7	0,1	0,2	4,3	1,8	0,3	0,5	0,6
Skien	By	2,4	0	0,1	4,2	1,6	0,2	0,1	0,2
Skedsmo		2,9	0	0,1	4,6	1,9	0,1	0,2	0,4
Bodø	By	4,2	0	0,1	5,9	2,3	0,4	0,6	0,4
Ålesund	By	2,2	0,1	0,1	0,9	1,5	0,2	0,3	0
Sandefjord	By	0,2	0,1	0,1	0	0	0	0	0
Arendal	By	2,3	0,2	0,2	3,3	1,2	0,2	0,2	0
Larvik	By	2,7	0,2	0,1	1,6	1,6	0,4	0,4	0,1
Karmøy		2,6	0	0,1	4,7	1,6	0,3	0,3	0,2
Tønsberg	By	4,8	0,4	0,2	5,5	2,1	0,5	0,7	0,6
Haugesund	By	1,4	0,1	0,1	1,8	1,0	0	0	0
Porsgrunn	By	4,3	0	0,2	3,1	1,7	0,7	1,0	0,6
Lørenskog		2,8	0	0,1	5,3	2,0	0	0,2	0,3
Ringsaker		3,5	0,3	0,1	7,5	1,8	0,1	0,5	0,3
Ullensaker		2,8	0,3	0,1	6,1	1,0	0,6	0,4	0,1
Moss	By	2,9	0,3	0,2	8,1	1,4	0,3	0,1	0,3

Vedlegg 4

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014 per 1000 innbyggere 0-19 år. Nasjonalt og i de 20 største byer/kommuner. Etter yrkesgruppe. Årsverk jordmødre er per 1000 fødte i perioden.

2014		I alt	Fysioterapeut	Lege	Jordmor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet		3,5	0,2	0,2	4,9	1,9	0,3	0,4	0,3
Oslo	By	3,3	0,1	0,1	2,8	1,8	0,3	0,4	0,3
Bergen	By	2,9	0	0,2	4,0	1,9	0,1	0,2	0,3
Trondheim	By	2,3	0,1	0,1	1,8	1,4	0,2	0,2	0,2
Stavanger	By	2,8	0,2	0,1	3,8	1,5	0,2	0,2	0,4
Bærum		4,3	0	0,1	3,3	2,0	0,2	1,3	0,6
Kristiansand	By	3,7	0,5	0,1	4,9	2,0	0,2	0,5	0,3
Fredrikstad	By	3,0	0	0,2	4,5	1,5	0,5	0,3	0,3
Sandnes	By	3,4	0,1	0,1	4,1	1,8	0,3	0,4	0,4
Tromsø	By	2,9	0	0,1	0	2,3	0,1	0,2	0,2
Drammen	By	1,9	0,1	0,2	2,6	1,0	0,1	0,3	0,1
Asker		4,6	0,5	0,2	4,4	2,6	0,3	0,6	0,3
Sarpsborg	By	3,6	0,1	0,2	3,8	1,8	0,4	0,5	0,4
Skien	By	2,7	0	0,1	6,0	1,8	0,2	0,1	0,3
Skedsmo		3,0	0	0,1	4,2	2,1	0,1	0,2	0,4
Bodø	By	4,1	0	0,1	8,9	2,3	0,3	0,5	0,3
Ålesund	By	2,2	0,1	0,2	2,1	1,5	0,1	0,2	0,1
Sandefjord	By	0,3	0,1	0,1	0	0	0	0	0
Arendal	By	2,9	0,1	0,1	3,5	1,5	0,2	0,8	0,1
Larvik	By	2,8	0,2	0,1	2,8	1,7	0,3	0,3	0,1
Karmøy		2,5	0	0,1	4,7	1,4	0,3	0,2	0,2
Tønsberg	By	4,7	0,4	0,2	4,9	2,2	0,5	0,5	0,7
Haugesund	By	1,5	0,1	0,1	1,6	1,2	0	0	0
Porsgrunn	By	4,0	0	0,1	2,8	1,7	0,7	0,8	0,5
Lørenskog		2,9	0	0,1	6,9	2,1	0	0,2	0,2
Ringsaker		3,8	0,3	0,1	10,1	2,0	0,1	0,6	0,2
Ullensaker		3,1	0,4	0,1	5,9	1,1	0,6	0,4	0,2
Moss	By	3,3	0,3	0,2	6,8	1,6	0,3	0,3	0,4

SPØRSMÅL NR. 1358**Innlevert 26. august 2015 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 2. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Mener statsråden at hensynet til livskvalitet for befolkningen og lokal næringsvirksomhet tilsier at ulven som har angrepet på sau på innmarksbeite i Elverum bør felles?»

BEGRUNNELSE:

En ulv har angrepet sau på innmarksbeite innenfor et elektrisk gjerde inne i et boligområde i Elverum. Frem til 2005 hadde saueieren dyra på utmarksbeite. Etter 2005 har dyra vært på innmarksbeite på grunn av store rovdyrtap for å forebygge ytterligere tap. Innmarksbeitet som nå benyttes ligger helt inntil bebodd bebyggelse. Dyreeieren har også satt opp lamper for å forsøke å forhindre ytterligere rovdyrangrep.

Elverum kommune har i løpet av de to siste årene opplevd å få fire avslag på søknad om å felle en bjørn som har oppholdt seg nært bebyggelse og beitedyr.

Svar:

Den todelte målsettingen om at vi skal ha både rovvilt og beitedyr i Norge, står sentralt i rovviltforliket av 2011 som et enstemmig Storting står bak. En areal-differensiert forvaltning er et sentralt prinsipp for best mulig oppnåelse av denne målsettingen. Det vil si at landet deles inn i ulike soner underlagt ulike forvaltningsregimer. I områder der beitenæringen har prioritert skal terskelen være lav for å tillate uttak av rovvilt som gjør skade. I områder der rovvilt har prioritert skal beitenæringen tilpasses rovviltene, og terskelen for uttak skal være høy. Det aktuelle området i Elverum er innenfor den nasjonalt fastsatte ulvesonen og Stortin-

get har bestemt at bestandsmålet for ulv skal nås innenfor sonen.

Det er ikke utelukket å åpne for felling av rovvilt innenfor prioriterte rovviltområder, men terskelen skal som nevnt være høy. Det må gjøres en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle, og bestandssituasjonen for arten og skadens omfang er blant vurderingstemaene. I områder med fast etablering av ulv er det også nødvendig å ta hensyn til eventuelle valpers overlevelse dersom foreldredyr vurderes felt. Ut fra de senest rapporterte tallene fra Rovdata er ulvbestanden under det vedtatte bestandsmålet for ulv.

I den konkrete saken det vises til er jeg kjent med at en gårdbruker på Vestre Hernes har mistet et lam som ble gjenfunnet like utenfor et inngjerdet innmarksbeite like ved gården. Statens naturoppsyn har undersøkt lammet og vurdert det som en usikker ulveskade. Beitet var sikret delvis med strømgjerde og sauenetting, men sikringen var ikke i henhold til det som er definert som et rovviltavvisende gjerde. Av Fylkesmannens vedtak framgår det at dyreeier har fått tilskudd til å sette opp rovviltavvisende gjerder, blant annet i 2011.

Systemet ved skadefelling er at Fylkesmannen som skal behandle og avgjøre søknader. Eventuelle klager behandles av Miljødirektoratet. I den aktuelle saken mottok Fylkesmannen søknad om fellingstillatelse på ulv i Hernes i Elverum kommune 25. august. Foreløpig avslag på søknaden ble sendt fra Fylkesmannen samme dag, og endelig vedtak om avslag ble fattet 27. august. På nåværende tidspunkt er det så langt jeg kjenner til ikke mottatt noen klage på vedtaket. En eventuell klage skal behandles av Miljødirektoratet. Jeg har tillit til at forvaltningen på rovviltfeltet gjør grundige og gode vurderinger.

SPØRSMÅL NR. 1359**Innlevert 26. august 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 4. september 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Kan statsråden avklare om ein kommune kan avslutta samarbeidet med Arbeids- og velferdsetaten om drifta av eit Nav-kontor ved ikkje å fornya samarbeidskon-

trakten når kommunen opplever at kommunen bli sitjande att med oppgåver som i utgangspunktet var statlege, dei statlege stillingane blir borte eller flytta til større kommunar og statlege bemanningsgarantiar slik på sikt blir reduserte?»

Svar:

Arbeids- og velferdsforvaltningsloven bestemmer at Arbeids- og velferdsetaten og kommunene skal ha felles lokale kontorer som dekker alle kommuner. Kontoret skal, i tillegg til å ivareta oppgaver for Arbeids- og velferdsetaten, som et minimum ivareta kommunens oppgaver etter lov om sosialtjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

Loven angir videre at det felles kontoret skal opprettes ved en avtale mellom Arbeids- og velferdsetaten og den enkelte kommune. Et minstekrav til avtalen er at den inneholder ”bestemmelser om lokalisering og utforming, organisering og drift av kontoret, hvilke kommunale tjenester som skal inngå i kontoret, og hvordan kontoret skal samhandle med representanter

for kontorets brukere og kommunens øvrige tjenestetilbud,” jf. arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 14.

Oppstår det uenighet mellom partene ved inngåelse eller gjennomføring av avtalen, for eksempel vedrørende ansvar for oppgaver eller tilførsel av ressurser, kan tvistesak fremmes for fylkesmannen. Fylkesmannen mekler i møte med partene. Dersom meklingen ikke fører til enighet, sendes saken til en uavhengig tvisteløsningsnemnd for avgjørelse.

Som det fremgår av min redegjørelse ovenfor, kan en kommune ikke trekke seg fra en avtale om opprettelse og drift av felles NAV-kontor eller nekte å fornye avtalen. Kommunen kan imidlertid ivareta sine interesser ved å benytte de tvisteløsningsmekanismer som er opprettet.

SPØRSMÅL NR. 1360

Innlevert 26. august 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 28. august 2015 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

«Deler statsministeren justisministerens vurdering av etterretteligheten i norsk presse, og er det regjeringens informasjonsstrategi å korrigere medienes fremstilling av politikken med offentlig finansierte informasjonsfilmer fra departementene?»

BEGRUNNELSE:

Justisdepartementets informasjonsfilm Trygghet i hverdagen har fått mye oppmerksomhet i mediene. I filmen begrunner justisministeren behovet for filmen med at det fremkommer mye feilaktig informasjon om trygghets- og beredskapsarbeidet i norske medier.

Svar:

Det er sentralt i vårt demokratiske samfunn at vi har en presse som er uavhengig og som gjør en grundig og etterrettelig jobb i sitt arbeid med å dekke politiske saker. Jeg har et godt forhold til norsk presse. Pressen gjør en god og viktig jobb i vårt samfunn.

Som regjering har vi også i oppgave å drive informasjonsarbeid, ikke for å korrigere mediene, men for å bidra til best mulig informasjon og kunnskap om vårt arbeid. Her ønsker vi å nå bredt ut. Bruk av sosiale medier og videoer kan være et godt supplement til pressemeldinger og nettsaker. Det er selvsagt legitimt å kommunisere resultatene av regjeringens politikk, men man må gjøre en nøye vurdering av form, innhold og budskap.

SPØRSMÅL NR. 1361**Innlevert 27. august 2015 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 4. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Er statsrådets vilje til å flytte bommene avhengig av et nytt flertall, eller kan det skje også om nåværende flertall ber om det, kan statsråden selv vedta en flytting, eller må saken til Stortinget, skal mindreinntektene i bommene dekkes gjennom høyere bompengesats, lengere nedbetalingstid eller økt statlig bidrag, i så fall hvor mye, og er det i tråd med bompengerregelverket at innbyggerne i en kommune skal betale kostanden for et veiprojekt i nabokommunen?»

BEGRUNNELSE:

Samferdselsministeren sier i Fredrikstad Blad 24.8 at ”Hvis det blir politisk skifte her i byen, skal jeg sørge for at bommene på bruene til Kråkerøy blir flyttet”, som kommentar til Fredrikstad FrP forslag om å flytte bommene til kommunegrensa mot Hvaler kommune.

En flytting av bommene, som finansierer Værstebrua, en ny bruforbindelse mellom sentrum og Kråkerøy i Fredrikstad kommune, vil innebære betydelig mindre trafikk gjennom bomstasjonene. Dette vil ha betydning for inntjeningen og derved nedbetalingen av gjelden.

Statsrådets uttalelse reiser flere spørsmål det er viktig å få en avklaring på før valget.

Svar:

Som omtalt i bl.a. Meld. St. 25 (2014-2015), har regjeringen varslet en bompengereform der det bl.a. legges opp til å etablere en rentekompensasjonsordning for

bompengelån. Målet med rentekompensasjonsordningen er å redusere trafikantenes betaling av bompenger, enten i form av lavere takster, høyere rabatter eller kortere innkrevningstid. Regjeringen har derfor åpnet for at lokale myndigheter kan vurdere avvikling av innkrevningspunkt for Ny Kråkerøyforbindelse når ordningen med rentekompensasjon innføres, jf. Prop. 50 S (2014-2015) Utbygging og finansiering av fase 1 av Bypakke Nedre Glomma i Østfold, side 19.

Dersom lokale myndigheter ønsker å avvikle eller flytte innkrevningspunkt på Kråkerøybruene, vil jeg se positivt på et slikt forslag. Jeg vil i så fall komme tilbake til Stortinget med en slik sak. For å sikre god lokalpolitisk forankring, må et eventuelt forslag til endringer først behandles politisk av berørte kommuner og Østfold fylkeskommune. I den forbindelse må de økonomiske konsekvensene av eventuelle endringer utredes og vurderes, inkl. opplegg for inndekning av eventuelle mindreinntekter. Saken følger deretter vanlig prosedyre fram til den eventuelt fremmes for Stortinget.

I forbindelse med min samtale med Fredrikstad Blad, som det refereres til, nevnte jeg at Arbeiderpartiet i Stortinget var sterkt kritisk til bompengereformens del om rentekompensasjon og kutt i bomtakster. Jeg regnet derfor med at initiativ til endringer i bompeng vedtak vil komme fra partier som er positive til bompengereformen. Det er selvsagt bra dersom Fredrikstad Arbeiderparti er positiv til en reform som deres stortingsgruppe er imot. Jeg vil selvsagt forholde meg likt til alle initiativ, uavhengig av hvilke partikonstellasjoner som står bak.

SPØRSMÅL NR. 1362**Innlevert 27. august 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø****Besvart 4. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Anser statsråden dagens midlertidige bevæpning som en politisk seier, og hvordan vurderer statsråden filmens fremstilling av bevæpningstillatelsen sett hen til Stortingets vedtak før sommeren om at norsk politi skal være ubevæpnet?»

BEGRUNNELSE:

Justisdepartementet har denne uken lagt ut en film på sine nettsider. På slutten av denne filmen ruller en tekst over skjermen under overskriften «Dette har vi fått til». Et av punktene som ramses opp er som følger: «Samtykke til bevæpning. Vi har samtykket til midlertidig

bevæpning av politiet. Det første samtykket ble gitt i november 2014, og er siden forlenget flere ganger. Nåværende samtykke gjelder til 2. august 2015. Er en følge av trusselvurderingen fra Politiets sikkerhetstjeneste og Felles kontraterrorsenter».

Svar:

Dagens ordning med midlertidige bevæpningen er som kjent begrunnet i trusselvurderinger utarbeidet av Politiets sikkerhetstjeneste (PST)/Felles kontraterrorsenter (FKTS) som beskriver et skjerpet trusselbilde som kan vedvare over tid. Det er ingen tvil om at norsk politi skal være ubevæpnet i en normalsituasjon, og at regjeringen vil følge opp Stortingets klare føringer på dette området.

Et flertall på Stortinget har også slått fast at i spesielle situasjoner, hvor det eksempelvis foreligger

en trusselvurdering som gjør at politiet mener det er grunnlag for å bevæpne seg, fortsatt skal være anledning til å gi den typen bevæpning. Dette dreier seg etter min mening ikke om noen politisk seier, men en reaksjon på en aktuell situasjon som ikke er politisk styrt.

Den midlertidige bevæpningen er således et tiltak som er gjennomført fordi det er nødvendig av årsaker som ikke er politisk styrt og det er ikke et politisk mål å opprettholde midlertidig bevæpning. Beslutningen om midlertidig bevæpning er basert på klare faglige anbefalinger og det er et politisk ansvar å utruste politiet med de verktøy de mener er påkrevet for å være rustet til å møte den aktuelle situasjonen.

I filmen «Trygghet i hverdagen» nevnes den midlertidige bevæpningen i en oversikt helt til slutt i filmen. Denne filmen er en gjennomgang av en del av de tiltakene som er gjennomført siden denne regjeringen tiltrådte.

SPØRSMÅL NR. 1363

Innlevert 27. august 2015 av stortingsrepresentant Gunvor Eldegard

Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Kva vil statsråden gjera for at det skal bli betre kapasitet og betre forhold for pasientar frå opptaksområdet til Ahus både på kort og lang sikt, og vil statsråden ta initiativ til endra opptaksgrenser, til dømes for Follos befolkning, har statsråden vurdert om deler av dei kan flyttast til det nye sjukehuset i Østfold?»

GRUNNGJEVING:

Eg syner til tal frå SSB som viser at Akershus universitetssjukehus i 2014 har eit belegg på 108 prosent og 7 000 korridorpasientar.

Dette er uakseptabelt.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF arbeider med å gjennomgå fremtidige muligheter for optimalisering av drift og oppgave- og arbeidsdeling for spesialisthelsetjenesten i Oslo og Akershus, hvor Oslo universitetssykehus, Akershus

universitetssykehus, Diakonhjemmet sykehus, Lovisenberg diakonale sykehus, Oslo kommune, tillitsvalgte og brukere deltar. Resultater av dette arbeidet skal legges fram i desember 2015. Helse Sør-Øst har allerede vedtatt at befolkningen i Vestby kommune skal overføres fra Akershus universitetssykehus til Sykehuset Østfold fra 1. januar 2017, avhengig av erfaringene fra driften av Sykehuset Østfold det første hele driftsåret.

Jeg ba i foretaksmøte i august 2015 om at Helse Sør-Øst RHF vurderer om det kan være hensiktsmessig å overføre Kongsvinger sykehus med tilhørende befolkningsområde til Akershus universitetssykehus og ba om at dette må sees i sammenheng med den planlagte overføringen av befolkningen i Vestby kommune fra Akershus universitetssykehus til Sykehuset Østfold og eventuelt andre tiltak som Helse Sør-Øst RHF vil foreslå.

Det pågår altså et arbeid som gjelder det representanten spør om.

SPØRSMÅL NR. 1364**Innlevert 27. august 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni****Besvart 4. september 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«I NRKs valgdebatt om kommunereformen 19. august opplyste statsråden at det er forsket på resultatene av tidligere kommunesammenslåinger. Ifølge statsråden viser denne forskningen at sammenslåtte kommuner har opprettholdt et desentralisert tjenestetilbud og at befolkningsnedgang er snudd til befolkningsoppgang.

Hvilke forskningsprosjekt var det statsråden viste til, og hvor er resultatene av disse gjort tilgjengelig for allmenheten?»

Svar:

Det er forsket mye på resultater og erfaringer fra tidligere kommunesammenslåinger. I perioden 2002 til 2013 er det gjennomført syv frivillige sammenslåinger. Av disse er fem av sammenslåingene evaluert av ulike forskningsmiljøer på oppdrag av daværende Kommunal- og regionaldepartementet. Agenda utredning og utvikling evaluerte Re kommune i 2006, mens Telemarksforskning har evaluert sammenslåingen i Bodø, Aure, Vindafjord og Kristiansund i 2009. Asplan Viak og Telemarksforskning har i tillegg fulgt gjennomføringsprosessene fra 2005-2008 på oppdrag av KS. De to siste sammenslåingene, Inderøy og Harstad, er ennå ikke evaluert av forskere.

Evalueringsrapportene er gjort rede for og oppsummert i Prop. 95 S (2013-2014) Kommuneproposisjonen 2015, og er også gjort tilgjengelige på bl.a. www.kommunereform.no. Ekspertutvalget for kommunereformen har også referanser til disse evalueringsrapportene i sin delrapport fra mars 2014.

Telemarksforskning, som har evaluert sammenslåingene fra 2005 til 2008 (TF-rapport nr. 258, 2009),

oppsummerer i sin rapport at et desentralisert tjenestetilbud er blitt opprettholdt. Det er også et funn fra disse sammenslåingene at ressurser er flyttet fra ledelse og administrasjon til tjenesteproduksjon. Videre oppsummeres det også som en effekt av sammenslåingene at de har gitt bedre tjenester der det har blitt større fagmiljø, for eksempel innen tekniske tjenester, planlegging, landbruk, barn, familie og helse. Innenfor administrative tjenester, som økonomi og personal, meldes det om at man har fått en sterkere og mer robust tjeneste, og at man spesielt i de minste kommunene ikke lenger er så avhengig av enkeltpersoner for gjennomføring av kritiske oppgaver. Helhetsinntrykket er at kommunesammenslåingene ikke har medført store endringer i folks opplevelse av tjenestetilbudet.

Når det gjelder befolkningsutvikling konkluderer Telemarksforskning med at i de kommunene som har slitt med fraflytting og befolkningsnedgang, har den negative befolkningsutviklingen bremsert opp eller fått en mer positiv utvikling etter sammenslutningen. Det er et klart flertall i alle de sammenslåtte kommunene som mener at sammenslåingen har bidratt til at man har fått en kommune som står bedre rustet til å møte framtidige utfordringer knyttet til samfunns- og næringsutvikling.

Når det gjelder evalueringen av Ramnes og Våle, konkluderte Agenda utredning og utvikling med at også de etter sammenslåingen kunne tilby bredere og mer spesialiserte tjenester sammenlignet med de to tidligere kommunene. Med bakgrunn i en gjennomført innbyggerundersøkelse konkluderte Agenda også med at innbyggerne var mer fornøyde med dagens tjenester enn de var i de tidligere kommunene. Et flertall av innbyggerne fikk bedre tilgjengelighet til kommunens administrasjon og tjenestetilbud.

SPØRSMÅL NR. 1365**Innlevert 27. august 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 4. september 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Avtalen om opphevelse av boplikt for prester oppheves fra 1. september. Fra samme dato vil prestene bli fordelsbeskattet ved å bo i presteboligen. Problemet

er at takseringen av boligene i flere bispedømmer ikke er ferdig, mens det i andre bispedømmer er strid om takstene. Mange har dermed ikke tilstrekkelig grunn-

lag til å ta et informert valg om man skal fortsette å bo i boligen eller flytte.

Hvordan ser statsråden på dette, herunder spørsmålet om ikrafttredelsestidspunktet for opphevelse av boplikten?»

Svar:

Det er 700-800 prester som i dag bor i tjenestebolig. Mange av disse bor på steder hvor verdsettingen av boligen vil medføre en fordelsbeskatning som dekkes inn gjennom den lønnskompensasjonen som prestene har fått fra 1. september 2015. De prestene som bor i tjenesteboliger i byer og pressområder, må regne med at lønnskompensasjonen ikke dekker opp den fordelsbeskatningen prestene blir ilagt. De opplysningene vi i dag har om resultatet av verdsettingen av tjenesteboligene, viser et gjennomsnitt som ligger godt under hva partene la til grunn da avtalen om lønnskompensasjon ble inngått.

Jeg er kjent med at det i noen bispedømmer ennå gjenstår å få endelig avklart hva tjenesteboligene der skal verdsettes til.

Min forståelse av tidsfaktoren i denne saken, er at partene som forhandlet og fastsatte 1. september 2015

som virkningsdato for avtalen om lønnskompensasjon, undervurderte tiden det ville ta å få avklart den endelige og individuelt baserte verdsettingen. Selv om en del prester ikke er gjort kjent med den endelige verdsettingen før boplikten ble opphevet 1. september, går jeg ut fra at prestene i alminnelighet har god innsikt i boligmarkedet og leieprisene i området der de bor og har dannet seg et bilde av de skattemessige konsekvensene.

Jeg mener det er relevant å peke på at lønnskompensasjonen som er gitt fra 1. september, er gitt alle prestene, også de 500–600 prestene som i dag ikke bor i tjenestebolig. En forskyvning av tidspunktet for avviklingen av boplikten, ville tilsvarende forskjøvet virkningsdatoen for lønnskompensasjonen. Jeg antar at dette aspektet ved saken hadde betydning for partenes beslutning om at avtalen ikke skulle ha senere virkningsdato enn 1. september.

Departementet har løpende kontakt med bispedømmene om de spørsmålene som opphevingen av boplikten fra 1. september reiser for den enkelte prest og prestefamilie. De opplysningene vi har mottatt fra bispedømmene, viser at det er få prester som er kommet i en uforutsett, urimelig situasjon per 1. september. For disse prestene er jeg trygg på at bispedømmene sørger for å avhjelpe situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1366

Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås

Besvart 4. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Mener statsråden at utlendings- og statsborgerskapsregelverket er rimelig og rettferdig når en av de overlevende fra Utøya-massakren fratas sitt statsborgerskap og sendes ut av landet på grunn av hans far løy om opprinnelsesland da de kom til Norge, mens han selv bare var 10 år og ikke kan stilles til ansvar for farens handling, og vil han ta initiativ til å endre regelverket?»

Svar:

Spørsmålet fra representanten Holmås er nært knyttet til en enkeltsak som er avgjort av Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE). Som representanten Holmås er kjent med, er systemet slik at statsråden ikke skal gripe inn i vurderingene i enkeltsaker. Regjeringens ansvar er regelverket sakene avgjøres etter.

Både statsborgerloven, utlendingsloven og forvaltningsloven har regler om tilbakekall av rettigheter som er gitt på feil grunnlag. Den konkrete vurderingen av om det er grunnlag for tilbakekall, foretas av UDI og UNE. I denne sammenheng vurderes det også om feil opplysninger fra foreldre kan få betydning for barns status og rettigheter. At det er rettslig adgang til å la foreldrenes handlemåte få konsekvenser også for rettsposisjonen til deres barn, er gjentatte ganger lagt til grunn i rettspraksis, og har også fått støtte av Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD). Jeg siterer i denne sammenheng fra EMDs dom av 4. desember 2012 i saken Butt mot Norge i en sak om oppholdstillatelse:

«the Court has noted the general approach of the Borgarting High Court that strong immigration policy considerations would in principle militate in favour of identifying children with the conduct of their parents,

failing which there would be a great risk that parents exploited the situation of their children in order to secure a residence permit for themselves and for the children. The Court, seeing no reason for disagreeing with this general approach, observes that during a police interview on 15 November 1996 the applicant's mother conceded that she had previously given incorrect information to the police and other institutions about her own and her children's stay in Pakistan during this period."

Når det gjelder spørsmålet om jeg mener vi har et regelverk som legger til rette for en rettferdig og rimelig praksis, er svaret, ja. I de tilfeller hvor det blir

truffet vedtak om å tilbakekalle tillatelser som er gitt på feilaktig grunnlag, kan det vurderes om det er grunnlag for ny oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 38. Denne bestemmelsen fastsetter uttrykkelig at det kan gis oppholdstillatelse dersom det foreligger sterke menneskelige hensyn eller utlendingen har særlig tilknytning til riket.

Dermed inneholder loven den sikkerhetsventilen som er nødvendig for at Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda kan føre en rettferdig og rimelig praksis. Samtidig vil det nødvendigvis oppstå grensetilfeller der det kan være uenighet om hva som er et rimelig utfall.

SPØRSMÅL NR. 1367

Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 4. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er dyrevelferdsmessig forsvarelig at ulv får oppholde seg i et beiteområde, innenfor et rovdrygjerde der den kan gjøre stor skade på få timer uten at det kommunale fellingslaget får lov til å overta beitelaget sin fullmakt til nødvergerett?»

BEGRUNNELSE:

I Flendalen i Trysil er om lag 20 sauer drept eller så hardt skadet av ulv at de har måttet avlives. Ulveangrepet har skjedd innenfor et rovdrygjerde. Beiteområdet utgjør 22 000 mål og på området finnes det om lag 500 sau på beite. Beitelaget utelukker derfor ikke at det kan bli avdekket flere rovdyrta.

Da beitelagslederen søkte om fellingstillatelse til Fylkesmannen på telefon fikk han avslag. Han ville anke på stedet, men ble fortalt at dette da måtte gjøres på epost. I følge artikkel i avisa Østlendingen torsdag 27. august, fikk beitelagslederen beskjed fra Miljødirektoratet om at beitelaget etter nødvergeparagrafen kan felle ulven innenfor gjerdet dersom det er fare for nye angrep. Det er det naturlig nok når en ulv befinner seg i et beiteområde med sau. Beitelaget får imidlertid ikke lov til å overføre sin fullmakt til nødvergerett til det kommunale fellingslaget.

Svar:

Norsk lovgivning inneholder ulike bestemmelser om nødverge som innebærer at en handling som ellers er straffbar, blir straffri dersom den er foretatt for å avverge eller forsvare seg mot et ulovlig angrep, så fremt visse nærmere vilkår er oppfylt. Den sentrale nødvergebestemmelsen når det gjelder felling av rovdyr i rovdryssikkert hegn er naturmangfoldloven § 17 a. Bestemmelsen sier blant annet:

"Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive rovdyr som befinner seg i rovdryssikkert hegn når avliving må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på produksjonsdyr eller hund(...)"

Bestemmelsen gir eieren eller den som opptrer på vegne av eieren en rett til å avlive rovdyr for å forsvare beitedyr mot et angrep, eller for å avverge et angrep, der det er realistisk at dette omgående vil komme. Adgangen til å avlive i nødverge må ikke forveksles med adgangen etter naturmangfoldloven og rovviltforskriften til skadefelling.

Det fremgår av bestemmelsen at i tillegg til eieren kan "en som opptrer på vegne av eieren" avlive rovdyr i nødverge. Formuleringen "en som opptrer på vegne av eieren" skal forstås på samme måte som den tilsvarende formuleringen i § 17. Ot.prp.nr. 52 (2008-2009) s. 387 slår fast følgende om dette uttrykket:

”Formuleringen «en som opptrer på vegne av eieren» omfatter den eller de personer som har fått eller påtatt seg ansvar for å se etter dyrene, f.eks. gjeterne. Det er ikke noe krav om at den som opptrer på vegne av eieren har fått dette i form av en skriftlig fullmakt eller lignende.”

Jeg antar videre at begrepet ”en som opptrer på vegne av eieren” også vil omfatte personer i eierens husstand samt ansatte eller oppdragstakere med oppgave å skjøtte driften av eiendommen generelt. Begrepet

er noe skjønnsmessig, og hvorvidt en person kan anses for å opptre på vegne av eieren må vurderes konkret.

Et kommunalt fellingslag vil først være aktuelt å benytte i de tilfeller tillatelse til felling er gitt. Et kommunalt fellingslag har som oppgave å utføre et fellingsoppdrag, og kan ikke anses å opptre på vegne av dyreeier med ansvar for å se etter beitedyrene

Til orientering kan jeg i denne konkrete saken i tillegg opplyse om at Fylkesmannen i Hedmark ga tillatelse til felling av en ulv innenfor dette rovdyravvisende gjerdet fra fredag 28. august.

SPØRSMÅL NR. 1368

Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Oppfølging av spørsmål 1303 om kriterier for å kunne gi blod som oppfattes som legningsdiskriminerende. Ministeren mener at homofile menn som har hatt sex med menn én gang i sitt liv aldri skal kunne gi blod, mens kvinner som har hatt sex med HIV-positive menn kun har 6 mnd. karantene. Heteroseksuelle menn som smittes i utlandet, spesielt i Thailand, utgjør en betydelig andel nysmittede og har også karantene på 6 mnd.

Vil ministeren ta initiativ til å revurderer kriteriene ut fra reell risikoatferd og ikke legning?»

BEGRUNNELSE:

Presiserer på nytt at risikoen for HIV/aids blant homofile menn er høyere og derfor bør ha karantene for å kunne gi blod. For at utvelgelseskriteriene ikke skal oppfattes som legningsdiskriminerende så bør karantene bestemmelsene være likeverdige med hensyn til risikoatferd for økt fare for HIV/aidssmitte. Dagens praksis med at kvinner som har sex med HIV positive menn har karantene i 6 mnd. virker ikke rimelig dersom en sammenligner med homofile som har levd i stabile parforhold eller har hatt en seksuell opplevelse for 20 år siden. Det samme med menn som har hatt sex i utlandet og spesielt Thailand. De har også 6 mnd. karantene. Kriteriene for hva som er risikoatferd bør være kunnskapsbaserte.

Folkehelseinstituttet rapporterer per 31. des. 2014 at det i Norge ble diagnostisert 249 nye hivsmittede. De viser blant annet til at hivtallene har vært relativt

stabile de siste 10 år men at innvandrere utgjør nærmere 50 % av hivtilfellene som diagnostiseres hvert år.

Svar:

Helse- og omsorgsministerens oppgave er å passe på at transfusjonstjenesten er trygg, og at den ikke blir mindre trygg. Av ressurshensyn vurderer blodbankene risiko for hele grupper. Dette kan oppleves som urettferdig for noen, men det har i praksis vist å gi den ønskede sikkerheten.

Som i de fleste europeiske land ble retningslinjene for blodgivning i Norge etablert for flere år siden da hiv-epidemien hadde etablert seg først og fremst blant menn som har sex med menn (MSM). Det foreligger i dag grunner for å vurdere enkelte endringer i kriteriene, som for eksempel for de som har praktisert MSM for flere år siden. På denne bakgrunn ble kriteriene for blodgivning for MSM diskutert av Helsedirektoratets fagråd i april i år. Fagrådet tilrådet ingen endring fordi det de facto er større risiko for å erverve hiv blant gruppen MSM enn blant gruppen heterofile kvinner, også om disse har hatt sex med menn med hiv. I et hvert tilfelle tilråd fagrådet NAT-testing, som ikke benyttes i Norge i dag, dersom noen av kriteriene for MSM endres. Når det gjelder MSM i stabile forhold er begrunnelsen at blodgiver kun kan gå god for egen atferd, og kan i en intervju situasjon ikke garantere for partnerens atferd.

Det har vært stilt spørsmål om det finnes likeverdige alternativer til gruppevurderinger når det gjelder seksuell atferd. Et teoretisk alternativ ville være å innføre meget detaljerte og intime spørsmål knyttet

til seksuell aktivitet, herunder selve sexakten, til hver enkelt blodgiver. Det ville være svært ressurskrevende og trolig vanskelig for de som intervjues. Ingen land kan vise til at slike detaljerte spørsmål har vært gjennomførbare.

Fagmiljøet er vel kjent med innvendingene mot utvelgelseskriteriene, og forslag til endringer diskuteres og vurderes fortløpende.

SPØRSMÅL NR. 1369

Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 9. september 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«De siste årene har det blitt en betydelig økning av antall fødsler om sommeren. Mye tyder på en sammenheng mellom planlagte graviditeter og barnehageopptaket 1. september. Den sprengte kapasiteten gjør det vanskeligere å gi et trygt fødetilbud.

Vil ministeren ta initiativ til å vurdere endringer av søknadsfristen for barnehageplass for å redusere risiko for fødselsskade som følge av sprengte fødeavdelinger midt i ferieavviklingen?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge SSB ble det født 14 % flere de tre månedene før 1. september enn de tre månedene etter. Den Norske Jordmorforening mener at den sprengte kapasiteten ved fødeavdelingene om sommeren gjør det vanskelig å få gitt den oppfølgingen og trygghet som er ønskelig. Flere sykehus er også bekymret for utviklingen.

Det beste hadde vært kontinuerlig opptak eventuelt flere opptak i året til barnehageplass. Det minste tiltaket er å forskyve søknadsfristen til senere på høsten for å unngå fødsel boom midt i ferieavviklingen.

Svar:

Bestemmelsen om rett til barnehageplass i barnehage-loven sikrer at barn som fyller ett år innen utgangen av august det året det søkes om barnehageplass, har rett

til plass i løpet av august samme år. Dagens rettighetsbestemmelse kan medføre ventetid for barnehageplass, noe som kan oppleves som frustrerende for barnefamilier med barn født 1. september eller senere.

Det fødes mange barn i sommermånedene, men ifølge fødselsstatistikken til Statistisk sentralbyrå er det likevel ikke vesentlig endring i antall sommerfødsler nå enn det var før retten til barnehageplass ble innført i 2009. Andelen barn født i sommermånedene har vært relativt stabil siden 2000.

Hovedopptaket i barnehagene er i august fordi det er da seksåringene begynner på skolen og det blir frigjort plass til et nytt årskull i barnehagene. Å forskyve opptaket til senere på høsten, slik representanten Grung foreslår, er ingen god løsning. Det vil øke ventetiden for barnefamiliene og føre til at ledige plasser blir stående tomme.

Regjeringen ønsker å øke fleksibiliteten i barnehageopptaket. I budsjettet for 2015 sørget regjeringspartiene og samarbeidspartiene for at det ble bevilget 333 mill. kroner til 3 400 flere barnehageplasser. Hørlåsvirkningen av satsingen i 2016 er 729 mill. kroner. Bevilgningsøkningen legger til rette for kortere ventetid og at flere ettåringer født 1. september eller senere kan få plass i barnehage. Midlene er lagt inn i kommunerammen, og jeg forventer at kommunene følger opp og sørger for å etablere flere plasser slik at ventetiden går ned.

SPØRSMÅL NR. 1370**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide****Besvart 4. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Vil statsråden redegjøre for forvaltningens oppfølging av ulvedrept sau innenfor rovviltgjerdet i Flendalen i Hedmark og avslag på felling av hannbjørn i Elverum i forhold til rovdyrforliket og vurdere om det i slike tilfeller som med ulveangrep innenfor rovviltgjerdet i Flendalen, kan gis fullmakt til bruk av nødvergeretten for andre enn dyreeier?»

BEGRUNNELSE:

De siste ukene har vi fått rapporter om flere tilfeller av ulvedrept sau innenfor rovviltgjerdet i Flendalen i Hedmark. Søknaden er avslått, blant annet med begrunnelse av at dette er innenfor yngleområdet for ulv.

Samtidig har saueeierne av Direktoratet for Naturforvaltning blitt gjort oppmerksom på at de kan benytte sin nødvergerett ved direkte angrep eller fare for direkte angrep. Saueeierne har kontaktet det kommunale fellingslaget for å sikre at dette i så fall blir utført forsvarlig. De kan imidlertid ikke overføre sin nødvergerett til andre.

Vi har også fått rapporter om sannsynlig bjørnedrept ku i Styggedalen i Elverum. Hårprøver skal ha vist at det dreier seg om samme hannbjørn som tok flere kyr i samme område i fjor.

Svar:

Innledningsvis viser jeg til at systemet er lagt opp slik at det er Fylkesmannen og Miljødirektoratet som skal behandle og avgjøre søknader om skadefelling. Jeg har tillit til at forvaltningen på rovviltfeltet gjør grundige og gode vurderinger.

Når det gjelder skadesituasjonen som oppstod innenfor et inngjerdet beiteområde i Flendalen i Trysil kommune av slo Fylkesmannen i Hedmark i første omgang felling av ulv. Begrunnelsen for dette var blant annet at beiteområdet befinner seg i ulvesonen, det var et begrenset skadeomfang og at noen dagers fremskyndet innsanking av sauen ble vurdert som det mest effektive tiltaket for å stanse skadesituasjonen. Fylkesmannen ga midler til forsterket vakthold/tilsyn på natt og kveld, samt til ekstra mannskap ved innsanking av beitedyrene. Etter at vedtaket ble påklaget vurderte Fylkesmannen situasjonen på nytt, og på bakgrunn av skadeomfanget ble det åpnet for felling av ulv. Beite- laget har planmessig hjemsanking av sauen fra dette beiteområdet innen 1. september, men det lykkes ikke å sanke alle dyrene innen den tid. Fylkesmannen vurderte derfor at det var potensial for ytterligere skader

utover 1. september, og fellingstillatelsen ble forlenget til 3. september. Fylkesmannens vedtak om tillatelse til felling av ulv er også påklaget.

Jeg er også kjent med at det er gjenfunnet et kadaver av storfe i Elverum, og at det er påvist at en tidligere kjent hannbjørn har oppholdt seg i området. Det er likevel uklart om bjørnen har drept dyret eller om den har kommet til kadaveret i ettertid. Alle dyrene er tatt inn fra utmarksbeite, men ut fra de siste opplysningene jeg har er to dyr fremdeles savnet. Fylkesmannen har avslått en søknad om tillatelse til skadefelling av bjørn, men gitt midler til ekstraordinært tilsyn for å lete etter gjenværende dyr. Også i denne saken er Fylkesmannens vedtak påklaget.

Til den delen av representantens spørsmål som går på nødverge vil jeg vise til at norsk lovgivning inneholder ulike bestemmelser om nødverge som innebærer at en handling som ellers er straffbar, blir straffri dersom den er foretatt for å avverge eller forsvare seg mot et ulovlig angrep, så fremt visse nærmere vilkår er oppfylt. Den sentrale nødvergebestemmelsen når det gjelder felling av rovdyr i rovdysikkert hegn er naturmangfoldloven § 17 a. Bestemmelsen sier blant annet:

”Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive rovdyr som befinner seg i rovdysikkert hegn når avliving må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på produksjonsdyr eller hund.(...)”

Bestemmelsen gir eieren eller den som opptrer på vegne av eieren en rett til å avlive rovdyr for å forsvare beitedyr mot et angrep, eller for å avverge et angrep, der det er realistisk at dette omgående vil komme. Adgangen til å avlive i nødverge må ikke forveksles med adgangen etter naturmangfoldloven og rovviltforskriften til skadefelling.

Det fremgår av bestemmelsen at i tillegg til eieren kan ”en som opptrer på vegne av eieren” avlive rovdyr i nødverge. Formuleringen ”en som opptrer på vegne av eieren” skal forstås på samme måte som den tilsvarende formuleringen i § 17. Ot.prp.nr.52 (2008-2009) s. 387 slår fast følgende om dette uttrykket:

”Formuleringen «en som opptrer på vegne av eieren» omfatter den eller de personer som har fått eller påtatt seg ansvar for å se etter dyrene, f.eks gjetere. Det er ikke noe krav om at den som opptrer på vegne av eieren har fått dette i form av en skriftlig fullmakt eller lignende.”

Jeg antar videre at begrepet ”en som opptrer på vegne av eieren” også vil omfatte personer i eierens husstand samt ansatte eller oppdragstakere med oppgave å skjøtte driften av eiendommen generelt. Begrepet er noe skjønnsmessig, og hvorvidt en person kan anses for å opptre på vegne av eieren må vurderes konkret.

SPØRSMÅL NR. 1371

Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås

Besvart 4. september 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Hvilke vurderinger vil kunne grunngi en eventuell flytting av kystvaktbasen?»

BEGRUNNELSE:

Selv om regjeringen viser til arbeidet med ny langtidsplan, må det være mulig å svare på om det har skjedd endringer i trusselbildet og/eller behovet som medfører en eventuell endring av Kystvakta.

Kystvakta har en politimester som øverste sjef av naturlige påtalegrunner vedrørende ressurskontroll. En eventuell samlokalisering med Marinen kan være i strid med grunnloven, og det bør derfor allerede nå være mulig å svare på om man vurderer en slik flytting. Det er heller ingen som har lagt fram noe regnestykke som tilsier at det er økonomiske fordeler med å legge basen til Bergen. I dag er det ingen andre steder i Norge som kan huse Kystvakta uten at det bygges nye kaianlegg og fasiliteter på land enn Sortland. Selv om denne lokasjonen også krever utvidelser.

Svar:

Som også informert om i mitt svar på spørsmål nr. 1324, i brev til Stortingets president datert 26. august, er det på nåværende tidspunkt for tidlig å si noe om hvilke konklusjoner regjeringen vil trekke knyttet til Forsvarets fremtidige baser. Regjeringen vil fremme forslag om en helhetlig plan for forsvarssektorens utvikling, som presenterer langsiktige forsvarspolitiske mål, oppgaver og ambisjonsnivå for forsvarssektoren, samt angir fremtidig innretning av Forsvaret med tilhørende økonomiske og strukturelle rammer.

Et kommunalt fellingslag vil først være aktuelt å benytte i de tilfeller tillatelse til felling er gitt. Et kommunalt fellingslag har som oppgave å utføre et fellingsoppdrag, og kan ikke anses å opptre på vegne av dyreeier med ansvar for å se etter beitedyrene.

Kystvaktloven, som ble innført i 1997, stadfester Kystvakten (KV) som en del av det militære forsvar og KVs fartøyer inngår som del av Forsvarets fartøystruktur. KV har følgelig militær sjef, og ikke en politimester som øverste sjef, og en eventuell samlokalisering med Marinen vil ikke være grunnlovsstridig, slik representanten Sjelmo Nordås anfører i sin begrunnelse. En eventuell samlokalisering vil heller ikke være i strid med andre lover eller bestemmelser. Kystvaktloven og Kystvaktinstruksen regulerer KVs oppgaver og hjemmel for utøvelse av politimyndighet, herunder at KV ved etterforskning og anvendelse av straffeprosessuelle tvangsmidler innenfor territorialgrensen er underlagt stedlig påtalemyndighet. Utenfor territorialgrensen vil KV være underlagt påtalemyndighet utpekt av Riksadvokaten eller vedkommende statsadvokat i utførelsen av tilsvarende oppgaver. Kystvakten er statens viktigste myndighetshåndhever på havet og utfører sitt virke i hele Norges ansvarsområde. I en tid hvor de isfrie områdene i nord blir stadig større og skipstrafikken tiltar, øker også Kystvaktens utfordringer og patruljeområder. KV er primær myndighetsutøver i norske jurisdiksjonsområder innenfor fiskerikontroll, og samarbeider nært med fiskerimyndighetene for å sikre best mulig ressurskontroll. Kystvakten har videre lovfestede oppgaver innenfor suverenitetshevdelse, tolloppsyn, miljøoppsyn, redningsaksjoner, anløpskontroll samt en rekke andre oppgaver som er definert i Kystvaktloven. KVs virksomhet utføres i samarbeid med de berørte etater. For å kunne utføre enkelte av disse oppgavene på en effektiv måte, har KV politimyndighet med hjemmel i denne loven.

SPØRSMÅL NR. 1372**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 8. september 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Det vises til presentasjonen som statsråd Sanner holdt på NHOs Småting med oversikt over utfall av innsigelsessaker under forrige og nåværende regjering.

Hvor mye areal er omdisponert til annet enn landbruk i sakene som ligger til grunn for illustrasjonen?»

BEGRUNNELSE:

Det bes om en kort beskrivelse av hver av sakene som ligger til grunn for illustrasjonen. Samt hvor mye matjord som ville blitt omdisponert om innsigelsene ble tatt til følge og hvor mye matjord som til slutt ble omregulert til annet enn matjord i hver av sakene.

Svar:

I spørsmålet fra stortingsrepresentant Geir Pollestad vises til en plansje fra juni 2015 som viser resultatet av departementets behandling av innsigelsessaker knyttet til næringsliv og arbeidsplasser under den forrige og nåværende regjeringen. Grunnlaget for plansjen er 82 saker knyttet til næringsarealer avgjort under den rødgrønne regjering, og 16 saker under nåværende regjering. Plansjen viser at kommunene under rødgrønn regjering fikk fullt gjennomslag for sine planvedtak i ca. en fjerdedel av sakene, mens innsigelsene ble tatt til følge i rundt halvparten av sakene. I rundt en fjerdedel av sakene ble innsigelsene delvis tatt til følge. Under nåværende regjering har kommunene fått medhold i sine planvedtak i rundt tre fjerdedel av sakene, mens de har fått delvis medhold i ca. en fjerdedel av sakene.

Det spørres om hvor mye matjord som ville blitt omdisponert dersom innsigelsene ble tatt til følge, og hvor mye matjord som til slutt ble tillatt omdisponert. Det foreligger ikke tall for disse forholdene for de 82 sakene som ble vedtatt under forrige regjering. For å få et bilde av utviklingen av arealet på omdisponert dyrka mark, vises til jordvernstatistikken som viser at arealet for omdisponert areal etter plan har gått jevnt

nedover siden 2009. Statistikken bygger på vedtak av kommunale reguleringsplaner. Det er verdt å merke seg at hoveddelen av reguleringsplanene er i tråd med kommuneplanenes arealdeler, som er vedtatt tidligere. Det reelle vedtaket om omdisponering av dyrka mark skjer derfor ofte tidligere enn det som blir fanget opp av statistikken.

Nåværende regjering har behandlet to innsigelsessaker knyttet til omdisponering av dyrka mark til næringsarealer. Det gjelder forretningsbygg i Vestby på 70 dekar dyrka mark, og kommuneplan for Os med næringsarealer på 2 dekar dyrka mark. Begge disse planene ble godkjent.

For å få et mer helhetlig bilde, nevnes her også tall for alle de 41 innsigelsesakene som til nå er behandlet av nåværende regjering. 8 av disse dreier seg helt eller delvis om jordvern. Av disse er innsigelsen tatt til følge i to av sakene, delvis til følge i tre, mens innsigelsene ikke er tatt til følge i tre saker. Til sammen er det i disse sakene innsigelse til 1416 dekar, mens det etter departementets vedtak er tillatt omdisponert 1088 dekar. En stor del av dette gjelder kommuneplan for Trondheim, der det var innsigelse til 915 dekar, mens det ble godkjent omdisponert 880 dekar, det vesentlige av dette til boligbebyggelse. I den nest største saken, interkommunal kommunedelplan for bybåndet sør i Klepp, Time og Sandnes kommuner, var det innsigelse til 336 dekar, mens 63 dekar ble godkjent. I Vestby kommune var det innsigelse til 70 dekar til forretningsbygg i kommunedelplan for Vestby nord, disse ble godkjent omdisponert. De øvrige sakene dreier seg om mindre arealer: I kommuneplanens arealdel for Os kommune i Hordaland ble det tillatt omdisponert 27 dekar dyrka mark det var innsigelse til, i kommuneplan for Nesset 22 dekar, i kommunedelplan E39 Ålgård-Hove 20 dekar og i reguleringsplan for Skeime Nedre i Farsund 6 dekar.

SPØRSMÅL NR. 1373**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 7. september 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hva gjør statsråden for å håndtere situasjonen med MRSA og kan statsråden garantere at ingen bønder lider et økonomisk tap som følge av at MRSA blir påvist i deres besetninger?»

Svar:

Jeg har gitt min tilslutning til en svært ambisiøs strategi for å forsøke å hindre at dyreassosiert MRSA får fotfeste i norsk svinehold. Mattilsynet gir pålegg om avliving og etterfølgende vask og desinfeksjon i besetninger hvor bakterien blir påvist.

Mye tyder på at påvisningene av dyreassosiert MRSA skyldes smitte fra røktere eller innkjøp av levende dyr som er smittet. Gode forebyggende tiltak er avgjørende om man skal hindre at bakterien kommer inn i svinebesetningene. Det er derfor nødvendig at næringen bedrer sine rutiner ved omsetning av levende

svin og styrker hygienetiltak i besetningene. Jeg har dialog med næringen om dette. Sammen med helse- og omsorgsministeren har jeg sendt rundskriv til landets kommuner for å understreke at det skal være enkelt for svineprodusenter og røktere å få testet om de er bærere av MRSA-bakterier.

Det er også etablert en ny kompensasjonsordning for produksjonstap ved dyreassosiert MRSA. Ordningen innebærer at det ytes kompensasjon for deler av produksjonstapet. Denne kompensasjonen kommer i tillegg til erstatning for dyr og dekning av saneringskostnader, noe som gis i alle tilfeller der Mattilsynet gir pålegg om avliving på grunn av smittestoffer/smittsom dyresykdom. Kompensasjonsordningen reduserer de økonomiske tapene. Samtidig er det viktig at statlige ordninger ikke fjerner insitamentet til å gjennomføre gode smitteforebyggende tiltak. Gjennom private forsikringsordninger vil det normalt være mulig å redusere tapene ytterligere.

SPØRSMÅL NR. 1374**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 11. september 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Kan jeg be om en fullstendig oversikt over avhending/overdragelse og salg av Forsvarets bygg og anlegg de siste 15 år til kommuner, fylkeskommuner, stiftelser o.l., og private, og hvilke vederlag, pris og andre betingelser som er knyttet til disse avhendingene?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president datert 31. august 2015 med anmodning fra stortingsrepresentant Karin Andersen om at det gis en fullstendig oversikt over avhending/overdragelse og salg av Forsvarets bygg og anlegg de siste 15 år til kommuner, fylkeskommuner, stiftelser o.l., og private, og hvilke vederlag, pris og andre betingelser som er knyttet til disse avhendingene.

Forsvaret hadde i 2001 en eiendomsmasse som var altfor omfattende i forhold til de oppgaver Forsvaret

skulle løse i fremtiden. En stor og overflødig eiendomsmasse belastet også driftsbudsjettene i Forsvaret i et omfang som ikke kunne fortsette. Forsvarsdepartementet (FD) anbefalte en reduksjon av bygningsmassen i størrelsesorden 2 mill. kvadratmeter, jf. St. prp. nr. 45 (2000-2001) pkt. 6.4.2. Stortinget sluttet seg gjennom behandlingen av Innst. S. nr. 342 (2000-2001) til anbefalingen. FD fikk også fullmakt til å benytte alle netto salgsinntekter av eiendomssalg til moderniseringen av Forsvaret, jf. Budsjett-innst. S. nr. 7 (2001-2002) til St. prp. nr. 1 (2001-2002).

Siden 2001 er ca. 2,8 mill. kvadratmeter bygningsmasse avhendt og årlige driftskostnader er redusert med over 2 mrd. kroner som følge av dette. I tillegg er netto salgsinntekter på til sammen ca. 3.4 mrd. kroner tilbakeført til forsvarsbudsjettet i perioden. Til sammenligning koster ett års drift av Kystvakten litt over én mrd. kroner.

I tillegg til de forsvarsinterne aspektene knyttet til avhendingen av bygg og anlegg i denne perioden, vil jeg også vise til den positive betydningen dette har hatt for hele det norske samfunnet. For mange lokalsamfunn har avhending av overflødige forsvarseiendommer typisk ført til ny næringsvirksomhet og dermed nye muligheter for kommuner og private. Eksempelvis er det etablert barnehager, kurs- og konferansesenter, hotell, butikker, smier, verksteder m.m. Det vises i denne forbindelse til vedlagte liste over tidligere forsvarseiendommer som nå har fått et nytt allmenntilgjort bruksområde.

Videre har Forsvaret fristilt ca. 20 mill. kvadratmeter friluftsområder for allmenheten. Det tilsvarer 2857 fotballbaner fordelt over hele landet. Områdene har tidligere vært eksempelvis øvingsområder, skytebaner el. som Forsvaret ikke lenger hadde behov for. En stor del av inntektene fra eiendomssalgene har blitt og

blir benyttet til å rydde og fjerne eventuell forurensing av tidligere tiders forsvarsaktivitet. Forsvarssektoren har vært en pioner for å finne nye og bedre måter å rydde miljøet. Områder som tidligere var avstengt for allmenheten har nå blitt tilgjengelige og attraktive friområder. Fjøløy fort på Rennesøy ble ryddet og sikret og har i dag status som naturområde. Møringa på Karljohansvern ble ryddet og omgjort til et populært rekreasjons- og friluftsområde for både innbyggere og tilreisende i Horten. I disse dager ferdigstilles miljøsaneringsarbeider på Gimlemoen ved Kristiansand, der forurensing og rester etter tidligere militær aktivitet er fjernet fra byens bymark.

Styrende for all avhending av overflødig forsvarseiendom er Instruks om avhending av statlig eiendom m.v., Avhendingsinstruksen, gitt ved kgl. res. av 19. desember 1997.

Eiendom	Beskrivelse	Kjøper	Salgssum	År
Evjemoen leir	Leiren som tidligere ble brukt til skole/ opplæring og repetisjonsøvinger er i dag næringspark.	Evje og Hornnes kommune v/Evje Utvikling AS	Vederlagsfritt iht. mandat fra Forsvarsdepartementet	2005
Jektholtet	Slitne kaldlager ble revet og erstattet med moderne boliger.	Jektholtet AS	4 400 000,-	2003
Hjerkinnhus	Tidligere skytefeltadministrasjon som nå er villreinsenter	Klima- og miljødepartementet (forvaltningsoverføring)	9 500 000,-	2007
31 brakker på Hovemoen	Ble revet og gjort om til biobrensel på stedet	-	-	2011
Torp flyplass	Fra militær til sivil flyplass	Sandefjord kommune og Stokke kommune	89 725 000,-	2006
Vallermyrene leir	Opprinnelig bygd som mottaks- og transittleir for hester fra Tyskland. I 2004 ble der etablert et sivilt moderne ridesenter.	Porsgrunn kommune	7 000 000,-	2004
Persaunet leir	Den tidligere militærleiren (inklusive flere bygg med vern) består i dag av boliger, barnehager mv.	Flere	212 000 000,-	2005-2006 (i hovedsak)
Hysnes fort	Ble etter salget tatt i bruk av Hysnes HelseFort (HHF) som er en institusjon for arbeidsrett og rehabilitering.	Rissa kommune	6 250 000,-	2007
Løren leir	Salget la til rette for storstilt boligutbygging sentralt i Oslo	Selvaagbygg AS	136 000 000,-	2003
Haslemoen leir	Fra rekrutt- og befalsskole til næringspark	Våler kommune	46 000 000,-	2005
Helgelandsmoen leir	Fra militært kompetansesenter til næringspark	Næringspark AS	26 000 000,-	2004
Bømoen leir	Salget av militærleiren la til rette for bolig, næring og rekreasjon	Bømoen AS	41 000 000,-	2012

SPØRSMÅL NR. 1375**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 8. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Helseministeren har ved flere anledninger uttalt at sykehuset i Arendal er tryggere enn noensinne og at det ikke pågår en nedbygging, dette bestrides av de ansatte, tillitsvalgte, brukerorganisasjoner og tverrpolitisk lokalt og regionalt. Tillitsvalgte ved sykehuset hadde også et møte med Helseministeren hvor statsråden ba dem «om å slutte å bråke». Det er nå sendt brev til statsråden fra de samme tillitsvalgte.

Mener statsråden at tillitsvalgte ikke skal uttale seg om denne veldokumenterte nedbygginga av vitale funksjoner ved sykehuset i Arendal og har statsråden tenkt ukritisk å støtte sykehusledelsen og flertallet i styret med denne nedbyggingen?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt svar på spørsmål nr. 1281 fra representanten de Ruiter, som berører de endringer som skjer i funksjonsfordelingen ved Sørlandet sykehus. Jeg vil også trekke frem følgende fra dette svaret:

”Jeg vil vise til at jeg gjentatte ganger har opplyst at jeg ser det som lite sannsynlig at sykehusstrukturen på Sørlandet blir endret i overskuelig framtid. Sørlandet sykehus holder ikke på med noen nedbygging av Arendal sykehus. Arendal sykehus har tvert i mot fått etablert flere spesialiserte funksjoner for hele regionen som øyemedisin, fedmeoperasjoner og smertepoliklinikk.”

Når jeg besøker landets sykehus forsøker jeg alltid å legge inn et møte med de tillitsvalgte. Jeg håper at disse møtene oppfattes som en arena for åpen dialog,

hvor de tillitsvalgte fullt ut får uttrykt sine synspunkter. Disse møtene gir meg svært verdifull kunnskap om hvilke saker de tillitsvalgte er opptatt av, og deres vurdering av tilstanden i spesialisthelsetjenesten. At jeg i disse møtene også gir uttrykk for mine synspunkter, ser jeg som naturlig.

Jeg skjønner at tillitsvalgte kan oppleve omstillinger som vanskelige. I blant kan endringer være faglig begrunnet, men uten at alle er faglig enige. Når det gjelder det aktuelle møtet i Kristiansand, opplevde jeg det som et godt møte med de ansatte på sykehuset, hvor det blant annet ble diskutert hvordan man kunne komme seg videre fra de pågående diskusjoner og uenigheter som oppleves som utfordrende og belastende for ansatte og arbeidsmiljø.

Jeg har alltid vært tydelig på at jeg mener det skal være en åpenhetskultur i Helse-Norge, der ansattes røst spiller en viktig rolle. Jeg tror alle som ser hvor aktive helsepersonell og deres tillitsvalgte er i offentlige debatter, ser at dette også er en realitet. Det jeg derimot advarte om, og som jeg mener er helt rimelig å påpeke, er at når enkelte går ut og sprer helt feilaktige myter om at et sykehus er nedleggingstruet og skaper et inntrykk av at det er utrygt å føde der, så skaper dette utrygghet i befolkningen, det utfordrer arbeidsmiljøet og det kan i verste fall vanskeliggjøre rekruttering.

Jeg mener selvsagt at tillitsvalgte skal si fra om forhold de mener det er riktig å ta opp, men jeg er også bekymret over at Arendal ikke framstilles som det gode og viktige sykehuset det er for innbyggerne. Jeg vil også understreke at det som representanten i spørsmålet fremstiller som et sitat i fra meg, ikke er korrekt.

Sørlandet sykehus holder ikke på med noen nedbygging av Arendal sykehus. Fødetilbudet på Arendal er trygt.

SPØRSMÅL NR. 1376**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 15. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan Helseministeren oppgi ved sykehusenes navn hvilke av de 53 sykehusene som oppgis i svar på skrift-

lig spørsmål til undertegnende 21.01.15 (Dokument nr. 15:439 (2014-2015), som har over 200 senger og hvilke av sykehusene som har under 200 senger?»

BEGRUNNELSE:

I svar til undertegnede på spørsmålet:

”Kva forskningsgrunnlag frå Norge ligg til grunn for å føreslå å sette grensa for akuttkirurgi på 60-80 000 i befolkningsgrunnlag ved sjukehus?”

viser statsråden til:

”(…) at internasjonal litteratur konkluderer med at minimumsstørrelsen på et generelt akuttssykehus bør være 200 senger. I Norge er det i dag 2,1 senger pr 1000 innbyggere. Dvs. at et sykehus på 200 senger tilsvarende et opptaksområde på omtrent 100 000.”

I svar til undertegnede på spørsmål om antall sykehussenger 25.08.2015 oppgir ministeren tall for Odda sjukehus og Oslo universitetssykehus (OUS). Det er imidlertid viktig at det fremskaffes en fullstendig oversikt.

Viktig premisser i arbeidet med nasjonal helse- og sykehusplan må klargjøres og det innebærer at informasjon om hvilke sykehus som har et sengeantall over 200 og hvilke som har et sengeantall under 200 gjøres tilgjengelig. I svaret bør det presiseres hva slags beregningsmetode som er lagt til grunn.

Svar:

I rapporten ”Hospitals in a changing Europe” (2002) fra WHO/European Observatory, vises til litteratur som antyder at et generelt akuttssykehus bør ha minimum 200 senger. Når det gjelder norske forhold, vil jeg understreke at jeg ikke anser sengetallet som avgjørende for hvilke behandlingstilbud som skal kunne tilbys ved et akuttssykehus. Det avgjørende er at de tjenestene sykehuset tilbyr har tilfredsstillende kvalitet og pasientsikkerhet, og at de imøtekommer behovene til befolkningen i sykehusenes opptaksområder nå og i årene fremover.

Sengetallene for Odda sjukehus og Oslo universitetssykehus var hentet fra en oversikt utarbeidet av SSB for Helse- og omsorgsdepartementet.

SSB publiserer antall senger på helseforetaksnivå, men ikke på sykehusnivå. Grunnen er at kvaliteten på data på helseforetaksnivå er bedre enn på sykehusnivå. Noen sykehus rapporterer sengetall direkte til SSB. I andre tilfeller rapporteres det samlet fra helseforetaket. Det kan være endringer fra et år til det neste med tanke på hvordan sykehusene rapporterer. Oslo universitetssykehus rapporterer samlet sengetall inkludert Radiumhospitalet og Rikshospitalet, mens Ski sykehus rapporterte separat i 2013, men sammen med Ahus i 2014.

Sengetallene rapporteres til SSB årlig. Sengene er definert som «en behandlingsplass utrustet og bemannet for behandling». Oversikten viser antall senger for norske sykehus per 31.12.2014 og følger vedlagt.

Vedlegg til svar:

Navn	Senger (døgnplasser) per 31.12.2014
Sykehuset Innlandet Gjøvik	169
Sykehuset Innlandet Lillehammer	180
Sykehuset Innlandet Tynset	53
Sykehuset Innlandet Kongsvinger	89
Sykehuset Innlandet Elverum	278
Sunnaas sykehus HF	159
Helse Møre og Romsdal HF, Molde Sjukehus - Somatikk	127
Helse Møre og Romsdal HF, Volda Sjukehus - Somatikk	64
Helse Møre og Romsdal HF, Ålesund Sjukehus - Somatikk	237
Helse Møre og Romsdal HF, Kristiansund Sjukehus - Somatikk	85
St Olavs Hospital	756
Harstad sykehus	102
Universitetssykehuset Nord-Norge	450
Sykehuset Namsos	86
Sykehuset Levanger	173
LHL-Klinikkene AS, Glittreklinikken as	81
Martina Hansens hospital	71
Vestre Viken HF, Bærum sykehus - somatikk	177
Akershus universitetssykehus	634
Sykehuset Østfold	422
Granheim lungesykehus	38
Revmatismesykehuset as	40
Vestre Viken HF, Ringerike sykehus - somatikk	134
Vestre Viken HF, Drammen sykehus - somatikk	348
Vestre Viken HF, Kongsberg sykehus - somatikk	85
Oslo universitetssykehus HF, Ullevål - somatikk	1576
Diakonhjemmet sykehus	165
Sykehuset i Vestfold	399
Betanien hospital	36
Sykehuset Telemark HF - Notodden sykehus	48
Sykehuset Telemark HF - Rjukan sykehus	10
Sykehuset Telemark - Skien	296

Helgelandssykehuset Mo i Rana	70
Helgelandssykehuset Mosjøen	31
Narvik sykehus	55
Nordlandssykehuset Bodø	246
Nordlandssykehuset Vesterålen	57
Nordlandssykehuset Lofoten	43
Helgelandssykehuset Sandnessjøen	62
Kirkenes sykehus	48
Hammerfest sykehus	85
Sørlandet sykehus, Somatikk Arendal	194
Sørlandet sykehus, Rehabilitering Kongsgård	0
Sørlandet sykehus, somatikk Flekkefjord	57
Sørlandet sykehus, Somatikk Kristiansand	294
Haugesund Sanitetsforenings Revmatismesykehus	32
Helse Fonna HF, Haugesund sjukehus	229
Stavanger universitetssjukehus	677
Voss sjukehus	75
Helse Fonna HF, Stord sjukehus	87
Helse Fonna HF, Odda sjukehus	22
Haraldsplass Diakonale Sykehus AS	179
Haukeland Universitetssjukehus	965
Longyearbyen sykehus	7
Helse Førde HF, Førde sentralsjukehus	249
Volvat medisinske senter as, Oslo - Majorstuen	8
Nimí AS avd Mini Ullevål	5
Teres Rosenborg	6
LHL-Klinikkene AS, Feiringklinikken as	70
Lovisenberg diakonale sykehus	140
Bergen kirurgiske sykehus	0
Aleris Helse AS, avd Trondheim	0
Aleris Helse AS, avd sykehus Fredrik Stangsgate Oslo	21
Drammen private sykehus	12
Mjøs Kirurgene lege- og spesialistsenter	8

Privatsykehuset Haugesund as	8
Aleris Helse AS, avd medisinsk senter Bergen	5
Ringvoll Klinikken AS	0
Fana medisinske senter as	10
Teres Sørlandsparken	0
Teres Medical Norge	4
Klinikk Stokkan	5
Tromsø private sykehus	0
Colosseumklinikken Stavanger	6
SYKEHUSET TELEMARKE - Kragerø sykehus	10
Volvat Medisinske senter AS Bergen - Ulriksdal	15
Aleris Helse AS, avd. Tromsø	0
Teres Klinikken Bodø	0
Medi 3 Sykehus AS	0
Aleris Helse AS, avd Stavanger	0

SPØRSMÅL NR. 1377**Innlevert 28. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 10. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan statsråden gjøre greie for kva Regjeringa vil gjøre for hindre at konsekvensen av ny legevaktforskrift er sterk sentralisering av legevaktberedskap, og kan statsråden gjøre greie for om Tysnes kommune vil kunne fortsette med eiga legevakt også i åra framover?»

GRUNNGJEVING:

Tysnes kommune er ein kommune med 4 delt legevakt, der nokre av fastlegane bur i Bergen. Dersom ein i tillegg til 4 delt vakt, også skal påleggast å vere tilstedevarande bakvakt for turnuskandidatar på legevakt, vert det vanskeleg å vidareføre eiga legevaktordning i kommunen. Problemet er at sentralisering til Stord vil gjøre reisetida uholdbar lang, når ein snakkar om tilstandar som hastar.

Svar:

Som representanten peker på, er det nylig fastsatt en ny akuttmedisinforskrift, nærmere bestemt forskrift om krav til og organisering av kommunal legevaktordning, ambulansetjeneste, medisinsk nødmeldetjeneste m.v. (akuttmedisinforskriften), som trådte i kraft 1. mai i år. Den kommunale legevakten er ofte den tjenesten innbyggerne møter først når hjelpen haster litt. Forskriften legger blant annet til rette for et nasjonalt telefonnummer til legevaktsentralene, og det EU-harmoniserte telefonnummeret 116 117 ble innført 1. september.

Representanten spør spesielt om hva Regjeringen vil gjøre for å hindre at den nye forskriften medfører en sterk sentralisering av legevaktberedskap, og spør konkret om Tysnes kommune vil kunne fortsette å ha sin egen legevakt i årene fremover, eller om det vil måtte skje en sentralisering der pasientene må reise til Stord.

Når det gjelder tilstedeværende bakvakt for turnusleger, fremgår det av forskriften § 7 andre ledd at "Bakvaktlege må kunne rykke ut når det er nødvendig." Bakvakt for turnusleger er nærmere spesifisert i merknaden til bestemmelsen:

"Turnusleger/nyutdannete leger med autorisasjon skal alltid arbeide under veiledning og tilsyn. Det er ikke tilstrekkelig ut fra forsvarlighetskravet at en bakvakt for turnuslege bare er tilgjengelig på telefon eller helse-radio/nødnett. Bakvaktlege må kunne rykke ut når det er nødvendig. Dette betyr at turnus-legene fortsatt skal kunne være med blant dem som har faste vakter, men med bakvakt i beredskap."

Med andre ord pålegger ikke forskriften tilstedeværende bakvakt for turnusleger.

Når det gjelder det konkrete spørsmålet om Tysnes legevakt, følger det av helse- og omsorgstjenesteloven § 3-1 at kommunen skal sørge for at personer som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendige helse- og omsorgstjenester. Hvilke tjenester kommunen skal tilby er nærmere spesifisert i § 3-2 og omfatter bl.a. hjelp ved ulykker og andre akutte situasjoner, inkludert legevakt, heldøgns medisinsk akuttberedskap og medisinsk nødmeldetjeneste. Utover dette står kommunen fritt til å velge hvordan den vil organisere sine tjenester. Jeg forutsetter at tjenestene som ytes er forsvarlige, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 4-1.

Av dette følger at kommunen kan organisere legevakttjenesten på flere måter, bl.a. gjennom interkommunalt samarbeid. I henhold til det generelle forsvarlighetskravet i helse- og omsorgstjenesteloven og forskrift om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten skal kommunen sørge for at legevakten har tilstrekkelig bemanning, nødvendig kompetanse og utstyr. Forut for den vaktordning som velges, må kommunen ha gjort en risiko- og sårbarhetsanalyse, blant annet av reiseavstand til legevakt og behov for bakvaktordninger.

Når det gjelder spørsmålet om sentralisering generelt, antar jeg at representanten sikter til det mange høringsinstanser tok opp i forbindelse med utarbeiding av ny akuttmedisinforskrift. Blant annet KS og mange kommuner fryktet at for strenge krav til kompetanse for leger som skal ha selvstendig legevakt uten bakvakt, ville true bærekraften i ordningen og/eller føre til ytterligere sentralisering. På den annen side ønsket fagmiljøene, blant annet Nasjonalt kompetansesenter for legevaktmedisin (Nklm) på noen områder strengere krav.

Jeg mener vi har klart å balansere dette på en god måte i den forskriften som er fastsatt. Kravene som stilles er nødvendige minimumskrav for å oppfylle kravet til en forsvarlig legevakttjeneste. Legevaktarbeid er en beredskapstjeneste og preges tidvis av situasjoner med akutte problemstillinger hvor raske avgjørelser både er nødvendige, og hvor legen ofte må treffe beslutninger alene. Det er derfor viktig å sikre tilstrekkelig kompetanse i tjenesten.

For at kommunene skal få dette til, har det vært nødvendig å innføre en overgangsordning på tre år for kravene til grunnkompetanse for lege. Kommunene har med andre ord fått tre år på seg til å få kompetanse på plass. Jeg vil følge godt med på utviklingen fremover sammen med bl.a. KS.

En vesentlig side ved den nye akuttmedisinfor-skriften er også at den tydeliggjør krav til samhandling og samarbeid mellom virksomheter som yter akuttmedisinske tjenester. Ramme-vilkårene er svært ulike i landet. Det blir viktig at kommuner og helseforetak

bruker de lovpålagte samhandlingsavtalene til å planlegge de akuttmedisinske tjenestene. Lokalisering og dimensjonering av legevakt og ambulansestasjoner må sikre befolkningen et helhetlig og forsvarlig akutttilbud.

SPØRSMÅL NR. 1378

Innlevert 31. august 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvordan følger statsråden opp bekymringsmeldingene i tilknytning til mottak av enslige mindreårige asylsøkere i Politiets utlendingsenhets lokaler på Tøyen, og hvordan sikrer statsråden at barna som er på flukt tas imot og følges opp på en verdig og human måte?»

BEGRUNNELSE:

Tall fra Utlendingsdirektoratet viser at 1357 enslige barn på flukt har kommet til Norge per 31. juli i år. Den kraftige veksten har skapt store utfordringer for mottaksapparatet.

Undertegnede har mottatt bekymringsmeldinger om situasjonen for nyankomne enslige asylsøkere, og da særlig forholdene ved Politiets utlendingsenhet på Tøyen. Bekymringene knytter seg til mangel på servering av varm mat, hygieniske forhold, praksis hvor barna blir låst inne på venterom og lang ventetid som medfører at barn må sove på gulvet.

Undertegnede har forståelse for at situasjonen er krevende for mottaksapparatet, men viser til at man har hatt lang tid til å forbedre forholdene. Vergeforeningen sendte allerede i januar i år bekymringsmelding til Barneombudet om forholdene ved lokalene på Tøyen, og dette er fulgt opp av Barneombudet og andre gjennom våren og sommeren.

Bekymringene undertegnede har mottatt knytter seg også til den videre oppfølgingen av barna, og forholdene ved mottakene for enslige mindreårige, som nå tar imot flere barn enn før.

Svar:

Det har i 2015 vært en kraftig økning i antall asylsøkere til flere europeiske land, siden juli også til Norge. Det har også vært en betydelig økning i andelen enslige mindreårige som søker om beskyttelse. Mens denne andelen tidligere i år har vært om lag 10 prosent, har

den i juli og august gjennomgående vært om lag 25 prosent, med enkelte uker over 30 prosent.

Politiets utlendingsenhet (PU) prioriterer særskilt registrering av enslige mindreårige asylsøkere. Jeg har fått opplyst av Politidirektoratet at PU fra og med siste halvdel av juli innførte en ordning for å begrense at familier med barn og enslige mindreårige må vente til neste dag for å bli registrert. Ordningen går ut på at enslige mindreårige asylsøkere og familier med barn som ankommer PUs lokaler før kl. 21:00 på kvelden blir prioritert for registrering før de kjøres til UDIs transittmottak på Refstad eller til et omsorgssenter som drives av barnevernet. Mindreårige som ankommer etter kl. 21:00 har så langt blitt tilbudt opphold i PUs lokaler frem til registrering (i adskilte, egne rom). Det arbeides med å finne en bedre og mer tilrettelagt løsning for denne gruppen.

Lokalene til PU er regulert som kontorlokaler med venterom og er ikke regulert til langvarige opphold, herunder overnatting. PU tilbyr tørrmat, nudler og tepper, og det er tilgang til vask og toalett. Lokalene blir vasket minst fire ganger om dagen.

For å ivareta sikkerheten til asylsøkerne og egne ansatte, må PU til enhver tid ha kontroll på hvem som oppholder seg i lokalene. Alle som oppholder seg i lokalet kan når som helst ta kontakt med de ansatte for å gå ut av bygget.

Etter å ha blitt registrert hos PU blir enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år tilbudt plass i egne mottak eller i avdelinger tilpasset denne gruppen. UDI har omsorgsansvaret og skal sikre nødvendig omsorg og trygghet på mottakene. Enslige mindreårige asylsøkere under 15 år bor på egne omsorgssentre i regi av Barne-, ungdoms- og familieetaten.

At det kommer langt flere enslige mindreårige asylsøker til Norge nå enn tidligere har medført et akutt behov for utvidelse av kapasitet i mottak. Situasjonen er krevende. UDI øker derfor mottakskapasiteten raskt, både gjennom å utvide eksisterende mottak for enslige mindreårige og ved å etablere nye. Antall mottak for

enslige mindreårige har fra første kvartal i 2015 og til utgangen av august økt fra 11 til 27. Kapasiteten i barnevernets omsorgssentre økes også og sakene til enslige mindreårige asylsøkere prioriteres i alle ledd. Det vil samtidig bli iverksatt tiltak blant ansatte i UDI som skal gi kompetanseheving og god håndtering av saker som angår enslige mindreårige.

Regjeringen er opptatt av at situasjonen håndteres på en god måte, og fremmet i statsråd den 9. september en kongelig resolusjon som sørger for en umiddelbar styrking av politiets registreringsarbeid med 5 mill. kroner. Regjeringen følger situasjonen nøye og vurderer fortløpende ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1379

Innlevert 31. august 2015 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 4. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Det er viktig å sikre like konkurransevilkår i transportnæringen. Et av konkurranseforholdene er drivstoffkostnader. Flere aktører mener det foregår utstrakt juks med bruk av avgiftsfri diesel og at det sjelden kontrolleres av myndighetene. Det vil i så fall gi juksemerkene en fordel i markedet.

Er statsråden bekymret for juks med avgiftsfri diesel og hvilke planer foreligger eventuelt for økt kontroll på området?»

BEGRUNNELSE:

Statens vegvesen fører teknisk kontroll med tungbiler og har økt sin kontrollvirksomhet kraftig de siste årene. Etter regjeringsskifte er kontrollen med utenlandske vogntog firedoblet. Å prioritere kontrollressurser på tungbiler er viktig av hensyn til både trafikksikkerheten men også av hensyn til rammebetingelsene for næringen. Drivstoff er en vesentlig kostnad og konkurranseelement i næringen. Tyveri av diesel har vært et økende problem de siste 10 årene, ikke bare for tungtransporten i Norge men også for anleggsmaskiner, anleggsområder og faste installasjoner. I perioder rapporteres det daglig om dieseltysterier. Dette er direkte kriminalitet som rammer næringen. Dersom

Statens vegvesen i perioder kan føre kontroll med bruk av riktig drivstoff, i tillegg til den tekniske kontrollen, vil dette bidra til mer likeverdige rammebetingelser i transportnæringen. Det kan videre virke preventivt i kampen mot dieseltysterier utført på anleggsområder og anleggsmaskiner.

Svar:

Jeg er enig i at det er svært viktig å sikre like konkurransevilkår i transportnæringen.

Dette er i tillegg til trafikksikkerhetshensynet et av formålene med Statens vegvesens kontrollvirksomhet.

I likhet med representanten er jeg bekymret for denne problemstillingen, da juks med avgiftsfri diesel åpenbart gir en urettmessig konkurransefordel. Drivstoffkontroll er et viktig virkemiddel for å forhindre slik juks og vegvesenets kontrollører får derfor opplæring i å avdekke dette.

Jeg har nå bedt Vegdirektoratet om å øke innsatsen overfor dette problemet. Vegvesenet skal gjennomføre en kampanje med økt kontrollvirksomhet rettet mot urettmessig bruk av avgiftsfri diesel. Jeg håper et økt fokus og denne kampanjen vil gjøre det mindre attraktivt med slik juks. I samråd med avgiftsmyndighetene vil også tollvesenet bli involvert i denne satsingen.

SPØRSMÅL NR. 1380**Innlevert 31. august 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 7. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hvilket år mener samferdselsministeren skal være utgangspunktet for målet om nullvekst i biltransport rundt de store byene?»

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skriver 30. august om uenigheter i forståelsen av Stortingets mål om at all transportvekst rundt byene skal tas med kollektiv, sykkel og gange. Dette er fastsatt i Stortingets klimaforlik fra 2012, og nylig i behandlingen av Nasjonal transportplan. Uenigheten mellom lokalpolitikere i henholdsvis Oslo og Akershus og stortingspolitikere går ifølge Aftenposten både på hvilke transporttyper som skal omfattes av målet, og hvilket år som skal være utgangspunktet for beregningen. Aftenposten skriver at "det ikke er definert noe år man skal sammenligne med" for å se om målet om at all transportvekst skal tas med kollektiv, sykkel og gange nås.

Svar:

I tråd med Klimaforliket la regjeringen og Stortinget ved behandlingen av Meld. St. 26 (2012-2013) Na-

sjonal transportplan 2014-2023 til grunn at veksten i persontransporten i storbyområdene skal tas av kollektivtrafikk, sykkel og gange.

Det finnes ikke et tilsvarende mål for næringstransport. Det ventes en økning av denne i takt med befolkningsutvikling og økonomisk vekst. Dette innebærer at det i og rundt de store byene fortsatt er behov for utvikling av vegnettet for å bedre framkommeligheten for næringstransport og busstrafikk uten å legge til rette for mer personbiltransport.

Helhetlige bymiljøavtaler er et viktig virkemiddel for å bidra til å oppfylle målet om at personbiltrafikken ikke skal øke i storbyområdene. Samferdselsdepartementet har gitt Statens vegvesen i oppdrag å starte forhandlinger om bymiljøavtaler med Oslo/Akershus og Trondheim/Sør-Trøndelag. Jeg legger også til grunn at det relativt snart blir aktuelt med forhandlinger med Bergensregionen og Nord-Jæren. Forhandlinger med øvrige byområder vil ligge noe lengre fram i tid.

For de enkelte byområdene som det forhandles med, kan det være naturlig å måle det som lokale og regionale myndigheter forplikter seg til med utgangspunkt i avtaleperiodens start og slutt. Det arbeides med sikte på at de første avtalene vil gjelde fra 2015/2016 til 2023.

SPØRSMÅL NR. 1381**Innlevert 31. august 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 11. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Forslag til reguleringsplan for E16 gjennom Nes kommune i Akershus lar vente på seg. Planen skulle vært lagt fram for en god stund siden, men er åpenbart forsinket. Nylig uttalte vegvesenets prosjektleder at det mangler klarsignal fra Vegdirektoratet før planen kan legges fram.

Hvorfor er reguleringsplanen for E16 gjennom Nes forsinket, og når vil den bli lagt fram?»

Svar:

I NTP 2014-2023 er strekningen Herbergåsen- Nybakk i Akershus prioritert som tredje og nest siste etappe med anleggsstart i første fireårsperiode. Prosjektet omfatter bygging av 17,5 km firefelts veg i Nes og Ullensaker kommuner, omlegginger og utbedringer av sekundært og avlastet vegnett samt bygging av gang- og sykkelveger. Arbeidet med reguleringsplan pågår.

Jeg er gjort kjent med at det er store kostnadsøkninger på prosjektet. Dette vil kreve en vesentlig økning av den statlige rammen i forhold til det som er lagt til grunn i NTP 2014-2023. Statens vegvesen / Vegdirektoratet vil om kort tid komme med en orientering

om status for prosjektet, inklusiv mulige konsekvenser av kostnadsøkningen.

Jeg ser frem til å få denne snarlige orienteringen, som jeg planlegger å få sammen med en befaring på

strekningen. Min klare ambisjon er at vi skal ha god progresjon i det videre planarbeidet for strekningen.

SPØRSMÅL NR. 1382

Innlevert 31. august 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjølmo Nordås

Besvart 4. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Er det i tråd med rovviltforliket og tydelig soneforvaltning at to jerveynglinger ikke blir tatt ut i prioritert beiteområde fordi området grenser mot et prioritert rovviltområde, og vil det ikke alltid oppstå grenseområder mellom prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder når rovviltforvaltningen i Norge baseres på to soner, og er det i tråd med en tydelig soneforvaltning at omstilling fra sauehold til annen landbruksproduksjon brukes som virkemiddel i et prioritert beiteområde?»

BEGRUNNELSE:

Det kan se ut til at Ministeren ikke er blitt orientert om at den vanskelige og krevende situasjonen i Saltdal utspinner seg i et prioritert beiteområde. Miljødirektoratet har i en årrekke latt være å forholde seg til den tydelige soneforvaltning i dette området. I år har to jerv ynglet i prioritert beiteområde i Saltdal, og direktoratet har nylig gjort vedtak om at lisensfelling av bjørn ikke skal tillates i dette område. Stikk i strid med rovvilt-nemndas anbefaling.

Som det fremgår av brevet fra Mattilsynet til LMD er bakgrunnen for deres melding til sitt departement nettopp at rovvilt ikke tas ut i prioritert beiteområde. De skriver i andre avsnitt at rovviltforvaltningen (Miljødirektoratet) etter anmodning fra Mattilsynet ikke iverksetter nødvendige tiltak for å muliggjøre raskt uttak av rovviltet. De skriver videre, i femte avsnitt, at de selv anmodet om uttak av yngling i beiteområdet i Saltdal uten at dette ble iverksatt. Løsningen som deretter skisseres fra Miljødepartementet er omstilling i prioritert beiteområdet, beitedyr må vike for rovvilt.

Svar:

I rovviltforliket av 2011 ble et samlet Storting enige om at en soneinndeling skal forvaltes tydelig. Dette forutsetter at inndelingen i rovviltprioriterte områder

og beiteprioriterte områder skjer på en slik måte at det er mulig å følge opp med en forutsigbarhet i den praktiske forvaltningen. Dette har jeg vektlagt i de møtene jeg har med rovviltneemndene, fylkesmennene og Miljødirektoratet, og understreket at det er rom for en tydeligere soneforvaltning enn i dag. En tydelig soneforvaltning betyr blant annet at rovviltneemndene skal sikre at det settes av store og gode nok områder både til beitedyr og til rovvilt. Det vil gi større forutsigbarhet både for å nå bestandsmålene for rovvilt og for lavest mulig tap av beitedyr.

Det aktuelle området representanten Nordås her viser til ligger i Saltdal kommune. Området er i forvaltningsplanen for rovviltregion 7 (Nordland fylke) oppdelt i både prioriterte beiteområder for husdyr/tamrein og prioriterte rovviltområder, til dels i fragmenterte områder, og har forekomster av bjørn, jerv, gaupe og kongeørn. Dette gir en lite forutsigbar og utfordrende forvaltningsmessig situasjon, særlig fordi rovviltindivider har en områdebruk på tvers av grensene mellom rovviltområder og beiteområder.

Det er fra min side blant annet understreket at hensyn til rovdyrenes biologi, utbredelsesområde og hvor det finnes gode leveområder for de ulike artene slik at tilstedeværelse av rovdyr må forventes, må vektlegges ved prioritering av rovviltområder. En arealdifferensiering som i for liten grad ivaretar disse hensyn skaper liten forutsigbarhet for både beitenæring og oppnåelse av bestandsmålene for store rovdyr. Ved prioritering av ekstraordinære uttak av rovdyr, herunder også hiuttak av jerv, vil det oftest bli prioritert uttak i områder der beitedyr skal ha prioritet. Vurdering av hvilke jervehi som skal tas ut kompliseres vesentlig dersom arealdifferensiering i områdene er fragmentert og lite tilpasset biologiske forutsetninger ved jervenes arealbruk.

Det er dessuten viktig å være klar over at dette området grenser til store områder i Sverige med lav eller ingen beskatning av rovdyr. Dette må forvaltningen ta hensyn til ved vurdering av ulike tiltak som kan gi en varig tapsreducerende effekt.

Tap av beitedyr i dette området har vært høyt i flere år, og jeg har forståelse for at situasjonen er frustrerende for bøndene som opplever tap. Jeg er kjent med at flere ønsker å redusere tap på husdyr ved å redusere antall rovvilt.

Ut fra forekomst av rovvilt, hensynet til måloppnåelse i rovviltforvaltningen og mål om lavest mulige tap av beitedyr, er det viktig å vurdere langsiktige og mer permanente løsninger. Situasjonen i Saltdal øst for E6 er bekymringsfull. Den kan forventes å vedvare eller forverres i kommende år dersom ikke en felles innsats fra berørte brukere, og lokale, regionale og sentrale myndigheter bidrar til gode og omforente løsninger. Jeg har derfor bedt Miljødirektoratet og Fylkesmannen i Nordland, i samarbeid med Mattilsynet og Saltdal kommune om å gå i dialog med aktuelle brukere i

området for å finne bærekraftige løsninger. Mulige alternativer for tiltak kan blant annet være omstilling til annen landbruksvirksomhet eller andre forebyggende tiltak.

Jeg er glad for at vi nå har fått på plass en omstillingsordning, som jeg mener er helt nødvendig å kunne tilby dyreeiere som over tid har opplevd store tap til rovvilt. Denne ordningen ble styrket i statsbudsjettet for 2015. Det ble øremerket 7 millioner kroner til denne type tiltak. Det er viktig for meg å understreke at dette er frivillige tiltak, som forutsetter at brukerne selv ønsker det som en løsning på den rovviltsituasjonen de står oppe i. I de situasjoner beitebrukere ikke ønsker å benytte seg av tilbudet vil staten prioritere bruk av midler i andre områder av landet som opplever at beitebruk er krevende på grunn av rovvilt.

SPØRSMÅL NR. 1383

Innlevert 1. september 2015 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil justisministeren iverksette for å sette politi og tollvesen i stand til å håndtere et sterkt voksende antall asylsøkere med tanke på midlertidige oppholdsrom i påvente av registrering, styrke kapasitet på transport av asylsøkere fra registrering i politidistriktet samt sikre tilstrekkelig kapasitet på Tøyen slik at Politiets Utlendingsenhet kan fungere tilfredsstillende?»

BEGRUNNELSE:

Det er på våre grenseoverganger registrert en sterk økning i antallet asylsøkere blant annet over Svinesund og Ørje i Østfold. På en dag i forrige uke kom det flere asylsøkere inn over Østfold enn det vanligvis gjør på en hel måned. Dette utfordrer mottaksapparatet både hos Tollvesen og Politi og fører til store køer på ventetrom som ikke er egnet for å ta imot barn, syke og eldre. Slik flyktningssituasjonen er nå er det grunn til å tro at vi må være forberedt på en økende mengde asylsøkere i tiden som kommer.

Svar:

Det har i 2015 vært en kraftig økning i antall asylsøkere til flere europeiske land, siden juli også til Norge. Mens de fleste velger å søke om beskyttelse i Politiets utlendingsenhets (PU) lokaler i Oslo, er det andre som

søker om beskyttelse ved grensepassering eller når de blir påtruffet av norske myndigheter i en kontrollsituasjon. Uavhengig av hvor søknaden fremsettes, er det rutine at asylregistreringen foretas i PUs lokaler.

Hva gjelder asylsøkere som blir påtruffet i Østfold politidistrikt, opplyser Politidirektoratet at hovedpraksis den siste tiden har vært å besørge transport av asylsøkere til politihuset i Sarpsborg og så frakte dem videre til Oslo i samarbeid med PU. Det høye antall asylankomster har medført at oppholdet på politistasjonen har vart lenger enn ønskelig. Politiet i Østfold har ikke venterom som er egnet til lengre opphold og har derfor inngått en beredskapsavtale med Sanitetens Omsorgs- og Beredskapsgruppe i Sarpsborg. Avtalen går ut på at Sarpsborg Sanitetsforenings hus er disponibelt for politiet slik at asylsøkere kan oppholde seg der i påvente av registrering og transport. Medlemmer av sanitetsforeningen vil sørge for enkel matservering, og det er tilgang til toalett og teppe. Oppholdet i disse lokalene skal være kortvarige, og de skal ikke benyttes til overnatting.

For mer informasjon om situasjonen og tiltak som er satt i verk i PU, viser jeg til mitt svar på spørsmål nr. 1378 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen.

Den store økningen i antall asylsøkere har medført utfordringer for hele utlendingsforvaltningen. Regjeringen fremmet i statsråd den 9. september en kongelig resolusjon som sørger for en umiddelbar styrking av

politiets registreringsarbeid med 5 mill. kroner. Regje-

ringen følger situasjonen nøye og vurderer fortløpende ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1384

Innlevert 1. september 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvor mange tjenestesteder er det i politiet pr. 1. september 2015?»

BEGRUNNELSE:

I politianalysen opplyses det at det er 354 tjenestesteder i politiet. I regjeringens proposisjon om nærpolitiet sies det at det pr. februar 2015 er 342 tjenestesteder (lensmannskontor, politiposter og politistasjoner) i politiet. Uklarhet i avisopplag om antallet tjenestesteder gjør det nødvendig å få brakt på det rene hva som er antallet pr dags dato.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at det pr. 1. september 2015 opereres med et antall av 342 tjenestesteder. Det opplyses videre at reduksjonen fra 354 tjenestesteder, hvilket NOU 2013:9 Ett politi- rustet til å møte fremtidens

utfordringer- Politianalysen opererer med, har følgende årsaker:

Seks tjenestesteder er avviklet etter kongelig resolusjon om grenseregulering.

Tre tjenestesteder er avviklet etter kongelig resolusjon om grenseregulering, hvor beslutningen ble gjort før Politianalysens sluttrapport.

To tjenestesteder, Våler og Grue lensmannsdistrikt, er midlertidig nedlagt grunnet mangel på lokaler og de opereres begge fra Åsnes lensmannsdistrikt. Dette var også tilstanden under arbeidet med Politianalysen.

Ett tjenestested, Radøy lensmannsdistrikt er, i samband med prøveordningen om nye lensmannsdistrikt i Hordaland politidistrikt, avviklet i dialog og i forståelse med Radøy kommune. Tjenesten dekkes i dag av Nord-Hordaland lensmannsdistrikt.

De tre sistnevnte grensereguleringene mangler formalisering, hvilket Politidirektoratet har gjort de angjeldende politidistriktene oppmerksomme på. Dette er forhold som må følges opp og formaliseres så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1385

Innlevert 1. september 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 8. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Statens veivesen er klar til å starte detaljplanleggingen av E6 strekningen Kvithamar-Åsen.

Hva vil statsråden gjøre for å unngå at dette arbeidet forsinkes på grunn av omorganisering av prosjektet som nå legges inn i det nye veiselskapet?»

BEGRUNNELSE:

I arbeidet med planleggingen av E6 Kvithamar-Åsen har alle parter bidratt til god framdrift. Kommunene har lagt til rette på den måten som kan forventes og man står i dag foran den detaljplanleggingen som Statens Veivesen skal utføre. De berørte kommunene frykter at dette arbeidet skal forsinkes av at veistrekningen nå overføres til det nye veiselskapet. En mulig måte å unngå forsinkelser på er at Statens Veivesen får

fortsette detaljplanleggingen av veien også mens det nye selskapet er under etablering.

Svar:

Prosjektet E6 Kvithamar- Åsen i Nord-Trøndelag ligger i dagens Nasjonalt Transportplan med oppstart i slutten av perioden 2014-2023, og ferdigstilling etter 2023. Det er verdt å minne representanten Arnstad om denne tidsplanen når man i 2015 velger å uttrykke frykt for forsinkelse av prosjektet.

Dagens regjering har en offensiv satsing på infrastrukturbygging og-vedlikehold. En rekke prosjekter er fremskyndet etter regjeringsskiftet. Vi har forenklet planprosesser, økt bevilgningene og gjennomfører organisatoriske endringer for å kunne realisere flere veiprosjekter raskere, bedre og billigere.

Prosjektet E6 Kvithamar- Åsen inngår i utbyggingsselskapet Nye Veier AS sin oppstartsportefølje, jf. Meld. St. 25 (2014- 2015) og Innst. 362 S (2014-2015). I meldingen er det lagt opp til at Statens vegvesen som hovedregel skal ha ansvar for planlegging etter plan- og bygningsloven for prosjekter som inngår i Nye Veiers oppstartsportefølje fram til og med godkjent kommunedelplan, og at selskapet overtar ansvaret for utbygging av prosjektene fra og med oppstart av arbeidet med reguleringsplan. Har arbeidet med planlegging og prosjektering av en vegstrekning kommet lenger enn oppstart av reguleringsplan, skal selskapet

overta ansvaret for å gjennomføre utbygging på det stadiet arbeidet befinner seg. Jeg legger dette til grunn ved etablering av selskapet.

Statens vegvesen har utarbeidet forslag til kommunedelplan med konsekvensutredning for ny E6 mellom Kvithamar i Stjørdal kommune og Åsen i Levanger kommune. Planforslaget er oversendt kommunene som har lagt planforslaget ut til offentlig ettersyn i juli i år. Det er lagt opp til at kommunedelplanen kan vedtas av kommunene i løpet av året. Oppstart av arbeid med reguleringsplan må uansett avvende vedtatt kommunedelplan.

Den 4. mai 2015 ble det opprettet interimselskap og utnevnt styre for Nye Veier AS. Styrets viktigste oppgave nå er å forberede selskapet til å kunne være operativt med planlegging og bygging så snart som mulig etter 1. januar 2016.

Etter at meldingen ble behandlet i Stortinget bistår Statens vegvesen interimselskapet med opplysninger slik at selskapet raskt får nødvendig oversikt over status for hele porteføljen mht. planlegging, prosjektering, eiendomsverv, bompengefinansiering mm, med sikte på at selskapet skal kunne løse oppgavene sin som forutsatt i meldingen. Dette gjelder også prosjektet E6 Kvithamar- Åsen.

Mitt og regjeringens fokus framover vil være å tilrettelegge slik at selskapet kan fungere etter sin hensikt og blir etablert til rett tid med det ansvar og de oppgaver som er beskrevet i meldingen.

SPØRSMÅL NR. 1386

Innlevert 1. september 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hva har statsråden tenkt til å foreta seg for å sørge for at de 242 plassene blir fylt opp av fanger som frivillig ønsker å sone der?»

BEGRUNNELSE:

Den norske avtalen med Nederland innebærer at 242 norske fanger skal sone i et nederlandsk fengsel. I media kan vi lese at av de 112 innsatte som så langt er besluttet å overføre, har 33 motsatt seg overføring og åtte personer har klaget på flyttevedtaket.

Da Stortinget vedtok å sende innsatte til fengselet Norgerhaven for å få bukt med soningskøen, la Stortinget vekt på at ordningen hovedsakelig skulle være

frivillig. Statsråden sa selv at det er «ingen som ønsker å sende norske innsatte til utlandet for at de skal sone straffen sin der». Statsrådens partifelle, Ellingsen, sa i Stortinget samme dag at «(d)et vil være slik at nordmenn frivillig kan gjøre det, og i ytterste konsekvens kan det bli slik at folk som har lange dommer, kan bli bedt om å ta seg en tur til Nederland i starten for så å komme tilbake til landet og fortsette straffegjennomføringen her».

Undertegnede er bekymret for at norske borgere sendes til Nederland for soning mot sin vilje og at dette vil gå utover rehabilitering for de innsatte.

Det vises til at vi Norge har flere soningsalternativer og kan ta individuelle hensyn.

Venstre løftet disse bekymringene da avtalen ble vedtatt i Stortinget, mot Venstres stemmer, men oppfattet statsråden dithen at dette først og fremst skulle være frivillig for norske borgere. Oppslag i media tyder på at dette ikke lar seg gjennomføre.

Svar:

Det er et mål at så mange innsatte som mulig samtykker til overføring til soning i Nederland. Kriminalomsorgen jobber for å spre informasjon om fengselet og kartlegge innsatte som ønsker å bli overført til Norgerhaven fengsel. Det er likevel slik at det er kriminalomsorgen som beslutter hvor en domfelt skal gjennomføre straffen, og en overføring til Norgerhaven fengsel er, på lik linje med overføringer mellom fengsler i Norge, ikke avhengig av den innsattes samtykke. Dette gjelder både for norske og utenlandske innsatte.

Det er satt i gang flere tiltak for å bidra til flest mulig frivillige overføringer. Norgerhaven fengsel har en

god standard, sammenlignet med mange andre norske fengsler. De innsatte vil også få tilbud om mer aktivisering, utvidet telefontid og en mer fleksibel ordning for besøk, bl.a. ved gratis bruk av videokonferanse.

Et viktig gode for de innsatte er dagpenger. Innsatte i Norgerhaven fengsel vil få 30 kroner ekstra per dag som kan brukes i butikken i fengselet.

Justis- og beredskapsdepartementet har for tiden på høring et forslag om å innføre utvidet permisjonskvote for innsatte i Norgerhaven fengsel. Forslaget går ut på at innsatte som gjennomfører straff i Nederland og innvilges ordinær permisjon, kan opptjene en utvidet permisjonskvote på 2,5 døgn per måned ved å utsette permisjonen og fortsette straffegjennomføringen i Nederland. Høringsfristen for forskriftsendringen er 3. oktober 2015.

Justis- og beredskapsdepartementet og kriminalomsorgen følger utviklingen av antall frivillige overføringer nøye, og hvis nødvendig vurdere flere tiltak for å motivere innsatte til frivillig overføring.

SPØRSMÅL NR. 1387

Innlevert 2. september 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Politiet er midlertidig gitt tillatelse til generell bevæpning. Den siste tiden har det blitt avdekket flere tilfeller av at skudd har blitt avfyrt uten hensikt.

Kan justisministeren redegjøre for om våpnene polititjenestemennene bærer er utstyrt med sikring, samt hvilken type ammunisjon de er utstyrt med?»

Svar:

Politidirektoratet opplyser at politiet bruker i dag Heckler & Koch P30 V1 og P30L V1 som tjenestepistol. Disse våpnene har en innebygd sikring som skal hin-

dre utilsiktet avfiring ved slag, spark og fall. Dette er fallsikringer som virker på pistolens hammer og tennstempel.

Politiet benytter i dag to typer tjenesteammunisjon. Den ene er Speer Gold dot som er en av verdens mest brukte ekspanderende tjenesteammunisjoner, og benyttes blant annet av svensk politi. Den andre er MEN MCP (MEN Controlled Penetration) som er likestilt med Speer Gold dot som tjenesteammunisjon da de har tilnærmet identiske egenskaper. Bruk av ekspanderende ammunisjon ble godkjent av Justis- og beredskapsdepartementet juni 2014.

SPØRSMÅL NR. 1388**Innlevert 2. september 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvordan har den helsemessige undersøkelsen av de som skal overføres til Nederland for å oppfylle kravene i avtalen med dem, blitt utført, hvem har utført vurderingene, er det utarbeidet kriterier/retningslinjer for hvilke kvalifikasjoner som er nødvendige for å foreta en slik vurdering, og hvilke kostnader har dette medført (uavhengig av om disse er knyttet til for eksempel helsedepartementet)?»

BEGRUNNELSE:

Den Norske legeforening støttet ikke forslaget om at innsatte skulle overføres til Nederland. De stilte blant annet spørsmål ved hvordan behandlingen av pasienttopplysninger og pasientvurderinger skulle håndteres. Avtalen med Nederland krever at man må gjøre en vurdering av hvorvidt innsatte "(ikke)...har behov for medisinsk behandling eller annen behandling som ikke kan gis i fengselet" (Artikkel 8 punkt f).

Svar:

Etter avtale med arbeids- og sosialministeren svarer jeg på spørsmålet fra representanten Henriksen, siden saken handler om overføring av innsatte til Norgerhaven fengsel i Nederland.

Jeg vil understreke at kriminalomsorgen skal sørge for at domfelte som gjennomfører straff i Norgerhaven fengsel får tilbud om helsehjelp som er likeverdig med det tilbudet domfelte ville hatt krav på ved straffegjennomføring i Norge.

Før vedtak om overføring til Nederland skal det innhentes en tilrådning fra helseavdelingen på Ullersmo fengsel om det er helsefaglige grunner til at en overføring ikke bør gjennomføres. Den helsefaglige tilrådingen er basert på en gjennomgang av den innsattes helsejournal etter samtykke fra den innsatte. Samtykket innhentes av helseavdelingen på Ullersmo fengsel eller av helseavdelingen ved det fengselet hvor den innsatte befinner seg. Helseavdelingen vil også kunne foreslå nødvendig tilrettelegging for at straffen skal kunne gjennomføres i Norgerhaven fengsel for eksempel behov for fysioterapi eller forutsetning om tilbakeføring innen en gitt tid for å kunne gjennomføre planlagt spesialistbehandling.

Dersom det besluttes at en innsatt skal overføres til Nederland, må helseavdelingen etter samtykke fra innsatte, lage et sammendrag av journalen til helseavdelingen ved Norgerhaven fengsel. Sammendraget forsegles og følger den innsatte. En anonymisert medisinske oversendes per fax dagen før overføring for å sikre at de innsatte har medisiner ved ankomst.

Dersom innsatte ikke samtykker til gjennomgang av helsejournalen og/eller overføring av helseopplysninger til Norgerhaven fengsel, vil helseavdelingen ved Norgerhaven fengsel foreta en mottakssamtale og undersøkelse ved ankomst til fengselet.

Kriminalomsorgsdirektoratet har gitt et direkte tilskudd til Ullensaker kommune på 740 000 kroner i 2015 for å styrke helseavdelingen ved Ullersmo fengsel slik at de kan håndtere de tilleggsoppgavene som følger av leie av fengselsplasser i Nederland. Helårsvirkning av tilskuddet er estimert til 1 222 000 kroner.

SPØRSMÅL NR. 1389**Innlevert 2. september 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 9. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Nå er utsendingen av 242 innsatte til Nederland påbegynt. Det er offentlig gitt informasjon om at anslagsvis en av tre ikke vil reise frivillig, men blir tvangsoverført.

Kan departementet gi en oversikt over følgende: hvor mange er klarert for utsending, hvor mange av disse har fått tvangsvedtak om overføring, hvordan er det lagt opp til at vedtakene kan påklages, og får disse utsatt utsendelsen til etter at klagen er behandlet?»

Svar:

Pr. 2.9.15 er det fattet 115 vedtak om overføring til Norgerhaven fengsel i Nederland. Av disse er 79 frivillige overføringer, mens det er fattet 36 vedtak om overføring uten samtykke.

Klager på vedtakene om overføring behandles på ordinær måte etter straffegjennomføringsloven og forvaltningsloven. Om det gis oppsettende virkning eller ikke, vil bero på en konkret vurdering i hver enkelt sak, i henhold til forvaltningslovens regler.

SPØRSMÅL NR. 1390

Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 10. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Hva er statsråden sin holdning til at lokale fremkommelighetstiltak for busser skaper køproblemer i større deler av Drammen by, med forplantning til blant annet E-18 og tilhørende negative konsekvenser for trafikksikkerheten, og vil statsråden sørge for at unødvendige hindringer for biltrafikk blir fjernet slik at slike negative ringvirkningene ikke oppstår?»

BEGRUNNELSE:

I Drammen har et lyskryss som er etablert i regi av den såkalte Buskerudbyen skapt betydelig hodebry. Lyskrysset ble etablert mellom Telthusgata og Tordenskioldsgate for å lette fremkommeligheten for busser. Det er Statens Vegvesen som har vært ansvarlig for gjennomføringen av tiltaket. Tidligere har det blitt gjort vedtak i Buskerudby-samarbeidet hvor det heter at bussfremkommelighet skal prioriteres på bekostning av bilens fremkommelighet.

Lyskrysset har etter etableringen skapt betydelig debatt og trafikproblemer i Drammen sentrum. Problemet ble så stort at rett etter at lyskrysset ble satt i drift av Statens Vegvesen måtte lyskrysset settes i "gul-blink" for å finne frem til forbedringer i trafikkavviklingen. Straks krysset var i "gul-blink" fløt trafikken igjen. Etter kort tid ble lyskrysset igjen skrudd på og resultatet ble umiddelbart kø, kork og kaos. Drammen FrP har jobbet intenst for å få lyskrysset fjernet, og i oktober 2014 fikk FrP i bystyret med på at lyskrysset skulle evalueres av Statens Vegvesen. Det har nå kommet en rapport utarbeidet av Sweco på oppdrag av Statens Vegvesen. Rapporten konkluderte blant annet med følgende konsekvenser for trafikkavviklingen:

- Redusert kapasitet i Telthusgata med tilhørende avvisning av trafikk.
- Overføring av noe biltrafikk til alternative kjøreruter som har fått dårligere avviklingsforhold.

- Perioder med kø på E18 blant annet i forbindelse med avkjøringsrampen til Bangeløkka og det er negativt for trafikksikkerheten

For byens innbyggere og lokale FrP-politikere er det uforståelig at fremkommeligheten for en bussrute skal lamme det øvrige trafikknettet som i det gjør i det tilfellet.

Svar:

Som en oppfølging av målet i Nasjonal transportplan om å få flere til å reise kollektivt, ble det i 2014 gjennomført flere tiltak langs Tordenskioldsgate for å gi buss bedre fremkommelighet. Blant annet ble krysset med Telthusgata lysregulert med signalprioritering for buss, og det ble åpnet for at busser skal kjøre tvers over krysset.

Tiltaket vurderes av Statens vegvesen å ha hatt positiv effekt på bussenes fremkommelighet og dermed også som et positivt bidrag til å få flere til å reise kollektivt. Jeg er imidlertid kjent med at man lokalt mener tiltaket også har skapt økt kø for biltrafikken, og at mange mener det har forverret den samlede trafikkavviklingen.

Myndigheten til å sette opp og ta ned trafikklyssignal er etter skiltforskriften lagt til Vegdirektoratet, som kan delegere denne myndigheten til regionvegkontoret. Kommunen skal få uttale seg før vedtak treffes og kan videre be Vegdirektoratet om å overprøve vedtaket når dette er truffet av regionvegkontoret. Vegdirektoratet kan også av eget tiltak overprøve regionen.

Siden dette er en lokal problemstilling, bør også ønsket om en ny vurdering forankres lokalt. Som vist til over åpner forskriftene for at Drammen kommune kan be Vegdirektoratet om en overprøving, dersom kommunen finner dette ønskelig. Jeg legger til grunn at Vegdirektoratet samarbeider godt og tett med lokale myndigheter.

Jeg vil avslutningsvis opplyse om at Statens vegvesen som et strakstiltak vil forlenge retardasjonsfelte-

ne på E18 som et avbøtende tiltak. Dette gjennomføres allerede i høst.

SPØRSMÅL NR. 1391

Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Ketil Kjenseth

Besvart 15. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at sårbare fagmiljø som sårpoliklinikken ved Flekkefjord sykehus består selv om sentrale ildsjeler forsvinner, og hvordan vil statsråden bidra til å bygge opp flere og større fagmiljø på området?»

BEGRUNNELSE:

Rundt 50.000 nordmenn sliter med kroniske sår. Hjelpen de får strekker ikke til. Mange opplever å bli en kasteball mellom fastlege, hjemmesykepleien og ulike avdelinger i spesialisthelsetjenesten.

Organiseringen av omsorgen med alvorlige og kroniske sår er i dag tilfeldig, til tross for at det dreier seg om en stor gruppe mennesker med betydelige plager i sitt daglige liv. Mangelfull opplæring av helsepersonell har resultert i få, små og sårbare fagmiljø. En lite systematisk finansieringsordning og uklare ansvarsforhold gjør at behandlingstilbudet blir varierende.

På dette området har vi noe å lære fra vårt naboland Danmark, som har bygd opp sårsentre ved flere av de store sykehusene, med Sårhelingscenteret på Bispebjerg hospital som sentrum. Denne avdelingen fungerer som sentrum og motor for all sårbehandling, ikke bare i Danmark, men i hele Skandinavia. I tillegg har de bygd opp et telemedisinsk system hvor helsepersonell i kommunene kan få støtte i sitt arbeid med sår fra sentrene.

De norske fagmiljøene på området er i stor grad et resultat av enkeltpersoners initiativ, og ikke en følge av en systematisk satsning. Utfordringen ved at sårpoliklinikker etableres av ildsjeler på området er at tilbudet blir sårbart. Forsvinner ildsjelene forsvinner også tilbudet.

Et eksempel på dette ser vi nå ved Flekkefjord sykehus, som er ett av sykehusene som har etablert sårpoliklinikk. Avdelingsleder og sårkirurg, Marcus Gürgen er blant Norges ledende eksperter på området. Gürgen har sagt opp stillingen ved sykehuset og hele sårpoliklinikken står med dette i fare.

Svar:

Gode tilbud innen sårbehandling er viktig for de mange pasienter med alvorlige og kroniske sår. Som det fremgikk av mitt svar på et annet skriftlig spørsmål fra representanten Kjenseth i januar i år, har flere helseforetak opprettet tverrfaglige sårenheter bestående av legespesialister og sykepleiere med bakgrunn fra ulike fagområder for å tilrettelegge for en god og helhetlig ivaretagelse. Slike fagmiljøer kan både gi råd til primærhelsetjenesten og fungere som en arena for faglig diskusjon og beslutninger om tiltak for pasienter som henvises og vurderes å ha behov for videre behandlingstiltak på sykehuset. Jeg viste samtidig til et eksempel på et slikt fagmiljø på hudavdelingen i Universitetssykehuset i Tromsø der også andre spesialister med sårkompetanse inkluderes. I tillegg har avdelingen laget en samhandlingsarena som inkluderer pasientveiledning via pc og mobil. Erfaringer viser at tiltaket er kompetansehevende for alle involverte.

Et annet eksempel er Oslo universitetssykehus som i tillegg til sårpoliklinikk har et ambulerende sårteam, som er et samarbeidsprosjekt med Oslo kommune. Sårteamet består av overlege og sykepleier som månedlig reiser til sykehjem. Dårlige pasienter kan dermed slippe å reise til sykehuset. Kompetanseoverføring og samarbeid fremmes ved at sykehjemslege og pleier er til stede, og det skaper trygghet som igjen reduserer behovet for kontroller ved sykehuset. Flere eksempler kunne nevnes, hvor en fellesnevner er at de fleste er tverrfaglige og skjer i samarbeid med kommunehelsetjenesten.

Et av forslagene i fremlagte stortingsmelding om fremtidens primærhelsetjeneste er å bygge opp en primærhelsetjeneste preget av tverrfaglighet med flere tverrfaglige team. Det vil være bra også for pasienter med alvorlige og kroniske sår, der det å stille korrekt diagnose er et viktig element.

Regjeringen har også satt av 12,5 mill. kroner til lønnstilskudd til videreutdanning i avansert klinisk sykepleie for sykepleiere som jobber i kommunale helse- og omsorgstjenester. Formålet er å stimulere til en

kompetanseoppbygging som vil bidra til en bedre helsetjeneste.

Jeg er opptatt av at det skal finnes et godt helsetilbud til ulike pasientgrupper, også gruppen representanten Kjenseth stiller spørsmål om. Status er undersøkt

for den aktuelle sårpoliklinikken som Kjenseth stiller spørsmål om. Helse Sør-Øst RHF opplyser at tilbud vil opprettholdes ved at det er inngått avtale med vedkommende spesialist om en 20 prosent stilling ved Flekkefjord sykehus.

SPØRSMÅL NR. 1392

Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 10. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Hvordan påser statsråden at Staten vegvesen arbeider med trygge skoleveier- og hva mener statsråden om at fartsgrensen settes opp til 80 m rett før en stor skole og i et oppvekstområde?»

BEGRUNNELSE:

I Vestby kommune er det et stort område på Gaderveien hvor man har lagt barnehage, barneskole, ungdomsskole, kunstgressbane og en flerbrukshall på samme sted. Rett før dette området øker fartsgrensa fra 60 til 80 km. Det har medført store protester lokalt, og ønske om å flytte fartsøkninga men klagene har ikke blitt imøtesett av Statens vegvesen. Dette skaper mye usikkerhet og utrygghet. Trygg skolevei er viktig for barn og foreldres trygghet. Å gå eller sykle til skolen er den beste og mest miljøvennlig måten å reise på. Ved mange skoler er det nedsatt hastighet for å sikre økt trygghet.

Svar:

Barns sikkerhet i trafikken har høy prioritet, og Statens vegvesen arbeider kontinuerlig med å gjøre skole-

veiene trygge, blant annet ved å bygge flere gang- og sykkelveger. I samarbeid med kommunene og Trygg trafikk, jobbes det også med kunnskapsbygging og holdningsskapende arbeid overfor barn, foreldre og skole.

Fartsgrenser er et viktig element i sikring av trafikanter, og vegens omgivelser er tillagt stor vekt ved vurderingen av hvilken grense det skal være på den enkelte strekning. Utenfor tettbygd strøk er den generelle fartsgrensen 80 km/t. I henhold til fartsgrensekriteriene fastsatt av Vegdirektoratet er fartsgrense 60 km/t aktuelt ved skole utenfor tettbygd strøk når det ikke finnes gang- og sykkelveg, og/eller der det er bebyggelse på begge sider av vegen, slik at myke trafikanter må krysse vegen.

På den aktuelle strekningen av fylkesveg 6 Garderveien er det anlagt separat gang- og sykkelveg langs østsiden helt frem til skolen og idrettsanlegget. På motsatt side av fylkesveien er det i dag ingen bebyggelse. På den aktuelle strekningen er det derfor ikke ansett som nødvendig med tilrettelegging for kryssing for myke trafikanter.

Statens vegvesen vil imidlertid følge utviklingen for å vurdere om det blir behov for tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1393**Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 16. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Det går en debatt om bompenger på Nord-Jæren. Statsråden åpner for at bommene forsvinner i 2017.

Vil statsråden garantere at det i så fall vil komme offentlige midler for å sørge for at de nødvendige prosjektene som bussveg og veger kan realiseres i tråd med planene?»

Svar:

Et forslag til finansierings- og bompengelopplegg for en Bypakke Nord-Jæren har vært til lokalpolitisk behandling.

Ved den lokalpolitiske behandlingen er det lagt til grunn at Bypakke Nord-Jæren skal avløse dagens bompengoordning fra 1. januar 2017. Dersom nytt opplegg ikke er på plass til 1. januar 2017, er det forutsatt at dagens ordning skal videreføres inntil forutsatte bom-

pengebidrag til igangsatte prosjekter er finansiert, jf. bl.a. Prop. 28 S (2011-2012).

Representanten Pollestad ber meg garantere for en fremtidig bevilgning til et formål. Jeg tror representanten Pollestad, som har vært statssekretær i forrige regjering, er kjent med at det er Stortinget som vedtar statsbudsjettet basert på forslag fra Regjeringen. Det ville vært feil av meg som statsråd å garantere for Stortingets fremtidige vedtak.

Samferdselsdepartementet er i gang med å gjennomgå det lokale forslaget til en Bypakke Nord-Jæren, herunder vurdere rammer for en ekstern kvalitetssikring KS2 av bypakken. Jeg vil som ledd i dette arbeidet ha dialog med Statens vegvesen og Rogaland fylkeskommune.

Jeg vil understreke at Samferdselsdepartementet vil håndtere denne saken så raskt og godt som praktisk mulig.

SPØRSMÅL NR. 1394**Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni****Besvart 10. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kommunenes praksis når det gjelder å gi innsyn i avviksrapportering innen helse- og omsorgstjenesten er ulik. Helse og omsorgsloven gir ingen dirkede lovregulering av plikt til å dokumentere tjenestene som ytes etter loven.

Mener statsråden den svært ulike praksis mellom kommunene er akseptabel, og vil statsråden bidra til å etablere mer enhetlige nasjonale system for avviksrapportering gjennom endringer i lovverk eller i nasjonale forskrifter?»

BEGRUNNELSE:

Kommunene er etter helse- og omsorgsloven pålagt å sørge for at omsorgstjenestene som gis er forsvarlige. Alvorlige avvik skal rapporteres til fylkesmannen som statlig tilsynsmyndighet, men dette vil bare gjelde en svært begrenset del av registrerte avvik. Helse- og omsorgsloven inneholder ingen direkte lovregulering av

plikt til å dokumentere tjenestene som ytes etter loven, opplyses det i Helsedirektoratets informasjon.

Kommunenes praksis er svært forskjellig når det gjelder å gi innsyn i avvik. I Oslo er det registrert 6000 avvik som ikke er offentlige, heller ikke for byens helse- og omsorgsutvalg. Det opplyses for øvrig at kravene til rapportering er ulike mellom kommunale og private sykehjem. Private sykehjem trenger f.eks. ikke å rapportere inn forholdet mellom antall pleiere og antall pasienter.

Kommunene har store utfordringer i å styrke innsatsen innen omsorgen for eldre og pleietrengende.

Åpenhet om faktiske forhold knyttet til avvik fra kommunens sørge-for-ansvar og om organisering av tjenestene, er viktig for å styrke samhandlingen mellom institusjon, brukere og deres pårørende. Det er også viktig å ha det nødvendige fokus på kvalitetsutvikling av tjenestene. Dette reiser spørsmål ved om dagens nasjonale bestemmelser er tilstrekkelige.

Svar:

Jeg er enig i at åpenhet om avvik er sentralt og viktig i arbeidet med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet.

Storingsrepresentantens spørsmål berører i hovedsak tre problemstillinger om åpenhet:

- avviksrapportering innad i de ulike kommunene
- åpenhet og melding av avvik til tilsynsmyndigheten
- åpenhet om avvik overfor befolkningen generelt.

Om avviksrapportering innad i kommunene

Kommunen har etter helse- og omsorgstjenesteloven plikt til å sørge for at personer som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendige helse- og omsorgstjenester. Ansvar er både et ansvar for at nødvendige helse- og omsorgstjenester er tilgjengelige, og et ansvar for planlegging, gjennomføring, evaluering og korrigering av virksomheten, slik at tjenestenes innhold, omfang og kvalitet er i samsvar med krav fastsatt i lov eller forskrift.

Etter helsetilsynsloven plikter alle som yter helse- og omsorgstjenester å etablere internkontrollsystemer, og sørge for at virksomhet og tjenester planlegges, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lover og forskrifter. Det nærmere innholdet i internkontrollen følger av forskrift om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten. Kommunen skal bl.a. skaffe oversikt over områder i virksomheten hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav. Registrering av avvik og åpenhet internt i den enkelte kommune om avvik er etter min vurdering en naturlig forutsetning for å kunne planlegge, gjennomføre, evaluere og korrigere virksomhet i tråd med internkontrollforskriften. Hvor detaljert internkontrollen skal dokumenteres vil imidlertid avhenge av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse.

Tilsyn har dessverre påvist svikt i oppfyllelse av grunnleggende krav til styring og internkontroll både i de kommunale helse- og omsorgstjenestene og i spesialisthelsetjenesten. Dette er blant annet en av grunnene til at jeg om kort tid vil sende på høring en ny forskrift som skal videreføre dagens internkontrollforskrift, men hvor det går tydeligere frem at internkontroll er en integrert og naturlig del av virksomhetenes styringssystem. Lovbestemte krav til systematisk arbeid med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet vil også utdypes nærmere i forskriften. En slik tydeliggjøring av regelverket vil forhåpentligvis være et bidrag til å oppnå en mer lik praksis i de ulike kommunene i landet.

Om åpenhet og melding til tilsynsmyndigheten

Når det gjelder plikt til å rapportere avvik til tilsynsmyndigheten og Kunnskapssenteret er dagens regelverk ulikt for spesialisthelsetjenesten og de kommunale helse- og omsorgstjenestene.

Etter spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 plikter helseinstitusjoner i spesialisthelsetjenesten straks å sende melding til Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten om ”betydelig personskade på pasient som følge av ytelse av helsetjeneste eller ved at en pasient skader en annen” og ”hendelser som kunne ha ført til betydelig personskade.”

Videre pålegger spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 a helseforetak og virksomheter som har avtale med helseforetak eller regionale helseforetak straks å varsle Statens helsetilsyn om ”alvorlige hendelser”. Med alvorlig hendelse menes dødsfall eller betydelig skade på pasient hvor utfallet er uventet i forhold til påregnelig risiko.

Hovedformålet bak bestemmelsene er å bedre pasient- og brukersikkerheten. Bestemmelsene gjelder imidlertid bare for spesialisthelsetjenesten og det finnes ingen tilsvarende bestemmelser for den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Den 15. november 2013 gav Solberg-regjeringen Arianson-utvalget et tilleggsmandat om å utrede om melde- og varslingsplikten etter henholdsvis spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 og § 3-3a også bør omfatte den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Arianson-utvalget skal vurdere hvordan alvorlige hendelser og mistanke om lovbrudd i helse- og omsorgstjenesten bør følges opp av samfunnet. Utvalget skal fremlegge en Norsk offentlig utredning (NOU) innen 1. november 2015.

Både i Meld. St. 10 (2012- 2013) ”God kvalitetstrygge tjenester”, og i oppfølging av Kvalitetsavtalen mellom Regjeringen og KS, vises det til at det på sikt vil være ønskelig å inkludere de kommunale helse- og omsorgstjenestene i den nasjonale meldeordningen for uønskede hendelser til Kunnskapssenteret, men at det i første omgang vil være aktuelt å gjennomføre forsøk i enkelte kommuner.

Om åpenhet om avvik for befolkningen generelt

Etter min mening er det viktig for kvaliteten på tjenestene og pasient- og brukersikkerheten at det er åpenhet om kvalitet og uønskede hendelser. Dagens regjering har blant annet vektlagt dette i Meld. St. 11 (2014-2015) ”Kvalitet og pasientsikkerhet 2013” og i oppdragsdokumentene til de regionale helseforetakene. Sykehussektoren har allerede kommet et stykke på vei.

Jeg vil i den forbindelse presisere at det er viktig at kommunene selv aktivt vurderer åpenhet om egen virksomhet, og ikke unnlater å gjøre dette i påvente av innføring av aktuelle nye plikter i lovgivningen.

SPØRSMÅL NR. 1395**Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 10. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«I sykehusene praktiseres stor offentlighet rundt alvorlige hendelser. Systemene er bygget for å lære av feil som gjøres, for å hindre gjentakelser som er til skade for de som bruker tjenestene. Mens Trondheim kommune deler slik informasjon for sykehjem og hjemmetjeneste, er Bergen og Oslo tilbakeholdne.

På hvilken måte vil statsråden sikre at offentligheten får innsyn i alvorlige hendelser, hos offentlige og private aktører, uten å skape frykt for rapportering?»

BEGRUNNELSE:

Adresseavisen skrev nylig om over 1700 alvorlige hendelser i eldreomsorgen i Trondheim. på forespørsel fra samme avis har både Oslo og Bergen avslått det samme. Ifølge Klassekampen er det over 6000 alvorlige hendelser i Oslo, og da er kun de offentlige sykehusene med i beregningen, for kommersielle aktører finnes ikke samme rapportering til kommunen.

Bergen kommune har heller ikke vært villig til å gi fullt innsyn, dette kan potensielt bidra til at alvorlige forhold ikke får den oppmerksomheten som skal til for å sikre at feil blir tatt tak i, og at de ikke gjentas unødig. Våre eldre fortjener størst mulig sikkerhet, og best mulig behandling og omsorg.

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken omhandler ulik praksis mellom Trondheim, Bergen og Oslo hva gjelder innsyn i alvorlige hendelser i sykehjem og hjemmetjenestene.

Om avvikrapportering innad i kommunene

Etter helsetilsynsloven plikter alle som yter helse- og omsorgstjenester å etablere internkontrollsystemer, og sørge for at virksomhet og tjenester planlegges, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lover og forskrifter. Det nærmere innholdet i internkontrollen følger av forskrift om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten. Kommunen skal bl.a. skaffe oversikt over områder i virksomheten hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav. Registrering av avvik og åpenhet internt i den enkelte kommune om avvik er etter min vurdering en naturlig forutsetning for å kunne planlegge, gjennomføre, evaluere og korrigere virksomhet i tråd med internkontrollforskriften. Hvor detaljert internkontrollen skal dokumenteres vil imidlertid avhen-

ge av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse.

Tilsyn har dessverre påvist svikt i oppfyllelse av grunnleggende krav til styring og internkontroll både i de kommunale helse- og omsorgstjenestene og i spesialisthelsetjenesten. Dette er blant annet en av grunnene til at jeg om kort tid vil sende på høring en ny forskrift som skal videreføre dagens internkontrollforskrift, men hvor det går tydeligere frem at internkontroll er en integrert og naturlig del av virksomhetenes styringssystem. Lovbestemte krav til systematisk arbeid med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet vil også utdypes nærmere i forskriften. En slik tydeliggjøring av regelverket vil forhåpentligvis være et bidrag til å oppnå en mer lik og lovlig praksis i de ulike kommunene i landet.

Innsyn etter offentlighetsloven

Personer og virksomheter som ber om innsyn og som ikke er part, må bruke offentlighetslovens regler for å få innsyn i dokumenter i offentlige virksomheter. I dette tilfellet er det rapportering om hendelser, og disse rapporteringene går inn til en kommune. Departement har ingen rolle når det gjelder innsynsbegjæringer i kommunene, og kan ikke pålegge kommunene å anvende offentlighet i disse sakene.

Om åpenhet og melding til tilsynsmyndigheten

Når det gjelder plikt til å rapportere avvik til tilsynsmyndigheten og Kunnskapssenteret, er dagens regelverk ulikt for spesialisthelsetjenesten og de kommunale helse- og omsorgstjenestene.

Etter spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 plikter helseinstitusjoner i spesialisthelsetjenesten straks å sende melding til Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten om ”betydelig personskade på pasient som følge av ytelse av helsetjeneste eller ved at en pasient skader en annen” og ”hendelser som kunne ha ført til betydelig personskade.”

Videre pålegger spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 a helseforetak og virksomheter som har avtale med helseforetak eller regionale helseforetak straks å varsle Statens helsetilsyn om ”alvorlige hendelser”. Med alvorlig hendelse menes dødsfall eller betydelig skade på pasient hvor utfallet er uventet i forhold til påregnelig risiko.

Hovedformålet bak bestemmelsene er å bedre pasient- og brukersikkerheten. Bestemmelsene gjelder imidlertid bare for spesialisthelsetjenesten, og det fin-

nes ingen tilsvarende bestemmelser for den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Den 15. november 2013 gav Solberg-regjeringen Arianson-utvalget i tilleggsmandat oppdrag om å utrede om melde- og varslingsplikten etter henholdsvis spesialisthelsetjenesteloven § 3-3 og § 3-3a også bør omfatte den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Arianson-utvalget skal vurdere hvordan alvorlige hendelser og mistanke om lovbrudd i helse- og omsorgstjenesten skal følges opp av samfunnet. Utvalget har frist til 1. november med å legge frem sin utredning.

Generelt om kommunenes kvalitetsarbeid

Jeg vil i ulike sammenhenger oppfordre kommunene til selv å iverksette granskinger, evalueringer og etterspørre kvaliteten på egne tjenester. Her kan kommunene lære av egne erfaringer og av hverandre. Det er viktig at kommunene gransker, evaluerer og vurderer sitt eget tilbud i samarbeid med brukerne og de pårørende, og ikke unnlater å gjøre dette i påvente av innføring av aktuelle nye plikter i lovgivningen. Etter min mening er det viktig for kvaliteten på tjenestene og pasient- og brukersikkerheten at det er åpenhet om kvalitet og uønskede hendelser. Regjering har blant an-

net vektlagt dette i melding til Stortinget om kvalitet og pasientsikkerhet og oppdragsdokumentene til de regionale helseforetakene. Sykehussektoren har allerede kommet et stykke på vei. Jeg vil også oppfordre kommunestyrene til å etterspørre redegjørelser, tilsynsrapporter og data om kvalitet i egne tjenester. Det er viktig at det politiske ledelsesnivået i kommunene å følger opp sine tjenester.

Kvalitet og pasientsikkerhet er avgjørende for å skape pasientens helsetjeneste. Derfor vil jeg også i år legger frem Årlig meldingen om kvalitet og pasientsikkerhet for Stortinget. Formålet er å legge til rette for en bred og åpen diskusjon om status og utfordringer i norske helse- og omsorgstjenester. Å sikre trygge og gode tjenester og å unngå skader og uønskede hendelser er grunnleggende i pasientens helsetjeneste. God ledelsesforankring på alle nivå og et system og en kultur som stimulerer til læring og forbedring, er avgjørende for å lykkes. Åpenhet om uønskede hendelser og kvalitet er en viktig i dette arbeidet. Jeg mener at vi ved å legge frem Årlig melding om kvalitet og pasientsikkerhet til behandling i Stortinget, går foran når det gjelder den tenkningen, og jeg håper at kommunene følger etter på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1396

Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Vil justisministeren sikre at asylsøknader fra syriske flyktninger som kommer til Norge via middelhavslandene og pressområder i Europa som Ungarn behandles i Norge, slik Merkel har besluttet for Tyskland?»

BEGRUNNELSE:

Hovedregelen i Dublin-avtalen er at søknaden skal behandles av det første Dublin-landet asylsøkeren kommer til. Hvis asylsøkeren søker om beskyttelse i et annet Dublin-land, skal han eller hun sendes tilbake til det landet som allerede har behandlet søknaden, eller som skal ha ansvar for å behandle søknaden.

Som en følge av at mottaksapparatet er sprengt får ikke de flyktningene som ankommer Italia og Hellas behandlet sine asylsøknader der på en skikkelig måte,

og mange drar videre. Norge tar i dag i mot en forsvinnende liten del av de som flykter til Europa, og regjeringen prøver å skyve fra seg ansvaret for disse over på andre Europeiske land, gjennom å praktisere Dublin-forordningen restriktivt.

Norge har mulighet til å behandle asylsøknader for asylsøkere som har ankommet et annet Schengen-land først- på humanitært grunnlag. Tyskland har nå uttalt at de vil gjøre det for alle Syriske flyktninger. Norge tar i dag et lite ansvar for krisen som utspiller seg, sammenlignet med andre europeiske land. Å behandle asylsøknader for flyktninger som for eksempel har vært innom Ungarn eller Italia, vil gjøre at vi kan bidra til å redusere presset i noen av de landene som i dag tar i mot flest flyktninger.

Dette kan gjøres dette midlertidig inntil kapasiteten er bedret i Middelhavslanene.

Svar:

Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) vurderer alltid generelle og individuelle forhold i den konkrete saken som kan få betydning for utsendelsen til en annen medlemsstat i Dublin-samarbeidet, jf. utlendingsloven (utl.) § 32 tredje ledd og § 73 (absolutt vern mot utsendelse). En asylsøker er vernet mot retur dersom utsendelsen vil medføre brudd på Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) eller FNs flyktningkonvensjon. Vern mot retur er også

hjemlet i Dublin III-forordningen art. 3(2)- regelen om systemfeil i mottaksforholdene og asylprosedyren. Norsk lovgivning regulerer i tillegg når Norge skal ta saken til realitetsbehandling pga. «tilknytning til riket» eller såkalte «særlige grunner», jf. utl. § 32, jf. utlendingsforskriften § 7-4. Jeg er derfor trygg på at alle asylsøkere i Norge får den behandlingen de har krav på etter internasjonale forpliktelser.

De utfordringene Europa står overfor løses ikke ved at enkeltland setter det felles Dublin-regelverket til side.

SPØRSMÅL NR. 1397

Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Vil justisministeren omprioritere ressurser og sette i verk hastetiltak for å sikre at: Politiets utlendingsenhet får lokaler og ansatte tilpasset det nivået flyktninger som kommer, UDI har ressurser til å gjennomføre asylintervju og behandle søknader om asyl raskere enn i dag, og tilpasse mottakskapasiteten i tråd med det antallet flyktninger som faktisk kommer?»

BEGRUNNELSE:

Det kommer mange fler flyktninger til Norge enn det regjeringen har lagt til grunn for dagens mottakskapasitet. Regjeringen har i budsjett forventet 11 000 flyktninger i 2015. Så langt i år har det ankommet over 8000 (med like over 2000 bare i august). Hvis denne trenden fortsetter kommer tallet for 2015 til å passere 15-16 000. Spesielt for enslige mindreårige asylsøkere har antallet økt kraftig. Dobbelt så mange ankomster som på samme tid i fjor.

Kapasiteten er sprengt hos politiets utledningsenhet som er det første møte asylsøkerne har med Norge. Det trengs både fler transittmottak, ordinære mottak og egne tilbud til barn som kommer til Norge for å søke asyl alene. Nyankomne får beskjed om at det kan ta opp til 14 måneder før de får gjennomført asylintervju. Innen det er gjort kan man ikke få familiejenforening eller komme i gang med sitt nye liv i Norge. UDI beklager selv at det er lang ventetid. Det er behov for å

ruste opp beredskapen til å ta i mot de som kommer. Det er en internasjonal krise som nå har kommet til Norge, og Norges beredskap er i dag for dårlig.

Svar:

Den kraftige økningen i antall personer som søker beskyttelse den senere tiden setter, som representanten påpeker, utlendingsforvaltningen under press og krever mye av de ulike aktørene. I første omgang har det vært behov for hastetiltak knyttet til asylsaksregistrering og innkvartering. Politiets utlendingsenhet har i august tilsatt 21 nye personer til registreringsarbeidet. Regjeringen fremmet i tillegg i statsråd den 4. september en kongelig resolusjon som sørger for en umiddelbar styrking av politiets registreringsarbeid med 5 mill. kroner.

Kapasiteten i asylmottak, særlig i transittmottak der søkerne oppholder seg den første tiden, er svært presset. For å møte utfordringen oppretter UDI nå et stort antall nye mottaksplasser, inkludert midlertidige nødinnekvarteringsplasser. Justis- og beredskapsdepartement har fullmakt fra Stortinget til å øke antall mottaksplasser innenfor gjeldende rammer for etablering og drift av asylmottak, selv om det medfører et bevilgningsmessig merbehov over budsjettpostene som finansierer mottaksdrift.

SPØRSMÅL NR. 1398**Innlevert 3. september 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 16. september 2015 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Solenergi åpner for at folk flest og bedrifter kan bli sin egen strømleverandør. Sverige har bygget ut 37 MW med sol finansiert av elsertifikater. Tilsvarende tall for Norge er 0 MW. Støtteordningene er ikke tilstrekkelige. Et høringsforslag fra NVE vil i følge Solenergiforeningen skape enda større hindre for næringsaktører som vil bygge større solcelle-anlegg i Norge.

Hvordan vil statsråden legge til rette for at solenergi produsert av folk og bedrifter flest kan bli en del av klimaløsningen?»

Svar:

Regjeringen legger gjennom forskjellige virkemidler til rette for økt bruk av klimavennlige energiteknologier, både solenergi og andre løsninger som bidrar til en fremtidsrettet energiforsyning. Elsertifikatordningen, plusskundeordningen, støtte fra Enovas programmer og fritak for nettleie og elavgift bidrar på ulike måter til fremme av produksjon og bruk av fornybar energi.

Plusskundeordning gjør det enkelt for forbrukere som produserer kraft å få betalt for overskuddskraften. Plusskunden betaler ikke nettleie for den egenpro-

duserter kraften de selv bruker. Hvis plusskunden har overskuddskraft som selges i markedet, slipper hun å betale innmatingsavgift til nettet. Dette gir gode incentiver for forbrukere som har begrenset med overskuddskraft. NVE gjennomgår i disse dager innspillene til en offentlig høring der direktoratet foreslår enkelte endringer i ordningen.

Det praktiseres fritak for elavgift for solkraft som produseres til eget forbruk. I tillegg gir Enova støtte til solenergi i husholdninger, og i noen tilfeller også under program for ny teknologi for fremtidens bygg.

I Norge er den norsk-svenske elsertifikatordningen det viktigste tiltaket for å fremme ny fornybar elproduksjon generelt. Ordningen er teknologinøytral, dvs. at den er lik for all ny kraftproduksjon basert på fornybare energikilder, herunder vann, vind, bio og sol. Ordningen er rettet mot å stimulere de mest lønnsomme fornybarprosjektene. Dette er ofte store prosjekter som ikke kvalifiserer til plusskundeordningen, eller Enovas programmer.

Regjeringen skal legge frem en helhetlig energimelding der forsyningssikkerhet, næringsutvikling og klima ses i sammenheng. En viktig del av meldingen blir å belyse sentrale temaer knyttet til produksjon og forbruk av energi i Norge, herunder en gjennomgang og vurdering av virkemiddelbruken på energiområdet.

SPØRSMÅL NR. 1399**Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås****Besvart 14. september 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«8. juli i år gir EFTA-landenes overvåkingsorgan Norge kritikk for å bryte EØS-avtalens bestemmelser om retten til å opprettholde familieliv.

Hva vil statsråden svare ESA og har statsråden til hensikt å endre det norske regelverket slik at EØS-borgere får oppfylt retten til familieliv og vil han sikre at samme praksis gjennomføres for norske borgere?»

BEGRUNNELSE:

Lenke til ESAs reasoned opinion: <http://www.eftasurv.int/media/esa-docs/physical/759684.pdf>

Svar:

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har innledet en formell prosess mot Norge for manglende etterleving av direktiv 2004/38/EF om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium. Direktivet er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i utlendingsloven kapittel 13 og utlendingsforskriften kapittel 19. De relevante bestemmelsene trådte i kraft i Norge 1. januar 2010. ESA tar opp flere problemstillinger som departementet nå følger opp. 1. juli i år sendte departementet ut et høringsbrev med forslag til endringer i to paragrafer i utlendingsforskriften. Forslagene gjelder:

- Dagens regel i utlendingsforskriften § 19-6 om samboere krever i utgangspunktet at samboere må ha bodd sammen i to år for å bli ansett for å ha en varig tilknytning. Det er unntak fra toårskravet når samboerne har eller venter barn sammen. Nå foreslår departementet i tillegg at Utlendingsdirektoratet (UDI) kan gjøre unntak når særlige grunner tilsier det. Endringen innebærer at UDI i tillegg til varighet også kan vektlegge andre momenter i en helhetsvurdering av om et forhold er å anse som varig.

- ESA anser dagens regel i utlendingsforskriften § 19-7 om hvilke familiemedlemmer som i tillegg til de nærmeste familiemedlemmene kan få rett til opphold i Norge utover tre måneder, for å være for snever. Departementet er enig i at ordlyden i direktivet omfatter flere personer enn det som framgår av utlendingsforskriften, og foreslår å utvide kretsen som kan få oppholdsrett med forsørgede familiemedlemmer.

ESA tar også opp andre spørsmål. Norge har frist til 8. oktober i år for å svare ESA. Svaret vil være offentlig.

SPØRSMÅL NR. 1400

Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås

Besvart 10. september 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Har barnehagebarn rett til å beholde barnehageplassen sin, selv om det oppstår uoverensstemmelser mellom barnehagen og barnas foreldre, eller har barnehageeier rett til å si opp barnas plass i barnehagen og hva vil statsråden eventuelt gjøre for å sikre barna slik rett til barnehageplassen?»

BEGRUNNELSE:

Ved Damvokteren barnehage i Oslo har barnehageeier sagt opp plassene til barna grunnet uoverensstemmelse med foreldrene. Barna har blitt tilbudt plass på andre barnehager av bydelen, men ønsker primært at barna skal få beholde plassen på nærbarnehagen med samme eier og driver, sekundært at kommunen skal si opp leiavtalen med eierne for å få på plass en ny eier/drifter av barnehagen der barna kan få fortrinnsrett til å beholde plassene sine.

I tillegg til å være bekymret for barnas rettigheter, mener jeg det er betydelige negative smitteeffekter dersom en barnehageeier som opplever kritikk fra foreldre kan reagere ved kollektiv avstraffelse av barn og foreldre ved å frata barna barnehageplassen.

Svar:

Barnehageloven gir barn rett til barnehageplass dersom barnet er fylt ett år innen utgangen av august det året

det søkes om plass. Barnehageloven gir ikke foreldre og barn rett til plass i en bestemt barnehage. Kommunens plikt som barnehagemyndighet begrenser seg til å gi plass i en barnehage i kommunen. Regjeringen har ingen planer om å endre innholdet i bestemmelsen i barnehageloven om rett til plass.

Private barnehageeiere bestemmer selv over egen drift, så lenge barnehagen oppfyller barnehagelovens krav til innhold og organisering. Det betyr at eiere kan velge å avvike barnehagedriften dersom de ønsker det. Slik avvikling kan skyldes ulike forhold.

Når foreldre aksepterer plass i en barnehage, oppstår det et avtaleforhold mellom barnehageeier og foreldrene. Gjennom avtalen har barnehageeier forpliktet seg til å levere en tjeneste. Adgangen til å si opp denne avtalen og de eventuelle følgene av en slik oppsigelse beror på en tolkning av avtalen. Dette må vurderes i hvert enkelt tilfelle, og jeg har ikke kunnskap om avtaleforholdet i dette konkrete tilfellet.

Barnehageloven inneholder regler som skal sikre at foreldre blir involvert i viktige saker og at det finnes arenaer hvor foreldre, ansatte og eiere kan utveksle synspunkter. Dersom barnehageeier ikke etterkommer barnehagelovens krav til involvering av foreldre, er dette noe kommunen som tilsynsmyndighet bør kontrollere.

SPØRSMÅL NR. 1401**Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 15. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Under seminaret ”Klinikeren i helsetjenesten” under Arendalsuka, demonstrerte tilsette i Arendal ved Sørlandet Sykehus (SSSF) mot nedlegging av nyfødtposten. Dei tilsette meiner at dei ikkje er blitt høyrte av leiinga. Fagdirektør Per Engstrand uttalte i debatten at det var fylkeslegen, ikkje styret, som tilrådde at nyfødtavdelinga ikkje kunne fortsette.

Kan statsråden gjere greie for Engstrand sin uttalelse og fylkeslegen sitt mandat til å bestemme framtidig organisering?»

Svar:

Fylkesmennene i Vest- og Aust Agder gjennomførte i perioden 19. november 2014 til 27. mars 2015 et felles tilsyn med nyfødtmedisinen i Sørlandet sykehus HF. Rapport fra tilsynet forelå 27. mars 2015. Rapporten påviste to avvik. Et av disse var at Sørlandet sykehus HF ikke sikrer forsvarlig behandling av syke nyfødte ved Sørlandet sykehus Arendal. Fylkesmannen uttaler blant annet at:

”Antallet alvorlig syke nyfødte og akutte situasjoner ved Sørlandet sykehus Arendal er for lavt til å vedlikeholde kompetanse i nyfødtmedisin. Det er ikke tilstrekkelig realkompetanse til enhver tid til å ivareta en forsvarlig tjeneste til de syke nyfødte.”

I brev til Sørlandet sykehus HF datert 13. mai 2015 presiserer Fylkesmannen i Vest-Agder at det ligger til helseforetaket å foreta de organisatoriske valg som til enhver tid sikrer forsvarlige tjenester til pasientene. Styret for Sørlandet sykehus HF vedtok som kjent i møte 18. juni 2015 at alle syke nyfødte med behov for behandling og pleie over tid som krever særskilt kompetanse, i fremtiden skal behandles ved nyfødtenheten ved Sørlandet sykehus Kristiansand, og at nyfødtposten ved Sørlandet Sykehus Arendal legges ned.

De nasjonale føringene for fødselsomsorgen er nedfelt i stortingsmeldingen ”En gledelig begivenhet” (2008-2009) og Helsedirektoratets veileder ”Et trygt fødetilbud” fra 2011. Det er min vurdering at de vedtatte endringene i tilbudet til syke nyfødte i Sørlandet sykehus er i tråd med disse føringene.

SPØRSMÅL NR. 1402**Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Voss Lensmannskontor er reduserte fra 18 stillingar til 15 stillingar, og det er gjeve signal om ytterlegare nedskjeringar på to prosent neste år, ifølgje oppslag i avisa Hordaland 29/8. Tillitsvalte uttaler at dei opplever ein heilt annan verkelegheit enn det justisministeren gir inntrykk av sin mykje omtala video, og at nedskjeringane vil få alvorlege fylgjer.

Kva vil statsråden gjere for å sikre Voss lensmannskontor nok stillingar og vil statsråden ta i mot invitasjonen om besøk på Voss?»

GRUNNGJEVING:

Voss lensmannskontor har ei bemanning på 0,73 stillingar per 1000 innbyggjarar, langt frå målet om 2 stillin-

gar per 1000 innbyggjarar, og har opplevd ein reduksjon i kapasitet på 16,7 prosent. Tillitsvalte opplyser at nedskjeringar vil gå ut over gransking, førebyggjande arbeid, sivile saker, narkotika m.m.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet fastsetter ikke antall årsverk og bevilgninger til de enkelte lensmannskontorene. Budsjettet til politiet blir fordelt til Politidirektoratet, som igjen fordeler til politidistriktene. Politidistriktene fordeler videre til lensmannskontorene.

Regjeringen har prioritert å øke bevilgningene til politiet de siste to årene, og økt politibemanning har høy prioritet. Pr 31.12.2013 hadde vi en politidekning

på 1,71 pr 1000 innbyggere. Ett år senere, 31.12.2014, var dette økt til 1,77 politiutdannede pr 1000 innbyggere. Målet er at det på nasjonalt nivå skal være to polititjenestemenn og- kvinner per 1 000 innbyggere i løpet av 2020. Jeg understreker at dette er i gjennom-snitt for hele landet og at målet ikke gjelder det enkelte distrikt eller lensmannskontor. På politidistriktsnivå varierer dette tallet ut fra kriminalitetsbildet, lokalt og om det enkelte distrikt står overfor særskilte utfordringer. Derfor varierer dette fra 1,17 i Asker og Bærum til 2,74 i Oslo og 3,64 i Øst-Finnmark (alle tall pr 31.12.2014). Tilsvarende variasjon vil det også være mellom de lokale tjenestestedene.

På regjeringens to budsjettår er budsjettet til politiet og påtalemyndigheten økt med om lag 1,56 mrd. kr, korrigert for pris- og lønnsvekst og inkludert merverdiavgift, bl.a. til følgende:

- 700 nye politistillinger
- 100 mill. kr til sivil bemanning fra 2014, som bidrar til å frigjøre politiårsverk med helårsvirkning fra 2015 på 140 mill. kr
- 50 nye påtalejurister

I tillegg er bevilgningene økt til prioriterte områder som flere returer av personer som ikke har lovlig opphold i Norge, sikkerhet og beredskap, IKT og igangsetting og gjennomføring av nærpelitireformen.

Regjeringen har for 2015-budsjettet innført en effektiviseringsreform som gjelder alle offentlige virksomheter, inkludert politi- og lensmannsetaten.

Jeg prioriterer å besøke politidistrikter og tjenestesteder både utfra mine egne ønsker og invitasjoner. Det å ha god dialog med de som er i første linje er viktig for meg som statsråd.

SPØRSMÅL NR. 1403

Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden sikre at sammenslåing av lensmannskontor som både er fornuftig og ønsket av det lokale politiet og kommunestyrene ikke stopper opp?»

BEGRUNNELSE:

Lensmannskontorene i Midt-Telemark (Bø/Sauherad og Nome) har over tid hatt et ønske om å slå seg sammen. Dette for å få en mer rasjonell drift av disse lensmannskontorene som ligger med kort geografisk avstand og i en årrekke har samarbeidet uavhengig av kommunegrensene. Fasilitetene ved Bø og Sauherad lensmannskontor er ikke tilfredsstillende, verken for de ansatte eller for besøkende og andre som må benytte seg av dette kontoret.

Kommunestyrene i de aktuelle kommunene vedtok våren 2015 at de ønsker en sammenslåing. Dette er resultat av dialog mellom den enkelte kommune og lokalt politi for å sikre en best mulig polititjeneste for innbyggerne i Midt-Telemark. Nå eksisterer det imidlertid en bekymring rundt tidshorisonten av sammenslåingen. Jeg får opplyst at man er bekymret for at

nærpelitireformen skal forsinke prosessen og at denne gjennomføringen vil kunne dra ut i flere år.

Svar:

Nærpelitireformen skal iverksettes fra 2016 og innebærer endringer både i politiets struktur og arbeidsmåte. Etter at politimestrene for de nye politidistriktene er på plass, vil det skje et endrings- og utviklingsarbeid. Dette arbeidet vil ha ulik fremdrift i de forskjellige politidistriktene, men vil være gjennom 2016 og inn i 2017.

Endringer i lokal struktur er en del av reformen. Det legges opp til en bred prosess med tett samarbeid mellom politiet og kommunene i den forbindelse. Den lokale strukturen i politiet skal være gjenstand for en helhetlig vurdering, for å sikre at polititjenesten oppfyller de kravene som er vedtatt av Stortinget.

Det er positivt med eksempler på at politiet og kommunene allerede har et godt samarbeid om disse spørsmålene. Det vil kunne bidra til en god og rask prosess når den lokale strukturen i de nye politidistrikter skal behandles under ett.

SPØRSMÅL NR. 1404**Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 16. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Det er utfordrende for pasient, pårørende, personell og det offentlige å få kunnskap om kvaliteten på pleie og omsorgstilbudet i kommunen. Det er derfor stort behov for å utvikle et kvalitetsindikatorsystem. Antall plasser og ansatte sier lite om opplevd kvalitet på tilbudet. Arbeidet med å utvikle kvalitetsindikatorer startet i 2009, men har tydeligvis stoppet opp.

Hva har statsråden gjort for å prioritere å få frem kvalitetsindikatorer for pleie og omsorg, og når forventes de å foreligge?»

BEGRUNNELSE:

Helsedirektoratet ga i august 2009 kunnskapssenteret i oppdrag å komme med et forslag til rammeverk for et revidert nasjonalt kvalitetsindikatorsystem for pleie og omsorg. Den 25. juli 2010 mottok Helsedirektoratet rapporten. På bakgrunn av anbefalingene har direktoratet utarbeidet et rammeverk og etablert arbeidsgrupper for hvert fag-/tjenesteområde.

Kvalitetsindikatorene må sees i sammenheng med faglige retningslinjer og kunne gi relevant informasjon om de oppdaterte faglige anbefalingene fører til ønsket endring av praksis.

Indikatorene må være brukervennlige, ved at det er lett å rapportere, redusere unødvendig rapportering og at dataene gir nyttig informasjon til pasient/bruker, helsepersonell, pårørende og det offentlige.

Politikerne har ansvar for at alle innbyggerne skal være sikret et tilbud som holder visse kvalitetskrav. Det gjør det svært vanskelig for politikere å ta dette ansvaret når det er så lite tilgjengelige data som kan gi styringsinformasjon om kvalitet og hvor det bør settes inn ekstra ressurser.

Media slår ofte opp enkeltsaker som er svært krittikkverdige.

Disse oppslagene skaper mye uro blant omsorgstrengende og spesielt blant pårørende som blir usikker på om de kan risikere det samme. Oppslagene preger også de som jobber innen pleie og omsorg ved at det skapes et generelt inntrykk som det store flertallet ikke kjenner igjen.

Gode kvalitetsindikatorer er derfor helt nødvendig for alle parter for å videreutvikle gode pleie og omsorgstilbud samt riktig bruk av ressursene.

Svar:

Regjeringen ønsker å bedre kvaliteten i omsorgssektoren og har i sin politiske plattform et mål om å innfø-

re kvalitetsindikatorer for pleie- og omsorgssektoren, blant annet basert på bruker- og pårøndererfaringer. Helsedirektoratet har siden 2012 hatt ansvar for å utvikle, formidle og vedlikeholde nasjonale kvalitetsindikatorer. Som del av oppdraget om å utvikle et nasjonalt kvalitetsindikatorsystem for helse- og omsorgstjenesten, har Helsedirektoratet allerede et stort fokus på å utvikle kvalitetsindikatorer for pleie- og omsorgstjenesten. Det finnes i dag 13 eksisterende nasjonale kvalitetsindikatorer innen kommunale helse- og omsorgstjenester, av disse er det 4 innenfor omsorgssektoren.

Det er, som stortingsrepresentant Ruth Grung er inne på, et stort behov for flere indikatorer, og utvikling av nye indikatorer for pleie og omsorg er en prioritert oppgave. Helsedirektoratet er i ferd med å vurdere kvaliteten på flere mulige indikatorer og håper å ha minst to nye nasjonale kvalitetsindikatorer klare til publisering i slutten av november.

Stortingsrepresentant Grung etterlyser indikatorer som ikke bare sier noe om ressursbruk, men også om opplevd kvalitet på tjenestene. Samtlige av dagens fire indikatorer for pleie- og omsorgssektoren er strukturrindikatorer, dvs. at de gir informasjon om rammer og ressurser, kompetanse og tilgjengelig utstyr. Det har vist seg mer krevende å utvikle prosess- og resultatindikatorer, noe som blant annet skyldes begrenset tilgang til data og datakvalitet. Helsedirektoratet er imidlertid i gang med å utvikle nye indikatorer fra IPLOS-registeret, PAI-registeret og KOSTRA. Indikatorer vil gi informasjon om aktivitet i pasientforløpet. Helse- og omsorgsdepartementet har sendt på høring et lovforslag om å etablere et kommunalt pasient- og brukerregister (KPR). Ved å sammenstille eksisterende datakilder, som i dag er fragmenterte og lite sammenliknbare, vil KPR bidra til bedre tilgang og kvalitet på data.

Det er riktig at struktur- og prosessindikatorer sier lite om opplevd kvalitet på tjenestene. For å gi pasienter og brukere en stemme i den interne kvalitetsforbedringen, samt i virksomhetsstyringen og den helse- og omsorgspolitiske styringen, har Helsedirektoratet våren 2015 fått i oppdrag å utvikle indikatorer som gir informasjon om brukeres mulighet til å ha en aktiv og meningsfull tilværelse, på tross av sykdom og funksjonssvikt. Helsedirektoratet vurderer at de første indikatorer kan publiseres i 2016.

Psykososiale kvalitetsdimensjoner er vanskelig å måle på en standardisert, objektiv måte. Kvalitetsindikatorer vil gi viktig, men ikke tilstrekkelig informasjon om brukeropplevd kvalitet. Helsedirektoratet har

derfor fått i oppdrag å utvikle bruker- og pårørendeundersøkelse som metode for å få kunnskap om brukeropplevd kvalitet i tjenestene. Målet er å etablere en nasjonal bruker- og pårørendeundersøkelse. Underøkelsen skal etter planen gjennomføres første gang i 2016, slik at resultatene kan publiseres i 2017.

For å bedre kvaliteten i sykehjem, vil regjeringen iverksette et systematisk kvalitetsutviklingsarbeid med sikte på å utvikle en trygghetsstandard. Arbeidet skal baseres på følgende områder: ledelse, organisering,

profesjonell praksis, innovasjon og pasientresultater. Sammen med en styringsgruppe, bestående av bruker- og pårørendeorganisasjoner, yrkesorganisasjonene, KS og aktuelle fagmiljø, vil Helsedirektoratet få i oppdrag å operasjonalisere lovkrav og andre kvalitetsstandards slik at disse kan tas i bruk i sykehjem. Trygghetsstandarden vil prøves ut i utvalgte sykehjem. Målsettingen er å utvikle et verktøy som kan tas i bruk av sykehjem over hele landet.

SPØRSMÅL NR. 1405

Innlevert 4. september 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 14. september 2015 av næringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

«Vestlandet står overfor store omstillinger og det organiserte designmiljøet med hovedsete i Bergen, flommer over av søknader men savner et mer dynamisk virkemiddelapparat for å gripe muligheten til å katalysere nye tverrfaglige innovasjonsprosjekter med stort vekstpotensial. Regjeringen har satt av 75 millioner til formålet som forvaltes av DogA.

Hva vil statsråden gjøre for å sørge for at midlene skal komme hele landet, og spesielt næringer der vi har nasjonale fortrinn, til gode?»

BEGRUNNELSE:

Fallet i oljeprisen har medført dramatiske endringer for store deler av næringslivet, spesielt på Vestlandet. Det gir utfordringer til virkemiddelapparatet og dets evne til å støtte opp under drivere som kan skape ny aktivitet. Industrien på Vestlandet har gjennom generasjoner vist evne til omstilling og ta i bruk kunnskap på nye områder.

Design Region Bergen ble etablert i 2007 og har på få år samlet Vestlandet, vist handlekraft og har ambisjon om å ta en lederrolle innen designdrevet samfunns- og næringsutvikling. De fikk Arena status i 2013 med støtte fra Innovasjon Norge i 3 år. Høsten 2015 startet det første kullet på 28 studenter på Design Thinking utdanningen. Det er en masterutdanning utviklet i samarbeid med NHH, Høyskolen i Bergen og Kunsthøyskolen. Bare Alto Universitetet i Helsinki har tilsvarende utdanning i Norden. Lærerkrefter hentes fra de beste miljøene i verden. Det ble stilt høye teoretiske og praktiske krav for å få plass på studiene. Design Region Bergen arrangerer den årlige RAFF de-

sign uken, deltar i en rekke nærings og kunnskapsnettverk, og flommer over av miljøer som trenger bistand. Design Region Bergen bidro til at Hordaland sto for 20 av totalt 137 søknader om nasjonale design prosjektmidler som DogA administrerer.

Det er etablert en regional struktur med mål om å gi konkurransefortrinn ved å kombinere kapital, kompetanse og nettverk. Det er et økende behov for å tilføre ny kunnskap også hos designkjøpere for å kunne realisere prosjektet med høy grad av innovasjon og vekst. Det organiserte designmiljøet har potensial til å være en driver og endringsagent i omstillingsarbeidet.

DogA er det nasjonale senter for designdrevet innovasjon og mottar årlig 75 millioner fra Nærings- og fiskeridepartementet. De utlyser prosjektmidler som bedrifter kan søke på, men ingen frie midler som kan støtte opp under den enorme interessen for design som er skapt på Vestlandet som følge av Design Region Bergen, Arena statusen og behovet for omstilling som følge av utfordringer i olje- og vedlikeholdsindustrien. Design Region Bergen har fått avslag på søknaden om bistand, inklusiv ønske om å få midlertidig overført stillingsressurs fra DagA.

Næringskomiteen var tydelig på at omdanningen av Norsk Designråd og Norsk Form til Norsk design- og arkitektursenter DogA i 2014 skulle gi en bedre utnyttelse av de statlige midlene og en mer slagkraftig organisasjon. Det ble også vist til at DogA skulle arbeide for hele landet og styrke næringer der vi har nasjonale fortrinn. Design Region Bergen har et bredt nedslagsfelt og vil fremheve arbeidet rettet mot havrelatert industri så som marin, maritim og petroleum samt tjenstedesign.

Svar:

Norsk næringsliv står overfor store og krevende omstillinger. Det er behov for fornyelse og nytenkning, med flere nye, innovative virksomheter som resultat. Strategisk bruk av design kan være ett element som kan styrke konkurranseevnen og øke lønnsomheten for norske virksomheter.

Regjeringen har styrket og vil framover styrke virkemidlene som bidrar til nyskaping og innovasjon.

Regjeringen ønsker i hovedsak bredt innrettede programmer uten tematiske begrensninger.

Dette gir økt konkurranse om midlene, og bidrar til at støtten går til de kvalitativt beste prosjektene, med

størst verdiskapingspotensial og samfunnsøkonomisk effekt. Få føringer sikrer at midlene disponeres til de prosjektene som har størst potensial for verdiskaping, uavhengig av bransje.

DOGA forvalter prosjektmidler gjennom Design-drevet innovasjonsprogram (DIP) som er en åpen konkurransearena som er tilgjengelig for alle regioner og bransjer/næringsliv i hele landet. Jeg mener en slik innretting ivaretar behovet for at midlene kan komme prosjekter i hele landet til gode. For eksempel hadde Vestlandet i perioden 2009-2014 en andel av igangsatte DIP-prosjekter på 30 %. Hovedvekten av prosjektene var innenfor sektorer hvor vi har nasjonale fortrinn, som maritim, havbruk, og olje og gass.

SPØRSMÅL NR. 1406

Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Tar statsråden avstand fra statssekretær Vidar Brein-Karlsen sine skriverier på departementets nettsider der han mener at advokat Frode Sulland, som er leder av Forsvarergruppen i Advokatforeningen, ”dytter utsatte grupper foran seg for å få mer penger til seg selv og at det er motivet”, at han ”rett og slett konstruerer problemer”, og er det akseptabel språkbruk fra politisk ledelse å kalle rettsstatsaktører for surrete og sutrende på regjeringens offisielle nettside?»

BEGRUNNELSE:

Lørdag 29. august la statssekretær Vidar Brein-Karlsen ut sitt svar til advokat Frode Sulland på justisdepartementets offisielle nettsider. Som leder av Forsvarergruppen i Advokatforeningen skrev Sulland i Aftenposten 6. august at innsatte som sendes til Nederland og soning i Norgerhaven frykter for muligheten til rehabilitering og fri rettshjelp. Flere som sendes til Nederland ønsker ikke soning der, og Sulland melder om flere fanger som nå er urolige.

Innlegget til Sulland må ha skapt kraftige reaksjoner i justisdepartementet og statssekretær Vidar Brein-Karlsen kommer med tilsvarende, som og ble lagt på departementets nettside. At departementet ikke deler Sullands syn på saken, er en ærlig tilnærming. Den språkbruk og antydninger som statssekretæren legger opp til i sitt innlegg skaper imidlertid reaksjoner. Blant annet stiller man spørsmål ved Sullands motiver for svaret og sitt engasjement og statssekretæren går langt

i å antyde at Sulland mener at utsending av fanger til Norgerhaven er økonomisk ugunstig for ham som advokat.

Statssekretær Vidar Brein-Karlsen konkluderer til slutt på justisdepartementets nettsider at lederen av Forsvarergruppen i Advokatforeningen konstruerer problemer.

Svar:

Sitatene stortingsrepresentant Raja viser til er hentet fra statssekretærens replikk i Aftenposten 29. august i år. Replikken svarer på advokat Sullands innlegg samme sted om «eksport» av fanger til fengselet Norgerhaven i Nederland, rettshjelp og advokatsalær. Det er fast praksis i departementet at innlegg vi har fått publisert i andre medium legges ut på Justis- og beredskapsdepartementets egen nettside.

At lederen av Forsvarergruppen i Advokatforeningen har innsigelser mot Norgerhaven som del av kriminalomsorgen i Norge er naturligvis greit, og engasjement i en viktig debatt ønskes velkommen. Sulland holder en skarp tone i sitt innlegg og det er ikke unaturlig at engasjerte politikere følger opp på samme måte.

Sulland omtaler selv rettshjelpsaksjonen og salær-satsens størrelse i sitt innlegg. Sitatet «dytte utsatte grupper foran seg» refererer seg til Sullands omtale av dette.

Jeg er opptatt til å stimulere til politisk debatt og tydelig meningsutveksling.

SPØRSMÅL NR. 1407**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 17. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hva har UDI svart på Justisdepartementets spørsmål i det omtalte brevet, og kan justisministeren bekrefte at det ikke er aktuelt for regjeringen å gjennomføre innstramminger, verken de som konkret er nevnt i brevet til UDI eller andre tiltak, i norsk praksis overfor enslige mindreårige asylsøkere?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom Bergens Tidende 5. september ble det kjent at Justisdepartementet har bedt UDI utrede ulike tiltak for å begrense antallet enslige mindreårige asylsøkere som kommer til Norge. Blant tiltakene justisministeren ønsker å få vurdert er å returnere barn til andre Dublin-land, og å øke bruken av midlertidig opphold. I media i helgen har statsministeren uttalt at det ikke er aktuell politikk for regjeringen å stramme inn politikken overfor enslige mindreårige asylsøkere.

Svar:

Flyktningssituasjonen i Europa opptar oss alle. Som ansvarlig departement for statens flyktning- og innvandringspolitikk er Justis- og beredskapsdepartementet forpliktet til å følge ankomstbildet tett, analysere

årsakene og vurdere tiltak som gjør Norge rustet til å håndtere et stadig økende antall asylsøkere.

Det har den siste tiden vært en kraftig økning i personer som oppgir å være enslige, mindreårige asylsøkere, særlig fra Afghanistan. Dette utfordrer utlendingsforvaltningen i alle ledd og er svært ressurskrevende å håndtere. Departementet ønsket å se nærmere på hvorfor mindreårige fra Afghanistan velger å komme til Norge akkurat nå, hvorvidt søkerne som kommer har et beskyttelsesbehov, og om de mindreårige er utsatt for menneskesmugling og på eventuelle tiltak.

UDI opplyser at over halvparten av de mindreårige forteller at reisen er organisert av voksne. Vi har et ansvar for å forhindre at barn blir sendt alene med menneskesmuglere på en lang og farefull ferd til Europa. Vi må derfor til enhver tid vurdere om det er svakheter i systemet som bidrar til at det blir attraktivt å sende barn alene til Norge. Særlig viktig er det i saker hvor det i utgangspunktet ikke foreligger beskyttelsesbehov. Det omtalte brevet til UDI er et ledd i en slik bred kartlegging. UDI har i sitt svar av 31. august d.å. redegjort for noen områder hvor direktoratet mener at det kan være rom for forbedring. UDIs generelle tilbakemelding er imidlertid at handlingsrommet innenfor dagens regelverk etter deres vurdering er begrenset. Departementet vil ta UDIs redegjørelse med seg i den løpende vurderingen av situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1408**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Lisbeth Berg-Hansen****Besvart 14. september 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Vil fiskeriministeren ta initiativ til at regjeringen legger bort idéen om å overføre ansvaret for utbygging og drift av fiskerihavnene til kommunene, og tilbakeføre forvaltningsansvaret for fiskerihavnene til Nærings- og fiskeridepartementet?»

BEGRUNNELSE:

I regjeringens havnestrategi varsles det at regjeringen vil forenkle havnestrukturen, og dermed ut fra rent samferdselspolitiske hensyn, vurdere å overføre an-

svaret for statlige anlegg i fiskerihavnene til kommunene. Det overrasker meg at regjeringen er så kunnskapsløs om hva en fiskerihavn er. Fiskerihavnene har ingen ting med samferdselspolitikk å gjøre. Det er tvert i mot en særdeles viktig del av infrastrukturen, både for fiskeflåten og fiskeindustrien på land. Videre vitner det om en nedprioritering av sjømatnæringa som vi heldigvis sjelden ser, i tillegg til en åpenbar mangel på kunnskap om hvordan kommuneøkonomien til de fleste fiskeriavhengige kommunene er. La meg ta et eksempel, Andøya kommune, som jeg nylig besøkte. I Nasjonal transportplan ligger Andenes havn inne, med

ei kostnadsramme på 510 mill. Alle forstår at for Andøy kommune er det helt urealistisk å gjennomføre et slikt prosjekt, og jeg antar at det er grunnen til at også Høyreordføreren i Andøy er helt enig med meg i at å overføre fiskerihavnene til kommunene er en dårlig idé. Det jeg derimot er veldig enig med regjeringen i er å tilbakeføre forvaltningsansvaret for fiskerihavnene til Nærings- og fiskeridepartementet, nettopp for å se den samlede fiskeripolitikken i sammenheng. Det viser at overføring av fiskerihavnene fra Fiskeri- og kystdepartementet til Samferdselsdepartementet var feil.

Svar:

Fiskerihavner er en gammel ordning som har eksistert siden 1842. Formålet er å tilrettelegge havnein-

frastruktur for å dekke fiskerinæringens behov. Totalt har staten investert i mer enn 750 havner, og fiskerihavner har vært viktig i den lokale næringsutviklingen mange steder langs kysten. Samtidig har behovet for å behandle fiskerihavner annerledes enn andre havner blitt mindre. Regjeringen vurderer derfor å endre innretningen på virkemiddelbruken og forvaltningsansvaret, og å overføre ansvaret for disse havnene fra staten til kommunene. Det er Samferdselsdepartementet som har ansvaret for denne vurderingen, og jeg og samferdselsministeren har en god dialog om dette. De endelige konklusjonene for fiskerihavnespørsmålet er ennå ikke trukket. Det er uansett viktig å utarbeide en helhetlig forvaltning av infrastrukturen langs kysten som ivaretar de hensyn og utfordringer som i dag gjør seg gjeldende, og som tar inn over seg utviklingen fremover.

SPØRSMÅL NR. 1409

Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 15. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Er statsråden enig i beskrivelsen fra en av hennes talspersoner om at støtteordning til de største miljøorganisasjonene gjør organisasjonene late og kunnskapsløse, og er det aktuelt for regjeringa og endre eller fjerne de ordinære tilskuddene til miljøbevegelsen?»

BEGRUNNELSE:

I Dagsavisen den 3. september gir tre av de største miljøorganisasjonene regjeringa strykkarakter for sin innsats for å ta vare på norsk natur. Utspillet svares i dagsavisen den 4. september med at miljøpolitisk talsperson i FrP Oskar Grimstad, ønsker å legge om hele støtteordningen til miljøorganisasjoner i Norge, og at de bare skal kunne få prosjektstøtte og ikke lenger få ordinær statlig tilskudd.

Svar:

Frivillighet har en sentral plass i regjeringens plattform, og over halvparten av befolkningen i Norge engasjerer seg i frivillig arbeid på ulike områder. Innsatsen de gjør har betydning for enkeltmennesker, men også for samfunnet.

Klima- og miljøorganisasjonene gjør et verdifullt arbeid både som pådrivere i miljøsaker og som arenaer der mennesker med felles interesser møtes. Organisasjonene bidrar som høringsinstanser, deltar i styrer, råd og utvalg, og de er også aktive medspillere i internasjonale prosesser, opinionsdannere og kritikere.

Formålet med Klima- og miljødepartementets grunnstøtteordning er å opprettholde en bredde av demokratisk oppbygde, landsomfattende organisasjoner og allmennnyttige miljøstiftelser for å sikre frivillig engasjement og styrke medvirkningen i miljøspørsmål lokalt og sentralt.

Jeg opplever ikke organisasjonene som late og kunnskapsløse. Jeg møter dem ofte i ulike sammenhenger og har merket meg engasjementet og interessen for sakene de arbeider med. Selvsagt vil vi ha våre saklige uenigheter, men det er positivt at saker belyses fra flere sider og at det er et mangfold av meninger.

Klima- og miljødepartementets tilskuddsordning for grunnstøtte har bred støtte på Stortinget. Det er ikke aktuelt å endre på innretningen av tilskuddsordningen. De økonomiske rammene for ordningen fastsettes av Stortinget for hvert budsjettår.

SPØRSMÅL NR. 1410**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden stadfeste at politiet i Noreg i dag ikkje har tilhøve som sikrar etaten sine tilsette gode arbeidsvilkår, og kva vil i så fall statsråden gjere med dette?»

GRUNNGJEVING:

Berlingske Tidende skreiv måndag 31. august om det som i følgje avisa er problem politiet i Noreg opplever. Avisa viser til eit intervju fagdirektør ved justis- og beredskapsdepartementet, Dag Egil Adamsen, har gitt til Jyllands-Posten. I følgje Berlingske Tidende meiner Adamsen at politiet har dårlegare arbeidsvilkår som følgje av at Noreg ikkje er medlem av Europol.

Svar:

EU gir nå Europol et endret rettsgrunnlag. Dette innebærer at Danmark, som har et såkalt rettsforbehold på EUs justis- og innenriksområde, enten må endre sin politikk på dette området eller inngå en tilslutningsavtale med EU om deltakelse i Europol, slik som Norge har gjort. Spørsmålet har ført til en politisk debatt i Danmark. Danske myndigheter har henvendt seg til Norge for å få nærmere informasjon om vår posisjon og vårt faglige handlingsrom i Europol basert på vår tilslutningsavtale.

Danske medier har også vist interesse for å klarlegge Norges situasjon i Europol i og med at dette kan bli et alternativ for dansk politi.

I intervjuet med fagdirektør Adamsen som er trykket i dansk presse gir han ren faktainformasjon om hvilke faglige rammer Norge arbeider innenfor i Europol. Rammene er lagt gjennom tilslutningsavtalen som vi inngikk med EU i 2001 om deltakelse i Europols virksomhet. Det opplyses i intervjuet at Norge har begrensninger i tilgang til informasjon fra sentrale databaser i Europol sammenliknet med EUs medlemsland. Det ble også vist til at vi ikke har muligheter, som disse har, til å delta i avgjørende beslutningsprosesser, for eksempel å ha stemmerett, når det gjelder strategisk og faglig utvikling av Europol. Dette er en situasjon Norge deler med de andre landene som ikke er medlem i EU og som har inngått tilslutningsavtale med Europol.

Sammenliknet med EUs medlemsland arbeider politiet i land som bare har en tilslutningsavtale derfor mindre tett på sentrale deler av Europols samlede virksomhet.

Dette gjelder også for det øvrige samarbeidet land utenfor EU har med unionen på det justis- og innenrikspolitiske området. Vi er avhengig av å inngå tilslutningsavtaler til rettsaktene som regulerer EUs arbeid på fagfeltet. Disse avtalene vil gjennomgående gi begrenset tilgang til aktiviteter og påvirkningsprosesser sammenliknet med medlemslandene.

For øvrig vil jeg legge til at norsk politi ellers har mange muligheter for fullskala deltakelse i internasjonalt samarbeid både bilateralt og i flernasjonale organisasjoner. Politiet benytter seg av disse arenaene i stor grad.

SPØRSMÅL NR. 1411**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 14. september 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Har statsråden fått en henvendelse om fortsettelse av leieforhold mellom Høgskolen i Buskerud og Vestfold og Statsbygg på Raumyr i Kongsberg kommune?»

Svar:

Nei, jeg har ikke mottatt en slik henvendelse. Jeg er imidlertid kjent med at Statsbygg har mottatt en henvendelse fra Høgskolen i Buskerud og Vestfold om muligheten for en kortvarig leie av lokaler i statens høgskoleanlegg på Raumyr. Statsbygg har stilt seg positiv til dette.

SPØRSMÅL NR. 1412**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 15. september 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Hvilke analyser legger forsvarsministeren til grunn for muligheten til å rekruttere og beholde kvalifisert personell på Forsvarets verksteder?»

BEGRUNNELSE:

Den varslede oppsigelse av verkstedsoverenskomsten for Forsvaret vil endre arbeidsbetingelsene for de ansatte. Nyansatte vil tilbys vesentlig lavere lønn enn i dag. Spørsmålet er hvordan dette vil påvirke rekruttering av kvalifisert personell.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 8. september 2015, med spørsmål fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt om hvilke analyser jeg legger til grunn for muligheten til å rekruttere og beholde kvalifisert personell på Forsvarets verksteder.

Spørsmålet er knyttet til den varslede oppsigelsen av verkstedsoverenskomsten for Forsvaret (VO/F). Det hevdes at dette vil endre arbeidsbetingelsene for de ansatte, og at nyansatte vil tilbys vesentlig lavere lønn enn i dag.

La meg innledningsvis påpeke at FD er det eneste departementet som er part i en tariffavtale. I dag er det ca. 1000 personer ansatt på Verkstedoverenskomsten. For alt annet statlig personell gjelder Hovedtariffavtalen i staten (HTA).

FD nedsatte i 2013 et lønnsprosjekt med en arbeidsgruppe og en styringsgruppe. Prosjektets mandat var å fremme relevante tiltak for å imøtekomme forsvarssektorens utfordringer, knyttet til både lønn og incentiver. Hensikten var blant annet å tilpasse lønns- og incentivordningene bedre til innsatsforsvarets behov. Samtlige arbeidstakerorganisasjoner i Forsvarssektoren var invitert til å sitte i styringsgruppen for lønnsprosjektet. Rapporten fra arbeidsgruppen ble overlevert Forsvarsdepartementet 24. mars 2015. Her anbefales bl.a. avvikling av VO/F.

Ved eventuell avvikling av VO/F, vil overenskomstlønnede bli overført til nytt tariffområde, Hovedtariffavtalen i staten. Både i HTA og VO/F er det sikringsregler som sikrer personellet mot lønnsnedgang ved omorganiseringsprosesser. Dette innebærer at dersom VO/F avvikles, vil personellet beholde lønnsnivået på overføringstidspunktet, og vil deretter følge lønnsutviklingen i samsvar med bestemmelsene i HTA. Videre vil en eventuell avvikling av VO/F innebære at forskriftsbestemmelsene som unntar denne gruppen

ansatte fra tjenestetvistloven og tjenestemannsloven oppheves. Dette vil blant annet gi dem et styrket stillingsvern. Personellet vil, etter tjenestemannsloven, i tillegg til fortrinnsrett til ny stilling i Forsvaret, også få en ekstern fortrinnsrett til ny stilling i staten for øvrig. Dette vil kunne få økt betydning i lys av Forsvarets framtidige omstilling.

Det er både prinsipielle forhold og forenklingssyn som taler for at VO/F bør opphøre. Grunnet omstillinger i Forsvaret har personell som tilhører tariffområdet VO/F blitt innplassert på ulike steder i Forsvaret, hvor de nå arbeider side om side med personell på HTA. Dette har bidratt til friksjon og uheldige sammenligninger mellom personellet. Dette gjør at det er lønnsforskjeller mellom en overenskomstlønnet og en regulativlønnet, på tross av at de arbeider side om side og utfører tilnærmet samme jobb. Det er også forvaltningsmessige utfordringer med å ha to tariffavtaler i Forsvaret for personell som utfører samme oppgaver.

Overføring av personellet fra VO/F til HTA dreier seg dermed primært om likebehandling av sammenlignbare grupper. Det handler om ryddighet kolleger imellom. Når det gjelder lønnsbetingelsene, er det riktig at framtidig personell ved Forsvarets verksteder vil få de betingelser som gjelder for alle andre ansatte i staten. Påstanden om at framtidig rekruttering vil skje med et generelt lavere lønnsnivå, er imidlertid ikke riktig. Etter mitt syn har HTA tilstrekkelige virkemidler til å konkurrere i markedet. I den grad vi opplever rekrutteringsutfordringer for denne gruppen i dag, skyldes det i stor grad lønnsforskjellene mellom VO/F stillingene og regulativlønnede stillinger. Personell på HTA søker seg over til stillinger på VO/F fordi disse avlønnes mellom 50 000-100 000 høyere. Dermed får vi en intern konkurranse innenfor Forsvaret om samme type personell. Jeg anser en slik lønnsforskjell som urimelig. Det medfører brudd på prinsippet om lik avlønning for likt arbeid.

Hensikten med eventuelt å overføre personell fra VO/F til HTA er å bidra til like arbeidsvilkår for likt arbeid. For meg er det viktig å ivareta personellet på Forsvarets verksteder, uansett om de har tilhørighet til VO/F eller HTA.

Dersom det blir aktuelt å avvikle tariffavtalen, vil vi gå i dialog med LO og Fellesforbundet om mulige overgangsordninger som ivaretar interessen til spesielt de eldste arbeidstakerne på VO/F.

La meg avslutningsvis påpeke at Regjeringen ikke har tatt noen endelig beslutning i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1413**Innlevert 7. september 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 15. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Det er bevilget øremerkede midler over statsbudsjettet 2015 til videreutdanning innen barnepalliasjon med 1,5 millioner kr. Høgskolen i Gjøvik, som når blir en del av NTNU, har meldt sin interesse for dette og har i samarbeid med JLOB (Ja til Lindrende Enhet og Omsorg for Barn) skissert en studieplan og kan ha en videreutdanning klar høsten 2016 i barnepalliasjon.

Når blir midlene til denne utdanningen utlyst og hvilke føringer legger departementet?»

Svar:

Ved Stortingets behandling av Prop.1 S (2014- 2015), jf. Innst.11 S (2014- 2015), ble tiltak for å øke kompetanse i lindrende behandling og palliativ pleie ved livets slutt styrket med 10 mill. kroner over kap. 761 post 21. Det ble besluttet at 1,5 mill. kroner av disse midlene skal bevilges til etablering av et videreutdanningstilbud innen barnepalliasjon for helsepersonell.

Helse- og omsorgsdepartementet har gitt Helsedirektoratet i oppdrag å etablere en egen videreutdanning i barnepalliasjon for sykepleiere på masternivå ved en høgskole eller et universitet. I tråd med statens økonomiregelverk må midlene lyses ut gjennom en anbuds-konkurranse. Midlene til denne utdanningen skal etter planen lyses ut høsten 2015.

SPØRSMÅL NR. 1414**Innlevert 8. september 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 11. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Gjennom eiga lov er det forbod mot basehopping i Trollveggen i Rauma kommune. Vil justisministeren ta initiativ til å få gjennomført ei vurdering av å fjerne forbudet?»

GRUNNGJEVING:

Det har vært forbudt å drive basehopping i Trollveggen sidan 1986. Forbudet var den gongen grunngjeve med at det skjedde fleire alvorlege ulukker på staden. Sidan den gong har mykje skjedd både med utstyr og kompetanse.

Signal fra politiet har vore at dei ser på dette som eit sovande forbod, fordi dei ikkje har ressursar til å handheve det. I ei vurderingen av om forbudet skal opphevast, må sjølv sagt omsynet til redningspersonell takast med. Spørsmålet blir kva som vil føre til færrest ulukker og færrest farlege redningsaksjonar, at forbudet blir ståande eller at det blir oppheva.

Svar:

Forbudet mot fallskjermhopping i Trollveggen blei opprinneleg gjeve ved provisorisk lov 25. juli 1986, med heimel i Grunnlova § 17. Bakgrunnen for den provisoriske lova var at det sidan 1980 hadde vore fire dødsulykker og åtte store, risikofylte redningsaksjonar i samband med fallskjermhopping i Trollveggen.

Den provisoriske lova hindra fleire planlagte hopp-samlingar i Trollveggen, og blei avløyst av lov 12. juni 1987 nr. 57 om forbud mot fallskjermhopping m.v. innenfor visse fjellområder. Eg gjer merksam på at lova ikkje sjølv inneheld eit forbod mot basehopping, men gir Kongen fullmakt til å fastsette forskrifter om lokalt forbod i nærare bestemte fjell. Forbudet mot basehopping i Trollveggen er fastsatt ved forskrift frå 1987 (12. juni 1987 nr. 495 om forbud mot fallskjermhopping m.v. i Trolltindene). Det er ikkje fastsatt forskrifter om forbod for andre fjellområde.

Som det går fram av Ot.prp. nr. 69 (1986-87), er det i førearbeida til lova lagt vekt på at regelverket ikkje skulle gjere eit forbod meir vidtrekkjande enn behovet til ei kvar tid tilseier. Ei formell oppheving av den forskrifta som er gjeve for Trollveggen, synest i liten grad

å ha vore diskutert. Eg vil no sjå på dei innspela som

kjem frå lokalsamfunnet og politi- og redningsetatar med omsyn til om forbudet er føremålstenleg.

SPØRSMÅL NR. 1415

Innlevert 8. september 2015 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 16. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Den planlagte samferdselspakken, «Nord-Jæren pakke 2» i Rogaland, vil medføre store kostnadsøkninger for næringsliv og innbyggere i form av økte bompenger. Planlagt lokalisering av bomstasjonene kan ramme enkeltpersoner og bydeler urimelig. Omsider har også flere lokalpolitikere som stemte for bompakkene forstått dette. De er nå ute i media og hevder at deres egne vedtak er for dårlig utredet.

Hvordan stiller statsråden seg til spørsmålet om det bør gjennomføres en grundigere konsekvensutredning av «Nord-Jæren pakke 2»?»

Svar:

Ved den lokalpolitiske behandlingen av forslag til finansierings- og bompengelopplegg for Bypakke Nord-Jæren høsten 2014, sluttet både Rogaland fylkeskommune og Stavanger, Sandnes og Sola kommuner seg til en plassering av bomstasjonene som lagt

til grunn i saksframlegget. Forslaget var utarbeidet av Statens vegvesen Region vest i samråd med berørte kommuner og anbefalt av styringsgruppen for Transportplan Jæren.

Samferdselsdepartementet er i gang med å underlegge det lokale forslaget til en Bypakke Nord-Jæren en grundig vurdering. Som ledd i departementets og regjeringens vurdering av saken, vil det også bli tatt sikte på ekstern kvalitetssikring KS2. Det er for tidlig å konkludere mht. rammene for kvalitetssikringen, men jeg mener det vil være naturlig om man i kvalitetssikringen ser nærmere på robustheten ved bompengelopplegget.

Dersom det skal gjøres endringer i bompengelopplegget i forhold til det som følger av de lokale vedtakene, må dette avklares gjennom nye vurderinger og vedtak lokalt. Et eventuelt forslag til endringer krever ny lokalpolitisk behandling både i berørte kommuner og i Rogaland fylkeskommune før saken kan behandles videre sentralt og legges fram for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1416

Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 15. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«I Helse Bergen ble det avdekket at det har vært et stort omfang av sosial dumping under byggingen av ny barne- og ungdomsklinikk.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at de rettmessige kravene om lønn for utført arbeid blir innfridd, og for at helseforetaket deretter foretar alle mulige skritt for å kreve penger tilbake fra bedriften det er snakk om?»

BEGRUNNELSE:

I svar på skriftlig spørsmål (dokument nr. 15:1217 (2014-2015)) skriver statsråden at Helse Bergen vurderte muligheter, og holdt igjen penger fra bedriften som stod bak den sosiale dumping.

Nå ser det ut til at Helse Bergen har utbetalt de resterende pengene til bedriften, uten at arbeiderne har fått lønnen de har krav på.

I andre lignende saker, slik som ved lagerbygget til Coop på Gardermoen og ved Petter Stordalens hotell i Møllergata tok både Coop og Stordalen ansvar for å sikre lønningene til de ansatte, sånn at ikke de skulle bli skadelidende. Helseforetakene kan ikke være dårligere enn det. Selv om de formelt sett kan skyve fra seg ansvaret til bedriften har de et klart moralsk ansvar for lønningene.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt tidligere svar i denne saken, som også representanten Lysbakken refererer til i sitt spørsmål, og her gjenta at det er svært beklagelig at de ansatte i Enemona ikke har fått lønn i tråd med den kontrakten som ble inngått mellom Helse Bergen HF og Enemona.

Helse- og omsorgsdepartementet har i forbindelse med dette nye spørsmålet til skriftlig besvarelse, fått en orientering fra Helse Vest RHF om at det fortsatt er slik at Helse Bergen HF holder tilbake de beløp som er utestående mellom partene. Det er ingen endring i posisjonen på dette fra Helse Bergen HF sin side. Helse Bergen HF arbeider fortsatt med det siktemål å bidra til å sikre at arbeiderne får betalt fra Enemona i tråd med arbeidstakernes arbeidsavtale. Blant annet har de fortsatt en kommunikasjon med El og It-forbundet og øn-

sker å bidra konstruktivt i forhold til forbundets arbeid i saken. Videre har helseforetaket tatt kontakt med sin arbeidsgiverforening Spekter, for å se om de gjennom sine europeiske samarbeidspartnere kan undersøke hva som kan gjøres for å bidra til å løse denne saken.

Helse Bergen HF har igangsatt en uavhengig ekstern evaluering for å undersøke om deres iverksatte tiltak er innenfor det som er å forvente av en offentlig byggherre for å forhindre sosial dumping i alle fasene av anskaffelsen/prosjektet. Evalueringen skal trekke frem eventuelle læringspunkt for fremtidige anskaffelser. Evalueringen er planlagt lagt frem for styret i Helse Bergen HF i slutten av september, gitt at den da er avsluttet.

Helse Vest RHF vil også gjennomgå evalueringen og helseforetakenes rutiner, for å se på om det er nødvendig å styrke fremtidige kontroller med at leverandører oppfyller kravene til lønns- og arbeidsvilkår i kontrakter med helseforetakene. Helse Vest RHF vil dessuten få gjort en gjennomgang av kontraktsformuleringene i avtaler med leverandører, for å sikre at lønns- og arbeidsvilkår ivaretas på en best mulig måte.

Avslutningsvis så vil jeg nevne at Helse Vest RHF i kjølvannet av denne saken har satt sosial dumping og arbeidsmiljøkriminalitet på dagsorden i sine samlinger for alle foretakstillitsvalgte og foretaks- og klinikkhovedverneombud. Her har blant annet LO bidratt med viktige innspill og gjennomganger på samlingene.

SPØRSMÅL NR. 1417

Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 15. september 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Skatt Sør har startet sak overfor Vestviken Kollektivtrafikk om etterberegning av utgående merverdiavgift i selskapet siden stiftelsesåret. Skatt Øst har ikke en slik holdning til Ruter AS. En slik etterberegning vil ha betydelige negative økonomiske konsekvenser for selskapet. Endret beregning fremover i tid er en helt annen sak. Skattedirektoratet ser ikke ut til å ville bidra til en felles holdning fra skatteregionene.

Vil statsråden ta et initiativ for å få en slik felles, avklart holdning?»

Svar:

Jeg er kjent med at Skatteetaten for tiden har til behandling konkrete enkeltsaker om merverdiavgiftshåndte-

ringen i enkelte kollektivtrafikkselskaper. Bakgrunnen for sakene er en rettskraftig dom fra Borgarting lagmannsrett 11. mars 2014. Her fikk et kollektivtransportsselskap gjennomslag for at selskapet hadde større fradragsrett for inngående merverdiavgift enn opprinnelig innrømmet. Lagmannsretten la samtidig til grunn at selskapet skulle ha beregnet utgående merverdiavgift i større omfang enn foretatt.

Finansdepartementet kan ikke gripe inn i konkrete enkeltsaker som er til behandling i Skatteetaten. Eventuelle vedtak om etterberegning kan påklages til Klagenemnda for merverdiavgift, eventuelt bringes inn for domstolene.

I sin behandling av de avgiftspliktige forutsetter jeg at Skatteetaten legger til grunn gjeldende rett, og at etaten er sitt ansvar bevisst ved å tilstrebe korrekt avgiftsbehandling og godt skjønn. Jeg forutsetter li-

keledes at det i skatteforvaltningen tilstrebes en størst mulig grad av likebehandling av de avgiftspliktige. På

dette området ser jeg derfor ikke grunnlag for noen nærmere involvering fra Finansdepartementets side.

SPØRSMÅL NR. 1418

Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 16. september 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Kristne og andre minoriteter er i ferd med å bli utradert fra store deler av Midt-Østen. Nini Shea ved det amerikanske Hudson-instituttet, peker på at irakiske kristne bør få fulle borgerrettigheter i Kurdistan, inkludert retten til å arbeide. Lokale ledere fra kristne og andre minoriteter har opprettet et selvstendig område i Niniveprovinsen, nord og øst for Mosul. Den amerikanske kongressen har bevilget midler til de lokale styrkene som sørger for sikkerheten.

Hvordan stiller regjeringen seg til disse initiativene?»

Svar:

Krigen i Syria og Irak har ført til enorme lidelser, og religiøse minoriteter er spesielt hardt rammet. Over tolv millioner mennesker er i nød i Syria og over fire millioner mennesker er på flukt til naboland. I Irak har ISILs brutale fremferd og kamphandlinger ført til at mer enn 3,2 millioner er blitt flyktninger i eget land. I både Syria og Irak er religiøse minoriteter blant de mest sårbare gruppene.

ISIL benytter ekstremt brutale metoder mot etniske og religiøse grupper som ikke konverterer eller underkaster seg. Vi har også vært vitne til systematiske forsøk på ødeleggelse av det kulturelle mangfoldet i Syria og Irak.

Humanitære aktører rapporterer at mange religiøse minoriteter som nå befinner seg i den kurdiske regionen i Irak frykter for egen fremtid og at de ser mørkt på mulighetene til å kunne returnere til hjemmene de flyktet fra. Norge har derfor besluttet å øke innsatsen for sårbare grupper som kristne og andre religiøse minoriteter i Syria og Irak.

I samarbeid med blant andre Kirkens Nødhjelp og Kirkenes Verdensråd vil det igangsettes en kartlegging av situasjonen og behovene til forfulgte grupper i Syria og Irak. Utenriksdepartementet setter av inntil ti millioner kroner til denne kartleggingen i inneværende år, og et tilsvarende beløp til neste år. Dette vil gi et viktig grunnlag for å vurdere hvordan sårbare minoriteter best kan gis beskyttelse.

Det er viktig å innrette norsk støtte slik at vi når dem som er mest utsatt. Mange kvinner fra ulike minoritetsgrupper, og i noen sammenhenger også menn, er ofre for brutal seksualisert og kjønnsbasert vold i Syria og Irak. Dette vil derfor være en viktig dimensjon i vår innsats.

I FNs menneskerettighetsråd har Norge understreket behovet for å sikre rettighetene til alle internt fordrevne i tråd med UN Guiding Principles on Internal Displacement. Dette legger vi også stor vekt på i møter med irakiske og regionale kurdiske myndigheter.

Det er avgjørende at partene, det internasjonale samfunnet, og de regionale aktørene arbeider for en snarlig politisk løsning på konflikten. En slik løsning må også sikre rettighetene og interessene til religiøse og etniske minoriteter. Norge skal fortsette å være en aktiv partner i den internasjonale kampen mot ISIL, både politisk og gjennom utplassering av militære instruktører til Irak. Regjeringen vil også arbeide for å styrke oppmerksomheten om og innsatsen for religiøse minoriteter og andre ofre for voldelig ekstremisme. I den forbindelse skal statsminister Erna Solberg presentere resultatene fra konferansen om voldelig ekstremisme som ble holdt i Oslo i juni på det internasjonale toppmøtet om kampen mot voldelig ekstremisme i New York den 29. september.

SPØRSMÅL NR. 1419**Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 15. september 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Mener regjeringen at det er ønskelig at studieforbundene og spesielt Folkeuniversitetet ikke lenger skal kunne samarbeide med høyskoler og universitet om desentraliserte høyskolestudier rundt om i landet?»

BEGRUNNELSE:

Blant annet har høgskolen i Molde og Høgskolen i Nord-Trøndelag etter tilsyn fra NOKUT (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) sagt opp sine samarbeidsavtaler med Folkeuniversitetet. NOKUT mener at høgskolene ikke oppfyller studietilsynsforskrift av 28. februar 2013, som krever at minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal gjøres av tilsatte i hovedstilling hos den enkelte høgskole.

Folkeuniversitetet har gjennom sin 151 år lange historie vært en viktig aktør innen etter- og videreutdanningsfeltet i Norge. Studieforbundet har gjennom et utstrakt samarbeid med høgskoler og universitet kunnet tilby desentraliserte utdanninger og studier over hele landet, på siden av det formelle utdannings-systemet og som et supplement til de etablerte utdanningsinstitusjonene. Studentene går opp til ordinær eksamen. Dette er utdanninger og studier den lokale høgskolen enten ikke tilbyr, eller tilbyr på dagtid slik at de ikke kan kombineres med å være i arbeid.

Lærerne på de enkelte universitets- og høyskolestudiene har etter dagens praksis fått faglig godkjenning av utdanningsinstitusjonen etter en vurdering av at de fyller kravet som stilles for å forelese på det aktuelle studiet- også ved lærestedet. De blir dermed en ekstra ressurs.

Som et eksempel på hvordan hele landet har blitt tatt i bruk har mer enn 1000 voksne innbyggere i Sogn og Fjordane deltatt på ett av Folkeuniversitetets høyskoletilbud fra 2006 og fram til i dag. Dette er utdanningsløp som Høgskolen i Sogn og Fjordane selv ikke tilbyr og utdanninger som er tilpasset voksne i full jobb.

Dersom voksne arbeidstakere, som vil delta i etter- og videreutdanning, ikke får slike utdanningstilbud lokalt, vil de ikke ha mulighet til å få det faglige påfyll som trengs for å kunne delta på lik linje med andre arbeidstakere i et arbeidsliv som er i stadig endring.

Jeg velger å tro at det ikke er regjeringens intensjon at det skal bli langt vanskeligere for arbeidstakere bosatt i distriktene å delta i etter- og videreutdanning tvert om. Men det er dessverre konsekvensen av kravet om hovedstilling som NOKUT krever. Samarbeid mellom høgskoler/universitet og studieforbund om

desentraliserte studier- med faglig kompetente lokale forelesere- må etter mitt syn styrkes- og ikke hindres av et krav som medfører slike negative utilsiktede konsekvenser.

Svar:

Regjeringen ønsker å sikre god tilgang til utdanning og kompetanse i hele landet. Desentralisert og fleksible utdanningstilbud er i den sammenheng et viktig virkemiddel.

Den enkelte utdanningsinstitusjon må selv vurdere de regionale og lokale behovene og hvordan de kan tilrettelegge og organisere fleksible utdanningstilbud. Jeg mener at statlige universiteter og høyskoler skal kunne samarbeide med andre aktører om gjennomføring av studier, herunder også studieforbundene.

Ved samarbeid med andre aktører er det imidlertid viktig at utdanningsinstitusjonene overholder det lovverket som de er underlagt. Dette gjelder blant annet bestemmelsene i universitets- og høyskoleloven med tilhørende forskrifter. For de studier som universitetene og høyskolene har det faglige ansvaret for, og som de gjennomfører eksamen og utsteder vitnemål for, har de også et tydelig ansvar for kvalitetssikringen av innhold og gjennomføring.

Det er et lovfestet prinsipp at studenter ved statlige høyere utdanningsinstitusjoner ikke skal betale for ordinære utdanninger (gratisprinsippet). Gratisprinsippet gjelder også for studietilbud som etableres i samarbeid med andre aktører.

Kunnskapsdepartementet har over noe tid vært i dialog med Høgskolen i Molde, vitenskapelig høgskole i logistikk (HiM), om deres samarbeid med Folkeuniversitetet Midt-Norge (FU-MN) om organiseringen av et bachelortilbud i rettsvitenskap. Her er det høyskolen som står som faglig ansvarlig for studiet. Departementet fant indikasjoner på at samarbeidet med FU-MN var i strid med universitets- og høyskoleloven og forskrift om egenbetaling, og at studiet ikke har vært tilstrekkelig kvalitetssikret av høyskolen. HiM vurderer på bakgrunn av dette samarbeidet med FU-MN, og fant grunnlag for å si opp samarbeidsavtalen.

HiM har i etterkant søkt departementet om å få dispensasjon til å kunne ta egenbetaling fra studentene i et fortsatt samarbeid med FU-MN. Begrunnelsen var blant annet at studenter som er tatt opp på det nevnte bachelorstudiet, bør kunne fullføre bachelorgraden våren 2017. I departementets vurdering av søknaden forutsatte vi blant annet at høyskolen måtte inngå samarbeidsavtale med et annet jussmiljø i Norge for kvali-

tetssikring av bachelorgraden. HiM inngikk derfor en egen samarbeidsavtale med Høgskolen i Lillehammer. Departementet innvilget dispensasjonen 18. august i år.

Departementet satte flere vilkår for dispensasjonen, blant annet at høyskolen må gå i dialog med NOKUT om kvalitetssikring av studiet. Det er NOKUT som har ansvaret for akkreditering av høyere utdanningsstudier, og er tilsynsmyndighet for at institusjonene overholder regelverket.

Departementet er kjent med at NOKUT for tiden gjennomfører en kartlegging av universiteter og høyskolars samarbeid med eksterne aktører om høyere utdanningstilbud. De har særlig fokusert på hvorvidt institusjonene kvalitetssikrer studiene i medhold av lovverket. Departementet er videre kjent med at NO-

KUT har funnet indikasjoner på at samarbeidet mellom HiM og FU-MN ikke overholder de kravene som er satt som forutsetning for høyskolens akkreditering. NOKUT skal ha møte med HiM 14. september om dette. Departementet vil avvente resultatene av NOKUTs gjennomgang før vi vurderer eventuelle behov for oppfølging.

I utgangspunktet ser jeg positivt på at studieforbundene, inkludert Folkeuniversitetet samarbeider med universiteter og høyskoler, men jeg forutsetter at dette skjer innenfor gjeldende regelverk. For øvrig kan jeg opplyse om at Kunnskapsdepartementet leder et arbeid med å utvikle en nasjonal kompetansepolitisk strategi, der også studieforbundenes rolle vil vurderes.

SPØRSMÅL NR. 1420

Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 16. september 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Med bakgrunn i tala i Revidert nasjonalbudsjett i 2015 om anslag for lønnsvekst for statsansatte og økning av grunnbeløpet i Folketrygden (G), hva blir samla utgiftsøkning for staten til lønn og trygdeytelser i 2016 sammenlignet med 2015 uten endringer i antall statsansatte og stønadsmottakere samt regelverk for trygdeytelser?»

Svar:

Endringer i statsbudsjettet for 2015 som følge av årets lønnsoppgjør for statsansatte er omtalt i Prop. 128 S (2014-2015) Lønsregulering for arbeidstakarar i det statlege tariffområdet 2015 mv., som ble lagt fram 29. mai 2015. Bevilgningsbehovet knyttet til budsjettkompensasjon for lønnsoppgjøret i det statlige tariffområdet anslås her til 0,4 mrd. kroner, som etter vanlig praksis foreslås bevilget på kap. 2315 Lønsregulering for arbeidstakere i det statlige tariffområdet. En

årslønnsvekst fra 2014 til 2015 på 2,7 pst., jf. nevnte proposisjon, er i tråd med forutsetningene som ble lagt til grunn i Revidert nasjonalbudsjett 2015.

Endringer i statsbudsjettet for 2015 som følge av årets trygdeoppgjør er omtalt i Prop. 132 S (2014-2015) Tilleggslovgjeringar som følgje av reguleringa av grunnbeløpet og pensjonar i folketrygda mv. frå 1. mai 2015, som ble lagt fram 29. mai 2015. Merutgiftene i 2015 anslås her til 3,2 mrd. kroner. Også gjennomføringen av trygdeoppgjøret er i tråd med forutsetningene som ble lagt til grunn i Revidert nasjonalbudsjett 2015.

Ovennevnte anslag for 2015 er basert på at tilleggene gjelder fra våren 2015. For 2016 vil tilleggene ha virkning gjennom hele året. I budsjettforslaget for 2016 vil de budsjettmessige konsekvensene i 2016 av lønns- og trygdeoppgjørene i 2015 bli innarbeidet, hensyntatt endringer i lønsmassen, antallet stønadsmottakere og endringer i regelverk for trygdeytelser.

SPØRSMÅL NR. 1421**Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen****Besvart 22. september 2015 av næringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

«Vil Næringsministeren be Forskningsrådets hovedstyre om en redegjørelse for hvilke vurderinger som har ligget til grunn for tildelingen av offentlige midler i Nykos-prosjektet?»

BEGRUNNELSE:

Næringsministeren har 2. september besvart mitt spørsmål om tildelingen av midler fra Forskningsrådet til forskningsprosjektet Nykos. Næringsministerens generelle redegjørelse om Forskningsrådets fullmakter er presis nok, men besvarer i liten grad mitt spørsmål om den konkrete saken.

Bergens Tidende har publisert flere debattinnlegg i etterkant av nyhetssaken avisen publiserte 23.08. Det fremkommer fra forskjellige hold vidt forskjellige forståelser av hvordan prosessen har foregått, og hva som har foranlediget at NIVA ble tatt inn som partner i prosjektet og det nederlandske forskningsinstituttet Nioz trakk seg ut.

Transparens og etterprøvbarhet er et sentralt prinsipp ved tildeling av offentlige midler. Disse prinsippene er også forutsetninger for god forskning. Det er derfor nødvendig å få oppklart den uklarheten som har oppstått i denne saken.

Forskningsrådet bevilger midler på fullmakt fra regjering og storting, og Forskningsrådets hovedstyre er oppnevnt av kongen i statsråd. Det er dermed næringsministerens ansvar å forsikre seg om at tildeling av midler skjer etter åpne og objektive kriterier, ikke som følge av press fra næringsaktører med økonomiske interesser i saken.

Svar:

Nykos-prosjektet er finansiert av programmet Brukerstyrt Innovasjonsarena (BIA). Hovedformålet med dette programmet er å fremme forskning og innovasjon i næringslivet, gjennom å støtte FoU-prosjekter som tar utgangspunkt i bedriftenes egne strategier og utfordringer.

BIA benytter flere prosjekttyper, deriblant ”Kompetanseprosjekter for næringslivet”, som Nykos-prosjektet er et eksempel på. I disse prosjektene er det alltid en forskningsinstitusjon som er prosjektansvarlig (søker) og som har ansvar for kontrakten med Forskningsrådet. Etter Forskningsrådets innvilgelse av midler til et prosjekt er det opp til partene i partnerskapet å avgjøre fordeling av arbeidspakker og størrelsen på disse. Det er ikke uvanlig at det foretas endringer mellom deltakerne i partnerskapet under fremforhandlingen av en slik avtale. Ei heller at nye partner kommer til og andre går ut av prosjektet. Forskningsrådet er ikke part i forhandlingene om samarbeidsavtale, og beslutter ikke deltagere eller arbeidsdeling mellom deltagerne. Dersom det gjennom slike forhandlinger etableres et prosjekt som avviker vesentlig fra det som Forskningsrådet har vurdert ved mottak av søknad, må det imidlertid sendes ny søknad som underlegges ny behandling.

Departementet vurderer ikke enkeltsaker i Forskningsrådet, ei heller sammensetning av konsortier bak forskningsprosjekter finansiert av Forskningsrådet. På bakgrunn av ovennevnte, og Forskningsrådets ansvar i denne saken, ser jeg ikke grunn til å be Forskningsrådets hovedstyre om en redegjørelse i saken.

SPØRSMÅL NR. 1422**Innlevert 9. september 2015 av stortingsrepresentant Pål Farstad****Besvart 16. september 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hva har landbruksministeren tenkt å sette i verk av konkrete tiltak, for som minimum å nå målet om 15 prosent omsetning og 15 prosent økologisk landbruksareal innen 2020?»

BEGRUNNELSE:

Dagens Næringsliv skriver den 4. september om virksomheten Kolonihagen som ikke kan følge med etterspørselen etter økologiske matvarer på grunna av at produseres altfor lite økologisk matprodukter i Norge

for å dekke etterspørselen fra kundene. Denne mangel på tilgangen til økologiske matprodukter er ikke kun en utfordring for Kolonihagen, men en generell utfordring. Tall fra Landbruksdirektoratet viser at det i 2014 kun var 1,45 prosent av matvarene og 5,1 prosent av jordbruksarealet som var økologisk. Dette er langt fra økologi-planen fra 2009 om å nå 15/15 målet for økologi. Samtidig med disse lave tallene ser vi en økt etterspørsel blant forbrukerne etter økologiske matprodukter, både etter norsk produserte og importerte produkter. For å kunne etterkomme denne etterspørselen etter økologiske matprodukter på kort sikt, må dette bety en økt import. Dette er naturligvis bra for å få økt mangfold og konkurranse i dagligvarebransjen. Men på mellom- og lang sikt vil da norske matprodusenter tape konkurransen om den stigende etterspørsel etter økologi og gå glipp av potensialet for å produsere mer miljøvennlig og sunn kortreist økologisk mat.

I Venstre har vi foreslått konkrete tiltak for å stimulere til økt produksjon av norske økologiske matprodukter og tiltak som på kort sikt kan implementeres. For eksempel å gi momsfritak for økologisk mat samt gi økt jordbruksfradrag for bønder som driver eller legger om til økologisk landbruksproduksjon.

Bekymringen undertegnede har, er at økologi-planen mot 2020 ikke blir realisert dersom det ikke blir iverksatt konkrete tiltak for å stimulere til økt produksjon av norskproduserte økologiske matprodukter. Å få økt både omsetning og arealbruket innen økologi er både et ønske fra mange bønder og forbrukere. Dette ønske bør vi fra politisk side bidra med å realisere med konkrete tiltak.

Svar:

Å oppnå at 15 prosent av matproduksjonen og 15 prosent av matforbruket skal være økologisk i 2020 er et ambisiøst mål. Den økologiske produksjonen varierer mellom de ulike produksjonsområdene, men utgjør fortsatt små andeler av den totale produksjonen. På forbrukssida ser vi nå en positiv utvikling med en sterk omsetningsvekst i 2014. Til tross for dette er totalandelen av omsetning av økologiske varer fortsatt lav. I målet om omsetning av økologisk mat inngår både norske og importerte varer.

Innsatsen for å nå målene om økologisk landbruk må vurderes ut fra et helhetlig perspektiv. Det er nødvendig å legge til rette for en balansert utvikling mellom produksjon og forbruk av økologisk mat,

der markedets etterspørsel bør være styrende for den økologiske produksjonen. Dette er også lagt til grunn i Landbruks- og matdepartementets handlingsplan Økonomisk, agronomisk- økologisk! fra 2009, i Meld. St. 9 (2011-2012) og i de årlige proposisjonene til Stortinget om jordbruksoppgjøret.

Politikken og virkemiddelbruken bør tilpasses for å bidra til å hindre ubalanse mellom produksjon og forbruk. Statens tilbud til jordbrukets næringsorganisasjoner i de årlige jordbruksoppgjørene bygger på virkemiddelvurderinger og prognoser fra Landbruksdirektoratet, og er også jevnlig understøttet av evalueringer. De økonomiske virkemidlene blir derfor prioritert ut fra gjeldende behov. Det legges til grunn at økologiske produsenter skal ha et utkomme minst på nivå med øvrig jordbruksproduksjon. Dette skjer blant annet gjennom direkte tilskudd over jordbruksavtalen og ved at økologiske matvarer har en merverdi for forbrukerne, som gir grunnlag for høyere pris i markedet.

I jordbruksoppgjøret for 2015 ble tilskuddene til økologisk produksjon av grønnsaker, frukt og bær økt, mens de øvrige tilskuddene for å fremme økologisk produksjon i stor grad ble videreført. Det ble videre satt av 32 mill. kroner til utviklingsmidler, som skal bidra til økt produksjon og forbruk gjennom generisk markedsføring, prosjektmidler til prosjekter som bidrar til kunnskapsutvikling og til å redusere barrierer knyttet til økologisk produksjon og marked og til satsingen gjennom foregangsfylker.

Norsk Landbruksrådgiving er en viktig aktør for økologiske produsenter gjennom å veilede produsenter før, under og etter omlegging til økologisk produksjon. Norsk Landbruksrådgiving fikk i jordbruksoppgjøret 2015 i oppgave å intensivere innsatsen for å rekruttere nye økologiske produsenter.

Virksomhetsoverdragelsen fra NIBIO til stiftelsen NORSØK på Tingvoll innebærer en forsterket satsing på å fremme produksjon og forbruk av økologisk mat. Det legges nå til rette for at NORSØK blir en bidragsyter til å nå Stortingets mål på dette området.

Jeg vil også legge fram en strategi for arbeidet med å fremme økologisk produksjon og forbruk av matvarer, slik Stortinget har bedt om. Jeg viser i denne sammenheng til at Riksrevisjonen nå gjennomfører en forvaltningsrevisjon på dette området, og jeg ønsker å utvikle strategien også i lys av de analyser og vurderinger Riksrevisjonen vil komme med.

SPØRSMÅL NR. 1423**Innlevert 10. september 2015 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 14. september 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Oslo Arbeiderparti går til valg på eiendomsskatt i Oslo, med et bunnfradrag på 4 millioner kroner. Aps byrådsleder kandidat Raymond Johansen avviste i DN 4. september at det er knyttet noen usikkerhet til om modellen kan innføres.

Kan finansministeren bekrefte at det vil være uproblematisk å benytte en slik modell, altså med et så høyt bunnfradrag, som Oslo Ap foreslår?»

BEGRUNNELSE:

Oslo Arbeiderparti går til valg på eiendomsskatt i Oslo, med et bunnfradrag på 4 millioner kroner. Partiet mener bare de dyreste 22 % av boligene i Oslo vil omfattes av eiendomsskatten.

Finansdepartementet har i et brev av 13.11.2003 uttalt at bunnfradraget ikke kan settes så høyt at det reelt fører til at boligeiendommer blir fritatt. Fra brevet refereres følgende:

«En ordning som beskrevet i deres brev, som i praksis fører til et generelt fritak for alle boligeiendommer som omfattes av skatteutskrivningen, vil derimot innebære at fradraget mister karakteren av å være et bunnfradrag, og i stedet blir likt med en fritaksbestemmelse for boligeiendommer. Dette må anses lovstridig. Etter § 3 skal eiendomsskatt skrives ut på alle eiendommer innenfor et avgrenset område på bakgrunn av en totalvurdering av dette områdets karakter. Det kan ikke gjøres unntak for enkelte eiendommer eller spesielle typer av eiendommer etter denne bestemmelsen. I § 7 er kommunestyret gitt hjemmel til å frita enkelte eiendommer for eiendomsskatt. Boliger kan bare fritas for eiendomsskatt etter bokstav c. Bestemmelsen åpner ikke for et generelt fritak, men begrenser det slik at det bare kan gjelde de første 20 årene etter ferdigstillelsen av boligen. En tolkning av § 11 annet ledd som innebærer at bestemmelsen kan brukes som fritakshjemmel ville innebære at 20 års-regelen i § 7 bokstav c mister mye av sin betydning.»

Todal Jenssen fra finansdepartementets skattelovavdeling uttalte til DN 4. september at:

«I dag eksisterer det ingen klar grense, men at det går en grense et sted, ja, det tror jeg nok.»

I KS sin veileder om bruk av formuesgrunnlag ved utskrivning av eiendomsskatt på boliger står det følgende:

«Eiendomsskatteloven § 11 gir kommunene hjemmel for å tilordne (kun) bolig- og fritidseiendommer et bunnfradrag. Fradraget skal være et fast kronebeløp. Kronebeløpet som trekkes fra taksten før skatten beregnes kan være høyt, men ikke så høyt at de fleste boliger og fritidseiendommer unngår beskatning. Et bunnfradrag kan innføres, endres eller fjernes fra ett år til et annet. Vedtak om bunnfradrag må fattes av kommunestyret hvert år.»

Dersom halvparten av boligene i Oslo skal utløse eiendomsskatt må bunnfradraget være 2,55 mill. kroner, noe som fremkommer i svar av 4. september fra finansbyråd Eirik Lae Solberg (H) til Camilla Wilhelmsen (FrP).

Svar:

Jeg vil nedenfor søke å gi en rettslig vurdering av det spørsmålet som er reist.

Gjeldende lov om eiendomsskatt er fra 1975. Med virkning fra 1993 ble det vedtatt en endring som åpnet for at «Kommunestyret kan fastsette botnfradrag i eiendomsskatten for alle sjølvstendige bustaddelar i faste eiendomar som ikkje vert nytta i næringsverksemd.»

Om formålet med lovendringen heter det i Ot. Prp. nr. 12 (1992-93):

«(...) at de foreslåtte endringene vil gi kommunene større muligheter til å foreta mer individuelle tilpasninger av eiendomsskatten på bolig- og fritidseiendommer til forholdene i den enkelte kommune. Gjennom endringene oppnås et mer fleksibelt system for utskrivning av eiendomsskatt i kommunene, hvor blant annet ønskes om særskilte fordelingsprofiler bedre kan ivaretas.»

Videre heter det også at:

«Departementet foreslår ingen bestemt nedre eller øvre beløpsgrense for bunnfradragets størrelse.»

Noen slik bestemmelse ble heller ikke inntatt i loven, jf. ovenfor.

Departementet er ikke kjent med at det finnes rettsavgjørelser knyttet til den problemstillingen som reises av representanten Limi. Finansdepartementet avga i 2003 en fortolkningsuttalelse om bruk av bunnfradrag.

Spørsmålet var om bunnfradraget kunne settes så høyt at det ikke ble eiendomsskatt på boligeiendom. Departementet uttalte:

«At det i enkelte tilfeller vil være takstverdier som er lavere enn bunnfradraget, med den følge at eiendommer fritas for beskatning, vil ikke være tilstrekkelig til å fjerne fradragets generelle karakter av å være et bunnfradrag.

En ordning som beskrevet i deres brev, som i praksis fører til et generelt fritak for alle boligeiendommer som omfattes av skatteutskrivningen, vil derimot innebære at fradraget mister karakteren av å være et bunnfradrag, og i stedet blir likt med en fritaksbestemmelse for boligeiendommer. Dette må anses lovstridig. (...)»

Hvorvidt det må oppstilles en grense for størrelsen på bunnfradraget basert på hvor stor andel av boligeierne som vil bli pålagt eiendomsskatt, må anses uavklart. Jeg har merket meg at KS i sin veileder gir anvisning på en grense som innebærer at flertallet av boligene må bli skattlagt. Ut fra eksisterende rettskilder er det ikke mulig å gi noe klart svar på om grensen går ved 50 pst eller ved 22 pst. Generelt kan jeg si at jo mindre andel av boligmassen som blir beskattet, jo større er muligheten for at bunnfradraget er i strid loven. I siste instans vil det imidlertid være domstolene som må ta stilling til spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 1424

Innlevert 10. september 2015 av stortingsrepresentant Anna Ljunggren

Besvart 16. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Har regjeringen besluttet å legge oljevernbasen/miljøbasen til Fiskebøl i Hadsel?»

BEGRUNNELSE:

Stortingsrepresentant Kenneth Svendsen uttaler til Vesterålen Avis at FrP har besluttet å legge oljevernbasen til Fiskebøl. Samtidig er etableringen av et sekretariat i gang som har som oppgave å utrede innhold og lokalisering av basen. Det er nå to år siden Sundvollen-erklæringen slo fast at basen skal etableres i Vesterålen og Lofoten. En manglende avklaring har skapt splid og uro i de miljøer i regionen som kan bidra til denne basen.

Svar:

Nei, det er ikke tatt beslutning om lokalisering enda.

Samferdselsdepartementet etablerer nå et midlertidig sekretariat for oljevern-/miljøsentret i Lofoten/Vesterålen. Det midlertidige sekretariatet skal foreløpig ha arbeidsted i Kystverkets lokaler i Kabelvåg.

Sekretariatets oppgave blir å utrede og utvikle et konsept med forslag til lokalisering, arbeidsoppgaver, organisering og finansiering av sentret. Sekretariatet skal lage en foreløpig rapport innen 1. juli 2016 og en endelig rapport innen 1. januar 2017.

Sekretariatets arbeid skal skje i dialog med Nordland fylkeskommune, andre lokale, regionale og sentrale aktører og myndigheter.

Det er ingen andre føringer på arbeidet med lokalisering enn at senteret skal ligge i Lofoten/Vesterålen.

Vi opplever at det er stort lokalt engasjement over regjeringens initiativ om et oljevern-/miljøsentret. Det er naturlig at det er stor interesse for lokaliseringen og hvordan dette kan skape nye muligheter og ny næring i regionen. Vi håper Arbeiderpartiet vil være med å støtte opp om regjeringens initiativ og arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1425**Innlevert 10. september 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 18. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Eg viser til NTB-meldinga «UDI iverksetter beredskapsplan», publisert i dag, den 10. september kl. 14.14. I NTB-meldinga står det til slutt: «Tiltak som skjerpet grensekontroll og informasjon til potensielle søkere i opprinnelseslandet kan bli aktuelt.»

Kan statsråden gjera greie for kva grensekontroll Noreg har i dag, sidan det går fram av nemnde NTB-melding at norske styresmakter vurderer å skjerpa dagens grensekontroll, og kva som ligg i «skjerpet grensekontroll»?»

Svar:

Noreg har i dag eit regime for personkontroll på grensene som er i samsvar med Schengen-regelverket. Gjennom vår deltaking i Schengen-samarbeidet er vi folkerettsleg forplikta til å innretta vår kontrollverksend etter desse reglane. Det inneber at vi skal ha kontroll av alle reisedokument som personen syner fram når ho eller han kjem til grensa frå eit land utanfor Schengen-området. Det skal også skapast klårleik i om vedkommande har middel og moglegheiter til å opphalde seg i landet. Dette er yttergrensekontrollen.

Ved grensene som vi har med andre Schengen-land, dei såkalla indre grensene, skal det ikkje vera systematiske personkontrollar. Dette følgjer også av Schengen-reglane. Difor er ikkje politiet fast tilstade på indre grenser.

Men det er høve til etter Schengen-regelverket å setja i verk full personkontroll på indre grenser når til-

høva krev det, til dømes om det oppstår ein situasjon der tryggleiken i landet er truga eller anna form for nasjonal fare kan oppstå. Eit slikt tiltak kan berre vare ei avgrensa tid. Norske styresmakter skal også gje informasjon om dette til EU- Kommisjonen.

I område som ligg opp til indre grenser, kan politiet ha personkontrollar som grunnar seg på mistanke om at det går føre seg mykje ulovleg innvandring, eller skjer kriminalitet over den aktuelle grensestrekninga. Då kan politiet gjennomføra det vi kallar stikkprøvebaserte personkontrollar.

Politiet i Noreg følgjer desse reglane, og fleire politidistrikt som har indre grenser innan sitt ansvarsområde, driv slike kontrollar som eg her har omtalt.

Med heimel i utlendingslova kan dessutan politiet i heile landet utføre kontroll av personar der ein har mistanke om at dei oppheld seg ulovleg på norsk territorium.

Med uttrykket «skjerpet grensekontroll» forstår ein at politiet aukar personkontrollane i grensenære område i tider der ein mistenkjer at det går føre seg lovbrøt eller at det kjem uvanleg mange personar som kryssar grensa. Det kan også innebera at ein sett i verk midlertidig full personkontroll på dei indre grensene.

Eg vil peike på at UDI har meldt offentleg at dei no vil setja i verk planen for å handtere ein situasjon der det kjem uvanleg mange asylsøkarar til riket. I planen står det eit avsnitt om at det kan vera aktuelt å be Justis- og beredskapsdepartementet om skjerpa grensekontroll. Dette er tatt inn i NTB si melding. Så langt har departementet ikkje fått noko oppmoding frå UDI om dette.

SPØRSMÅL NR. 1426**Innlevert 10. september 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler****Besvart 17. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«I et svar til undertegnede av 27/8 om manglende innkjøp av ambulanser ved OUS i 2015 skriver statsråden at ”det er en klar forutsetning at ... ambulansetjenesten er fullt ut forsvarlig til enhver tid”. Når det gjelder akuttoppdrag med rød kode og en fastsatt responstid på 12 minutter, var det i 2014 en måloppnåelse på 39 %

i Stovner bydel, 46 % i Grorud og Søndre Nordstrand bydeler og 38 % i Østensjø bydel i Oslo.

Mener statsråden at dette er fullt ut forsvarlig- eller hvordan vil han sørge for at det blir det?»

Svar:

Det er i dag veiledende mål til responstider for ambulansetjenesten. De veiledende målene framgår av St. meld. nr. 43 (1999-2000) og er som følger:

- Akuttoppdrag: 12 minutter for 90 pst. av befolkningen i byer og tettsteder og 25 minutter for 90 pst. av befolkningen i griskrendte strøk.

- Hasteoppdrag: 30 minutter for 90 pst. av befolkningen i byer og tettsteder og 40 minutter for 90 pst. av befolkningen i griskrendte strøk.

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet redegjørelse fra Helse Sør-Øst RHF om responstid for ambulansetjenesten ved Oslo universitetssykehus HF (OUS). I redegjørelsen framgår det at OUS har satt inn flere nye ambulanseressurser de siste årene. OUS har også startet med hvite transportambulanser for å frigjøre kapasitet til akutt- og hasteoppdrag for den ordinære ambulansetjenesten.

Selv om OUS ikke oppnår målene for responstider, er det viktig å understreke at det akuttmedisinske tilbudet til Oslos befolkning er bra. OUS kan vise til gode resultater, også i internasjonal sammenheng, når det gjelder behandling av alvorlige skader og overlevelse

ved hjertestans utenfor sykehus. Det skyldes blant annet at ambulansetjenesten er faglig godt kvalifisert.

OUS jobber for å få på plass elektronisk flåteplanleggings- og flåtestyringsprogram for ambulansetjenesten og elektronisk beslutningsstøtte i AMK-sentralen. Slike programmer gjør det mulig å styre ambulansene mer dynamisk ved bruk av historiske data, samt raskt å varsle nærmeste ressurs ved akutte hendelser. Det vil kunne gi en forbedring som gjør at de fleste bydelene i Oslo kommer innenfor målet om 12 minutter for 90 pst. av befolkningen på akuttoppdrag.

Det er krav til at AMK-sentralene skal besvare 90 pst. av henvendelsene fra publikum innen 10 sekunder. De nyeste tallene fra OUS når det gjelder aksesstid, tilsier at svartidene på AMK-sentralen er innenfor dette kravet.

Ny akuttmedisinforskrift har nylig trådt i kraft. I forskriften stiller vi skjerpede krav til de prehospitale tjenestene, og jeg mener dette er et viktige grep for å styrke tjenesten. Akuttutvalget legger fram sin innstilling i desember 2015, og jeg vil se hen til denne med tanke på hva som kan gjøres for å forbedre de prehospitale tjenestene, inkludert ambulansetjenesten og responstidene.

SPØRSMÅL NR. 1427

Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 18. september 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«I Bergen kommune har 99 barn blitt kasta ut frå SFO og barnehage i vår på grunn av manglande foreldrebetaling. Det på tross av at kunnskapsministeren i vår ba kommunen om å endre praksis. I følge NRK Hordaland har 42 av SFO-borna fått plassen tilbake, medan 27 born ikkje har fått ny plass. 11 born mista barnehageplassen, fem av dei har ikkje begynt i barnehage igjen etter at dei blei "sagt opp".

Vil statsråden stoppe denne barnefiendtlige praksisen i Bergen og andre kommunar?»

GRUNNGJEVING:

Viser til tidlegare svar på same problemstilling, og at det vart presisert frå Regjeringa at born ikkje skal kunne nektast SFO eller barnehageplass fordi foreldre har hatt tidlegare betalingsoppfordringar. Det viser seg at praksisen fortsetter, og at fleire born "droppar" ut av barnehage/SFO eine og aleine på grunn av at foreldra

har hatt problem med å betale rekninga. Det er viktig å få avklart om det er rett etisk sett ha same reglar for kjøp av barnehage- og SFO tilbodet som for kjøp av andre varer og tenester, der varer kan bli "inndratt" dersom betalinga ikkje finn stad. Underteikna meiner dette er ein inhuman måte å drive betalingsinnkrevjing på, og at ein som eit minimum må syte før at det kunnskapsministeren sjølv sa til Stortinget for eit halvt år sidan, blir følgt opp i kommunane.

Svar:

Jeg er glad for at representanten Toppe følger opp denne saken og vil bidra til at barn kan være i barnehage og SFO til tross for at foreldrene av ulike grunner kan ha vansker med å betjene foreldrebetalingen. Viktigheten av å ta hensyn til barn som vokser opp i familier med lav betalingsevne var også bakgrunnen for redegjørelsen i svaret til representanten Toppe av 30. januar 2015 om regelverket på dette området. Stortinget har

gjennom barnehageloven og opplæringsloven lagt til grunn at foreldrene skal betale for barnehage og SFO. Det innebærer også at betalingsmislighold kan få konsekvenser for tilbudet. Det innebærer imidlertid ikke at retten til barnehageplass bortfaller, jf. også tidligere svar. Hvorvidt betalingsmislighold kan føre til oppsigelse av plass i SFO reguleres ikke i opplæringsloven, men må reguleres nærmere i vedtektene og i kontrakten som inngås mellom SFO og foreldrene.

Jeg er for øvrig kjent med at Bergen kommune, med virkning fra 1. mai 2015, har endret sine rutiner

for oppsigelse. Jeg legger derfor til grunn at både kommunale og private barnehageeiere nå følger gjeldende regelverk for oppsigelse av plass i barnehage. I slike saker må barnehageeier utvise et godt skjønn der barnets beste er et grunnleggende hensyn. Videre må kommunen som lokal barnehagemyndighet i sin veiledning og sitt tilsyn påse at regelverket følges. Kommunen fører også tilsyn med at private skolefritidsordninger følger opplæringslovens regler om SFO, og fylkesmannen fører tilsyn med kommunale skolefritidsordninger.

SPØRSMÅL NR. 1428

Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 18. september 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at alt vederlag for nye konsesjoner og vekst på eksisterende konsesjoner i oppdrettsnæringen fordeles mellom stat og kommune/fylkeskommune etter det nye regimet for fordeling som skal etableres 01.01.16?»

Svar:

Oppdrettsnæringen er avhengig av tilstrekkelige og egnede arealer for å kunne vokse videre. Kommunen er lokal planmyndighet og er innenfor visse rammer gitt betydelig frihet til å velge hvordan egne arealer skal disponeres.

I regjeringens politiske plattform kommer det klart frem at kommuner som stiller arealer til rådighet for havbruksnæringen bør oppleve større positive ringvirkninger fra aktiviteten.

Stortinget har nå bedt regjeringen opprette et havbruksfond der fordelingen mellom stat og kommune og fylkeskommuner skal være 80 % til kommunal sektor og 20 % til staten. Havbruksfondet vil bli etablert i tråd med Stortingets ønsker.

Det følger av Innst. 361 S (2014-2015) at "Stortinget ber regjeringen, i forbindelse med statsbudsjettet for 2016, legge frem forslag om et havbruksfond som skal fordele kommunenes og fylkeskommunenes inn-

tekter fra vederlagene fra nye konsesjoner og vekst på eksisterende, samt legge frem en vurdering av de mest tjenlige fordelingsnøkklene for å sikre en rimelig fordeling av inntektene til alle kommuner og fylkeskommuner med oppdrettsvirksomhet". Videre fremgår det at "Komiteen peker på at dette skal innføres fra 1. januar 2016."

All innbetaling av vederlag fra kommende runder med nye tillatelser eller kapasitetsøkninger på eksisterende tillatelser til lakse- og ørretoppdrett, som blir utlyst etter 1. januar 2016, vil derfor bli fordelt med 80 % til kommuner og fylkeskommuner og 20 % til staten.

Når det gjelder kapasitetsvekst-runden på 5 % som nå pågår, har oppdretterne allerede fra 1. september 2015 kunnet innbetale vederlaget og ta i bruk kapasitetsveksten. Oppdretterne bestemmer når kapasitetsveksten tas i bruk, og når vederlaget innbetales, innenfor en endelig frist satt til 1. desember 2016. Da ville det være tilfeldig hvordan vederlaget fordeles, og dermed hvordan ulike kommuner kommer ut, hvis man legger en 80/20 fordeling til grunn for kapasitetsøkningen i 2015-runden etter 1. januar 2016. Jeg legger derfor til grunn at fordelingen av vederlaget for kapasitetsøkningen i 2015-runden er 50/50, slik som Stortinget tidligere har bestemt.

SPØRSMÅL NR. 1429**Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 23. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Det er varslet reduserte bompenger for bobiler og enkelte andre kjøretøy.

Vil bompengeselskapene bli kompensert for inntektsbortfallet eller vil øvrige bilister og næringstrafikken måtte plukke opp regningen med renter, slik at bompengeregningen samlet sett øker?»

Svar:

Som det framgår av Samferdselsdepartementets pressemelding nr. 162/15, gjelder denne endringen biler registrert som personbiler med totalvekt over 3 500 kg. Til sammen omfatter dette om lag 14 000 kjøretøy.

For at disse skal få samme takst og rabatt som kjøretøy med totalvekt under 3 500 kilo, stilles det krav om bruk av brikke og gyldig brikkeavtale. Det er ventet at denne endringen vil få marginal betydning for inntektene til det enkelte bompengeprojekt.

Ovennevnte tiltak er en del av arbeidet med bompengereformen, som blant annet skal forenkle takst- og rabattsystemet ved bompengeneinnkreving, jf. Meld. St. 25 (2014-2015). I sum vil bilistene komme bedre ut enn hva som var planlagt av Stoltenberg II regjeringen, hvor representanten Pollestad var statssekretær. Samferdselsdepartementet vil på et senere tidspunkt orientere Stortinget mer detaljert om de endringer som planlegges.

SPØRSMÅL NR. 1430**Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 23. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Helse- og omsorgsministeren er godt kjent med den uakseptable nedbygginga av sentrale funksjoner ved sykehuset i Arendal.

Vil helse- og omsorgsministeren bidra til at barneavdelinga ved sykehuset i Arendal opprettholdes og videreutvikles som et døgnåpent fullverdig tilbud og vurdere å bidra til gjenåpne nyfødtposten som et ledd i denne styrkingen?»

Svar:

Jeg viser til tidligere svar om denne saken. Det er styret ved Sørlandet sykehus som må foreta de organisatoriske valg som til enhver tid sikrer forsvarlige tjenester til pasientene. De nasjonale føringene for fødselsomsorgen er nedfelt i stortingsmeldingen "En gledelig begivenhet" (2008-2009) og Helsedirektoratets veileder "Et trygt fødetilbud" fra 2011. Det er min vurdering at de vedtatte endringene i tilbudet til syke nyfødte i Sørlandet sykehus er i tråd med disse føringene.

SPØRSMÅL NR. 1431**Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 21. september 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Kan statsråden stadfeste at Attac sine opplysninger er korrekte, er det andre land som vurderer å trekkje seg frå forhandlingane, og er han kjend med kva moment det er som ligg i utkastet til TISA-avtale som regjeringa i Uruguay ikkje vil støtte?»

GRUNNGJEVING:

Attac skriv på sine heimesider tysdag 8. september at regjeringskoalisjonen Frente Amplio (FA) førre helg avgjorde å trekkje landet frå forhandlingane kring TISA-avtala. I følge Attac, står det i resolusjonen som blei lagt fram at innhaldet i TISA-avtala ikkje kan sameinast med det politiske programmet regjeringa har blitt vald på.

Svar:

Eg kan stadfeste at Uruguay har meldt frå om at dei ikkje lenger ønskjer å delta i TiSA-forhandlingane. Bakgrunnen for dette er ein resolusjon som er vedteken av sentrum-venstre-alliansen Nacional del Frente Amplio.

Resolusjonen viser til ei overordna politisk vurdering og har ingen referansar til spesifikke element i utkastet til TiSA-avtale. Utover dette kjenner eg ikkje til dei konkrete vurderingane Uruguay har gjort.

Når det gjeld andre land, har USA, som for tida har sekretariatsfunksjonen i TiSA, nyleg informert om at Paraguay ikkje lenger vil delta i TiSA-forhandlingane.

SPØRSMÅL NR. 1432**Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 18. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden det er riktig å straffeforfølge mennesker som hjelper andre, ikke i vinningshensikt, men for å hjelpe flyktninger til å kunne søke asyl i Norge, og vurderer regjeringen eventuelle lovendringer for å unngå at det å hjelpe mennesker på flukt skal føre til straffeforfølgelse?»

BEGRUNNELSE:

Den internasjonale flyktningkrisen som nå også Norge er en del av, har utløst et sterkt engasjement hos frivillige, både i Norge og andre land i Europa. Her hjemme samles det inn klær, det lages og deles ut mat, det samles inn penger, det tilbys overnatting, og de humanitære organisasjonene melder om at mange tar kontakt og ønsker å bidra.

De siste dagene har vi sett at folk som ønsker å hjelpe til med transport av mennesker på flukt blir arrestert for menneskesmugling. Ved Svinesund ble nylig fire nordmenn arrestert, og i Øst-Finnmark har politiet gått med advarsel mot å hjelpe flyktninger som

forsøker å ta seg til Norge fra Russland. Det er selvsagt viktig å bekjempe menneskehandel, og det må slås hardt ned på dersom noen forsøker å tjene penger på transport av flyktninger. Nettopp derfor burde det vært et skille mellom de som stiller opp for å hjelpe mennesker i nød, og de som ønsker å utnytte folk i en sårbar situasjon.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at Justis- og beredskapsdepartementet har det overordnede ansvaret for Riksadvokatens virksomhet, men at verken jeg eller departementet kan instruere påtalemyndigheten når det gjelder hvilke enkeltsaker som bør etterforskes eller påtales. Mitt svar vil derfor bare berøre lovverket og eventuelle endringer i dette.

Etter utlendingsloven § 108 tredje ledd bokstav b er det straffbart å «forsettlig hjelpe [...] en utlending til ulovlig å reise inn i riket eller til et annet land». Bestemmelsen ble utformet for å implementere EUs direktiv om hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold (2002/90/EF).

Direktivet åpner for å gjøre unntak for straffeansvaret dersom formålet er å yte humanitær bistand. Da bestemmelsen ble innført, ble en slik generell unntaksregel vurdert. Stortinget vedtok imidlertid en mer begrenset unntaksregel, som innebærer at hjelp til innreise ikke er straffbart dersom man hjelper en flyktning- en person som fyller vilkårene for asyl- til å reise inn i første trygge land.

I forarbeidene begrunnet departementet forslaget om en begrenset unntaksregel slik (jf. Ot.prp. nr. 4 (2004-2005)):

«Menneskesmugling er et økende problem og i vesentlig grad en del av den internasjonale kriminaliteten. Den representerer en kynisk utnyttelse av mennesker i nød og undergraver både asylinstituttet og reguleringen av innvandringen generelt.

Departementet ser det som en viktig oppgave å styrke regelverket slik at det blir enklere å bekjempe slik virksomhet og slå hardt ned på bakmennene. Departementet er imidlertid enig med flertallet av høringsinstansene i at det ut fra sikkerhetsbetraktninger og humanitære hensyn kan være ønskelig at Norge benytter seg av muligheten til å inkludere og presisere i utlendingsloven at det finnes en nedre grense for straffbarhet og at hjelp under helt spesielle omstendigheter ikke skal være straffbar. Departementet anser at det bør fremgå direkte i utlendingsloven hvilke handlinger som ikke er straffbare. Som nevnt ovenfor ser departementet det som en viktig oppgave å styrke regelverket slik at det blir enklere å bekjempe menneskesmugling. En unntaksbestemmelse må derfor utformes på en slik

måte at det blir gitt kriterier som ikke kan misbrukes og som ikke vil svekke bekjempelsen av slik virksomhet. Etter departementets vurdering bør unntaksbestemmelsen derfor begrenses til å omfatte tilfeller hvor det ytes hjelp til utlending som har et beskyttelsesbehov etter utlendingslovens § 15, og der det dreier seg om hjelp til innreise til første trygge land.

Departementet kan ikke se at det foreligger hensyn som taler for å gjøre unntak for tilfeller hvor det ytes hjelp til utlending som ikke har behov for beskyttelse. Departementet kan heller ikke se at det foreligger hensyn som taler for å gjøre unntak for tilfeller hvor det ytes hjelp til utlending som allerede befinner seg i/har reist inn et annet trygt land.»

Jeg slutter meg til synspunktene i forarbeidene og mener at den gjeldende unntaksregelen er hensiktsmessig. Jeg vil derfor ikke ta initiativ til en lovendring som innebærer videre unntak for straff.

Jeg vil bemerke at organisert menneskesmugling i vinnings hensikt straffes betydelig strengere enn bistand som ikke har vinnings hensikt, og at lovverket dermed anerkjenner at det er tale om ulike grader av straffverdighet.

Jeg vil videre understreke at det finnes andre og bedre måter å engasjere seg på enn å bidra til ulovlig transport over landegrensene. Som representanten Solhjell peker på i begrunnelsen for spørsmålet, er det mange som hjelper asylsøkere blant annet ved å samle inn penger og klær og ved å bistå de humanitære organisasjonene. Jeg vil avslutte mitt svar med å berømme dette engasjementet.

SPØRSMÅL NR. 1433

Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 23. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for at tjenestetilbudet til hørselshemmede skal bli mer helhetlig og likt over hele landet, og sikre at ventetidene til behandling og rehabilitering går ned?»

BEGRUNNELSE:

14,5 % av Norges befolkning har en hørselshemming som påvirker hverdagen, som sosial isolasjon og frafall fra utdanning og arbeidsliv. En del av dem har behov for omfattende rehabilitering, mens andre trenger til-

rettelegging av hjelpemidler og kunnskap til å mestre hverdagen.

I dag varierer det kommunale hørselstilbudet mye, og ikke minst er det utfordringer knyttet til kompetanse og finansiering av tilbudet. Det er ulik oppfølging, tilbud og tilrettelegging fra kommune til kommune. I tillegg varierer det på ressurser fra kommune til kommune, slik at tilbudet blir redusert og ulikt. Mange hørselshemmede havner ufrivillig utenfor utdanning og arbeid på grunn av manglende rehabiliteringstilbud eller lang ventetid. Dette gir sosial isolasjon som for noen påvirker den psykiske helsen.

Svar:

Kommunene har sørge-for-ansvaret for habilitering og rehabilitering. Dette fremkommer av helse- og omsorgstjenesteloven. Som representanten Bollestad riktig påpeker er det stor variasjon i tjenestetilbudet innen rehabilitering, så også for deltjenester til brukere med sansetap som syn og hørsel. Dette har regjeringen påpekt i den nylig fremlagte Meld. St. 26- Fremtidens primærhelsetjeneste, og dette vil jeg gjøre noe med. Regjeringen har viet et kapittel i meldingen til habilitering og rehabilitering. Meldingen peker også på en rekke konkrete tiltak for å sikre kompetanse i kommunene, blant annet lovfestede krav til kompetanse.

De fleste kommuner har hørselskontakt som er Nav- Hjelpemiddelsentralens forlengede arm ut i kommunene og kan bistå hørselshemmede spesielt med hjelpemidler. Hørselskontaktordningen er en frivillig ordning. Helsedirektoratet har anbefalt at syns- og hørselskontakter knyttes til koordinerende enhet for habilitering og rehabilitering i kommunene, som har en sentral rolle i å tilrettelegge for helhetlige og koordinerte tjenester.

I større byer i Norge finnes det rådgivningstjenester for hørselshemmede. Både hørselskontaktene og rådgivningstjenestene arbeider mest med voksne og eldre hørselshemmede.

Representanten Bollestad peker på uønsket variasjon i tjenestene til hørselshemmede. Departementet har i 2014 satt i gang et arbeid for faglig normering ved at det utarbeides nasjonale faglige retningslinjer både for screening av nyfødtes hørsel og for videre oppfølging av de barna som ikke passerer ved denne screeningen, blant annet med tilpassing av høreapparater til små barn. Dette er viktige innsatser for våre yngste hørselshemmede. Det er per i dag ingen ventetid for oppfølging av spedbarn. Internasjonale overenskomster anbefaler screening av hørsel innen første levemåned, diagnostisk testing innen 3 måneders alder og at tiltak gjennomføres innen barnet er et halvt år gammelt. Norge vil følge disse anbefalingene.

I august i år er den gjennomsnittlige ventetiden for tilpassing av høreapparater 26,9 uker med en varia-

sjon av 4-63 ukers ventetid. Regjeringen har imidlertid styrket sykehusenes økonomi i budsjettet for 2015 og hevet taket for hvor mange pasienter sykehusene kan behandle. Dette kan bidra til å redusere ventetiden på utredning av hørselshemmede i spesialisthelsetjenesten.

En faktor som skal bidra til å gjøre tilbudet til hørselshemmede like godt i hele landet er innføringen av en europeisk standard for høreapparatformidlingen. Den kom i 2010, og alle som formidler høreapparater i Norge skal etterleve denne standarden (NS-15927-2010), både private klinikker og offentlige høresentra-ler.

Helsedirektoratet legger om kort tid frem en veileder for habilitering og rehabilitering. Her kommer utdyping av krav i lov og forskrift samt anbefalinger på områder som også har relevans for denne gruppen, herunder en utdypning av kommunens sørge- for ansvar og plikten til å planlegge virksomheten slik at det er samsvar mellom behov og tilbud.

I tillegg vil regjeringen følge opp primærhelsetjenestemeldingen om mangler knyttet til grunnleggende basiskompetanse i kommunene.

Regjeringen vil sette ned et utvalg som skal foreta en helhetlig gjennomgang av hjelpemiddelområdet. Hørselshjelpemidler inngår i dette arbeidet.

Regjeringen har også satt ut et oppdrag der en ekstern leverandør foretar en helhetlig gjennomgang av tolkeområdet som har relevans for tjenestetilbudet til hørselshemmede.

I tillegg tar regjeringen sikte på å legge frem en opptrappingsplan for habilitering og rehabilitering. Denne vil ha sitt hovedfokus rettet mot kommunene.

Et viktig steg på veien videre er å skape gode pasientforløp der både helse- og omsorgstilbud i kommunene og i spesialisthelsetjenesten inngår. Samarbeidsavtaler og individuell plan er virkemidler i dette arbeidet. Per i dag er det ingen sterk tradisjon for å utarbeide individuelle planer innenfor hørselsomsorgen, men her må både kommunene og spesialisthelsetjenesten ta sitt ansvar.

SPØRSMÅL NR. 1434**Innlevert 11. september 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 16. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å få fortgang i forskriftsendringen som er varslet om at helsesøstre og jordmødre får utvidet rett til å rekvirere prevensjon?»

BEGRUNNELSE:

September 2014 sendte Helse- og omsorgsdepartementet på høring forslag om at retten helsesøstre og jordmødre i helsestasjons- og skolehelsetjenesten har til å rekvirere korttidsvirkende hormonelle prevensjonsmidler til kvinner i alderen 16-19 år skal utvides til å gjelde alle kvinner fra 16 år, uavhengig av tjenestested, og for alle typer prevensjon.

Forskriftsendringen er fortsatt ikke vedtatt. Dette skaper problemer for blant annet gjennomføringen av et samarbeidsprosjekt mellom Alna Helsestasjon i Oslo og Stiftelsen Amatheia om å tilby slik prevensjon

til minoritetskvinner. Formålet med samarbeidsprosjektet er å forebygge uønsket svangerskap og abort blant ikke-vestlige minoriteter i Alna bydel.

Svar:

Jeg er glad for å kunne opplyse representanten Bolstad om at forskriftsendringen, som gir helsesøstre og jordmødre rett til å rekvirere alle typer prevensjonsmidler til jenter fra fylte 16 år uavhengig av tjenestested, ble vedtatt 22. mars 2015. Forskriftsendringen vil tre i kraft fra 1. januar 2016.

I Helsedirektoratet pågår det et arbeid med å utarbeide nye retningslinjer for den utvidede rekvireringsretten. Disse retningslinjene, herunder kompetansekrav, krav til innhold i utdanningene, samt læringsopplegg m.m. må være på plass når rekvireringsretten utvides fra 1. januar 2016.

SPØRSMÅL NR. 1435**Innlevert 15. september 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 24. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Er og skal sykehuset i Ålesund fortsatt være nummer to sykehus i Helse Midt Norge, slik det ligger i nåværende planer for det regionale helseforetaket?»

BEGRUNNELSE:

I planene for Helse Midt Norge er Ålesund Sykehus nummer to etter St.Olavs i Trondheim. Begrepet "nr.2-sykehus" er definert på følgende måte: "funksjoner som bare skal være på et sted, skal ligge på St. Olavs Hospital. Funksjoner som skal ligge til to sykehus, skal ligge på St. Olavs og Ålesund sykehus."

Det har vært en opprivende debatt om nytt sykehus i Møre og Romsdal, og spørsmålene har vært mange. Nå er det bestemt at det skal bygges et nytt sykehus utenfor Molde.

Rom for investering må skapes gjennom overskudd på driften. Helse Møre og Romsdal er langt unna å skape overskudd, og investering i nytt sykehus i Møre

og Romsdal har første prioritet. Derfor frykter mange at Ålesund sykehus vil havne i en nedadgående spiral som kan gjøre det umulig å ha den rollen som "nr. 2-sykehus" det er tiltenkt i alle planer. Dette kan berøre både muligheten til å opprette tilbud, og å beholde den gode behandlingskvaliteten som er opparbeidet pr. i dag, ved at en for eksempel mister nøkkelpersonell.

Det er også en rapport fra Multiconsult som har kartlagt bygningsmassen ved sykehuset, og som konkluderer med et oppgraderingsbehov i milliardklassen. Blir bygninger lite hensiktsmessige og det medisinske tekniske utstyret utdatert, blir det en spiral som ikke er til gode for sykehuset, personalet eller planen å beholde sykehuset som et "nr. 2-sykehus."

Svar:

Jeg har vært helt klar når det gjelder fremtiden til Ålesund sykehus. Dette kom bl.a. til uttrykk i foretaksmøtet med Helse Midt-Norge den 19. desember 2014 da nytt sykehus i Nordmøre og Romsdal ble behandlet. Her

heter det: "Foretaksmøtet la til grunn at Ålesund sykehus fortsatt skal være hovedsykehuset i Møre og Romsdal HF." Det betyr at både Helse Møre og Romsdal og Helse Midt-Norge skal legge til grunn at Ålesund sykehus fortsatt skal være det mest avanserte sykehuset i Helse Møre og Romsdal. Dette er en forutsetning for den videre planleggingen av det nye sykehuset. Ålesund sykehus er det mest avanserte sykehuset i Helse Midt-Norge, etter region- og universitetssykehuset St. Olav Hospital HF.

Representanten Bollestad viser til at det foreligger en rapport fra Multiconsult om bygningsmassen ved Ålesund sykehus, som konkluderer med et oppgraderingsbehov i milliardklassen. Til dette vil jeg anføre at Helse Midt-Norge gjennom Multiconsult har kartlagt bygningsmassen i hele helseregionen. Denne kartleggingen underbygger vedtak i styret i Helse Midt-Norge om at nytt sykehus i Nordmøre og Romsdal har før-

steprioritet av investeringsprosjekter i regionen. Alle investeringstiltak kan ikke gjennomføres parallelt.

Planlegging av det nye sykehuset i Nordmøre og Romsdal har tatt tid, men er en helt nødvendig investering. Samtidig er jeg klar over at Helse Midt-Norge har vedlikeholds- og investeringsbehov også ved andre sykehus i regionen, slik som ved Ålesund sykehus. Helse Midt-Norge har også innenfor sine rammer tatt hensyn til dette ved behandling av langtidsplan og budsjett for 2016-2021, som ble vedtatt i juni 2015. Planen legger i tillegg til midler til nytt sykehus, til rette for investeringer og vedlikehold på opp mot 250 mill. kroner årlig i perioden. Dette vil komme Ålesund sykehus til gode. Som det er blitt kjent gjennom media vil også Regjeringen i 2016-budsjettet foreslå tiltak mot den økende ledigheten, der også Helse Møre og Romsdal vil bli tilgodesett.

SPØRSMÅL NR. 1436

Innlevert 16. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 24. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vev-Al-Plast A/S og Stiftelsen RIBO har i over 20 år jobbet med heldøgns tilbud til risikoutsatt ungdom med store og sammensatte problemstillinger. De kan vise til svært positive resultater. Det er behov for nasjonale heldøgns plasser i krysningpunktet mellom Helse og NAV for disse ungdommene. Styringssystemer vanskeliggjør dette.

Vil Ministeren ta nødvendige grep så dette prosjektet kan realiseres og bli et tilbud til unge på tvers av forvaltningsgrener og opptaksområder?»

BEGRUNNELSE:

Et samarbeidsprosjekt mellom Vev-Al-Plast A/S og Stiftelsen RIBO om å etablere 11 nasjonale heldøgns plasser i krysningpunktet mellom Helse og NAV for risikoutsatt ungdom med store og sammensatte problemstillinger vanskeliggjøres av de tette skottene mellom Nav og Helse. Det oppleves som en stor hindring for å nå denne ungdomsgruppa.

I dag er det 11.400 personer mellom 18-30 år som mottar uføretrygd. 60 % av disse har en psykiatrisk lidelse. Dette er ungdom som har fått tilbud om og forsøkt gjentatte tiltak i sine hjemkommuner, men mislyktes med det meste. Nevnte ungdommer ville, om disse

ikke hadde fått et helhetlig tilbud ved RIBO og VAP, blitt anbefalt og fått innvilget uføretrygd. Statistisk sett koster det samfunnet mellom 12-13 millioner kroner i gjennomsnitt for hver ungdom som dropper ut av skole og som samtidig ikke kommer seg inn i arbeidslivet. Kostnadene med piloten vil være innekket om bare en av disse ungdommene kommer ut i jobb.

BO og Vev-Al-Plast AS (VAP) har i over 20 år jobbet med nettopp med denne gruppen ungdom.

Gjennom tett samarbeid gir de et heldøgns tilbud og kan vise til svært positive resultater i det helhetlige arbeid.

Svar:

I Meld. St. 26 (2014-2015) Fremtidens primærhelsetjeneste beskriver regjeringen hvordan siloorganisering av tjenester kan komme i veien for god ressursutnyttelse, forutsigbarhet for brukere og god tjenesteleveranse. Jeg mener eksemplet representanten Andersen beskriver, er et uttrykk for det samme problemet. For, det er ikke bare innenfor helse- og omsorgs-tjenestene at siloorganiseringen kan være en hemsko. Også i samarbeidet mellom kommuner og NAV blir det tydelig at organiseringsformen kan være et hinder for de beste løsningene.

Representanten Andersen har sikkert forståelse for at jeg ikke kan gå inn i den spesifikke saken som hun beskriver, men jeg kan forsikre henne om at jeg vil fortsette å arbeide for å bedre samarbeidet mellom helse- og omsorgstjenestene og NAV. Arbeid og meningsfull aktivitet er blant de viktigste helsefremmende og forebyggende helsefaktorene. I primærhelse-tjenestemeldingen slår vi fast at ideen om at pasienter må behandles til friskhet før de kan få prøve seg i arbeidslivet er basert på en feil forståelse av hva helse er, og kan i ytterste konsekvens bidra til at mennesker blir stående utenfor arbeidslivet.

Jeg er en stor tilhenger av at man finner lokalt tilpassede løsninger og tilnærminger. Selv etter en vellykket kommunereform vil det være store demografiske og geografiske forskjeller mellom kommuner, og det som i dag er riktig i Fredrikstad trenger ikke være

riktig i Flakstad eller Fyresdal. Jeg er derfor skeptisk til at vi skal tvinge frem sentraliserte løsninger, men mener vi må legge bedre til rette for de gode lokale initiativene. Det må blant annet også innebære at vi ser på styringssystemer, rapporteringsregimer og unødvendig byråkrati. Kommunereformen skal derfor blant annet legge til rette for at kommunene kan få større ansvar, og med det også mer frihet til å løse sine oppgaver. Det reflekteres også i stortingsmeldingene som har blitt lagt frem fra regjeringen. En sterkere kommune vil i større grad kunne prioritere der hvor behovet i den enkelte kommune er størst.

Jeg vil avslutningsvis takke representanten for engasjementet knyttet til saken, og forsikrer om at arbeids- og sosialministeren og jeg vil fortsette å samarbeide for å skape et best mulig og sammenhengende tjenestetilbud til de med sammensatte behov.

SPØRSMÅL NR. 1437

Innlevert 16. september 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 25. september 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å gjøre det mulig for arbeidsledige å ta deltidsstudier og kvalifisere seg for videre studier eller arbeid uten å miste retten til dagpenger?»

BEGRUNNELSE:

I prinsippet har ikke voksne "rett" til dobbelt støtte fra staten. Man skal ikke ha støtte til utdanning samtidig som man mottar dagpenger. Det er likevel vanskelig å forstå den økonomiske logikken ved at voksne som har mistet jobb og som mottar dagpenger skal bli fratatt dagpengene mens de kvalifiserer seg for videre studier.

Jeg viser til artikkel i Teknisk ukeblad fra 15.9.15 der en sivilingeniør, som mistet sin jobb i Aker Soluti-on i fjor, manglet noe matematikk for å kvalifisere seg til å ta praktisk pedagogisk utdanning.

Av artikkelen går det fram at det finnes unntaksregler og at man f.eks. kan studere på fulltid i tre måneder og opprettholde retten til dagpenger. Dersom man derimot ønsker å ta et deltidsstudium med hjemmearbeid og felles samlinger (fire dager felles samling) så mister man retten til dagpenger.

Dette virker urimelig og "ulønnsomt" både menneskelig og samfunnsøkonomisk. Skolene trenger

flere dyktige realfagslærere, arbeidsledige trenger jobb og vi trenger færre med behov for hjelp fra NAV.

Svar:

Formålet med dagpengeordningen er å kompensere for tapt arbeidsinntekt samtidig som dagpengemottakeren skal være reell arbeidssøker og disponibel for arbeidsmarkedet.

Personer som er under utdanning eller opplæring har som hovedregel ikke rett til dagpenger. Begrunnelsen for dette er at de i utgangspunktet ikke kan anses som reelle arbeidssøkere eller fullt ut disponible for arbeidsmarkedet så lenge de er under utdanning. Det er heller ikke hensikten at dagpengeordningen skal finansiere lengre utdanning. Det er gjort enkelte mindre unntak fra hovedregelen knyttet til:

- Opplæring i form av arbeidsmarkedstiltak eller visse typer kortvarige utdanningsløp
- Opplæring som er tilpasset fullt arbeid (innebærer bl.a. krav om redusert studieprogresjon)
- Utdanning eller opplæring som er påbegynt minst seks måneder før ledigheten inntrådte
- Deltaking på full tid i godkjent opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere i inntil ett år

- Deltaking i introduksjonsprogrammet for nyankomne innvandrere

En forutsetning for samtlige unntak er at vedkommende er villig til å avbryte utdanningen ved tilbud om arbeid. Dette henger sammen med at dagpengene er en midlertidig ytelse ved arbeidsledighet, ikke en ytelse som skal finansiere utdanning.

Ett av unntakene innebærer at arbeidsledige fra fulltidsarbeid på visse vilkår kan få dagpenger og fortsette utdanningen/opplæringen uten krav om redusert studieprogresjon i inntil seks måneder, dersom utdanningen eller opplæringen var påbegynt senest seks må-

neder før arbeidsledigheten inntrådte. Fra 1. oktober får også helt og delvis permitterte denne muligheten.

Hovedregelen vil fortsatt ligge fast, men jeg ser at ved økende arbeidsledighet øker presset på unntaksbestemmelsene. Jeg vil derfor ta kontakt med Arbeids- og velferdsetaten for å få nærmere informasjon om hvordan etaten praktiserer unntaksbestemmelsene i regelverket, og forsikre meg om at etatens praksis er i tråd med regelverket og intensjonene bak. Jeg vil på bakgrunn av dette se nærmere på om det er behov for justeringer, for å legge til rette for at personer som tar utdanning som kan kombineres med fulltidsjobb ikke skal miste dagpengene.

SPØRSMÅL NR. 1438

Innlevert 16. september 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 23. september 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker

Spørsmål:

«Hva vil statsråden foreta seg for å sikre at fiskere med båter under 6 meter som stenges ute fra kongekrabbefisket får rimelig med tid til å skaffe seg større fartøy for fortsatt kunne delta i kongekrabbefisket?»

BEGRUNNELSE:

Med støtte fra et knapt stortingsflertall har regjeringen besluttet å stenge kongekrabbefisket for fiskere med fartøy under seks meter.

I en pressemelding fra Næringsdepartementet datert 28. august, framgår det at nytt regelverk for kongekrabbefisket iverksettes fra 1. januar 2016, med utgangspunkt i stortingsmeldingen om kongekrabbe. Regjeringen har imidlertid valgt å iverksette utestengelse av fartøy under 6 meter i lukket gruppe allerede fra i høst.

Fisker Trygve Larsen i Tana har mottatt et brev fra Fiskeridirektoratet datert 7. september i år, med beskjed om at han ikke lenger kan delta i krabbefisket med virkning fra 5. september i år. Vedkommende fisker hadde da utstyrt båten med påkrevd sporingsutstyr mm.

Det er sannsynligvis flere fiskere som er i samme situasjon. Det bør være et rimelig krav at berørte fiskere får fiske opp de respektive kvoter de hadde forventning om å kunne fiske i for inneværende sesong, og at de får rimelig med tid til å skaffe seg større fartøy for å kunne fortsette med kongekrabbefiske i neste sesong.

Svar:

En nedre fartøystørrelse i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe er en problemstilling som Fiskeridirektoratet har hatt på høring både i fjor og i år, og som de aller fleste høringsinstansene har vært positive til.

Den nedre fartøygrensen ble først innført for fartøy i åpen gruppe med virkning fra 1. august 2014. Det viste seg imidlertid at det også var to fartøy under 6 meter i lukket gruppe, til tross for at det ved kvalifisering til denne gruppen (i årene f.o.m. 2002 t.o.m. 2004) var et krav om større fartøy. Det ble allerede i fjor høst gjort klart at vi ikke så noen grunn til å forskjellsbehandle fartøy i åpen og i lukket gruppe, og at det således ville bli vurdert et tilsvarende vilkår om en nedre fartøygrense på 6 meter i lukket gruppe ved ny gjennomgang av forvaltningen og reguleringene i 2015.

Jeg oppfatter det slik at det er en utbredt enighet om behovet for en slik nedre fartøygrense i dette fiskeriet, og viser til at dette ble behandlet i Meld. St. 17 (2014–2015) om evaluering av forvaltningen av kongekrabbe. Stortinget behandlet denne saken 15. juni 2015.

Det ble den 27. august fastsatt forskrifter for den nye reguleringsperioden som startet 5. september i høst. Dette er etter samme modell som de andre reguleringsforskriftene som blir fastsatt i desember hvert år og trer i kraft fra årsskiftet. Dette skjer i etterkant av en relativt omfattende prosess hvor forslag har vært gjenstand for høring og hvor også næringens synspunkter reflekteres. I fiskerinæringen må aktørene tilpasse seg innenfor et slikt handlingsrom. På denne bakgrunn, og i lys av ovennevnte prosess knyttet til vilkåret om en

nedre fartøygrense i kongekrabbefisket, mener jeg man har hatt rimelig tid på seg til å anskaffe fartøy over 6 meter om man ønsker å delta i dette fiskeriet nå i høst.

De nye forskriftene ble gjort tilgjengelig på departementets nettside samtidig med en pressemelding fra NFD 28. august. Det ble dessuten presisert i pressemeldingen at vilkåret om en minimum fartøylengde på 6 meter gjelder i både åpen og lukket gruppe.

Jeg vil også bemerke at det kom klart frem i pressemeldingen at det bare er ny modell for kvotefordeling som innføres først fra 1. januar 2016. Dette innebærer at også fartøyets omsetning fra annet fiske i kalenderåret 2015 kan legges til grunn for beregning av kvotestørrelse i 2016.

Jeg kan derfor ikke forstå at det her kunne være rom for misforståelser mht. hva som skulle gjelde nå i høst og hva som vil tre i kraft fra årsskiftet. Brevet fra Fiskeridirektoratet datert 7. september, som stortingsrepresentant Helga Pedersen viser til i sin begrunnelse for spørsmålet, er kun å anse som en påminnelse overfor de aktuelle fartøyeierne.

Avslutningsvis vil jeg minne om at ingen fiskere ekskluderes fra å drive kongekrabbefiske som følge av den nedre fartøygrensen, men at dette er et vilkår for å sikre at det i dette fiskeriet nyttes fartøy som gir forutsetning for å utøve et selvstendig og forsvarlig kongekrabbefiske med teiner.

SPØRSMÅL NR. 1439

Innlevert 16. september 2015 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 24. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Redningshelikopterbasen i Florø er sett ut på sivilt anbud og konsekvensane av å gå frå at Forsvarets 330 skvadron driftar basen er stor. Forsvaret flyr på eit heilt anna regelverk enn sivil luftfart.

Er det laga ROS-analyse på konsekvensane på overgang frå at forsvaret driftar det til sivil operatør, og kan ministeren garantere minst like god og sikker teneste for innbyggjarane med sivil drift?»

BEGRUNNELSE:

Forsvarets 330 skvadron har 42 års generell erfaring med søk og redningsoppdrag, og 6 års stedlig erfaring frå Florø-basen med sær teknisk krevjande fjell- og fjordterreng som operasjonsområde. Ein sivil operatør kan heilt sikkert ta oppdraget, men det er vanskelig å sjå korleis ein sivil operatør frå dag ein, og i løpet av 3 år, skal opparbeide god nok erfaring til å løyse dei utfordringane som ein vil møte.

I verste fall kan liv gå tapt viss man av flysikkerheitsmessige årsaker eller andre årsaker ikkje kan gjennomføre oppdraget til fulle. Dette ville ein ROS-analyse kunne avdekke. I tillegg må nemnast at forsvaret flyr på eit heilt anna regelverk enn sivil luftfart. Dette er ein del av dei store fordelane som er med på å gje svært høg gjennomføringsgrad til 330 skvadronen. Det vil i prinsippet seie at 330 skvadronen flyr oppdrag som sivile må kansellere pga for eksempel værforbehold. I tillegg er det kome endringar der redningshelikopter

skal brukast til kontraterror. Eg etterlyser ROS-analysen på endringane og er oppteken av at sivilbefolkningen skal ha same gode teneste i framtida som i dag. Det må ikkje bli slik at man reduserer 330 skvadronen sin SAR-beredskap på Nord-vestlandet og det sentrale Austlandet på bekostning av å auke 330 skvadronen avdeling Rygge sin beredskap i forhold til kontraterror-oppdrag.

Det er Rygge tiltenkt å bruke 330 skv til SAR/Luftambulans og auka kontraterror beredskap. Dette kan muligens vera ein god ide forutsatt at det ikkje går på bekostning av primæroppgåva til redningshelikoptera som er søk og redning. Det kan ikkje vera slik at sivilbefolkningen vert tilbydd ei anna dårlegare redningsteneste fordi den dedikerte nasjonale ressursen skal brukast til auka beredskap til kontraterror virksomhet kystnært i Oslofjorden.

Svar:

Dagens Sea King-helikoptre er gamle og det er utfordrende å opprettholde dagens beredskap pga. økt vedlikeholdsbehov og vansker med å skaffe deler. Samtidig har Forsvaret store og viktige oppgaver for å sikre at de nye redningshelikoptrene kommer i drift i tide. Dette krever mye personell. De nye helikoptrene skal innføres med en meget stram tidsplan, samtidig som det skal opprettholdes full drift på samtlige seks baser på fastlandet.

Regjeringen har besluttet å gå inn for sivil innleie på Florø i en avgrenset tidsperiode. Denne løsningen vil sørge for å opprettholde beredskapen, og for å redusere risikoen for forsinkelse av implementering av de nye redningshelikoptrene som planlegges innfasert innen 2020. Det er foretatt risiko og sårbarhetsvurderinger, men ikke ROS-analyse i tradisjonell forstand. Ekstern kvalitetssikrer har gjennomført en analyse av usikkerheten omkring kostnader og risiko for forsinkelse i innfasingen av nye redningshelikoptre ved drift av hhv. Forsvaret og sivil operatør.

Det er forutsatt at den sivile operatøren samlet sett skal levere en like god tjeneste og kunne utføre de samme oppdragene som 330-skvadronen utfører i dag med de aldrende Sea King-helikoptrene. Ved vurdering av de ulike tilbudene vil det legges stor vekt på tilbyderens erfaringsnivå, operative prosedyrer og kvalitetssystem for å sikre tryggheten til både nødstedte og mannskap ombord. Det vil også bli lagt opp til en lengre opptreningsperiode for å sikre at operatøren opparbeider tilstrekkelig kunnskap om lokale forhold. Tjenesten på Florø vil dessuten i deler av perioden (fra april 2018- 2020) kunne støtte seg på at nye redningshelikoptre er innført på Sola og Ørland.

Sivilt helikopter vil ha en høyere hastighet og lengger rekkevidde enn Sea King-helikoptrene, og har også

mulighet for avisingsystem som gjør dem i stand til å utføre redning- og ambulanseoppdrag under nesten alle værforhold. Dette betyr at man under aksjoner vil kunne være raskere på plass når ulykker har skjedd og situasjonen krever dette. Det er et mål at kravene som settes skal veie opp for de eventuelle fordelene som det i sjeldne tilfeller bl.a. gir å fly under det militære regelverk.

Sivil operasjon på Florø er kun en midlertidig løsning mens nye helikoptre innfases. Forsvaret skal være operatør på Florø på sikt.

Dette er ikke første gang Justis- og beredskapsdepartementet har leid inn sivile helikopteroperatører. I perioden 1988 til 1992 ble det leid inn sivile operatører som henholdsvis operert fra flyplassene Torp, Vigra og Sola. Årsaken var at 2 Sea King-helikoptrehavarett i 1988. Det har også i en årrekke vært sivile operatører på Svalbard.

De siste årene har det i tillegg vært leid inn sivile operatører i perioder fordi Sea King-helikoptrene har vært benyttet til militære beredskapsøvelser.

Sivil operasjon på Florø skjer ikke på bekostning av andre oppdragstyper med Sea King-helikoptre andre steder i landet.

SPØRSMÅL NR. 1440

Innlevert 16. september 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 24. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvilke tiltak er eller vil bli iverksatt for å sikre en forsvarlig grensekontroll på Storskog, og hva er status for arbeidet med ny grensestasjon?»

BEGRUNNELSE:

Norges møter Schengens yttergrense langs den 196 km grensa til Russland. Strømmen av flyktninger merkes nå også på grensa i nord. Bygging av ny grensestasjon på Storskog har vært diskutert i mange år, uten at noe har skjedd. Kostnadsestimatet for ny stasjon på Storskog er 742 mill.kr, og konseptvalgutredningen (KVU) er sagt skulle være ferdig 1/9-2015.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at bemanningen på Storskog grensekontrollstasjon nå er økt. Dette er gjort for å sikre at politiet på en god måte kan håndtere den senere tids vekst i antall asylsøkere som har meldt seg på grensestasjonen. Det kan også bli aktuelt å trappe opp antall tjenestemenn ytterligere.

Øst-Finnmark politidistrikt har dessuten fått bistand fra personell fra Politiets Utlendingsenhet slik at mottaks- og registreringsprosessen på stedet skal kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte. Politiet samarbeider også med Sør-Varanger kommune for å bedre de lokale innkvarteringsfasilitetene.

Når det gjelder status for arbeidet med en ny grensekontrollstasjon, har regjeringen besluttet å gjennomføre en konseptvalgutredning, for å få et best mulig grunnlag for en beslutning om hvilke tiltak som skal iverksettes slik at kontrollfunksjonene på Storskog kan

ivaretas på en betryggende og effektiv måte. Utredningen utføres av et privat konsultentselskap som, etter en kort fristutsettelse, legger frem sin rapport 1. oktober d.å. Deretter vil Justis- og beredskapsdepartementet

arbeide videre med rapporten. Regjeringen vil senere komme tilbake til Stortinget med saken på en egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1441

Innlevert 17. september 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 24. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvorfor prosessen med utnevning av jordskiftelagdommere ikke har kommet lenger og hvordan ankebehandlingen av jordskiftesaker skal i skje i tiden etter 1. januar 2016?»

BEGRUNNELSE:

I 2013 vedtok et enstemmig Storting ny jordskiftelov med ikrafttredelse 1. januar 2016. Lovendringen medfører at ankeinstansen jordskifteoverretten legges ned fra årsskiftet og seks nye embeter som jordskiftelagdommere må være bemannet fra samme dato for at ankesaker fra jordskifteretten skal kunne behandles. Regjeringen har hatt to år på seg til å forberede iverksettelse av lovendringen. Nå, tre måneder før ikrafttredelsesdatoen er ikke lønns- og arbeidsvilkår for de nye lagdommerne avklart, og de ledige embetene er heller ikke lyst ut.

Svar:

Det er i dag fire jordskifteoverrettsledere i de fem jordskifteoverrettene, da Hålogaland jordskifteoverrett

administreres av Frostating jordskifteoverrett. Per 1. januar 2016 vil disse jordskiftelagdommerne overføres til henholdsvis Eidsivating lagmannsrett, Gulating lagmannsrett, Agder lagmannsrett og Frostating lagmannsrett og stillingene skal ikke lyses ut. Jeg har fått opplyst fra Domstoladministrasjonen at de snarlig vil oversende utnevnelssakene til Justis- og beredskapsdepartementet, slik at jordskifteoverrettslederne kan utnevnes som jordskiftelagdommer før nyttår. Spørsmålet om lønns- og arbeidsvilkår er til behandling i Kommunal- og moderniseringsdepartementet som skal innlede nødvendig dialog med hovedsammenslutningene for å drøfte lønns- og arbeidsvilkår. Jordskifteoverrettsledernes stillinger er som nevnt overført lagmannsrettene, og de vil derfor ha samme lønns- og arbeidsvilkår frem til annet er fastsatt. Det er Domstoladministrasjonen som har ansvaret for bemanningen i domstolene, herunder å rekruttere og utlyse nye stillinger som jordskiftelagdommere. Domstoladministrasjonen har opplyst at de vil finne løsninger for de sakene som berammes i Borgarting lagmannsrett og Hålogaland lagmannsrett frem til det eventuelt blir tilsett jordskiftelagdommere i disse lagmannsrettene.

SPØRSMÅL NR. 1442**Innlevert 17. september 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 22. august 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Hvordan vurderer forsvarsministeren erfaringene fra kontraterror-øvelsen GEMINI der Forsvaret og politiet øvet på å samarbeide?»

BEGRUNNELSE:

Øvelsen GEMINI fant sted i Troms og Vest-Finnmark i uke 25. Målet for øvelsen var samarbeid mellom de to etatene når det gjelder kontraterror, særskilt knyttet til Forsvarets støtte til politiet når de ber om bistand.

Svar:

Øvelse GEMINI er en øvelse som har vært gjennomført siden 80-tallet, og er en viktig kompetansehevende øvelse for både Forsvaret og politiet i håndtering av terror på norsk territorium. Øvelsen er primært rettet mot taktisk nivå, men gir også utbytte på operasjonelt og strategisk nivå, blant annet gjennom behandling av bistandsanmodning fra Justisdepartementet til Forsvarsdepartementet. GEMINI er Forsvarssjefens øvelse, og planlegges og ledes av sjef Forsvarets hovedkvarter (FOH). Årets øvelse ble for første gang gjennomført som en uvarslet alarmøvelse. Tid, sted og omfang var derfor ukjent for alle parter inntil øvelsen ble igangsatt.

Noe av det viktigste med en slik øvelse er hva vi erfarer og lærer. Det gjør oss bedre. Evalueringen av årets øvelse blir ivarettatt gjennom et samarbeid mel-

lom Forsvarets høyskole og Politihøyskolen. Den endelige rapporten er ikke ferdig, og det er derfor vanskelig på det nåværende tidspunkt å vurdere erfaringene mer i detalj. På generelt grunnlag mener jeg at det fra tid til annen er svært viktig å gjennomføre uvarslede øvelser. Dette tester hele beslutningskjeden samtidig med det taktiske utførende nivå. En øvelse vil likevel aldri kunne erstatte virkeligheten, og enkelte forhold blir derfor kunstige. Økonomi, arbeidstidsbestemmelser, mulighet til rekvirering av sivile transportmidler og opprettholdelse av beredskap gir noen begrensninger, som man ikke nødvendigvis må forholde seg til i en reell situasjon. Dette vil blant annet kunne påvirke den tiden man faktisk har til rådighet under øvelsen. Dette er forhold som man var klar over før øvelsen og som ligger til grunn for den videre evalueringen.

Jeg vil berømme Forsvaret og politiet for å øve så realistisk som mulig. Samtidig kan foreløpig evaluering tyde på at innretningen med en uvarslet alarmøvelse i år kan ha gått ut over noe av øvingsutbytte for det taktiske nivået. I den videre evaluering er jeg derfor opptatt av at vi skiller ut hva som er reelle utfordringer og hva som skyldes øvingstekniske forhold. Der som evalueringen avdekker mangler som ikke skyldes øvingstekniske forhold, vil dette bli gjenstand for en gjennomgang og forbedring. Forsvarets generelle evne til å støtte det sivile samfunn, spesielt i en så alvorlig situasjon som en terrorhendelse, er av stor betydning og har min største oppmerksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1443**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 25. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvilket nivå vil regjeringen ha på politiets tilstedeværelse i Finnmark i 2016, sammenlignet med dagens nivå?»

BEGRUNNELSE:

Politireformen har som mål å bidra til mer politikraft lokalt. Regjeringen har imidlertid ikke satt av midler

til omstilling når politidistrikt skal slås sammen. Disse kostnadene må tas over politiets ordinære driftsbudsjett.

Lokallagsleder Magnus Nilsen i Politiets Fellesforbund i Vest-Finnmark peker i Altaposten 16. september på at politiets budsjett i Finnmark for 2016 er foreslått på samme nivå som i 2015, noe som betyr en reell nedgang i disponible midler. Samtidig skal sammenslåingen av de to distriktene i Finnmark finansieres over det samme budsjettet, noe som kan bety store kutt i

bemanningen, og at den døgnkontinuerlige polititjenesten i Alta kan være utsatt.

Lokallagslederen gir også uttrykk for at det «sitter en sulten, diger gjøkunge i Oslo og sluker alle pengene som bevilges til gjennomføringen av nærpolitireformen».

Han sier videre:

«Politiet får mer penger i forbindelse med reformen, men problemet er at Politidirektoratet bruker opp disse pengene. De har doblet budsjettet de siste årene, mens vi i politidistriktene ikke merker noen ting til de økte overføringene. Politidirektøren sier han må ha ekstra penger til å forberede reformen, men det gjelder distriktene også. Hvor skal politimesteren kutte de ni stillingene neste år? Det er ingen tvil om at det blir mindre uniformert politi i en slik prosess.»

Og:

«Politireformen som skulle styrke nærpolitiet er i ferd med å bli et sentraliseringsspøkelse som kan kalles en fjernpolitireform. Politiet er i praksis mindre tilgjengelig og har fjernet seg fra folk. Dette er justisminister Anders Anundsens ansvar.»

Intervjuet i Altaposten føyer seg inn i en rekke bekymringsmeldinger fra Finnmark om at politireformen ikke følges opp med nødvendige midler, og at politiets tilstedeværelse svekkes. Det er derfor nødvendig å få avklart om justisministeren vil ta ansvar for at politiets tilstedeværelse i Finnmark styrkes, og hvordan han vil sikre at pengene blir brukt til å sikre lokal tilstedeværelse framfor byråkrati.

Svar:

Regjeringen har siden den tiltrådte, prioritert politibudsjettet. På regjeringens to budsjettår er det blant annet bevilget midler til om lag 700 nye politistillinger, 140 mill. kroner til økt sivil bemanning, hvilket bidrar til å frigjøre politiårsverk, og 50 nye påtalejurister. Som et resultat av denne satsingen er det flere polititjenestemenn og kvinner i arbeid enn noen gang tidligere. For å øke politiets kapasitet ytterligere er regjeringens ambisjon at det i løpet av 2020 er to polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere på nasjonalt nivå. Pr

31.12.2013 hadde vi en politidekning på 1,71 pr 1000 innbyggere, mens de siste tallene viser 1,77 pr 1 000 innbyggere. Skal vi nå 2 pr 1 000 må vi, som vi har gjort de siste årene, øke antall politistillinger med om lag nye 350 stillinger hvert år frem til år 2020.

Politidirektoratet fordeler stillingene ut i politietaten, også til Finnmark. Pr. 31.12.2014 var dekningsgraden i Vestfinnmark og Østfinnmark politidistrikter henholdsvis 2,16 og 3,64 polititjenestepersoner per 1000 innbyggere. Pr. 31.3.2015 var dekningsgraden 2,18 og 3,65. Til sammen gir dette den høyeste politidekningen i landet. Det er gode grunner til at politidekningen er høy i Finnmark, noe som også vil være relevant ved fordeling av stillinger fremover.

Ved planlegging av neste års virksomhet er det alminnelig praksis å be underordnet etat eller virksomhet om å planlegge innenfor gitte rammer med tre alternativer; ramme lik inneværende år, ramme med en prosentandel økning og ramme med en prosentandel reduksjon. Det er Politidirektoratet som ber politidistriktene planlegge neste års aktivitet. Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2016 legges frem 7. oktober.

Det er riktig at politiet har dekket flere store investeringsprosjekter og økte driftskostnader innenfor egen ramme. Dette har ført til at flere midler er trukket inn sentralt for å finansiere økte driftskostnader og investeringsprosjekter som skal komme hele etaten til gode, også Finnmark. Politidirektoratet har hatt en økning i antall ansatte for å følge opp svakheter og mangler som er påpekt gjennom blant annet Politianalysen, 22. juli-kommisjonens rapport, og Difis evalueringer av POD. En grunnleggende utfordring er at det er store forskjeller i polititjenesten fra ett sted i landet til et annet. Dette tar vi nå tak i gjennom Nærpolitireformen.

Omleggingen til nye politidistrikter vil begynne i 2016. Gjennomføringsarbeidet skal legges opp på en måte som skal sikre at politiet har et forsvarlig nivå på beredskap og tjenester i omstillingsperioden, også i Finnmark. Målet med reformen er et nærpolti som er operativt, synlig og tilgjengelig, og som har kapasitet og kompetanse til å forebygge, etterforske og påtale kriminelle handlinger, og sikre innbyggernes trygghet. Det forventes gevinster av blant annet færre tjenestesteder, som vil frigjøre politiårsverk til operativt arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1444**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 23. september 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Vil statsråden bidra til å klargjøre rettstilstanden rundt praktisering av priskontrollen i konsesjonssaker?»

BEGRUNNELSE:

Fylkesmannen i Østfold har omgjort Fredrikstad kommunes avslag på søknad om konsesjon for erverv av Onsøy prestegaard, gbnr. 19/1. I begrunnelsen for dette oppgis Landbruksdepartementets brev om ikke å legge avgjørende vekt på priskontrollen. Det vises også til den praksisendring som Landbruksdirektoratet har gjort som følge av det samme brevet.

Regjeringen leverte i juni 2014 et forslag til Stortinget om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven. På grunn av manglende politisk støtte så ligger dette forslaget fortsatt i Stortinget.

Departementets svar på manglende politisk støtte til å oppheve en del av konsesjonsloven har vært å sende på høring et forslag om å oppheve hele loven. Dette vitner om svak forståelse for politiske prosesser og lite respekt for Stortinget fra departementets side.

Skal man tolke konsesjonsloven ut fra lovgivers vilje, fremfor statsrådets syn, så vil den manglende støtten til forslaget i Stortinget tale for en svekking av den rettskildemessige vekten av departementets brev. Denne var i utgangspunktet også svært svak.

Statsråden bør i respekt for Stortinget snarest trekke tilbake brevet. Fraværet av seriøsitet i saken ble understreket da statsråden i Stortinget varslet at kommunene selv ville forholde seg til brevet eller ikke.

Det er derfor uryddig når Fylkesmannen overprøver Fredrikstad kommunes vedtak under henvisning til brevet og den praksisendring det har tvunget frem i Landbruksdirektoratets forståelse av loven. Da gjennomfører Fylkesmannen en annen forståelse av brevet enn det statsråden har varslet i Stortinget.

For ordens skyld gjøres departementet oppmerksom på at det er Stortinget som er landets lovgivende forsamling. FrPs deltakelse i regjering påvirker ikke dette.

Svar:

Regjeringen har i Sundvolden-plattformen lagt opp til vesentlige endringer når det gjelder reglene om fast eiendom. Regjeringen fremmet 20. juni 2014 en proposisjon for Stortinget med forslag om å oppheve priskontrollen. Landbruks- og matdepartementet sendte deretter 15. oktober 2014 ut et høringsnotat med forslag om å oppheve konsesjonsloven. Departementets

brev av 4. desember 2013 til kommunene fylkesmennene og daværende Statens landbruksforvaltning ble bl.a. sendt ut for å unngå at det skulle oppstå usikkerhet om hvordan praktiseringen av priskontrollen skulle skje i perioden fram til Stortinget har tatt standpunkt til forslaget om å oppheve reglene. Brevet hadde også som hensikt å bidra til at ulike kommuner behandlet søkere som er i samme situasjon likt. Brevet tok mao. sikte på å redusere utfordringene i forbindelse med praktiseringen. Når regjeringen dessuten i juni 2014 fremmet en proposisjon om opphevelse av priskontrollen for Stortinget, lå det til rette for at spørsmålene omkring endring av priskontrollen kunne avklares i løpet av forholdsvis kort tid. Etter min oppfatning er ikke avgjørelsen i den aktuelle saken i strid med mine uttalelser til Stortinget. I min skriftlige redegjørelse til Kontroll og konstitusjonskomiteen 6. januar 2014 ga jeg bl.a. uttrykk for at henstillingen i departementets brev om praktisering av priskontrollen er i tråd med lovens ordlyd, forarbeider og den utvikling av praksis som har vært ført siden 2002. Jeg viste til at henstillingen overlater til kommunene å ta konkret stilling til om samfunnsinteressene som er en del av konsesjonsvurderingen, tilsier at konsesjon skal gis eller avslås, og at brevet fra departementet ikke innebar at kommunene ble bedt om å unngå avslag på alle konsesjonssøknader i perioden fram til priskontrollen eventuelt ville bli opphevet. Situasjonen som oppstår dersom en part klager over at konsesjon er avslått ble ikke berørt i denne redegjørelsen. Spørsmålet ble heller ikke berørt i de etterfølgende debattene i Stortinget. Slik representanten Geir Pollestad refererer saken fra Fredrikstad, oppfatter jeg heller ikke at Fylkesmannens vedtak om å omgjøre kommunens avslag til gunst for konsesjonssøker, er i strid med loven. Beskrivelsen synliggjør snarere at fylkesmannen har ivaretatt sin rolle som klageinstans og lagt vekt på hensynet til forsvarlig likebehandling i forhold til andre lignende søknader om konsesjon. I mitt brev 6. januar 2014 til Kontroll- og konstitusjonskomiteen viste jeg til at konsesjonsloven åpner for vurderinger som kan tilpasses endringer i utviklingen og skiftende politisk syn. Jeg har også vist til at lovens system ikke er slik at en konsesjonssøknad uten videre skal avslås selv om prisen ut fra retningslinjene er for høy. Det er fastsatt i gjeldende lov at kommunen i sin konkrete vurdering av hver enkelt sak skal legge særlig vekt på flere forhold enn pris. Jeg registrerer at representanten Geir Pollestad oppfordrer om å trekke brevet om praktiseringen av priskontroll tilbake. Dette har også vært gjenstand for behandling i Stortinget tidligere. Etter min mening er det nå ryddig å avvente

Stortingets beslutninger knyttet til regjeringens forslag om å oppheve priskontrollen.

SPØRSMÅL NR. 1445

Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 29. september 2015 av næringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

«Hva er status nå i arbeidet med etablering av vindkraftprosjektene Fosen/Snillfjord og hvilken kontakt har det vært mellom departementet og Statkraft i saken?»

BEGRUNNELSE:

Det er svært viktig for den norske vindkraftsatsingen at Fosen/Snillfjord bygges ut. Det vil både gi betydelige ringvirkninger, særlig i byggeperioden, men også i driftsperioden. Prosjektene vil bidra til å bedre forsyningssikkerheten i Midt-Norge.

Dersom det ikke bygges ut mer vindkraft i Norge vil el-sertifikatene ha sørget for at norske forbrukere finansierer vindkraftutbygging i Sverige. Det er viktig å ta med i beregningene den betydningen store prosjekter vil ha for norsk næringsliv i byggeperioden.

Stortinget tilførte Statkraft kapital og det var da en klar forventning om at Fosen/Snillfjord skulle bli bygget ut som en følge av dette. Det er en forståelse jeg oppfatter at opposisjon og posisjon i norsk politikk delte.

Svar:

Statkraft, TrønderEnergi, NTE, Agder Energi og Statnett offentliggjorde i juni 2015 at selskapene er enige om å gjøre en ny vurdering av mulighetene for å bygge ut vindkraftprosjekter på til sammen 1000 MW samt ny nettkapasitet i Midt-Norge.

Utgangspunktet er at alle relevante vindkraftprosjekter som de fire kraftselskapene, via ulike konstellasjoner, eier i Midt-Norge vil bli vurdert samlet. Dette for å sikre at de kan basere en eventuell utbygging på de prosjekter som forventes å være mest lønnsomme.

Statkraft har opplyst at det nå arbeides utfra en plan om at inntil 750 MW vindkraft bygges ut nord

for Trondheimsfjorden og at minst 250 MW vindkraft bygges ut sør for Trondheimsfjorden. Statnett vil samtidig utrede hvilke justeringer dette vil kunne medføre for den planlagte nettutbyggingen, slik at den nye løsningen overensstemmer med vilkårene som er gitt i Statnetts nettkonsesjon.

Den foreløpige planen er at Statkraft skal ha 50,1 prosent eierandel i det samlede prosjektet og ta ansvaret for å gjennomføre en eventuell utbygging, mens TrønderEnergi skal ha mellom 5 og 10 prosent eierandel. Et konsortium ledet av Credit Suisse Energy Infrastructure Partners ønsker å overta den øvrige eierandelen og forhandlinger om dette pågår.

Partene arbeider nå med å finne en optimal sammensetning av de 1000 MW som eventuelt skal bygges ut. Finansiering og fordeling av eierandeler vil avklares i forkant av en eventuell investeringsbeslutning. Dersom den nye prosjektsammensetningen vurderes som lønnsom, kan en investeringsbeslutning tas innen første kvartal neste år.

Som stortingsrepresentant Pollestad påpeker, er det snakk om potensielt meget store prosjekter som vil kunne være viktig for industriutvikling og fornybarsatsing i Norge. Det er positivt at partene har gått sammen for å gjøre en ny vurdering. Som eier i Statkraft følger Nærings- og fiskeridepartementet saken tett i den løpende eierdialogen. Fosen/Snillfjord utgjorde en sentral del av Statkrafts strategiplan frem mot 2018 og derfor også av grunnlaget for kapitaltilførselen til Statkraft som regjeringen foreslo og Stortinget vedtok før jul i fjor. Det vil være naturlig å gjøre en vurdering av status for selskapets overordnede strategi og kapitalbehov når utfallet av pågående vurderinger rundt de aktuelle vindkraftprosjektene foreligger.

Jeg vil for øvrig understreke at Statkraft skal drives på forretningsmessig grunnlag og at det ligger til Statkrafts styre og ledelse å vurdere det forretningsmessige grunnlaget for sine investeringsbeslutninger.

SPØRSMÅL NR. 1446**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 25. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Søre Sunnmøre tingrett og Sunnmøre Jordskifterett har i seinare tid vore i ein prosess med samlokalisering i Ørsta/Volda. Denne har no blitt stoppa av Domstoladministrasjonen (DA). Samstundes har DA no overraskande varsla at Søre Sunnmøre tingrett kan bli lagt ned som eit ledd i ein større strukturprosess.

Er det denne prosessen som er årsaka til at samlokaliseringa i Ørsta/Volda vart stoppa, og er strukturendringa i domstolane noko departementet har bestilt, eller er det sett i gang av DA på eige initiativ?»

BEGRUNNELSE:

Domstoladministrasjonen har no, rett etter valet, initiert ein prosess med strukturendringar for førsteinstansdomstolar, mellom desse Søre Sunnmøre tingrett og Sunnmøre tingrett som blir vurdert slått saman. Dette skjer svært overraskande, særleg i lys av at Søre Sunnmøre tingrett i Volda og Sunnmøre jordskifterett i Ørsta i seinare tid har vore i ein prosess med samlokalisering i Ørsta/Volda-området. Denne har no blitt stoppa av Domstoladministrasjonen.

Svar:

DA har opplyst at samlokalisering av Søre Sunnmøre tingrett og Sunnmøre ikke følges opp som følge av svært ulike ønsker og behov fra de to domstolene samt kostnadene forbundet med dette. Det er således ingen sammenheng mellom at samlokaliseringsprosessen mellom Søre Sunnmøre tingrett og Sunnmøre jordskifterett ikke følges opp videre og DAs ønske om å vurdere om Søre Sunnmøre tingrett kan sammenslås med Sunnmøre tingrett.

DA er i gang med et arbeid hvor de ser på muligheten for ytterligere sammenslåinger av førsteinstansdomstolene. Dette kommer i tillegg til de fem sammenslåingsprosjektene som har vært på høring, med høringsfrist 5. september 2015, og som følges opp i Justis- og beredskapsdepartementet nå. Jeg er positiv til at dette arbeidet gjøres og vil vurdere DAs rapport når den foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1447**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen****Besvart 29. september 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Har Nav fått nye retningslinjer som innebærer at avbrudd under permitteringer inntil 6 uker ikke lenger blir tillagt den totale tiden man kan være permittert?»

BEGRUNNELSE:

Tidligere har Nav praktisert permitteringsregelverket slik at en permittert arbeidstaker som mottok dagpenger fra Nav kunne ha avbrudd i permitteringen dersom bedriften midlertidig fikk inn arbeid. Dersom avbruddet varte under seks uker ble muligheten for permittering utvidet tilsvarende antall dager arbeidstakeren hadde avbrudd. Dette ga bedriftene en fleksibilitet til å kalle inn permitterte arbeidstakere dersom bedriften midlertidig fikk inn arbeid. I denne tiden vil den permitterte ikke motta dagpenger, men ha lønn fra bedrif-

ten. Slike avbrudd kan være fra noen dager og opp til 6 uker, men dersom avbruddet er lenger enn 6 uker blir permitteringen trukket. Nav opplyste at denne praksisen var i samsvar med Lov om lønnsplikt under permittering (permitteringslønnsloven) § 3 (2). Nå har vi mottatt meldinger om at Nav skal ha lagt om praksisen, og at de henviser til teksten som nå står i Forskrift om utvidet periode med fritak fra lønnsplikt under permittering § 1. Nav har opplyst om at de tolker forskriften som om at du nå kun kan være permittert i inntil 30 uker og at ukene en arbeidstaker har avbrudd som varer under 6 uker ikke blir lagt til den totale perioden en kan være permittert.

Svar:

Når en arbeidstaker blir permittert, løper først en periode på 10 arbeidsdager, da arbeidsgiver har lønnsplikt etter permitteringslønsloven. Etter denne arbeidsgiverperioden er arbeidsgiver fritatt fra lønnsplikt under permittering i inntil 30 uker i løpet av en periode på 18 måneder. Den permitterte har i denne perioden rett til dagpenger, gitt at vilkårene etter folketrygdloven kapittel 4 er oppfylt. Dagpengene utbetales etter tre ventedager, og løper så lenge arbeidsgiver er fritatt fra lønnsplikt.

Hvis arbeidstaker igjen tilbys arbeid hos permitterende arbeidsgiver, er utgangspunktet at arbeidet innebærer et brudd i permitteringsperioden, og medfører ny varslingsplikt, ny arbeidsgiverperiode og nye ventedager før dagpenger utbetales. Men dette gjelder bare avbrudd som varer i mer enn seks uker. Avbrudd

pga. arbeid hos permitterende arbeidsgiver som ikke varer mer enn seks uker, anses ikke som avbrudd som innebærer ny arbeidsgiverperiode og nye ventedager for dagpenger ved fortsatt permittering. Dette tilrettelegger for en viss fleksibilitet i bruk av permitteringer, og er særskilt regulert i avtaler mellom partene og i forskrift om dagpenger, hjemlet i folketrygdloven kapittel 4.

I praksis betyr dette at avbrudd på inntil seks uker blir regnet som en del av permitteringsperioden, og dermed også som en del av de 30 ukene som arbeidsgiver er fritatt fra lønnsplikt under permittering etter permitteringslønsloven. Arbeids- og velferdsdirektoratet har overfor departementet bekreftet at regelverket har vært praktisert slik i lengre tid, og at det ikke er gjort endringer i retningslinjene eller praksis på dette punktet, under sittende regjering.

SPØRSMÅL NR. 1448

Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen

Besvart 28. september 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hvordan vurderer regjeringen at retningslinjene for bedriftsintern opplæring er tilpasset næringslivets behov i en vanskelig markedssituasjon, og vil regjeringen gjennomføre tiltak som styrker ordningen og næringslivets muligheter til å benytte den?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har gjentatte ganger lagt vekt på at Norge er inne i en omstillingssituasjon. Tiltak for bedriftsintern opplæring er viktig for å ivareta og omstille kompetanse. Bedriftsintern opplæring kan være et godt virkemiddel for å styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har alvorlige omstillingsproblemer, og som må foreta en vesentlig endring av bedriftens produksjon eller etablere seg på nye markeder. En rekke bedrifter står i en slik situasjon, for eksempel maritim industri hvor redusert aktivitet i olje/gassektoren gjør at mange må se etter nye markeder. I Aftenposten 17. september opplyses det om at en rekke bedrifter har søkt om midler til bedriftsintern opplæring, men at kriteriene for å kunne benytte dette som kompetansetiltak overfor permitterte gjør at disse bedriftene har fått avslag. Statsråden skriver i sitt svar til Stortinget 30.06.2015 (Dokument nr. 15:1212 (2014–2015)) at Arbeids- og sosialdepartementet vil omtale ordningen med

bedriftsintern opplæring i supplerende tildelingsbrev for 2. halvår 2015 til Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Svar:

I et tidligere svar på spørsmål (nr. 1212/2015) fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen viser jeg til at

”Bedriftsintern opplæring kan være et godt virkemiddel for å styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har alvorlige omstillingsproblemer, og som må foreta en vesentlig endring av bedriftens produksjon eller etablere seg på nye markeder.”

Det har vært avholdt møte med LO og NHO, samt jeg har mottatt konstruktive innspill fra partene om hvordan ordningen fungerer. På den bakgrunn er det foretatt en forskriftsendring hvor jeg nå åpner for større fleksibilitet, samt utvider opplæringstiden for hver deltaker fra 13 til 26 uker.

I forbindelse med økt arbeidsledighet og prognosene framover er antall tiltaksplasser økt i revidert nasjonalbudsjett med 1500 plasser i 2. halvår. I statsbudsjettet for 2016 vil Regjeringen vurdere en ytterligere styrking. Innenfor den samlede budsjettammen for arbeidsmarkedstiltakene er det derfor rom for økt bruk

av bedriftsintern opplæring inneværende år og neste år i regioner med økende ledighet og omstillingsbehov i næringslivet.

Tilbakemeldinger fra partene i arbeidslivet kan tyde at ordningen ikke er tilstrekkelig kjent. Jeg vil

derfor be Arbeids- og velferdsetaten legge til rette for at bedrifter gis nødvendig informasjon om muligheten for å ta i bruk dette tiltaket.

SPØRSMÅL NR. 1449

Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 1. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Holder Helse Bergen igjen penger, vil disse bli brukt til å dekke manglende lønn til de bulgarske arbeidstakerne og hvis det ikke finnes penger å holde tilbake vil statsråden da sikre at de bulgarske arbeiderne likevel får betalt for arbeidet de har utført?»

BEGRUNNELSE:

Viser til svar på skriftlig spørsmål dokument nr. 15:1217 (2014-2015) og svar på dokument nr. 15:1416 (2014-2015). Det er fortsatt en rekke uklarheter knyttet til hvorvidt det vil bli gjort en jobb for å sikre lønn for gjennomført arbeid.

Svar:

Jeg vil som jeg også har gjort i mine tidligere svar vedrørende samme sak, beklage at arbeiderne i Enemona har kommet i denne situasjonen. Videre vil jeg også innledningsvis understreke at Helse Bergen HF som bestiller av tjenestene, ikke har et juridisk ansvar overfor den innleide entreprenørens arbeidstakere.

Helse-Vest RHF har orientert departementet om at det ikke er utbetalt midler til Enemona etter at det ble kjent at deres ansatte bare fikk deler av den lønnen de etter sin arbeidsavtale skulle ha utbetalt. Departementet er kjent med at det arbeides med å få på plass en endelig oversikt over hva som er det endelige sluttoppgjøret mellom Helse Bergen HF og Enemona. Frem til en slik oversikt foreligger, vil det ikke blir gjennomført ytterligere økonomiske transaksjoner. Departementet

har også blitt orientert om at Helse Bergen HF ikke har betalt fakturarer på i overkant av 1 million kroner, og at Enemona i tillegg har fått frist frem til slutten av september for å beregne verdien av utført, men ikke fakturert arbeid.

Parallelt med dette arbeider Helse Bergen HF med å bidra til at Enemona oppfyller sine forpliktelser overfor sine ansatte. Som nevnt i mitt svar til representanten Lysbakken av 15. september i år, innebærer dette kontakt med EL og IT-forbundet for å avklare om og eventuelt hvordan forbundet kan bidra, og kontakt med arbeidsgiverorganisasjonen Spekter for å be om at de kontakter sine europeiske samarbeidspartnere for å undersøke hva som kan gjøres for å bidra til å løse denne saken.

Som også nevnt i mitt forrige svar til representanten Lysbakken i denne saken, har Helse Bergen HF satt i gang en uavhengig evaluering av alle sider av Helse Bergen HF sin rolle i denne saken. Denne evalueringen foreligger nå, og er planlagt behandlet i styremøte i Helse Bergen HF 30. september d.å. Styresaken er tilgjengelig på helseforetakets hjemmeside og er nummerert 64/15.

Denne gjennomgangen har gitt noen læringspunkter for fremtidige anbudskonkurranser, som vil bidra til nyttige tiltak for å unngå liknende situasjoner i fremtiden. Det er dessuten et vesentlig poeng at dette fortsatt er en uavsluttet rettslig tvist mellom de to avtalepartene, og at en både fra Helse Bergen HF og fra EL og IT-forbundet har uavsluttede aktiviteter knyttet til avlønning av de aktuelle bulgarske arbeidstakerne.

SPØRSMÅL NR. 1450**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 24. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Akuttutvalet sin delrapport til Helse- og omsorgsdepartementet, viser til at ein auka reiseavstand på 50 km til legevakt, fører til om lag 50 prosent nedgang i antal legevaktkonsultasjonar.

Meiner statsråden det er irrelevant om den nye forskrifta for legevakt, fører til større reiseavstand til legevakt for befolkninga, og vil departementet vurdere å setje krav til maks reiseavstand til legevakt?»

BEGRUNNELSE:

Viser til statsråden svar om legevaktilbodet i Tysnes kommune.

Svar:

Som jeg viser til i mitt svar til Stortinget 11. september, mener jeg de kravene som stilles i ny akuttmedisinforskrift er nødvendige minimumskrav for å oppfylle kravet til en forsvarlig legevakttjeneste. Som ansvarlig for tjenesten må kommunen organisere denne slik at den helsehjelp som ytes er forsvarlig. Det er opp til kommunen hvordan tjenesten organiseres, og ved behov impliserer dette at kommunen må samarbeide med

andre kommunale tjenester og/eller spesialisthelsetjenesten.

Som jeg også nevnte i mitt tidligere svar, er det gitt overgangsordninger i forskriften for flere sentrale kompetansekrav, blant annet tre års overgangsordning for kravene til grunnkompetanse for lege som flest kommuner har vært bekymret for. Jeg vil, sammen med blant annet KS, følge nøye med på utviklingen i tjenesten i denne perioden.

Det er mange utfordringer og dilemmaer knyttet til dagens legevakttjeneste. Geografiske forhold kan i seg selv være en utfordring, og ofte må det for eksempel gjøres avveininger mellom robusthet og reiseavstand.

Samhandling og samarbeid lokalt og mellom kommuner og helseforetak er viktig. Det tydeliggjøres i den nye forskriften. Jeg viste i mitt svar på spørsmål 1377 til de lovpålagte samhandlingsavtalene. Lokalisering og dimensjonering av legevakt og ambulansestasjoner må sikre befolkningen et helhetlig og forsvarlig akuttilbud.

Representanten viser til at akuttutvalget har overlevert en delrapport til mitt departement. Dette skjedde 30. oktober 2014. Ny akuttmedisinforskrift ble fastsatt etter at rapporten hadde vært på høring. Akuttutvalget vil legge frem sin endelige rapport i desember i år. Jeg vil ta stilling til videre utvikling av legevakttjenesten når denne foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1451**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 29. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Sørlandet sykehus HF har lyst ut den ledige avdelingsleiarstillinga ved Flekkefjord Sykehus. Avgjersla er no blitt utsett fordi helseforetaket skal evaluere heile leiingsstrukturen. Flekkefjord Sykehus og tilsette står derfor i ein situasjon der dei ikkje har nokon avdelingsleiar å forholde seg til, og der dei ventar i uvisse både på leiar, strategiplan og sjukehusplan.

Vil statsråden gripe inn og sikre tilsetting av avdelingsleiar og vidare plan for utvikling av Flekkefjord Sykehus?»

Svar:

Det er ikke aktuelt for meg å gripe inn i ansettelses- og personalsaker som ligger inn under daglig ledelses ansvar.

SPØRSMÅL NR. 1452**Innlevert 21. september 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler****Besvart 25. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Slik Røde Kors vurderer det er registreringsmottaket på Tøyen ikke egnet for å ta imot så mange flyktninger som det nå kommer til Norge. Situasjonen oppleves som svært kaotisk og uoversiktlig, og Røde Kors forteller om barn og andre asylsøkere som ikke får nødvendig helsehjelp, mat og innkvartering. Dette preger også nærmiljøet.

Vil statsråden bruke av de nye 300 millionene regjeringen bevilger til flyktningetiltak til å forbedre situasjonen på Tøyen og avlaste stedet ved å starte registrering av flyktninger flere steder?»

Svar:

I slutten av juli og videre inn i august og september har Norge opplevd en stor økning av antall asylsøkere. Økningen har utfordret hele det norske mottaks-

systemet, inklusive ankomstregistreringen hos Politets utlendingsenhet (PU). Regjeringen er opptatt av å håndtere situasjonen på en god måte. Regjeringen har derfor foreslått å øke bevilgningen for 2015 med til sammen 227,1 millioner kroner, blant annet for å styrke registreringsarbeidet i politiet med 50 mill. kroner og få raskere bosetting i kommunene. Videre ble det i statsråd 4. september 2015 gitt samtykke ved kongelig resolusjon om å styrke politiets registreringsarbeid med 5 mill. kroner utover gitt bevilgning. Dette beløpet inngår i forslaget til bevilgningsøkning i Prop. 152 S (2014-2015).

PUs lokaler er regulert som kontorlokaler med venterom og er ikke regulert til langvarig opphold. Lokalene er verken dimensjonert eller egnet til å ivareta behovene som har oppstått med dagens ankomstbilde. PU og UDI samarbeider nå om å finne mer egnede lokaler for å avlaste PUs lokaler i Oslo. Dette arbeidet er høyt prioritert.

SPØRSMÅL NR. 1453**Innlevert 18. september 2015 av stortingsrepresentant Anna Ljunggren****Besvart 28. september 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Vil statsråden i samarbeid med helse- og omsorgsministeren sikre at syn- og mestringssentrene ikke rammes av regjeringens liberalisering av spillpolitikken og fortsatt kan drive rehabilitering og habilitering av blinde og svaksynte i alle aldre på tre ulike sentre spredt over hele landet, også i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringens liberalisering av spillpolitikken fører med seg mange uheldige konsekvenser.

Blindeforbundet får betydelig støtte gjennom Norsk Tipping, blant annet til å drive tre syn- og mestringssentrene. Et av disse sentrene ligger på Evenes og er det eneste i Nord-Norge. For synshemmede og blinde i nord er det viktig å ha kortest mulig vei til rehabilitering og habilitering, dette gjelder spesielt de over 67 år og de med psykiske utfordringer knyttet til diagnosen.

Syn- og mestringssentrene er viktige for å gi tilbud til blinde og svaksynte slik at de kan leve aktive og selvstendige liv. Organisasjonen er den eneste aktøren som gir et tilbud om habilitering og rehabilitering for de som mister synet når de er over 60 år. Dette arbeidet er viktig for å oppnå det tverrpolitiske ønsket om at eldre skal bo hjemme lengst mulig.

Svar:

Det fremgår av regjeringserklæringen at regjeringen vil videreføre en politikk som ivaretar hensynet til spilleavhengige og sikrer at inntekter fra pengespill i Norge skal tilfalle ideelle formål. Pengespill skal være en inntektskilde for gode formål i Norge, også i fremtiden.

For tiden utreder departementet de ulike konsekvensene av mulig innføring av en lisensordning for pengespill i det norske markedet. Departementet mottok i januar 2015 en rapport fra konsulentselskapet

Rambøll om økonomiske konsekvenser ved en slik ordning. Rambøll leverte også en tilleggsrapport i juni 2015 med oppdaterte tall. Videre leverte Lotteritilsynet i mai en utredning om hvilke konsekvenser en lisensordning vil kunne ha med tanke på spilleproblemer og kriminalitet. Utredningene er nå sendt på høring og frist for uttalelse er satt til 1. desember 2015.

Regjeringen har besluttet at det skal utarbeides en stortingsmelding om pengespillpolitikken. I meldingen vil regjeringen legge frem sitt syn på hva slags modell for pengespill en bør ha i Norge i fremtiden. Regjeringen forholder seg til at det er enerettsmodellen som er

den gjeldende modellen for pengespill i Norge, inntil noe annet eventuelt er besluttet av Stortinget.

Blindeforbundet gjør et viktig arbeid med å etablere tilbud til blinde og svaksynte i Norge, og mottar midler fra de 18 % av Norsk Tippings overskudd som øremerkes samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner. Denne tilskuddsordningen gjelder utbetalinger til og med 2017. Departementet har startet arbeidet med en ny ordning for midlene til de samfunnsnyttige og humanitære organisasjonene som skal tre i kraft fra 2018, og saken vil legges fram for Stortinget før dagens ordning utløper ved utgangen av 2017.

SPØRSMÅL NR. 1454

Innlevert 21. september 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 28. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Hvilke aktive og effektive tiltak vil klima- og miljøvernministeren foreta seg kommende høst og vinter for å sørge for at jervebestanden blant annet i Oppland og Hedmark kommer ned på vedtatt bestandsmål og ikke forblir dobbelt så høyt fram mot neste beitesesong?»

BEGRUNNELSE:

Nok en beitesesong er over og nok en gang opplever Oppland og særlig Gudbrandsdalen store rovdyrtaap. Særlig har jerven tatt grovt for seg av sauebøndernes besetninger. Rovdata viser at bestandsmålet for jerv i region Oppland ikke bare er oppfylt, men overoppfylt og nærmer seg en dobling av hva som skal være kvoten. Fra 4 til 7 i Oppland og fra 5 til 10 i Hedmark! Dette betyr i klartekst at regjeringen har mislyktes i forvaltning av jerven og at den slett ikke fungerer. Senterpartiet har i Stortinget foreslått en rekke tiltak. Blant annet å utvide lisensjakta på jerv med oppstart fra 10. august og å utvide jaktdagen. Senterpartiet foreslo også å tillate åtejakt med lys og lykt ved sporjakt samt kameraovervåking ved bås.

Det ble også foreslått å gjøre det lettere å bruke snøskuter for uttransport av båser og åte. Det ble også foreslått å ta ut rest av lisensjakta på jerv før beitesesongen. Dette som noen eksempler. Dette stemte regjeringens partiene i mot i Stortinget. I stedet har regjeringen nå bestemt at man skal sette ned et utvalg som skal se på kostnadene ved rovdyrpolitikken også for beitenæringa. Det er vel og bra, men det blir nok en gang byråkratisk utredningsarbeid som ikke vil avhjelpe de

bøndene som har slitt med store rovdyrtaap også i år. Det er kun en effektiv og konkret oppfølging av rovdyrforliket som vil kunne avhjelpe situasjonen.

Situasjonen er kritisk for sauenæringa i Gudbrandsdalen. I et samfunnsperspektiv handler beitenæringa om grunnlaget også for bosetting i dalen. Når beitedyra er gitt prioritet, så må de ha det, ikke rovdyra. Bestanden må beskattes nå og det forventes aktive tiltak fra klima- og miljøvernministeren ut over nye utredninger!

Svar:

Av rovviltforliket i 2011 framgår det at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av Bernkonvensjonen, bestemmelsene i naturmangfoldloven og den todelte målsettingen. Dette gir ganske klare rammer for hvordan rovviltforvaltningen skal praktiseres. Blant annet har Stortinget vedtatt at det nasjonale bestandsmålet for jerv er 39 årlig fødte valpekull (ynglinger).

I tråd med rovviltforliket skal lisensfelling være hovedvirkemiddelet i bestandsreguleringen. Lisensfelling av jerv har så langt ikke fungert effektivt nok i bestandsreguleringen av jerv, men her er det relativt store regionale forskjeller. I flere områder, deriblant Oppland og Hedmark som representanten viser til, har det den senere tid blitt felt en større andel av de tildelte lisensfellingskvotene.

Jeg er opptatt av å ha en tydelig og effektiv forvaltning av rovvilt. I forkant av årets lisensfellingsperiode er det gjort flere konkrete tiltak med mål om en mer effektiv bestandsregulering av jerv. Jeg har blant

annet vedtatt en prøveordning for bruk av kunstig lys under åtejakt på jerv og kameraovervåking/elektronisk overvåking for tilsyn med fangstbåser. Syv prosjekter fordelt over nesten hele landet er med i prøveordningen, blant annet et prosjekt i Oppland. Alle kan søke Klima- og miljødepartementet om å få delta. Videre er det i år gjort endringer i regelverket for motorferdsel som etter søknad til kommunen åpner for bruk av snøskuter til uttransportering av åte, åtebu og fangstbås, samt tilsyn med fangstbås. Endringene i regelverket for motorferdsel er varige regelverksendringer og altså ikke knyttet til prøveordningen. Jeg har tro på at disse tiltakene på sikt kan bidra til en bedre og mer effektiv bestandsregulering av jerv gjennom den ordinære lisensfelling.

Det vil fortsatt være behov for såkalte ekstraordinære uttak i regi av miljøforvaltningen. Behovet for slike uttak blir årlig vurdert av Miljødirektoratet blant annet på bakgrunn av skadesituasjonen i ulike områder. Det er over flere år gjennomført en rekke uttak av enkeltindivider samt hiuttak der mordyr og/eller valper (dvs. ynglinger) avlives. Jeg har gitt forvaltningen beskjed om å ha en høy beredskap for så langt det er mulig å forebygge skader på beitedyr. Dette mener jeg er fulgt opp på en god måte og det er brukt store ressurser på dette. De to siste årene er det eksempelvis

gjennomført syv hiuttak i Oppland. Ved fratrekk av hiuttakene har bestanden i 2014 vært eksakt på og i 2015 (foreløpige tall) nokså nær det regionale bestandsmålet for Oppland.

Store deler av skadene på beitedyr som er forårsaket av jerv skjer innenfor områder som av rovvilt-nemndene er prioritert for yngling av jerv. I prioriterte yngleområder skal jerven ha forrang, og beitenæringene skal tilpasses med utgangspunkt i en fast etablert jervebestand. Det innebærer at forvaltning og beitenæring i samarbeid må finne best mulige forebyggende tiltak og løsninger utover det å felle jerv. Jeg mener det er et potensial for reduserte tap av beitedyr gjennom en tydeligere soneforvaltning, og har bedt de regionale rovvilt-nemndene om å arbeide videre for å finne best mulige løsninger på dette både i den enkelte region og på tvers av region- og landegrenser.

Avslutningsvis vil jeg vise til at de foreløpige tallene over påviste skader på sau tyder på at skadene grunnet jerv denne beitesesongen har vært noe lavere enn i fjor i Oppland og vesentlig lavere i Hedmark. Endelige tall vil ikke foreligge på en stund ennå, men så langt ser tapsutviklingen bra ut. Jeg forstår at dette er en mager trøst for de enkeltbrukere som fremdeles opplever store tap, men mener likevel dette er positive signaler for alle som er opptatt av rovviltpolitikken.

SPØRSMÅL NR. 1455

Innlevert 21. september 2015 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 28. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«I 2014 utfordret Norsk Vann sammen med forskere og Avfall Norge, statsråden til å opprette en nasjonal fosforplattform. I juni i år anbefalte Miljødirektoratet statsråden til å gjøre det til et politisk mål å få bedre ressursutnyttelsen av fosfor i Norge.

Hvilke planer har statsråden for å sikre bærekraftig forvaltning av fosfor i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Nylig uttalte professor Petter D. Jenssen ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) at det er knyttet store problemer opp mot at verdens forbruk av fosfor og at ressursene vil være tømt en gang i løpet av 2035-2075.

Fosfatstein er en begrenset ressurs og dette vil på sikt utgjøre et problem da bl.a. fosfor brukes til pro-

duksjon av kunstgjødsel og dyrking av biodrivstoff og til elbilbatterier.

I EU er det allerede opprettet en plattform for bærekraftig forvaltning av fosfor.

I Norge ble Vannrenseselskapet VEAS i sin tid ble etablert for å fjerne fosfor fra kloakken i Osloregionen. Fosfor finnes også i fiskeslam fra oppdrettsnæringen.

Svar:

Jeg ba i oktober 2014 Miljødirektoratet om en vurdering av behovet for en bedre utnyttelse av fosfor i Norge og hva som eventuelt vil være de viktigste aktiviteter og tiltak å iverksette. Etter innspill fra blant annet Norsk Vann og Avfall Norge ba jeg Miljødirektoratet gå i dialog med disse og andre berørte ved besvarelse av oppdraget.

Rapport med forslag til videre arbeid kom den 15. juni 2015. Rapporten viser til at fosfor er satt opp på EUs liste over kritiske råvarer. Det pekes på at utnyttelsen og gjenbruket av fosfor er for dårlig, samtidig som Europa er avhengig av import. Fosfor er en kilde til forurensning når det slippes ut for store mengder i sjø og vassdrag. Rapporten gir oversikt over import av fosfor til Norge og kilder og mengder av tilførsel av fosfor til naturen. Det påpekes at det er en rekke ulike kilder med innhold av fosfor og det redegjøres for mengder og bruk. Fosformengder finnes i forbindelse med en rekke produkter og prosesser, blant annet

i husdyrgjødsel, avløpsslam, utslipp fra fiskeoppdrett, slakteriavfall, matavfall og mineralgjødsel.

Som det fremgår av rapporten berører arbeidet med bedre ressursutnyttelse av fosfor flere myndigheter, fagetater og aktører og det anbefales å arbeide videre for å kartlegge hvor fosfor kan og bør utnyttes bedre og hvordan dette kan gjøres. Det foreslås at det settes i gang arbeid for å vurdere hva som kan være aktuelle tiltak og virkemidler og også at det gjennomføres analyse av kostnader og miljønytte. Jeg vil, i samarbeid med andre berørte departementer vurdere hvordan en slik videre utredning om bedre ressursutnyttelse av fosfor bør gjennomføres.

SPØRSMÅL NR. 1456

Innlevert 22. september 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 29. september 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Regjeringen har besluttet å helprivatisere renholdet i forsvarssektoren. Forsvarsministeren uttaler 17.09. 2015 at hun er "særlig opptatt av de eldste renholderne, og at disse sikres forutsigbarhet fram til pensjonsalder". Samtidig er det besluttet at alle renholdere mellom 55 år og 60 år ved privatiseringen vil miste mulighet til AFP (Avtalefestet pensjon).

Hvorfor har forsvarsministeren valgt å la denne gruppen eldre arbeidstakere lide et stort tap økonomisk og tape rettigheter?»

BEGRUNNELSE:

Renholdere i Forsvarsbygg som har fylt 60 år er besluttet overført til Forsvaret på privatiseringstidspunktet. De øvrige renholderne vil tilbys stillinger i private renholdsfirmar som får oppdrag for Forsvaret. Dette er i stor grad godt voksne damer, som vil oppleve betydelige ulemper ved denne omstillingen. Mange vil få kraftig reduksjon i sine pensjonsrettigheter og stor kutt i pensjonsutbetalingene – opp mot 1,5 millioner kroner. Alle verst ut kommer ansatte i gruppen som er fylt 55 år på overføringstidspunktet, og som taper retten til å gå av med AFP. Dette følger av regelverket for privat AFP som krever at man må meldes inn i ordningen senest ved fylte 55 år.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 22. september 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt om overgangsordningen for eldre renholdsansatte i Forsvarsbygg. Dette i tilknytning til at Forsvarsbyggs monopol på å levere renholdstjenester til Forsvaret oppheves fra 1. mai 2016.

Forsvaret skal anskaffe renholdstjenester for hele forsvarssektoren basert på konkurranse i det åpne marked. Dette vil bidra til at vi kan frigjøre midler til å styrke den operative evnen, gjennom flere timer seiling, flyvning, øving og trening. Forsvarssektoren bruker i overkant av 300 millioner kroner hvert år på renhold.

Et viktig tiltak for å ivareta de ansatte, er at prosessen gjennomføres som en virksomhetsoverdragelse. Ved en virksomhetsoverdragelse videreføres den enkelte arbeidstakers ansettelsesforhold hos ny leverandør i henhold til arbeidsmiljølovens kapittel 16, med de rettighetene dette gir de ansatte. Blant annet vil de ansatte få videreført sine individuelle lønnsbetingelser og ansiennitet hos ny leverandør. I tillegg vil alle som har jobbet mer enn tre år ha en oppsatt pensjonsrett i Statens pensjonskasse. Dette er en god ordning som omfatter hele gruppen.

Forsvarsdepartementet har i tillegg vurdert om de eldste renholdsansatte i Forsvarsbygg med lang ansiennitet bør ivaretas særskilt. Det er foretatt en grundig analyse av personellmessige konsekvenser av flere alternative overgangsordninger. Det er her gjort en hel-

hetlig vurdering, der ulike hensyn er vurdert opp mot hverandre.

Departementet har besluttet at det skal innføres en overgangsordning for renholdsansatte født i 1956 eller tidligere med minimum 15 års ansiennitet. Dette vil ivareta de eldste arbeidstakerne nær pensjonsalder, og med lang opptjeningsstid. Denne gruppen har i stor grad begynt å planlegge for og innrette seg mot pensjons-

alderen, og vil uten en overgangsordning miste retten til å gå av med avtalefestet pensjon eller på særaldersgrensen.

En utvidet ordning vil stride mot utviklingen i resten av samfunnet, der det forventes at arbeidstakere står lengre i arbeid enn før. Jeg mener at Forsvarsdepartementet har kommet frem til en god ordning både for de ansatte og forsvarssektoren.

SPØRSMÅL NR. 1457

Innlevert 22. september 2015 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 1. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvilke gjør helseministeren for at norske helsegründere får mulighet til å iverksette prosjekter ved norske sykehus?»

BEGRUNNELSE:

Det er et mål at spesialisthelsetjenesten skal fremme innovasjon og innovative løsninger gjennom offentlige anskaffelser. Jeg har vært i kontakt med flere som ønsker å benytte sin innovasjon på norske sykehus, med en behandling som kan vise til spennende resultater i både Norge og utlandet. Disse ønsker å starte forskning ved et sykehus i Norge for å få dokumentert behandlingsmetoden, men møter et byråkratisk system der det er vanskelig å få innpass. Jeg ber derfor helseministeren klargjøre om regelverket for å starte forskningsarbeid på et sykehus, og hva helseministeren gjør for at helsegründere skal få mulighet til å komme seg inn på norske sykehus.

Svar:

Regjeringen ønsker en satsning på innovasjon innenfor helse og omsorg. Offentlig sektor kan være en viktig pådriver for innovasjon. Innovasjon har inngått i oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene siden 2007, men er ikke en lovpålagt oppgave, slik forskning er.

Innovasjon og ny teknologi er sentrale drivkrefter for utviklingen av helsetjenesten, sammen med pasientenes rolle som endringsagenter, og vil omtales i nasjonal helse- og sykehusplan.

Innovasjon er videre et sentralt tema i Helse-Omsorg21-strategien, der det blant annet foreslås at det må bygges opp ny infrastruktur for utprøving og

testing av ny diagnostikk, legemidler, medisinsk-teknisk utstyr, informasjonsløsninger og velferdsteknologi. Hvordan vi følger opp strategiens anbefalinger på kort og lengre sikt vil komme frem når vi denne høsten legger frem vår handlingsplan for oppfølgingen av HelseOmsorg21-strategien. Vi har også etablert HelseOmsorg21-rådet der det sitter representanter fra næringslivet, inkludert gründere. I rådet diskuteres blant annet hvordan aktørene kan tilrettelegge bedre for samarbeid om forskning og innovasjon med industrien.

I oppdragsdokumentet for inneværende år har de regionale helseforetakene fått et oppdrag om å gjennomføre før-kommersielle prosjekter. Metoden oppmuntrer til utvikling av produkter og tjenester i samarbeid med industrien som på en bedre måte vil dekke oppdragsgivers behov enn eksisterende løsninger.

Det har vært en økende innovasjonsaktivitet i sykehusene. I de senere årene har infrastrukturen og kulturen for innovasjon blitt styrket. Det er etablert et innovasjonsnettverk mellom universitetssykehusene. Flere sykehus har laget egne innovasjonsstrategier.

Innovasjonsprosjekter og nasjonale nøkkeltall er presentert i rapporten "Forskning og innovasjon til pasientens beste. Fellesrapport fra spesialisthelsetjenesten 2014". Det arbeides med å utvikle en innovasjonsindeks for innovasjonsaktiviteten i sykehusene, som har til formål å stimulere til økt innovasjonsaktivitet.

Jeg opplever at du spør om hvordan et forskningsprosjekt ved et sykehus startes opp og regelverk for dette. De regionale helseforetakene har, grunnet sin nærhet til pasientbehandling, et særskilt ansvar for den pasientnære, kliniske forskningen for å utvikle, kvalitetssikre og evaluere den diagnostikk og behandling som tilbys pasienter. Hovedformålet med forskningen i helseforetakene er å utvikle ny eller å kvalitetssikre

dagens behandlingstilbud for å sikre kvalitet og pasientsikkerhet. Det gjennomføres i dag også industrifinansierte kliniske studier i sykehusene og flere universitetssykehus har lagt til rette for uttesting av nytt medisinsk-teknisk utstyr i samarbeid med industrien. I legemiddelmeldingen har vi også lagt vekt på at kliniske studier gir mulighet for næringsutvikling i Norge.

Tilskuddet til forskning i helseforetakene er del av den helhetlige finansieringsmodellen for forskning i helseforetakene og består av basistilskudd og et øremerket, resultatbasert tilskudd til forskning. Det øremerkede tilskuddet tildeles basert på indikatorer for forskningsaktivitet i sykehusene, tilsvarende den resultatbaserte finansieringsordningen som er etablert for universiteter, høyskoler og institutter. Tilskuddet skal "være et økonomisk bidrag og insentiv til å sikre forskning og oppbygging av forskningskompetanse i helseforetakene", jf. Prp. 1 S (2014-2015). Midlene fordeles av styrene i de regionale helseforetakene på bakgrunn av en samlet innstilling fra de regionale samarbeidsorganene mellom RHFene og universitets- og høyskolesektoren. De regionale helseforetakene har valgt å lyse ut midlene for å sikre kvalitet i forskningsprosjektene. I tillegg til å vurderes på kvalitet, vurderes søknadene etter antatt nytte for pasientbehandlingen og for deres innovasjonspotensial. Villkårene for tildeling

av det øremerkede tilskuddet til forskning i helseforetakene er at det skal benyttes til forskningsprosjekter og tildeles et helseforetak eller en privat institusjon som inngår i det nasjonale målesystemet for forskningsaktivitet i helseforetakene og til doktorgradsarbeider der mer enn 50 prosent av doktorgradsarbeidet er utført ved eller finansiert av helseforetaket. Dette er i tråd med føringer i statsbudsjettet og finansieringsmodellen for oppgaver tillagt RHFene. Dersom en bedrift eller gründer inngår i et forpliktende samarbeid med helseforetakene, eller private institusjoner som inngår i det nasjonale målesystemet for forskningsaktivitet, vil de kunne delta i forskningsvirksomhet som mottar finansiering gjennom det øremerkede tilskuddet til forskning i helseforetakene.

Denne regjeringen ønsker å legge til rette for økt samarbeid med industrien og grundere om forskning og innovasjon i helseforetakene. Samtidig er det viktig å hensynta at gjennomføring av klinisk forskning innebærer forskning på pasienter med bruk av helsepersonellressurser og tilgang på nødvendig infrastruktur. Det tilsier at det må være pasientens behov for behandling og tjenestens behov for økt kunnskap som må være styrende for prioritering av hvilke forsknings- og innovasjonsprosjekter som bør gjennomføres i sykehusene.

SPØRSMÅL NR. 1458

Innlevert 22. september 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden se til at DSB anbefaling blir fulgt opp av Justis- og beredskapsdepartementet, og hva er status og fremdriftsplanen for arbeidet?»

BEGRUNNELSE:

DSB har kommet med anbefalinger etter å ha evaluert ulike sider ved forebygging, beredskap og håndtering av flommen på Vestlandet i 2014. I dag finnes det ingen økonomiske incentiver for at kommunene skal gjennomføre forebyggende tiltak knyttet til eksisterende bygninger og infrastruktur utover rene sikringstiltak. DSB anbefaler at Justis- og beredskapsdepartementet tar initiativ til at det utredes hvorvidt en slik ordning bør etableres, og eventuelt hvordan den kan utformes.

Svar:

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) publiserte rapporten «Evalueringsrapport om forebygging og håndtering av flommen på Vestlandet høsten 2014» på sine nettsider i juni 2015. Forebygging og håndtering av naturhendelser er kostbart, både menneskelig og økonomisk. Derfor er denne type innspill viktig for å nå målsettingen om en kunnskapsbasert forebygging for samfunnssikkerhets- og beredskapskjeden. Jeg vil derfor ta initiativ til at forslag i rapporten drøftes med øvrige relevante departementer i løpet av høsten 2015.

Rapporten vil ses i sammenheng med øvrige tiltak og initiativ for å styrke det forebyggende arbeidet på regionalt og lokalt nivå. Fylkesmannens veiledning og tilsyn med kommunal beredskapsplikt er sentralt i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1459**Innlevert 22. september 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 30. september 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Det har i lang tid blitt diskutert ein eventuell verdensarvnominasjon av Lofoten, men arbeidet har lege på is i nokre år. I september 2014 ba eit samla Lofotråd regjeringa ta opp at dette arbeidet. Klima- og miljøministeren svarte m.a. at regjeringa vil avvente den lokale handsaminga av spørsmålet om Lofotodden nasjonalpark, før dei vil ta stilling til Lofotrådet si tilråding. No har dei to kommunane varsla ein søknad om å etablere nasjonalpark.

Vil regjeringa no starte arbeidet med ein verdsarvnominasjon for Lofoten?»

Svar:

Nominasjonsprosessen for Lofoten ble etter ønske fra Lofotrådet stanset i 2009 før det var utarbeidet en ferdig søknad. Lofotrådet har i brev av 9. oktober 2014 til departementet bedt om at nominasjonsprosessen

for Lofoten gjenopptas. En forutsetning for eventuelt å gjenoppta denne prosessen er at saken har lokal oppslutning.

Utfallet av den lokale behandlingen av nasjonalparkforslaget i Moskenes kommune og Vestvågøy kommune vil inngå som relevant del av grunnlaget for Klima- og miljødepartementets vurdering av saken. Departementet har derfor avventet å behandle Lofotrådets anmodning om gjenopptakelse av nominasjonsprosessen til utfallet av denne behandlingen er klar. Dette ble formidlet til Lofotrådet i brev av 18. desember 2014. Saken ble behandlet i kommunestyret i Moskenes kommune 24. juni og Vestvågøy kommune 16. juni i år og begge kommunestyrene besluttet å gå inn for opprettelse av nasjonalpark.

Klima- og miljødepartementet vil ta kommunestyrenes beslutning med i vurderingen av om det er grunnlag for å gjenoppta nominasjonsprosessen, men jeg ønsker ikke nå å bli mer konkret på når en endelig avgjørelse av dette spørsmålet kan foreligge.

SPØRSMÅL NR. 1460**Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Truls Wickholm****Besvart 1. oktober 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Stortinget vedtok før sommeren å styrke arbeidet med Land for Land rapportering etter en bred enighet om at dagens forskrifter ikke fungerer etter hensikten.

På hvilken måte følges dette opp av statsråden i budsjettet, vil statsråden sende en forskrift ut på høring innen utgangen av året, hvis ikke, når vil statsråden gjøre dette, og på hvilken måte ser statsråden for seg at sivilsamfunnet kan komme i inngrep med og påvirke utformingen og innholdet i forskriftene?»

BEGRUNNELSE:

Viser til debatt og vedtak i Stortinget 19.06.2015 der saken ble behandlet under Stortingets behandlingen av revidert nasjonalbudsjett for 2016.

Svar:

Åpenhet og innsyn er viktig for å bidra til en velfungerende internasjonal markedsøkonomi. Jeg er opptatt av at land-for-land-rapporteringen skal være et godt verktøy for å oppnå dette.

I vedtak nr. 792 (2014-2015) 19. juni 2015 ba Stortinget om følgende:

”Stortinget ber regjeringen gjennomgå effekten av forskriften for LLR-rapportering målt mot Stortingets målsetting om å synliggjøre uønsket skattetilpasning og sikre at relevante opplysninger knyttet til LLR-rapporteringen fra datterselskaper og støttefunksjoner i tredjeland fremkommer i regnskapet. Stortinget ber regjeringen også vurdere hvordan det kan etableres et tilsyn med rapporteringspliktige etter LLR-regelverket.”

Nye lov- og forskriftsregler om «land-for-land-rapportering» («LLR») ble satt i kraft 1. januar 2014, med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2014 eller senere. Dette innebærer at vi til nå har erfaring med rapportering etter de nye reglene for kun ett regnskapsår. Jeg mener det vil være hensiktsmessig å få målt effekten av LLR-forskriften opp mot Stortingets målsetting om å synliggjøre uønsket skattetilpasning i forbindelse med den varslede evalueringen i Prop. 1 LS (2013–2014). Denne evalueringen bør etter min

mening basere seg på LLR-rapporter fra minst to regnskapsår.

Hvordan man skal sikre at relevante opplysninger knyttet til LLR-rapporteringen fra datterselskaper og støttefunksjoner i tredjeland skal fremkomme i regnskapet, samt spørsmålet om tilsyn med de rapporteringspliktige, må utredes nærmere. Jeg tar sikte på at utredningene vil kunne munne ut i et forslag til nødvendige regelverksendringer i løpet av 2016, etter først å ha vært på alminnelig høring.

SPØRSMÅL NR. 1461

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 30. september 2015 av kulturminister Thorhild Widvey

Spørsmål:

«KS2-rapporten om helsearkiv og sentraldepot på Tynset var ferdig mars 2014, med konklusjoner og anbefalinger. Det skulle ses nærmere på arealbehov, magasinstørrelse, tomten etc. Utredningen ble brukt fra regjeringen som begrunnelse for den politiske treneringen av saken. Statsbygg har gitt svar på utfordringene i KS2-rapporten, men svarene har til nå ikke vært offentlig tilgjengelige.

Hva er årsaken til at vesentlige opplysninger i en sak med stor politisk viktighet er hemmeligholdt?»

Svar:

De ulike departementene kommuniserer løpende med Statsbygg om store og små byggesaker. En fellesnev-

ner for en stor del av denne brevvekslingen er at det dreier seg om spørsmål med budsjettmessige implikasjoner- problemstillinger som inngår i forberedelsen av påfølgende års budsjettproposisjon. Det er vanlig praksis at det ikke gis innsyn i slik korrespondanse.

I representanten Andersens spørsmål er det bakt inn en påstand om politisk trenering av den aktuelle saken, noe som selvsagt ikke medfører riktighet. Arkivprosjektet på Tynset dreier seg imidlertid om betydelige investeringer og driftskostnader; det er derfor nødvendig å benytte tilstrekkelig tid for å finne fram til løsninger som innebærer god ressursbruk både på kort og lang sikt. Likeledes må de arkivfaglige utfordringene ivaretas på beste måte.

For øvrig må jeg henvise til omtale av saken i budsjettproposisjonen for 2016.

SPØRSMÅL NR. 1462

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 2. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil statsråden se på muligheten for å utvide gyldighetstiden på Europeisk helsetrygdkort?»

BEGRUNNELSE:

Gyldighet for et norsk pass er i ti år. Til sammenligning, er Europeisk helsetrygdkort ”normalt gyldig i tre år” under forutsetning av medlemskap i folketrygden. Det ville kunne frigjøre ressurser dersom dette helsekortet

får tilnærmet like lang levetid som et pass. Samtidig har HELFO 12 ukers behandlingstid for å refundere utlegg, dersom kortet har gått ut på dato. Dette kan bety store kostnader til utlegg for flere pasientgrupper som opplever å bli syke på ferieturen sin. Etter mitt syn, vil det bli enklere for forbrukeren dersom kortets varighet samsvarer med for eksempel passet.

Svar:

Europeisk helsetrygdkort dokumenterer retten til helsetjenester som blir nødvendige under midlertidig opphold i et annet EØS-land. Utstedelse av europeisk helsetrygdkort innebærer at norske myndigheter (HELFO) påtar seg betalingsansvaret dersom medlemmet får behov for helsetjenester under midlertidig opphold i andre EØS-land.

For å få utstedt europeisk helsetrygdkort fra norske myndigheter må man i tillegg til å være statsborger av et EØS-land, ha medlemskap i folketrygden.

Det er opp til den institusjon som utsteder europeisk helsetrygdkort i det enkelte EØS-land å fastsette gyldighetsperioden av kortet. I Norge er varigheten satt til 3 år. Gyldighetsperioden av kortet varierer mellom de enkelte EØS-landene. I mange land er det fastsatt ulike gyldighetsperioder for ulike persongrupper, avhengig av den forventede varigheten av den forsikres rettigheter. Det differensieres for eksempel mellom studenter, grensearbeidere, utsendte tjenestemenn og pensjonister. Når det gjelder de andre nordiske landene, er den generelle gyldighetstiden i Sverige også 3 år, mens i Finland har kortet en generell varighet på 2 år. Danmark og Island har differensiert gyldighetstiden etter persongrupper, med en lengste gyldighet på 5 år for pensjonister. I andre EØS-land kan gyldighetsperioden variere fra 6 måneder til 6 år. Bulgaria, Sveits og Østerrike er de eneste landene hvor maksimal varighet av europeisk helsetrygdkort er satt til 10 år, og da bare for pensjonister.

Ved fastsetting av gyldighetsperioden for europeisk helsetrygdkort må hensynet til administrasjonskostnader ved hyppig fornying av kortet veies opp mot andre hensyn, som for eksempel faren for misbruk. Kortet dokumenterer at vedkommende er medlem i folketrygden med rettigheter etter EØS-forordningen i den angitte perioden. Lengden på trygdetilknytningen til Norge vil imidlertid kunne variere, sett i lys av at det er økende mobilitet over landegrensene innenfor EØS-området i forbindelse med arbeid, studier, bosetting mv. Dette skiller seg fra et pass som knytter seg til statsborgerskap og som i mindre grad vil være gjenstand for endringer.

I denne forbindelse vil jeg også vise til at det europeiske helsetrygdkortet enkelt kan fornyes ved å bestille på nettet eller ringe HELFO. Leveringstiden er 10 dager. Dersom det oppstår behov for helsehjelp under et opphold og pasienten ikke har gyldig helsetrygdkort, så er det også mulig for vedkommende å henvende seg til HELFO og be om en såkalt "hastebblankett". Hastebblanketten er et papirdokument som gir akkurat de samme rettighetene som følger av et europeisk helsetrygdkort.

Jeg forstår at det kan virke urimelig at det er lang saksbehandlingstid på søknader om refusjon av utlegg, dersom kortet har gått ut på dato. En av grunnene til dette er at europeisk helsetrygdkort gir rett til nødvendige helsetjenester i oppholdslandet etter oppholdslandets lover og regler. Dette betyr at det er oppholdslandet som avgjør om den aktuelle helsetjenesten er stønadsberettiget og hva pasienten eventuelt skal betale som egenandel. Når man mottar helsetjeneste i utlandet uten å ha gyldig helsetrygdkort, må HELFO i forbindelse med refusjonssøknad som regel sende en forespørsel til oppholdslandet for å få avklart hvor mye den konkrete behandlingen ville ha blitt dekket med dersom pasienten hadde forevist et gyldig europeisk helsetrygdkort. Dette påvirker saksbehandlingstiden i slike refusjonssaker.

SPØRSMÅL NR. 1463

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Antall enslig mindreårige asylsøkere øker sterkt. Dette er ei svært sårbar gruppe og trenger tett voksenoppfølging. Mange er traumatisert og mange er svært utsatt for å fanges opp av negative miljø som tilbyr til-

hørighet, dersom vi ikke raskt etablerer trygge og kompetente mottak.

Hvilke krav til kvalitet, kompetanse, bemanning og oppfølging blir nå stilt til utlendingsforvaltningen

og til opprettelse av transittplasser og varige botilbud til enslige mindreårige asylsøkere over 15 år?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet gjelder vekting av pris, kontra andre viktige hensyn som brannsikkerhet o.l. Det gjelder konkrete kvalitetskrav til bemanning og kompetanse som ikke kan fravikes.

Svar:

Siden mai har det ankommet svært mange enslige mindreårige asylsøkere til Norge. Etablering av mottak og omsorgssentre for enslige mindreårige er krevende fordi denne gruppen har andre behov for tilrettelegging og omsorg enn øvrige søkere. Jeg vil understreke at enslige mindreårige asylsøkere prioriteres i alle ledd i utlendingsforvaltningen. Det vil si både ved registrering, innkvartering, saksbehandling og bosetting. Samtidig er det slik at de høye ankomstene gjør det ekstra utfordrende for utlendingsforvaltningen å ivareta behovene til de enslige mindreårige, og at det derfor nå jobbes intensivt med blant annet å få på plass tilstrekkelig med mottaksplasser som er tilrettelagt for gruppen, både transittplasser og ordinære plasser. Det er krevende å få på plass tilstrekkelig med plasser for enslige mindreårige i det tempoet som er nødvendig.

Utlendingsdirektoratet (UDI) har omsorgsansvaret for enslige mindreårige asylsøkere i alderen 15 til 18 år og skal sikre at disse får nødvendig omsorg og trygghet så lenge de bor i mottak. I dag delegeres det daglige omsorgsansvaret til mottaket barnet bor på, og UDI stiller en rekke krav knyttet til bemanning, kompetanse og omsorgsarbeid for å gi et forsvarlig grunnlag

for bo- og omsorgstilbudet. I henhold til UDIs rundskriv skal mottak for enslige mindreårige blant annet ha fagansvarlig med relevant barnefaglig utdanning og mottakene skal ha minimum to ansatte 24 timer i døgnet, samt sikre nok bemanning for å ivareta alle pålagte oppgaver på en god måte. Det er også spesifikke krav til omsorgsarbeid og til oppvekstmiljø, beboermedvirkning og aktivitetstilbud. I gjennomsnitt er kostnadene for en mottaksplass for enslig mindreårig asylsøker om lag fem ganger kostnaden for en ordinær mottaksplass.

Ansvarer for opprettelse og drift av mottak er delegert fra Justis- og beredskapsdepartementet til UDI. UDI anskaffer mottaksplasser i henhold til lov og forskrift om offentlige anskaffelser. I alle konkurranser om drift av asylmottak for enslige mindreårige asylsøkere må tilbydere oppfylle UDIs krav til drift, bygningsmasse og sikkerhet. Driftsoperatørenes tilbud rangeres etter tildelingskriterier i konkurransegrunnlaget, der pris kun er ett av fire kriterier. I konkurranser som er gjennomført de siste årene har pris vært vektet med 35 %. De resterende kvalitative kriteriene "Innhold i drift", "Innkvarteringstilbud" og "sikkerhet i mottak" er til sammen vektet med 65 %.

De siste månedene har det blitt etablert et stort antall transittmottak og ordinære mottak for enslige mindreårige asylsøkere i løpet av kort tid. Situasjoner med høye ankomster og rask oppbygging av mottak krever ekstra tiltak for å ivareta kvaliteten på omsorgen i mottakene. UDI er i ferd med å planlegge en rekke tiltak for 2015 og 2016 som skal gi kompetanseheving blant ansatte og god håndtering av saker som angår enslige mindreårige både i mottakene og internt i UDI.

Regjeringen følger situasjonen med de økte ankomstene nøye og vurderer fortløpende ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1464

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 1. oktober 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Hva vil en heving av studiestøtten til henholdsvis 1,2G, 1,3G, 1,4 G og 1,5 G medføre av kostnader?»

BEGRUNNELSE:

Tall fra SSBs levekår for studenter viser at for 94 % prosent av studentmassen er studiestøtten fra Lånekas-

sen en sekundærinntekt, noe som er et tegn på at studiestøtten ikke dekker studenters reelle utgifter.

At studenter ikke har mulighet til å studere på heltid, kan gå ut over kvaliteten på norsk høyere utdanning. Videre er det uheldig dersom studiestøtten skaper ulikhet mellom studenter som har foreldre som kan bidra og studenter som må finansiere utdanningen sin selv.

Studiestøtten til studenter ved høyskoler og universitet er 100.920 kroner, som tilsvarer 1,103 G (folketrygdens grunnbeløp) fordelt på 10 måneder. Under tegnede ønsker en avklaring av hva det vil koste å heve studiestøtten til henholdsvis 1,2G, 1,3G, 1,4G og 1,5 G.

Svar:

I beregningene er det lagt til grunn nivået for basisstøtten for 2015-16 (100 920 kroner). Det er tatt utgangspunkt i grunnbeløpet (G) per 1. mai 2015 (90 068

kroner). I beregningene er det lagt til grunn at det er ca. 244 000 studenter som får støtte i undervisningsåret 2016-17.

I tabellen under er det oppgitt merkostnaden av å heve basisstøtten til et nivå tilsvarende henholdsvis 1,2 G, 1,3 G, 1,4 G og 1,5 G. Kostnadene er oppgitt for henholdsvis førsteårseffekt (halvårseffekt) og helårseffekt. Avsetning til utdanningsstipend og rentestøtte er det som er inkludert i kostnadsberegningene. I tillegg er oversikt over størrelsen på økt utlån tatt med.

Beløp i 1000 kroner

	1,2 G	1,3 G	1,4 G	1,5 G
Førsteårseffekt	235 000	530 600	826 100	1 121 600
Helårseffekt	449 200	1 013 900	1 578 700	2 143 400
Økt utlån, helårseffekt	1 432 500	3 234 000	5 035 600	6 836 700

SPØRSMÅL NR. 1465

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 1. oktober 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Mener statsråden at grunnstipend i videregående opplæring møter den reelle familieøkonomien på en treffsikker måte i tilfeller hvor den ene forelderen ikke bidrar økonomisk, og vil statsråden vurdere unntak for slike tilfeller?»

BEGRUNNELSE:

Grunnstipend i videregående opplæring er ment å være et bidrag til elever fra familier med særlig svak økonomi. Tidligere var det for mange som fikk grunnstipend i forhold til hvem ordningen er laget for. Derfor vedtok Stortinget i statsbudsjettet for 2015 å endre reglene, slik at stipend i større grad går til denne målgruppen.

Reglene for grunnstipend ble endret for å møte den reelle familieøkonomien på en mer treffsikker måte enn tidligere. Grunnstipend blir derfor nå behovsprøvd mot inntekten til begge forsørgerne, uavhengig av hvor eleven bor.

Lånekassen har på sine nettsider laget eksempel på tilfeller hvor en ikke lenger får grunnstipend. Et eksempel er "Kristian".

"Faren til Kristian har en inntekt på 500 000 kroner, mens moren har en inntekt på 200 000 kroner. Kristians foreldre er skilt, og han bor bare hos moren sin. Faren har alltid bodd i utlandet, og Kristian har ikke sett ham på mange år. Faren sin inntekter regnes likevel med, fordi han etter barneloven er forpliktet til å forsørge Kristian, uansett om han har valgt å bidra eller ikke. Foreldrenes samlede inntekt blir på 700 000 kroner, som er høyere enn inntektsgrensen. Kristian får dermed ikke grunnstipend"

Den reelle økonomiske situasjonen i familien er at Kristian forsørges av sin mor som har 200 000 i inntekt, og han får ingen bidrag fra sin far. Likevel legges en inntekt på 700 000 til grunn for beregningen av grunnstipend.

Etter undertegnede oppfatning vil ikke den nye stipendordningen være like treffsikker i et tilfelle som dette, og mitt spørsmål er derfor om statsråden deler denne oppfatningen og ser muligheter for unntak.

Svar:

Grunnstipend er en behovsprøvd stipendordning, der målgruppen er elever fra familier med særlig svak øko-

nomi. I de senere årene har i underkant av 40 prosent av elevene med ungdomsrett mottatt grunnstipend. Dette er for mange når målsettingen er at stipendet skal gå til elever fra familier med særlig svak økonomi. Det var derfor helt nødvendig med endringer for å sikre at ordningen virker slik den skal.

En av de viktigste endringene fra høsten 2015 er at begge foreldrenes inntekter skal regnes inn i grunnlaget det behøvsprøves mot, uavhengig av om eleven bor sammen med den ene av eller begge foreldrene. Departementet har ved vurdering av denne endringen lagt vekt på at begge foreldre etter barneloven plikter å bidra til forsørgelse av barna så lenge de er under videregående opplæring. Plikten gjelder også for foreldre som ikke bor sammen med barna.

Barnelovens regler om barnebidrag skal sikre at foreldrene oppfyller sin forsørgerplikt. Dersom foreldrene ikke selv avtaler størrelse på bidraget, kan de be det offentlige fastsette bidraget. Dersom bidrag ikke blir betalt, sikrer forskotteringslovens regler om bidragsforskudd fra det offentlige at bidragsmottakere med svak økonomi mottar et månedlig beløp til forsørgelsen av barnet.

Siden det er gjort betydelige endringer i ordningen med grunnstipend fra undervisningsåret 2015-16 er det naturlig å evaluere om utslagene av endringene har blitt slik vi ønsket. Unntak fra hovedregelen om behøvsprøving mot begge foreldrenes økonomi vil ha budsjetteffekt og må derfor vurderes i forbindelse med de årlige forslag til statsbudsjett.

SPØRSMÅL NR. 1466

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 2. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er greit at det er næringen som kontrollerer seg selv for brudd på alkoholloven ved butikk salg av øl, eller vil statsråden endre praksisen for å sikre at alkoholloven blir håndhevet ved salg av øl i butikk?»

BEGRUNNELSE:

Bryggeri og Drikkevareforeningen har prisverdig gjort tester som avdekker at 60 % av det testede butikkølet har alkoholnivå som er over 4,75 % og utover det loven tillater for salg i butikk.

Bakgrunnen for testingen var ifølge organisasjonen tips fra privatpersoner.

Bryggeri og Drikkevareforeningen testet 138 ulike øltyper fra ulike produsenter, hvor som sagt ca. 60 % hadde for høyt alkoholinnhold.

Dette er et omdømmeproblem både overfor forbruker når det gjelder det faktiske alkoholinnholdet, men det er også et omdømmeproblem overfor lovgivende og utøvende myndigheter.

Svar:

Produksjon og omsetning av alkoholholdige drikkevarer reguleres av både alkoholregelverket, avgiftsregelverket og av næringsmiddelregelverket. Ansvar for å sikre at et alkoholholdig produkt er merket på riktig

måte og at regelverkskrav knyttet til produksjon og engrossalg er oppfylt, påhviler i første rekke produsenten selv. Jeg vil derfor understreke at jeg ser positivt på at Bryggeri- og drikkevareforeningen har varslet at de ønsker å bistå sine medlemmer i å ordne opp i den situasjonen som har oppstått. Alkohol er ingen alminnelig vare. Både av folkehelsehensyn og av forbrukerhensyn må kundene kunne stole på at merkingen av alkoholholdig drikk er korrekt.

I tillegg til at regelverket peker på produsenten/grossisten som ansvarlig for å følge opp de lovkrav som er satt, gir regelverket flere tilsynsmyndigheter hjemmel til å følge opp sine respektive ansvarsområder.

Følgende er beskrivende for det regelverk som regulerer kravene til aktørene og de ulike tilsynsmyndighetenes rolle.

Etter alkoholloven kreves tilvirkningsbevilling for produsenter av alkoholholdig drikk. Alkoholloven stiller en rekke krav for å sikre at virksomheten drives på en forsvarlig måte, herunder at varelageret er tilfredsstillende sikret, at det er stilt tilfredsstillende sikkerhet for oppfyllelse av krav på alkoholavgift og at bevilingshaver ikke driver annen virksomhet som er uforenelig med tilvirkning av alkoholholdig drikk. Ansvar for utøvelsen av bevillingen ligger hos bevillingshaver. Kontrollen med utøvelsen av tilvirkningsbevillingen, jf. vilkårene som nevnt over, er delegert til Helsedirektoratet.

Øl og andre alkoholholdige drikkevarer er næringsmidler, som må oppfylle aktuelle regler gitt i eller i medhold av matloven. Det er den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som er ansvarlig for at disse kravene er oppfylt. Dette gjelder også kravene om matinformasjon (merking). Alkoholholdige drikkevarer med alkoholinnhold over 1,2 volumprosent skal ifølge matinformasjonsforskriften være merket med faktisk alkoholinnhold. Det er i samme forskrift gitt bestemmelser om hvor store avvik fra oppgitt alkoholinnhold som kan tolereres. Mattilsynet er tilsynsmyndighet etter matloven og har følgelig ansvaret for tilsyn med at disse bestemmelsene følges. Mattilsynet fører tilsyn med virksomheter som produserer og omsetter mat og drikkevarer og kan ta ut prøver for analyse når tilsynet finner det nødvendig.

Virksomheter som produserer avgiftspliktige varer har plikt til å registrere seg hos Toll- og avgiftsdirektoratet. Avgiften på alkohol ilegges ut i fra hvilken alkoholstyrke (volumprosent alkohol) den aktuelle drikken har. Avgiftsgrunnlaget er, i henhold til særavgiftsforskriften, det alkoholinnhold som framgår av merkingen på emballasjen. Alle forbrukerpakninger som inneholder alkoholholdig drikk, skal være klart merket med alkoholinnhold i henhold til matinformasjonsforskriften. For feilmerkede varepartier som har høyere alkoholinnhold enn oppgitt, innenfor tillatte avvik, beregnes særavgiften for hele partiet etter det høyeste alkoholinnholdet.

I tillegg til kontroll av om korrekt avgift er beregnet og betalt, er Toll- og avgiftsetaten pålagt kontroll av utøvelsen av engrossalg av alkoholholdig drikk. Dette følger av alkoholloven. Dette går ut på å kontrollere at engrossalg av alkoholholdig drikk skjer i samsvar med reglene i alkoholloven. I praksis er dette kontroll av at engros-partier med alkoholholdig drikk kun har blitt solgt til kjøpere med gyldig salgs- eller skjenkebevilling.

I forbindelse med registreringsprosessen informerer tollregionen samtlige nyregistrerte virksomheter om regelverket for avgiften, herunder at det er det målte/faktiske alkoholinnholdet som skal påføres etikett og dermed være avgiftsgrunnlaget. Videre informeres det om at salg kun kan skje til kunder med gyldig bevilling for tilsvarende vare, og at registrert virksomhet skal ha kopi av gyldig bevilling før salget finner sted.

Detaljsalg av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av bevilling etter alkoholloven. Butikker som får kommunal salgsbevilling kan kun selge produkter som inneholder 4,7 volumprosent alkohol eller mindre, da sterkere produkter er omfattet av Vinmonopolets enerettigheter. Bestemmelsene korresponderer med at grossistene- som nevnt over- har ansvar for kun å selge alkoholholdige drikkevarer til bevillingshavere som innehar bevilling for omsetning av så sterk alkoholholdig drikk. Det er kommunen som har ansvar for å kontrollere utøvelsen av salgsbevillingene. Salgskontrollørene skal kontrollere at bevillingshaver oppfyller sine forpliktelser etter alkohollovgivningen. Kontrollene skal særlig legge vekt på salgstidene, aldersgrensebestemmelsene og at det ikke selges til personer som er åpenbart påvirket av rusmidler, jf. alkoholforskriften § 9-4. Kontrollen bygger på forutsetningen om at merkingen på emballasjen er korrekt, jf. at merkekravet og kontroll med dette reguleres av næringsmiddelovgivningen.

Jeg forventer og legger til grunn at produsentene selv- slik de også har varslet- vil rydde opp og sikre rutiner slik at forbrukeren kan være trygg på at merkingen av alkoholholdige produkter er korrekt.

Når det er sagt, er jeg gjort kjent med at Helsedirektoratet er i kontakt med øvrige berørte myndigheter med sikte på å gjennomgå situasjonen og sikre godt samarbeid på området framover.

SPØRSMÅL NR. 1467

Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 1. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Kan statsråden via oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene øke tidsvinduet fra et anbud er signert til oppstart fra 3 til 6 måneder?»

BEGRUNNELSE:

Mindre private aktører både innen rus og somatikk har problemer med å komme i posisjon til å ”vinne” anbud når de regionale helseforetakene utlyser anbud.

Pr. i dag kan ikke en aktør som ikke har rammeavtale med et helseforetak få refusjon via HELFO, og

pasienten må dermed betale tjenesten selv, om de lar aktøren gjøre oppgaven.

Skal f.eks. et laboratorium fra en liten aktør kunne inngå anbud med et regionalt helseforetak, krever dette forutsigbarhet for denne aktøren. Dette fordi aktøren skal, om aktøren får anbudet investere i utstyr, bygninger og ansatte. Det har en liten aktør ikke mulighet for å gjøre før de med sikkerhet vet at de får anbudet, fordi de ikke har økonomisk rygggrad uten de vet at de er sikret anbudet.

Får en tilslag på anbudet blir det i tillegg for kort tid mellom signert avtale og oppstart, da det tidsvinduet ofte bare er 3 måneder. Dette blir for kort tid for aktøren til å skaffe utstyr, sikre bygninger og ansatte mer personell. Dermed blir det en grunn for å ikke kunne takke ja om de får et anbud.

Store aktører med økonomiske muskler har andre muligheter og kan ta risiko, fordi de har muligheter og rygggrad til også å tape et anbud.

Små aktører har ikke denne muligheten, de trenger forutsigbarhet og tid for å kunne bli en aktør som kommer i posisjon til å levere gode tilbud til foretaket.

Svar:

Jeg er opptatt av at spesialisthelsetjenesten aktivt bruker private tjenesteleverandører og har derfor bedt helseregionene om å kjøpe mer fra private for å redusere ventetider, avhjelpe flaskehalser og videreutvikle samarbeidet mellom private og offentlige tjenesteytere. Det kommer frem i oppdragsdokumentene for både 2014 og 2015. Samtidig er jeg opptatt av at en fra det offentliges side ivaretar de hensynene som ligger bak regelverket for offentlige anskaffelser ved å bidra til økt verdiskapning i samfunnet ved å sikre mest mulig effektiv ressursbruk ved offentlige anskaffelser basert på forretningsmessighet og likebehandling. Det er videre viktig at det offentlige opptre med stor integritet, slik at allmennheten har tillit til at offentlige anskaffelser skjer på en samfunnstjenlig måte. I dette ligger det både en respekt for tilbydere og deres behov for å kunne delta i konkurranser på en god måte, og at en ivaretar hensynet til markedsutvikling m.v.

Det er som kjent de regionale helseforetakene som etter lovverket har ansvar for å sørge for spesialisthel-

setjenester til befolkningen, herunder vurdere hvorvidt det er behov for å kjøpe tjenester fra private tilbydere for å ivareta sitt ansvar, og til sist å gjennomføre dette i tråd med regelverket for offentlige anskaffelser. Disse vurderingene skjer samtidig innenfor de styringsmessige rammene departementet har satt for utviklingen av spesialisthelsetjenesten. Jeg mener at de regionale helseforetakene gjennomgående håndterer dette på en god måte, og at de følger opp de styringsmessige krav som knytter seg til bruk av private, samarbeid og anskaffelsesrettslige forhold m.v.

Problemstillingen som representanten Bollestad tar opp knyttet til frister for etablering av tjenestetilbud kan vurderes forskjellig. Jeg mener problemstillingen må sees i sammenheng med de frister som er gitt fra en konkurranse er utlyst til at man inngir tilbud, og fra tildelt avtale til oppstart av tilbudet. Det er denne samlede tiden som må være tilstrekkelig for at en eventuell ny leverandører skal kunne etablere seg med et nytt tilbud. De regionale helseforetakene må vurdere dette konkret når de planlegger gjennomføringen av en ny anskaffelse. Det finnes imidlertid en rettsavgjørelse (avsagt 30.04.12) fra Inntrøndelag tingrett som har berørt denne problemstillingen. I den aktuelle saken hevdet saksøker, et privat røntgeninstitut, at 10-12 uker er minimumstiden for å etablere et komplett røntgeninstitut. Tingretten fastslo at det må kunne kreves at leverandører som ønsker å etablere seg starter forberedelser, innenfor rimelige kostnader og risiki, for å etablere lokaler, for eksempel ved intensjonsavtaler, søknader til offentlige myndigheter, kontakt med mulige ansatte før en eventuell tildeling av kontrakt.

Avslutningsvis vil jeg si at jeg er enig med representanten Bollestad i at en må gjennomføre offentlige anskaffelser av helsetjenester på en måte som åpner for at nye tjenesteleverandører kan inngi tilbud og delta i konkurranser på en effektiv måte. Dette er både den offentlige helsetjenesten og folket tjent med. Siktemålet må være at en har en effektiv bruk av spesialisthelsetjenestens samlede ressurser til pasientens beste. Jeg mener at bruk av frister må vurderes konkret ved den enkelte anskaffelse, men forutsetter at en her søker å ivareta tjenesteleverandørenes behov for forutsigbarhet.

SPØRSMÅL NR. 1468**Innlevert 24. september 2015 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø****Besvart 1. oktober 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Om lag 100 tilsette ved Norway Seafoods i Stamsund har vore utan arbeid i 50-60 dagar i år, grunna mangel på råstoff. I følge Fiskeribladet Fiskaren er dei no permittert på ubestemt tid. Det blir difor stilt spørsmål ved leveringsplikta selskapet har (Havfisk/Norway Seafoods).

Kor liten aktivitet kan det være ved anlegget før eigarane bryt aktivitetsplikta, og korleis definerer ministeren eigarane?»

GRUNNGJEVING:

Hjørnesteinsbedriften Norway Seafoods i Stamsund har no stått stille i halve 2015, grunna mangel på råstoff. Selskapet vart splitta i 2012, men det vart då slått fast at leveringsplikta fortsatt låg i selskapet. I følge Fiskeribladet Fiskaren fryser Havfisk mesteparten av fisken om bord for salg både til norske og utanlandske kunder via fryseler. Norway Seafoods, som driv på land, satsar på ferske produkt. Resultata viser at Havfisk går med overskot mens Norway Seafoods går med underskot. Det blir no stilt spørsmål, blant anna frå tillitsvalte, om intensjonen med dei ordningane som fins er oppfylte.

Svar:

La meg først slå fast at jeg på samme måte som ledelsen i Norway Seafoods AS og de ansatte som er permitterte, sterkt beklager situasjonen.

Leveringsplikten er innrettet slik at trålerne skal tilby den fangsten av torsk og hyse som er underlagt leveringsvilkår, til begunstigede steder eller områder. Leveringsplikten krever ikke at fisken skal leveres fersk.

Vilkår om aktivitetsplikt er formulert slik at dersom fartøyeiers industrivirksomhet reduseres, bygges ned eller legges ned, kan departementet trekke ervervstillatelsen tilbake. Aktivitetsplikten er ikke en del av leveringsvilkåret og de to pliktene er uavhengige av

hverandre. Aktivitetsplikten er nedfelt i ervervstillatelsen for trålerne som Havfisk ASA eier, og gjelder virksomheten som Norway Seafoods AS driver på anleggene eiet av Havfisk ASA, blant annet i Stamsund.

Aktivitetskravet innebærer at Havfisk ASA har ansvaret for at det foreligger industrivirksomhet og bærer risikoen i forhold til tildelte tillatelser til å eie og drive fiskefartøy dersom Norway Seafoods AS industrivirksomhet opphører.

Innretning og aktivitetsnivå ved de ulike anleggene varierer med tilgang til råstoff og avsetningsmuligheter for produktene, og arbeidsstyrken varierer også, herunder har det blitt akseptert at det er blitt færre ansatte. Dette ble gjort når det gjelder aktivitetsplikten i Kjøllefjord under en tidligere regjering.

Fiskeridirektoratet kontrollerer for øvrig årlig om leveringsvilkårene overholdes, og det blir ilagt sanksjoner dersom det blir konstatert brudd som gir grunn for dette.

Permitteringer er ikke et brudd på aktivitetsplikten. Det er varig nedbygging eller nedleggelse av virksomhet som bryter med pålegget om aktivitet. Permitteringer som skyldes manglende råstoff vil variere over året og er særlig fremtredende om høsten. Det er også da vi opplever flest og langvarige permitteringer.

Permitteringen i Stamsund skyldes at det ikke er tilstrekkelig tilgang til egnet råstoff til produksjon ved alle Norway Seafoods AS sine anlegg. Norway Seafoods AS har fortsatt drift ved flere anlegg. Når Havfisk ASA og Norway Seafoods AS har besluttet å måtte permittere de ansatte i Stamsund, legger jeg til grunn at det er basert på deres bedømmelse av situasjonen.

En nedre grense for aktivitet vil måtte være gjenstand for en totalvurdering, hvor både kvantum og tidsperiode vil ha betydning.

Regjeringens mål i fiskeripolitikken er å skape lønnsomhet i hele verdikjeden som vil kunne gi mer stabile helårlige arbeidsplasser. Vi tar sikte på å se på leveringsplikt og aktivitetsplikt, på bakgrunn av forslagene fra Tveteråsutvalget, i stortingsmeldingen om norsk sjømatindustri som skal fremmes.

SPØRSMÅL NR. 1469**Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Eirin Sund****Besvart 2. oktober 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å øke antall kommunale plasser med barnevernstiltak over kap. 854 post 65 «refusjon av kommunale utgifter knytta til enslige mindreårige asylsøkere»?»

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2014 ble det etablert en kommunal egenandel på 20 % på kap. 854 post 65 refusjon av kommunale utgifter til barnevernstiltak knyttet til enslige mindreårige, flyktninger. Flere kommuner har meldt at de ikke vil fornye sine tiltak til enslige mindreårige asylsøkere, etter at regjeringen i statsbudsjettet for 2014 økte den kommunale egenandelen.

Svar:

Jeg er kjent med at enkelte kommuner har meldt at de ikke ønsker å bosette enslige mindreårige flyktninger som følge av endringer i ordningen med statsrefusjon for kommunale utgifter til barneverntiltak.

Fra 1. januar 2014 fikk kommunene dekket 80 % av sine utgifter til barneverntiltak, mot tidligere 100 % dekning. Årsaken til endringen var at utgiftene på post 65 økte sterkt, og det var behov for å gi kommunene insentiver til å vurdere kostnadene kritisk. Den forrige regjeringen foreslo i Prop. 1 S (2013-2014) å redusere dekningsgraden til 90 %. I Prop. 1 S Tillegg 1 Endring av Prop. 1 S (2013-2014) Statsbudsjettet 2014, foreslo regjeringen å redusere dekningsgraden til 80 %. Stortinget sluttet seg til forslaget. Det særskilte tilskuddet til enslige mindreårige ble samtidig styrket med 120 mill. kroner. Dette tilsvarte forventet innsparing på re-

fusjonsordningen ved reduksjon fra 90 til 80 %. Overføringen av midler fra refusjonsordningen til det særskilte tilskuddet gir kommunene større frihet til selv å finne riktige tiltak for det enkelte barn. I 2014 ble også integreringstilskuddet styrket med 250 mill. kroner. Økningen av integreringstilskuddet og det særskilte tilskuddet i 2014 utgjorde til sammen en større overføring til kommunene enn reduksjonen i refusjonsordningen for barneverntjenester.

Det særskilte tilskuddet er i 2015 på 191 300 kroner per år per person. Integreringstilskuddet er på 696 200 kroner fordelt på fem år.

Enslige mindreårige er en prioritert gruppe i bosettingsarbeidet. Ventetiden fra vedtak om opphold til bosetting er lavere for denne gruppen enn for flyktninger som helhet. Ikke alle enslige mindreårige som har fått oppholdstillatelse har behov for barneverntiltak når de bosetter seg i en kommune. Direktoratet har iverksatt tiltak for å finne nye kommuner som vil ta imot denne målgruppen barn.

Enslige mindreårige som får opphold har raskt behov for å finne fotfeste i vårt samfunn. Jeg er derfor svært opptatt av at de økonomiske overføringene til kommunene skal stimulere til rask bosetting, trygge bo- og omsorgstilbud, integrering og oppfølging av skolegang. Målet er at den enkelte etter hvert skal bli i stand til å greie seg på egen hånd.

Dagens situasjon med økte ankomster illustrerer behovet for å vurdere incentivene for bosetting. BLD og KS har satt ned en felles arbeidsgruppe for å se på den statlige refusjonsordningen for barneverntiltak til enslige mindreårige. Eventuelle endringer i ordningene som er relevante for bosetting må imidlertid håndteres på vanlig måte som del av budsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1470**Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 6. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Vil statsråden sikre at fødestover ved Kvinnekliniken, Haukeland Sjukehus, ikke vert helgestengt, kan statsråden gjøre greie for korleis kvalitetskrava til fø-

deklinnk blir ivaretatt ved KK og om bemanninga er tilstrekkelig til å ivareta forsvarleg overvaking og behandling og sikre at jordmor er til stades i aktiv fase i fødselen, og vil statsråden endre finansiering av føde-

tilbodet ved kvinneklinikkar og fødeavdelingar i retning rammefinansiering?»

GRUNNGJEVING:

I Bergens Tidende 21.september åtvarar jordmødrer mot å føde på KK i helgane. Dei meiner at stenging av fødestover i helgane gjer det meir risikofyllt for kvinner som kjem inn for å føde. Leiar i Den norske jordmorforening i Hordaland uttaler at kvinnene får ikkje god nok oppfølging i helgene. Sjukefråveret blir ikkje dekkja opp i helgene. KK ligg i følgje BT an til eit underskot på 9,6 million, som skuldast blant anna at KK har hatt færre kompliserte fødselar. Komplikasjonar ved fødselar utløyser ekstra økonomiske midlar. I dei nasjonale faglege krave til fødetilbodet som Helsedirektoratet kom med i 2010, er det anbefalt for fødeklinikkar at ein skal sikre ei jordmor til stades i aktiv fase av fødselen.

Svar:

Et godt og forutsigbart fødetilbud er en viktig del av vår helsetjeneste. De nasjonale kvalitetskravene til fødeinstitusjoner er nedfelt i Helsedirektoratets veileder Et trygt fødetilbud. Kvalitetskrav til fødselsomsorgen (2011).

Veilederen anbefaler at alle fødende skal ha en jordmor hos seg så tidlig som mulig i aktiv fase av fødselen og til fødselen er over.

De regionale helseforetakene følger opp etterlevelsen av kvalitetskravene for fødselsomsorgen som del av sitt sørge-for ansvar. Helsedirektoratet har et ansvar for å følge med på kvaliteten i tjenesten. Jeg har derfor bedt Helsedirektoratet om å invitere Jordmorforeningen til et møte slik at de kan redegjøre for sin bekymring.

Når det gjelder situasjonen ved Kvinneklinikken på Haukeland universitetssykehus, har jeg fått følgende tilbakemelding fra Helse Vest RHF:

”I januar 2015 fekk Kvinneklinikken (KK) fire nye fødestover. Sidan i sommar har KK i fem helger sett det som nødvendig å stenge to til fire stover fordi det ikkje har vore mogleg å skaffe nok personell. Det var desse helgene likevel like mange eller fleire fødestover enn KK hadde for nokre månader sidan.

KK vil sjølvstøtt forsøke å halde alle fødestover opne, men meiner det ikkje er uforsvarleg å stenge enkeltstover i dei tilfella dei ser det er nødvendig. Når KK vel å slå saman avdelingar /rom enkelte helger, er det for å konsentrere bemanninga.

KK ivaretar kvalitetskrava til fødeklinikkar. Talet på fødselar ved Kvinneklinikken i Bergen er i snitt 14 per døgn. Til denne aktiviteten er det som hovudregel jordmor til stades for kvinnene i aktiv fase av fødselen. KK i Bergen kan på enkelt dagar ha meir enn 24 fød-

slar per døgn. Det betyr at på slike dagar vil jordmor måtte følgje opp fleire kvinner i aktiv fødsel. Dette er det som er utfordrande i planlegginga av bemanning og dekking av uforutsett fråvær.

Bemanninga på KK er om lag på nivå med samanliknbare klinikkar. KK har hatt nokre utfordringar med å dekke inn vakante vakter. Det er forståeleg at tilsette har opplevd at dei ikkje får utført oppgåvene sine fullt ut når dette fell saman med ekstra travle dagar.

Kvinneklinikken på Haukeland har gjennomført store omstillingar dei siste åra for å legge om til meir moderne fødselsomsorg. Blant anna viser evaluering av prosjektet «Jordmor i heimen» at det er til det beste for både mor og barn. Klinikken har også gjort mange andre tiltak som i sum skal sørgje for at jordmødrer og andre tilsette brukar tida si på dei som treng det mest, og som må vere på sjukehuset. Desse omstillingane tar tid, og alt verkar ikkje optimalt enno. Det betyr at tilsette opplever ein travlare kvardag fram til KK får full effekt av alle tiltak som er sett i gang.

Det er viktig å seie i frå om korleis ein opplever arbeidsmengde og arbeidsmiljø. For klinikkleiinga ved KK det viktig å få til ein god intern dialog om dette. Leiinga tar på alvor at medarbeidarar uttrykker at dei opplever at dei ikkje får utført arbeidet sitt på ein god nok måte. Om det skuldast for låg bemanning eller måten klinikken brukar fagfolka på, er noko leiing og tilsette må finne ut saman.

Leiinga ved KK er i god dialog med tillitsvalde og verneombod for å finne gode løysingar, og det er etablert ein god møtestruktur som kan ivareta dette. Målet er å ta eit felles ansvar for å finne dei gode løysingane”.

Basert på denne tilbakemeldingen er det min vurdering at det synes å være etablert en god prosess for å finne løsninger på situasjonen ved Kvinneklinikken, Haukeland universitetssykehus.

Når det gjelder spørsmålet om finansieringsordninger for fødselsomsorgen, har spørsmålet vært forelagt Helsedirektoratet som har ansvar for å forvalte innsatsstyrt finansiering.

Helsedirektoratet har gitt følgende svar:

”Fødselsomsorgen finansieres i likhet med all annen somatisk behandling gjennom basisbevilgningen og innsatsstyrt finansiering. Utbetalingene gjennom innsatsstyrt finansiering er basert på registrert aktivitet som grupperes i ulike diagnosegrupper (diagnoserelatererte grupper, DRG). DRG-systemet skiller på mange områder mellom behandling av kompliserte og mindre kompliserte tilfeller. Dette gjøres for å ta høyde for forskjellene i kostnadsnivå mellom ulike undergrupper av pasienter. Slik er det også innen fødselsområdet. Hvilke egenskaper ved pasientene som skal til for å avgjøre hva som skal regnes som kompliserende eller ikke, er gjenstand for vurdering og endring over tid”.

Jeg vil oppfordre fagmiljøer og helseforetak om å melde inn behov for endringer i den innsatsstyrte fi-

nansieringen for fødselsomsorgen til Helsedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1471

Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 2. oktober 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«I avisa Hordaland 22/9-15 uttalar statssekretær Anne Grethe Erlandsen at departementet sitt framlegg til sjukehusplan vert levert i løpet av hausten, men veit førebels ikkje om det skjer i oktober, november eller desember månad. Underteikna er, som resten av komiteen, før gjort kjent med at departementet ville fremje den nasjonale helse- og sjukehusplanen i slutten av oktober månad.

Er nasjonal helse- og sjukehusplan utsett, og kan statsråden informere om kor tid planen blir levert stortinget?»

Svar:

Jeg har lovet at Nasjonal helse- og sykehusplan vil bli framlagt for Stortinget høsten 2015. Det har jeg tenkt å gjennomføre.

SPØRSMÅL NR. 1472

Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 6. oktober 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Det er nå gått to år av første planperiode (2014-2017) i Nasjonal Transportplan (2014–2023).

Kan statsråden gi en oversikt over de økonomiske rammene for jernbane, veg, kyst og kollektiv i 2014 og 2015 bevilget så langt sammenlignet med hva som er lagt til grunn i Nasjonal Transportplan på kapittel, post og programområdene som er omtalt i planen?»

BEGRUNNELSE:

Det bes om en oversikt både samlet for planens økonomiske ramme, men det er også ønskelig at oversikten brytes ned på kapittel, post og programområder.

Det bes om at det også settes opp for de samme kapittel, post og programområde hvilket nivå man vil være på om man legger til grunn 50 % av rammen for første fireårsperiode.

Svar:

Som det fremgår av tabellen nedenfor har regjeringen bidratt til en oppfølging på 49,2 pst., som tilsvarende bortimot full oppfølging av Nasjonal transportplan 2014-2023 etter to år. Til sammenligning var oppfølgingen etter to år i perioden 2010-2013, under den rød-grønne regjeringen, på 47,5 pst. Da må det også tas med i betraktning at forrige NTP hadde et ambisjons- og bevilgningsnivå som var rundt 13 mrd. kr lavere pr år enn inneværende NTP.

Stoltenberg II-regjeringens forslag til budsjett for 2014 ga en oppfølgingsgrad på 22,4 pst. av NTP, og en la blant annet opp til fortsatt vekst i vedlikeholdsetterlepet for både vei og jernbane, og en rekke veiprosjekt ville ikke fått tilstrekkelige midler til planlegging og god fremdrift. H/ FrP-regjeringen bidro i løpet av våre første uker i regjering, til at oppfølgingsgraden kom opp i 23,6 pst. Med den opptrapping som har vært videre på samferdselssektoren med H og FrP i regjering, står vi ved vår ambisjon om å overoppfylle NTP.

Tabellen nedenfor viser oppfølgingen av de økonomiske rammene i Nasjonal transportplan 2014-2023 for perioden 2014-2017 etter de to første årene. Tallene inkluderer alle bevilgningene i 2014 og bevilgninger til og med revidert nasjonalbudsjett for 2015.

Rammene er fordelt på kapitler og poster for veg, jernbane, kyst og belønningsordningen. Tilskudd til Fornebubanen, som er en oppfølging av punktet i Sundvolden-erklæringen om forpliktende finansiering av viktige kollektivløsninger i de største byene, er også inkludert.

Tabell: Oppfølging av Nasjonal transportplan 2014-2023 etter to år av perioden 2014-2017

Når det gjelder oppfølgingen på programområder, vises til det omtale i Prop. 1 S (2014-2015) side 61 som viser oppfølgingen etter 2 år på programområdene under Statens vegvesen, og side 143 som viser beløpene som er satt av til programområder under Jernbaneverket i 2015. På side 150 framkommer det at samlet oppfølgingsgrad for Jernbaneverkets programområder etter 2 av 4 år av planperioden 2014-2017 er på 72,9 pst.

						Oppføl- ging	Oppføl- ging
			Gj.snitt pr år			NTP	NTP
			NTP	Bevilget	Bevilget	etter to år	etter to år
Kap.	Post	Betegnelse	2 0 1 4 - 2017	2014	2015	i kr	i pst.
1320		Statens vegvesen					
	23	Drift og vedlikehold av riksveger, trafikant- og kjøretøytilsyn mm.	10 044,7	10 138,0	10 501,5	550,1	51,4
	26	Vegtilsyn	17,1	13,4	16,4	-4,4	43,6
	29	Vederlag til OPS-prosjekter	487,1	445,9	445,9	-82,4	45,8
	30	Riksveginvesteringer	13 987,8	10 905,0	12 040,7	-5 029,9	41,0
	31	Skredsikring riksveger	956,8	1 183,4	969,0	238,8	56,2
	36	E16 over Filefjell	500,5	439,4	445,9	-115,7	44,2
	37	E6 vest for Alta	340,3	391,0	416,7	127,1	59,3
	61	Rentekompensasjon for transporttiltak i fylkene	215,0	225,0	221,5	16,5	51,9
	62	Skredsikring fylkesveger	675,4	580,4	580,4	-190,1	43,0
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester	504,6	533,1	694,5	218,3	60,8
Sum		Statens vegvesen	27 729,4	24 854,6	26 332,5	-4 271,6	46,1
		Rammetilskudd fylkesveger	733,4	805,0	1 277,0	615,0	71,0
Sum		Veg (inkl. fylkesveger)	28 462,8	25 659,5	27 609,5	-3 656,6	46,8
1350		Jernbaneverket					
	23	Drift og vedlikehold	6 718,6	6 538,8	6 752,6	-145,7	49,5
	30	Investeringer i linjen	6 285,3	8 640,2	8 139,6	4 209,2	66,7
	31	Nytt dobbeltspor Oslo-Ski	3 202,2	1 388,1	3 135,1	-1 881,1	35,3
Sum		Jernbaneverket	16 206,0	16 567,1	18 027,4	2 182,4	53,4
1330		Særskilte transporttiltak					
	61	Belønningsordningen for bedre kollektivtransport mv.	975,6	1 042,6	1 300,6	392,1	60,0
	63	Særskilt tilskudd til Fornebubanen	0,0	0,0	25,0	25,0	-
		Kystverket i NTP	1 552,2	1 243,8	1 399,4	-461,2	42,6
		NTP inkl. alle ordninger	47 196,6	44 513,1	48 361,8	-1 518,4	49,2

SPØRSMÅL NR. 1473**Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 2. oktober 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Landbruksministeren har vært opptatt av den høye andelen leiejord i landbruket. I Hå kommune på Jæren har staten avviklet gårdsdriften ved Åna Fengsel. Statsbygg sitter på et betydelig jordbruksareal på fengselets eiendom som det legges opp til å leie ut.

Vil regjeringen sørge for at dette arealet blir avhendet til lokale bønder slik at man kan bidra til mindre leiejord?»

Svar:

Statsbygg forvalter statens grunneierinteresser for Åna fengsel. Siden kommunal- og moderniseringsmi-

nisteren er ansvarlig statsråd for Statsbygg, svarer jeg på vegne av landbruks- og matministeren.

Åna fengsel er på 3 631 dekar og har 53 bygninger. Det er et av Norges største fengsler med 164 plasser. Selv om Kriminalomsorgens drift av landbruket er avviklet, benytter fengslet store deler av eiendommen i sin virksomhet. Samtidig vurderer Justisdepartementet en mulig fremtidig utvidelse av soningskapasiteten.

Dagens bruk av eiendommen utløser spesielle krav til sikkerhet etc., som gjør at man kan bli sittende som eier av en større eiendom enn de arealer som faktisk er i bruk. I tillegg vil en mulig fremtidig utvidelse av soningskapasiteten øke arealbehovet. På grunn av nåværende bruk og fremtidig planer for eiendommen er det ikke ønskelig å foreta salg av landbruksarealene.

SPØRSMÅL NR. 1474**Innlevert 25. september 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 5. oktober 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Fram til midten av 90-talet gjekk det persontog på Østfoldbanen si austre linje mellom Mysen og Sarpsborg. Sidan den gong har merksemda rundt eit grønt skifte i transportsektoren auka markant. Det er også fleire menneske busett i regionen. Spora ligg der enno, og er køyrbare. Strekninga har heilt nytt signalanlegg, sidan den er blitt brukt til å teste ut det nye anlegget som skal takast i bruk nasjonalt.

Vil regjeringa vurdere å ta opp att drift på strekninga, eller greie det ut i samband med ny nasjonal transportplan?»

Svar:

Austre linje er ei viktig jernbanestrekning. Effektiv og påliteleg infrastruktur er viktig for å skapa betre bu- og arbeidsregionar. Områda langs Austre linje kan vere med på å ta ein del av auken i folketalet som er venta i Oslo-området.

Delstrekninga mellom Rakkestad og Sarpsborg på Austre linje som representanten Solhjell tek opp i spørsmålet, har i mange år vore utan ordinær person-

trafikk. Det vart ikkje gjort grep frå førre regjering for å auka bruken av linja.

I august i år blei ei konseptvalutgreiing (KVU) for Austre linje sitt samband mot Oslo avslutta, og denne skal no til ekstern kvalitetssikring (KS1). Utgreiinga viser at ny trasé inn mot Ski stasjon, sett i samanheng med andre kapasitetsaukande tiltak i Oslo-området, kan vere samfunnsøkonomisk lønsam.

Vidare er utbygginga av ERTMS på Austre linje eit viktig element i innføringa av ny signalteknologi i Noreg, og skal på sikt bidra til betre driftsstabilitet. Samstundes er Jernbaneverket, saman med Trafikkverket i Sverige, i gong med ei utgreiing kor det mellom anna ses på moglegheitene for både fleire persontog og godstog mellom Sverige og Noreg på strekninga Oslo-Göteborg i framtida. Bruken av Austre linje blir vurdert i denne samanheng.

Om det i framtida skal vere persontrafikk mellom Mysen og Sarpsborg, utover toga i rush til/frå Rakkestad, må først og fremst byggje på ei vurdering av marknaden. I Retningslinje 2 for transportetatane og Avinor sitt arbeid med Nasjonal transportplan 2018-2029 er det understreka at plangrunnlaget skal innehalde ei framstilling av antatte transportbehov og kva

type togtenester og rutemodellar som må utviklast for å møte desse behova. I Jernbaneverket sitt arbeid med neste NTP står derfor utviklinga av Ruteplan 2027 sentralt. Strekninga er i dag ikkje av dei mest tettfolka områda langs banene på Austlandet, og det er viktig å sjå

på heilskapen i tilbodet og kor behovet for auka togkapasitet er størst. Vurderinga av det framtidige togtilbodet på Austre linje vil også stå sentralt i framtidige konkurransar om kjøp av persontransport med tog.

SPØRSMÅL NR. 1475

Innlevert 28. september 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 6. oktober 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Staten er forpliktet av grunnlov og konvensjoner til å ikke diskriminere i statlig arbeidsmarkedspolitikk. Forslaget om kommunalt ansvar for VTA (varig tilrettelagt arbeid) kan bety diskriminering og tap av arbeidsmulighet for utviklingshemmede. I Innst.333 S (2014 2015) ber flertallet om en utredning for finne balanse mellom statlig og kommunalt ansvar der hensynet til brukerne skal stå i fokus for løsningen som blir valgt.

Gjennomfører regjeringen en intern eller en ekstern utredning og er brukerne med utredningsarbeidet?»

Svar:

Arbeids- og sosialdepartementet utreder den fremtidige ansvarsplasseringen for tiltaket varig tilrettelagt arbeid. Utredningen er en del av arbeidet med kommunereformen, der regjeringen blant annet vurderer

å overføre flere statlige oppgaver til større og mer robuste kommuner. Departementet følger opp flertallsinnstillingen til behandlingen av Meld. St. nr. 14 (2014-2015) ved at utredningen har som mål å finne en naturlig balanse mellom statlig og kommunalt ansvar og at brukernes beste skal stå i fokus for løsningen. Jeg vil understreke at regjeringen foreløpig ikke har konkludert på at man skal overføre varig tilrettelagt arbeid til kommunene. Formålet med utredningen er få bedre kunnskap om hvordan man kan organisere mer helhetlige og bedre tjenester for de aktuelle brukerne. Regjeringen vil komme tilbake til spørsmålet om man skal overføre ansvaret, etter at utredningen foreligger. Utredningen gjennomføres som en departementsintern utredning i samarbeid med Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Departementet er i dialog med Norsk forbund for utviklingshemmede, ASVL og Attføringsbedriftene om utredningen. Det har vært et møte med disse organisasjonene, og de er også oppfordret til å komme med skriftlige innspill.

SPØRSMÅL NR. 1476

Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 1. oktober 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Har regjeringen planer om å endre § 13 i lov om ekteskap?»

Svar:

Spørsmålet blir besvart av meg som ansvarlig minister for ekteskapsloven.

Ekteskapsloven § 13 gir regler for når vigslere kan nekte å vie et par. Etter første ledd kan vigsel nektes når paret ikke er medlem i vigslernes tros- eller livssynssamfunn eller ingen av dem tilhører menigheten.

Etter andre ledd kan en kirkelig vigslers nekte å vie et par på grunn av sin personlige overbevisning enten når en av partene er skilt og den fraskilte ektefellen fortsatt lever eller når brudefolkene har samme kjønn.

Ekteskapsloven § 13 ivaretar den enkelte vigslers trosfrihet og gjør det klart når en vigslers kan nekte å

vie av samvittighetsgrunner. Hvis en vigslers nekter på annet grunnlag enn det som er nevnt i ekteskapsloven § 13 andre ledd kan hver av partene påklage nektelsen til fylkesmannen.

Regjeringen har ingen planer om å endre ekteskapsloven § 13.

SPØRSMÅL NR. 1477

Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 7. oktober 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«St. Paul menighet i Bergen har nylig kjøpt inn et nytt orgel fra Canada til en symbolsk kjøpesum på 10 000 canadiske dollar, jf. avisen Dagen 28. september 2015. Den katolske menigheten har imidlertid blitt avkrevd 600 000 kroner i avgifter for orgelet. Hadde dette vært en menighet i Den norske kirke, ville menigheten ha sluppet å betale.

Vil statsråden ta initiativ til at ulike trossamfunn likebehandles med Den norske kirke når det gjelder kompensasjon for merverdiavgift?»

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan kommentere den konkrete saken som representanten Syversen viser til i sitt spørsmål. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid knytte noen kommentarer til den generelle merverdiavgiftskompensasjonsordningen for kommunesektoren. Jeg antar at det er denne ordningen representanten Syversen sikter til i sitt spørsmål.

Formålet med den generelle kompensasjonsordningen er å unngå at merverdiavgiften påvirker kommunenes valg mellom å produsere avgiftspliktige tjenester selv (uten avgift) eller å kjøpe tjenestene fra private aktører (med avgift). Ordningen er finansiert av kommunene ved at de statlige overføringene ble redusert tilsvarende omfanget av ordningen da den ble innført. Ordningen er dermed ingen støtteordning for kommunene.

Ved siden av kommuner og fylkeskommuner, interkommunale og interfylkeskommunale sammenslutninger samt enkelte private virksomheter og barnehager, omfatter den generelle kompensasjonsordningen kirkelig fellesråd. Med kirkelig fellesråd menes det organ som er omtalt i lov om Den norske kirke. Finansdepartementet har lagt til grunn at også anskaffelser gjort av menighetsrådene i flersoknskommuner gir

grunnlag for å kreve kompensasjon. Bakgrunnen for dette er at kommunene har det økonomiske ansvaret blant annet for utgifter til bygging, drift og vedlikehold av kirker samt anlegg og drift av gravplasser som hører inn under Den norske kirke.

Organer tilhørende andre trossamfunn enn den Den norske kirke er ikke omfattet av den generelle kompensasjonsordningen for kommunesektoren.

For frivillige organisasjoner er det etablert en egen ordning for merverdiavgiftskompensasjon som ligger under Kulturdepartementet. Jeg har fått opplyst av Kulturdepartementet at gjennom denne ordningen kan blant annet tros- og livssynsorganisasjoner søke om merverdiavgiftskompensasjon for kostnader som de har hatt ved kjøp av varer og tjenester. Ordningen er forvaltet av Lotteri- og stiftelsestilsynet, som mottar søknadene om kompensasjon.

Frivillige organisasjoner, deriblant tros- og livssynsorganisasjoner kan søke om kompensasjon beregnet på grunnlag av totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning og poster det skal gjøres fradrag for, jf. forskrift av 15. april 2013 nr. 386 om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner. Totale driftskostnader hentes fra revidert og godkjent regnskap ett år tilbake i tid.

For øvrig gis det ikke kompensasjon gjennom denne ordningen for merverdiavgiftskostnader i virksomhet som er organisert av det offentlige og eller har en direkte eller indirekte tilknytning til det offentlige gjennom at stat, fylkeskommune eller kommune kan påvirke deler av virksomheten, for eksempel ved innsettelse av styremedlemmer, eller har muligheter til å legge sterke føringer for virksomheten på annen måte.

Jeg ser på denne bakgrunn ikke grunnlag for å vurdere noen utvidelse av den generelle kompensasjonsordningen for kommunesektoren.

SPØRSMÅL NR. 1478**Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hva gjør justisministeren for umiddelbart å bedre forholdene for asylsøkere som venter på registrering hos PU, og vil regjeringen vurdere en alternativ modell med registrering i mottak i perioder hvor høye antall flyktninger ankommer landet?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Dagsavisen 29. september møtes asylsøkere fortsatt på en uverdig måte når de venter på registrering hos Politiets utlendingsenhet på Tøyen i Oslo. Avisen melder at små barn har måttet vente ute i nattekulden. I Sverige har de løst denne problemstillingen ved å la Migrationsverket frakte nyankomne asylsøkere direkte til mottak, for så å gjennomføre registreringen der når folk har kommet til krefter etter den strabasiøse reisen.

Svar:

I slutten av juli og videre inn i august og september har Norge opplevd en stor økning av antall asylsøkere. Økningen har utfordret hele det norske mottakssystemet, inklusive ankomstregistreringen hos Politiets utlendingsenhet (PU). For å avhjelpe situasjonen er

UDI derfor i ferd med å etablere et ankomstsenter i Råde. Senteret vil ha tilgjengelig helsepersonell som vil tilby både et akutt helsetilbud og andre nødvendige helsetjenester. Ankomstsenteret vil ha overnattingskapasitet og politiet vil foreta en innledende registrering der. Politiet vil så sørge for transport til PUs lokaler i Oslo for ferdigstilling av registrering og videre oppfølging. Etablering av ankomstsenteret vil sørge for en bedre organisering av ankomstfasen og økt fleksibilitet i perioder med store ankomster.

Regjeringen er opptatt av å håndtere situasjonen på en god måte. Regjeringen har derfor foreslått å øke bevilgningen for 2015 med til sammen 227,1 millioner kroner, blant annet for å styrke registreringsarbeidet i politiet med 50 mill. kroner og få raskere bosetting i kommunene. Videre ble det i statsråd 4. september 2015 gitt samtykke ved kongelig resolusjon om å styrke politiets registreringsarbeid med 5 mill. kroner utover gitt bevilgning. Dette beløpet inngår i forslaget til bevilgningsøkning i Prop. 152 S (2014-2015).

Avslutningsvis vil jeg vise til pressemeldingen på politiets hjemmesider hvor PU opplyser at det oppholder seg personer utenfor lokalene i kortere perioder, men at hvis noen har måttet vente lenger enn en time, er det unntaksvis. Barn og barnefamilier prioriteres alltid og slipper inn hele døgnet.

SPØRSMÅL NR. 1479**Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 7. oktober 2015 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Vil statsråden gå inn for nødvendige lov- og regelverksendringer slik at Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) sitt ansvar angående flom og skred, jf. Byggeteknisk forskrift med veiledning (TEK10) kap. 7, blir realisert i idéfasen i samband med sjukehusinvesteringer, og ikke som i dag først ved behandling av reguleringsplan?»

Svar:

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har det overordnede ansvaret for statlige forvaltningsoppgaver innen forebygging av flom- og skredskader. Det er kommunene som har ansvaret for at kravene i plan- og bygningsloven og teknisk forskrift blir fulgt opp.

NVE skal imidlertid bidra til at hensynet til flom og skred blir ivarettatt i planleggingen. NVE har etter plan- og bygningsloven § 3-2 en rett og plikt til å yte kommunene veiledning i planleggingen. NVE tilstreber å gi råd og veiledning så tidlig som mulig, men ansvaret for sikker byggegrunn vil uansett ligge hos kommunene. Kommunal- og moderniseringsdepartementet

er ansvarlig departement for plan- og bygningsloven. Jeg kan ikke nå se at det er hensiktsmessig å endre regelverket på dette området, og legger derfor ikke opp

til å ta noe initiativ overfor kommunal- og moderniseringsministeren i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1480

Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 7. oktober 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Hvordan og hvor raskt vil statsråden sikre at bilavgiftene baseres på reelle utslipp i lys av den siste tids avsløringer?»

BEGRUNNELSE:

Venstre og KrF er enige med Høyre og Frp om fremtiden for norske bilavgifter. Motoreffekt skal etter hvert ut av avgiftsberegningen, og bilens vekt skal telle mindre. I stedet skal biler med lave utslipp av klimagassen CO₂ og utslipp av NO_x som skader nærmiljøet, premieres når staten tar inn engangsavgiftene.

Volkswagen har manipulert data i dieselmotorer for å fremstå med lavere utslipp enn de reelle, men også andre rapporter viser stor avstand mellom utslippene på papiret, og hva bilene i virkeligheten slipper ut.

Erfaring har vist at under virkelige forhold, da særlig by- og kjøring og lave temperaturer, kan forbruk og utslipp være vesentlig høyere enn det som fremkommer av dagens test. Det er derfor utarbeidet en ny, endret kjøresyklus innen EU, og denne er planlagt implementert og tatt i bruk fra 2017.

Svar:

Spørsmålet om bilavgiftene skal baseres på reelle utslipp, og hvilken betydning Volkswagensaken skal få for utformingen av de norske bilavgiftene, er i realiteten to forskjellige problemstillinger.

Engangsavgiften på personbiler beregnes på bakgrunn av kjøretøyenes egenvekt, CO₂-utslipp, NO_x-utslipp, og motoreffekt. Grunnlagsdataene som benyttes ved avgiftsberegningen hentes fra motorvognregisteret, som igjen er basert på den felleseuropeiske typegodkjenningen. Det er veimyndighetene som er ansvarlig for opplysningene i motorvognregisteret, og slik bør det være siden det er de som besitter den kjøretøytekniske kompetansen.

Typegodkjenningsreglene oppstiller bestemmelser for hvordan CO₂-utslipp og avgassnivå skal måles.

Målingene er basert på laboratorietesting som er ment å avspeile utslipp ved faktisk kjøring. Hvor godt disse testene treffer er det delte meninger om. Det jobbes på europeisk nivå med å bedre testene, og dersom målemetoder og resultater endres, vil det få betydning for avgiftsberegningen. Det vil være helt upraktisk å forsere dette arbeidet, og innføre egne norske systemer for avgassmåling for bruk i avgiftsmessig sammenheng.

Eksterne kostnader ved utslipp prises i hovedsak gjennom CO₂-avgiften og veibruksavgiften. CO₂- og NO_x-komponentene i engangsavgiften er ment å stimulere til økt etterspørsel av biler med lave utslipp. I den sammenheng vises det til at avgiftsnivået for CO₂ i engangsavgiften ligger langt over det de samfunnsøkonomiske kostnadene forbundet med utslippene isolert sett skulle tilsi. Så lenge testene gir et riktig bilde av hvordan utslippene fordeler seg mellom de ulike bilmodellene, må ikke nødvendigvis målingene for avgiftsformål reflektere de faktiske utslippene. Satsen i NO_x-komponenten ble for øvrig økt både i 2013 og 2014 nettopp under henvisning til at undersøkelser hadde vist at de faktiske utslippene var høyere enn verdiene som ble oppgitt i typegodkjenningen.

Når det gjelder Volkswagensaken, vil jeg påpeke at her er det regelrett jukset fra konsernets side. Jukset, som består i å installere programvare som gir lavere utslipp når bilene testes, er gjennomført for å imøtekomme amerikanske avgasskrav.

Etter det opplyste skal i underkant av 150 000 norsk kjøretøy være utstyrt med den aktuelle programvaren. For at eventuelt juks med utslippsmålingene skal få avgiftsmessig betydning, må veimyndighetene endre NO_x-verdiene i kjøretøyregisteret for de aktuelle bilene. Veimyndighetene undersøker nå denne siden av saken, og det har vært kontakt mellom Toll- og avgiftsdirektoratet og Statens Vegvesen for å vurdere om det er grunnlag for å iverksette nærmere undersøkelser, tiltak og kontroller i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1481**Innlevert 29. september 2015 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 7. oktober 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Hvilke ulike kunstfelt har fått del i ordningen, og hvordan er restbeløpet på 8,1 mill. kroner benyttet?»

BEGRUNNELSE:

Dagsavisen har den 17. september 2015 en artikkel knyttet til Talent Norge-prosjektet. Bevilgningen på kr 30.mill. over statsbudsjettet til talentutvikling.

Iflg. avisa skal Talent Norge ha gitt 21,9 mill. kroner til talentutvikling og utløst 35 mill. kroner i private midler til sju prosjekter.

Svar:

Talent Norge AS er ingen ordning, men en tilskuddsmottaker og et aksjeselskap som Kulturdepartementet er medeier i sammen med to uavhengige stiftelser.

Så langt har selskapet satset på 7 prosjekter innenfor musikk, scenekunst og visuell kunst. Men også prosjekter innen andre kunstfelt som film, litteratur, arkitektur og design kan være aktuelle for Talent Norge AS å satse på i tiden fremover.

Ifølge halvårsrapporten fra Talent Norge AS ble det i løpet av første halvår 2015 avsatt 21,4 mill. kroner av inneværende års bevilgning til ulike formål innen talentutvikling. Dette har utløst i overkant av 40 mill. kroner i private midler. Hvordan restbeløpet på 8,1 mill. kroner vil bli benyttet, er opp til selskapet selv å avgjøre. Dette vil fremgå av selskapets rapportering for 2015, som departementet vil motta våren 2016.

SPØRSMÅL NR. 1482**Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvordan vil regjeringen håndtere de budsjettmessige konsekvensene og sikre tilstrekkelig kapasitet i mottaksapparatet dersom antall asylsøkere overstiger 16 000?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringens forslag til tilleggsbevilgning i Prop. 152 S legger til grunn en økning fra 11 000 til 16 000 asylsøkere til Norge i 2015. Tallet kan imidlertid bli vesentlig høyere, noe det vil være viktig å ha en beredskap for.

Svar:

Det er stor usikkerhet knyttet til asylankomstene til Norge. Ved tidspunkt for utarbeidelse av Prop. 152 S (2014-2015) var det anslått at asyltilstrømning til Norge i 2015 ville øke fra 11 000 til 16 000 og dette er lagt til grunn for bevilgningsforslagene. Ankomstene har

økt raskt siden Prop. 152 S, og de siste par ukene har det ankommet over 1 000 personer i uken.

Justis- og beredskapsdepartementet har fullmakt fra Stortinget til å øke antall mottaksplasser innenfor gjeldende rammer for drift og etablering av asylmottak, selv om dette medfører bevilgningsmessig merbehov over kap. 490 Utlendingsdirektoratet, post 21 Spesielle driftsutgifter, asylmottak, post 60 Tilskudd til vertskommuner for asylmottak eller post 70 Stønader til beboere i asylmottak, jf. romertallsvedtak i Saldert budsjett 2015.

Andre kapitler på statsbudsjettet vil også kunne bli påvirket av den økte tilstrømningen.

Beregningsgruppen for utlendingsforvaltningen (BGU) utarbeider nå nye prognoser og beregninger av budsjettbehov basert på blant annet informasjon om utviklingen i asylankomster den senere tiden. Regjeringen vil på bakgrunn av dette komme tilbake til Stortinget i forbindelse med nysalderingen for 2015.

SPØRSMÅL NR. 1483**Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen****Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Når vil egnede lokaler for registrering av asylsøkere være på plass, og hvordan vil justisministeren sørge for at det operative ansvaret ivaretas?»

BEGRUNNELSE:

Det har i flere uker kommet bekymringsmeldinger knyttet til kritikkverdige forhold på flyktningmottaket på Tøyen. Det er behov for en bedre og mer langsiktig løsning der politi og UDI kan utføre sine oppgaver under bedre arbeidsforhold, samtidig som asylsøkere får en god og verdig mottakelse, tilgang til nødvendige helseundersøkelser og- hjelp, mat og gode sanitære forhold.

Svar:

Det har i 2015 vært en kraftig økning i antall asylsøkere til flere europeiske land, og de siste månedene har dette også gitt seg utslag i antall som søker om beskyttelse i Norge. Økningen har utfordret hele det norske mottakssystemet, inklusive ankomstregistreringen hos Politiets utlendingsenhet (PU).

Utlendingsdirektoratet (UDI) og Politidirektoratet (POD), herunder PU, har de siste ukene samarbeidet om å finne egnede lokaler for et ankomstsenter, primært beliggende mellom Svinesund og Oslo av logistikkmessige årsaker. Direktoratene har arbeidet så raskt som mulig i en svært presset situasjon for å finne en løsning som vil gi en bedre organisering av ankomst-

fasen for asylsøkerne og for utlendingsforvaltningen, både med tanke på den situasjonen vi befinner oss i nå og på lengre sikt.

Det er UDI som skal tilby innkvartering for personer som har oppsøkt PU for å søke beskyttelse, men ennå ikke oppnådd å fremme sin søknad, og det er UDI som vil være hovedansvarlig for et slikt ankomstsenter.

UDI inngikk 30. september en leieavtale med eier av det tidligere Smart Club-bygget i Råde i Østfold, for å etablere et ankomstsenter for inntil ett tusen asylsøkere. Avtalen har forbehold om godkjenning av bruksendring fra kommunen.

Ankomstsenteret er en helt ny løsning hvor det skal tilbys overnatting og bespisning til nyankomne asylsøkere i de aller første dagene de oppholder seg i Norge, før de går videre inn i det ordinære mottakssystemet. PU skal foreta en første registrering av asylsøkerne mens de oppholder seg i dette senteret. Det planlegges også for et helsetilbud, slik at det både kan gis akutt helsehjelp og gjøres nødvendige helseundersøkelser.

UDI og POD samarbeider tett med Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og Sivilforsvaret bistår i etableringen av senteret.

Det er svært mye som må på plass for at dette skal driftes effektivt og hensiktsmessig for alle parter, og det antas derfor at senteret tidligst vil være drift i uke 42. Det er mange sentrale komponenter som må være på plass før oppstart, slik som bemanning, helse, teknisk utstyr, sanitæranlegg, mv. UDI har et godt samarbeid med alle involverte parter, og jeg er trygg på at alle som er involvert gjør det de kan for å få dette i stand så raskt som mulig på en forsvarlig måte.

SPØRSMÅL NR. 1484**Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim****Besvart 7. oktober 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvor mange utleieboliger har kommunene hittil i år søkt om tilskudd fra Husbanken til, og hvor mange av disse vil måtte vente til neste år hvis man tar høyde for at regjeringens forslag i Prop. 152 S blir vedtatt i Stortinget?»

Svar:

Husbankens tilskudd til utleieboliger er et viktig virkemiddel for kommuner som skal skaffe boliger til vanskeligstilte i boligmarkedet. Det har vært en stor økning i antall asylsøkere til Norge. For å få til raske bosetting i kommunene har regjeringen styrket tilskuddet flere ganger i 2015, og ordningen er foreslått

ytterligere styrket i Prop. 152 S (2014-2015). Tilsagnsrammen foreslås der økt med 111,1 mill. kroner. Det innebærer at det i 2015 kan gis tilskudd til om lag 1 700 boliger, hvilket tilsvarer ca. 700 flere boliger enn i 2013.

Husbanken har mottatt søknader om tilskudd til 1 423 boliger hittil i år og gitt tilsagn til 1 035 boliger. Husbanken anslår at de kan gi tilsagn til ytterligere rundt 630 flere boliger i år, med forbehold om at Prop. 152 S vedtas. Husbanken har utestående søknader til 852 utleieboliger.

Husbanken satte ny søknadsfrist 13. november på bakgrunn av regjeringens forslag i Prop. 152 S (2014-2015) og har oppfordret kommuner og andre søknadsberettigede om å sende nye søknader fortløpende. Det

er foreløpig for tidlig å si noe sikkert om hvor mange boliger det vil bli søkt om totalt.

Søknader som ikke innvilges tilskudd i 2015, blir overført til 2016, slik at kommunene slipper å søke på nytt. Første søknadsfrist i 2016 er satt til 15. februar, mot 1. april tidligere år.

Regjeringen vil legge frem et tilleggsnummer til statsbudsjettet for 2016 om ytterligere tiltak for å møte den økte tilstrømningen av asylsøkere. I tillegg jobber Kommunal- og moderniseringsdepartementet sammen med Husbanken for å legge til rette for at kommunene raskt kan finne boliger til asylsøkere som har fått opphold. Kommunene får blant annet informasjon om andre virkemidler de kan ta i bruk. Flesteparten av boligene må imidlertid skaffes gjennom det private leiemarkedet.

SPØRSMÅL NR. 1485

Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Eirin Sund

Besvart 5. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvor mange barn i aldersgruppen 0-5 år sitter i asylmottak per i dag, og hvor mange av disse er henholdsvis 0,1,2 og 3 år gamle?»

BEGRUNNELSE:

Viser til Dokument nr. 15:762 (2013-2014).

Svar:

Statistikk fra Utlendingsdirektoratet over beboere i mottak viser at det ved utløpet av august 2015 var 1 110 barn i aldersgruppen 0-5 år i asylmottak. Av disse var 221 0 år, 204 var 1 år, 167 var 2 år og 198 var 3 år.

SPØRSMÅL NR. 1486

Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 6. oktober 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvilke vurderinger fremkommer i rapporten og hvilke tiltak vurderes for å bedre samhandlingen mellom direktoratene?»

BEGRUNNELSE:

I Riksrevisjonenes undersøkelse av Justis- og beredskapsdepartementets arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap (Dok. 3:7 2014-2015) fremgår det at Justis- og beredskapsdepartementet mener at ansvar og roller i nasjonale krisesituasjoner er tydelige mellom

departementene og mellom nødetatene i førstelinjene lokalt.

Utfordringen er ifølge departementet samhandlingen mellom de ulike direktoratene i justissektoren og andre direktorater som involveres når hendelser inntrer. Departementet viser til egen oppfølgingsplan av 1. september 2014 etter tilsyn gjennomført av Statens helsetilsyn, der det framgår at departementet har nedsatt en arbeidsgruppe der Politidirektoratet og DSB deltar for å vurdere denne problemstillingen nærmere. Gruppen legger fram sin rapport innen 1. mai 2015.

Svar:

Som ledd i oppfølgingen av tilsynsrapporten fra Helse- og omsorgsdepartementet nedsatte Justis- og beredskapsdepartementet høsten 2014 en arbeidsgruppe med deltakelse fra Justis- og beredskapsdepartementet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og Politidirektoratet for å utrede styrket tverrsektoriell

koordinering på direktoratsnivå under kriser og større hendelser.

Arbeidsgruppens foreløpige innstilling forelå 1. mai i år. For å bidra til forankring i de ulike sektordepartementene og deres underlagte virksomheter ble det besluttet at arbeidsgruppens rapport skulle forelegges departementene for innspill og kommentarer. Arbeidsgruppens endelige innstilling er nettopp avgitt, og departementet skal nå ta stilling til videre oppfølging av forslagene.

Arbeidsgruppens konklusjon er at det er et behov for å styrke koordineringen mellom direktoratene under kriser og større hendelser, og det foreslås på denne bakgrunn å etablere en formalisert struktur for blant annet å bedre evnen til informasjonsdeling, samordnet krisekommunikasjon, etablering av et felles situasjonsbilde og mer effektiv ressursutnyttelse på tvers av sektorer. Forslaget endrer ikke gjeldende prinsipper for krisehåndtering basert på ansvar, nærhet, likhet og samvirke.

SPØRSMÅL NR. 1487

Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 8. oktober 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Oljearbeidere som installerer subsea-moduler på norsk sokkel fra et fartøy omfattes i dag ikke av arbeidsmiljøloven.

Hvilke lov- eller forskriftsendringer må gjøres for at slikt arbeid skal omfattes av den norske arbeidsmiljøloven, herunder at Petroleumsstilsynet er tilsynsmyndighet?»

BEGRUNNELSE:

Arbeidet på norsk sokkel kjennetegnes av verdensledende standarder for Helse, Miljø og Sikkerhet (HMS), som er tydelig regulert gjennom arbeidsmiljøloven. Det virker nå som at teknologiutviklingen har forbigått formuleringene i lovverket. I en artikkel i Klassekampen 28. september 2015 kan en lese at oljearbeidere som installerer subsea-moduler på norsk sokkel fra et fartøy i dag ikke omfattes av arbeidsmiljøloven, og at det er utydelig hvilket tilsynsorgan som har ansvaret. Problemstillingen omfatter i særdeleshet fartøy med bekvemmelighetsflagg. Det er store likheter mot arbeidet som ble gjort av myndighetene når flyterigger inn tok norsk sokkel. Etter en politisk prosess på slutten av

1980-tallet ble arbeidsmiljøloven gjort gjeldende for disse. Lovendringen kom i 1992.

Svar:

Det å gi arbeidsmiljøloven utvidet anvendelse for fartøy som opererer på sokkelen berører komplekse og sammensatte problemstillinger, både av juridisk og praktisk art.

Dagens regulering er blant annet begrunnet i et synspunkt om at skipsfart ikke skal vanskeliggjøres ved at skip undergis skiftende jurisdiksjon etter hvor de til enhver tid befinner seg. Dette er grunnlaget for det såkalte flaggstatsprinsippet, som altså innebærer at skip i utgangspunktet er underlagt flaggstatens jurisdiksjon. Norge er gjennom havrettskonvensjonen forpliktet til å anerkjenne dette prinsippet, og det er også et viktig prinsipp for Norge som sjøfartsnasjon. Alle begrensninger av prinsippet må derfor, blant annet, vurderes nøye opp mot våre folkerettslige forpliktelser.

Videre forstår jeg det slik at fartøyene det her er snakk om, såkalte flerbruksskip, ikke nødvendigvis er noen homogen gruppe, og at benevnelsen i seg selv heller ikke har noen rettslig betydning i dag. En eventuell

utvidelse av arbeidsmiljølovens nedslagsfelt vil derfor uansett innebære avgrensingsutfordringer mot skip/mannskap som vil falle utenfor. Også av den grunn er det ikke mulig å svare presist på hvilke endringer som eventuelt måtte kreves.

Når det er sagt, synes jeg det er god grunn til å følge med på den utviklingen som nå tegnes. Det beskrives en situasjon hvor stadig mer arbeid på norsk sokkel utføres fra skip, og i mindre grad fra tradisjonelle petro-

leumsinnretninger. Jeg registrerer dessuten påstander som at det kan være utydelig hvilket reguleringsregime som gjelder og hvilket tilsynsorgan som har ansvaret. Jeg vil derfor be Petroleumsstilsynet om en nærmere redegjørelse for disse spørsmål, herunder eventuelle avgrensingsproblemer eller ”gråsoner” som eventuelt finnes i dagens regelverk, og hvilke utfordringer utviklingen måtte bringe, både faktisk og rettslig.

SPØRSMÅL NR. 1488

Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter

Besvart 8. oktober 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Viser til oppslag i Dagbladet 30. september hvor det går fram at arbeidsledige Chanel Santana Strand ble trukket i dagpenger for å hjelpe flyktninger i Lesvos i sju dager. Frivillig innsats overfor lidende mennesker bør vel heller belønnes enn straffes. Dette var vel heller ikke intensjonene fra lovgivers side.

I hvilken grad kan statsråden ta en gjennomgang av regelverk og praksis, slik at ikke det straffer seg å hjelpe mennesker i nød?»

Svar:

For å ha rett til dagpenger er det flere vilkår som må være oppfylt. Blant annet stilles det krav om å være reell arbeidssøker, dvs. aktiv arbeidssøkende, villig og i stand til å ta ethvert arbeid, hvor som helst i landet, på hel- eller deltid. Er man ikke fullt ut disponibel for ethvert jobbtillbud, er hovedregelen at man ikke har rett til dagpenger, og dagpengene avkortes (graderes) derfor også time for time dersom man er i en aktivitet som innebærer at man ikke er disponibel. Dette gjelder i utgangspunktet uavhengig av om aktiviteten er lønnet eller ulønnet arbeid. Noen unntak finnes, først og fremst for ulønnet arbeid av sosial karakter, hobbypreget arbeid eller dugnadsarbeid som vanligvis ikke godtgjøres. Slikt ulønnet arbeid kan utføres med inntil fire dagsverk per uke, uten at dagpengene blir redusert.

Et annet grunnleggende vilkår for rett til dagpenger er vilkåret om opphold i Norge. Dette kravet har blant annet sammenheng med at rettigheter og plikter den enkelte har som arbeidssøker, vanskelig kan følges opp og kontrolleres når man ikke er i landet. Dette gjelder både Arbeids- og velferdsetatens oppfølging av arbeidssøkeren, for eksempel med tilbud om arbeids-

markedtiltak, og mht. kontroll av om vilkårene for dagpenger faktisk er til stede. Det gjelder noen begrensede unntak også fra denne hovedregelen, knyttet til mobilitet og arbeidssøking. Unntakene omfatter ikke utenlandsopphold som er begrunnet i hjelpearbeid som denne konkrete saken gjelder.

Dagpengene skal kompensere for inntektstap som følge av arbeidsløshet. En arbeidstaker vil neppe forvente å kunne få med seg lønnen sin for å reise utenlands for å delta i privat initiert hjelpearbeid blant flyktninger. Like lite kan dermed en som mottar dagpenger, forvente å kunne få med seg trygdeytelsen ved utenlandsopphold. En slik adgang til å eksportere dagpenger vil kunne gi ytterligere utfordringer når det gjelder oppfølging og kontroll. Selv om formålet med utenlandsoppholdet er godt, mener jeg at det ikke gir tilstrekkelig grunn til å utvide gjeldende unntak.

For å ivareta langtidslediges mulighet til å ta ferie uten å tape økonomisk, vil regjeringen foreslå at arbeidsledige som har mottatt dagpenger i mer enn 52 uker, skal kunne ta ferie fra arbeidssøkingen i inntil fire uker uten at dagpengene stanses. Dette forslaget innebærer at det også vil være adgang til å ta dagpengene med seg på ferie i utlandet. Gitt at Stortinget gir sin tilslutning til forslaget, vil denne gruppen fra 1.1.2016 ha mulighet for å bidra i hjelpearbeid i ferien uten at dagpengene stanses, også utenlands.

SPØRSMÅL NR. 1489**Innlevert 30. september 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 8. oktober 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren følge opp arbeidet til tidligere utenriksminister Jan Petersen (H) med revisjon av flaggforskriften, og herunder vurdere å gjøre FN-dagen 24. oktober til offisiell flaggdag i Norge?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med FNs 60-årsjubileum i 2005 ble det behandlet et representantforslag fra representanter fra H, SV og Krf om å gjøre FN-dagen 24. oktober til offisiell flaggdag i Norge. Saken skapte stort engasjement både utenfor og innenfor Stortingets murer.

I innstillingen fra komiteen (Innst.S.nr267 (2004-2005)), og i referatet fra Stortingets debatt om saken, blir det sagt at:

«Komiteen er av den oppfatning at å gjøre FN-dagen 24. oktober til offisiell flaggdag, ville vært en god symbolsk måte å markere Norges FN- engasjement på.»

Det blir videre diskutert om flaggdager bør begrenses til nasjonale og religiøse høytider og til kongehusets fødselsdager, før det videre vises til et brev fra utenriksministeren datert 7. juni 2005 der han skriver at:

«Utenriksdepartementet er i ferd med å gjennomgå Flaggforskriften av 21. oktober 1927, som ikke har vært gjenstand for nevneverdig revisjon siden den ble vedtatt»

og at han finner det

«(...) prematurt å innføre en ny fast flaggdag før dette revisjonsarbeidet er fullført.»

Komiteen slutter seg til vurderingen om at dette ville være prematurt, og dette ligger til grunn for Stortingets beslutning om å la representantforslaget vedlegges protokollen.

Undertegnede har ikke registrert at Flaggforskriften har vært endret siden utenriksministerens brev til Utenrikskomiteen 7. juni 2005. Av Lovdata framgår det at forskriften sist ble endret i desember 2004, og da mindre endringer i § 4.

I forbindelse med at det nå har gått 10 år siden forskriftsrevisjonen ble varslet, og følgelig at FN nærmer seg sitt 70-årsjubileum, finner undertegnede det naturlig å etterspørre status for saken.

Venstre satt som kjent ikke i utenrikskomiteen i perioden 2001-2005 og var derfor ikke medforslagsstiller til det omtalte forslaget. Undertegnede deler likevel synet om at å gjøre FN-dagen til offisiell flaggdag, i tråd med offisiell praksis i vårt naboland Sverige, ville være en god symbolsk måte å markere vårt engasjement for FN og global, felles innsats.

Undertegnede er uenig i innvendingen som tidligere utenriksminister Petersen nevner om at et slikt vedtak kan føre til tilsvarende krav om internasjonale flaggdager på f.eks. FNs dag for menneskerettigheter, den internasjonale kvinnetdagen eller Europadagen. Det er bred enighet om at FN er en hjørnestein i norsk utenrikspolitikk. FNs posisjon som global fellesarena hever seg over tematiske markeringer, og FN-pakten som feires 24. oktober er det nærmeste menneskeheten kommer en felles grunnlov. Det fortjener en offisiell og forskriftsfestet flaggmarkering. Det kan tilføyes at praksis flere steder i Norge er at det allerede flagges, uten at tilsvarende krav har meldt seg for andre dager.

Svar:

Forslaget om å gjøre FN-dagen 24. oktober til offisiell flaggdag har vært fremmet i flere sammenhenger, senest i forbindelse med markeringen av FNs 60-årsjubileum i 2005. Et eget representantforslag ble fremsatt i Stortinget (Dokument nr. 8:78 (2004-2005)), men ikke vedtatt.

FN er en viktig organisasjon for Norge. Det er derfor forståelig at man ønsker å markere vårt forhold til denne organisasjonen på en synlig måte. Spørsmålet er om det nødvendigvis bør gjøres med en offisiell flaggdag.

Norge har allerede et betydelig antall offisielle flaggdager (16). Dette gjelder også sammenlignet med andre nærstående land. Slik sett er det mer som taler for en reduksjon av antallet flaggdager enn for en utvidelse. Arbeidet med revisjon av forskrift angående bruk av statsflagget og handelsflagget (flaggforskriften), som det vises til i spørsmålet og som ble igangsatt i Stortingsperioden 2001-2005, ble ikke fullført. Vi ser at det er visse svakheter ved lov- og regelverket vedrørende flagget, og at det kan være behov for en mer omfattende gjennomgang av dette regelverket enn det som det opprinnelig ble lagt opp til.

Departementet har mottatt henvendelser fra en rekke interessegrupper som mener at «deres» dag bør markeres som flaggdag. I tillegg til FN-dagen, gjelder det bl.a. Nordens dag, den 23. mars. Departementet får årlig spørsmål fra Stortinget om reglene for flagging på

denne dagen. Andre forslag som har vært fremsatt er Den internasjonale kvinnekampen 8. mars, Romanifolkets dag 8. april, Europadagen 5. mai (Europarådet), og Menneskerettighetsdagen 10. desember.

Utenriksdepartementet har i sin vurdering av disse forslagene vektlagt at det ikke er uproblematisk å etablere slike dager som egen flaggdag. Først og fremst gjelder det hensynet til vår egen historiske tradisjon og praksis. Offisielle flaggdager i Norge er knyttet til nasjonale, historiske begivenheter, religiøse helligdager, og til fødselsdager i kongefamilien. Det eneste unntaket fra denne regelen er 1. mai.

Et annet hensyn er at bare statlige virksomheter er bundet av å følge de offisielle flaggdagene fastsatt i § 4 i flaggforskriften. Hverken kommunale eller fylkeskommunale virksomheter er pålagt å flagge. Likevel kan vi glede oss over at det er bred oppslutning om våre nåværende flaggdager. Ikke minst gjelder det i landets kommuner som årlig må finne rom i sine budsjetter til å dekke de ekstra utgiftene flagging innebærer- og da spesielt dersom dagen faller i helgen, på en helligdag eller en nasjonal fridag. Dette taler for tilbakeholdenhet når det gjelder å introdusere nye offisielle flaggdager.

